

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné,
Mirkóczki Ádám, Móring József Attila*

Az ülésnap megnyitása	6265
Megemlékezés az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata kihirdetésének emléknapja alkalmából	6265
Az ügyészség 2009. évi tevékenységéről szóló beszámoló; az ügyészség 2009. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;	
az ügyészség 2010. évi tevékenységéről szóló beszámoló; az ügyészség 2010. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;	
az ügyészség 2011. évi tevékenységéről szóló beszámoló; az ügyészség 2011. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;	
az ügyészség 2012. évi tevékenységéről szóló beszámoló; az ügyészség 2012. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat;	
az ügyészség 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló; az ügyészség 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája.....	6266
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész, a napirendi pont előadója.....	6266
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója	6274
Felszólalók:	
Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6275
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	6279
Dr. Rubovszky György , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6287
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6288
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	6297
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP).....	6307
Dr. Józsa István (MSZP).....	6312
Dr. Schiffer András (LMP).....	6312
Demeter Márta (MSZP)	6313
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	6316
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	6319
Dr. Józsa István (MSZP).....	6319
Dr. Schiffer András (LMP).....	6320
Gúr Nándor (MSZP).....	6321
Dr. Schiffer András (LMP).....	6325
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	6325
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	6326
Kiss László (MSZP)	6327
Dr. Schiffer András (LMP).....	6330
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	6331
Dr. Józsa István (MSZP).....	6331
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	6335
Dr. Schiffer András (LMP).....	6336
Szabó Sándor (MSZP)	6337
Dr. Szakács László (MSZP).....	6338
Szilágyi György (Jobbik).....	6341
Dr. Schiffer András (LMP).....	6346
Teleki László (MSZP).....	6347
Szilágyi György (Jobbik).....	6347
Heringes Anita (MSZP).....	6348
Harangozó Gábor István (MSZP).....	6350

<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	6354
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP)	6355
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	6358
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik).....	6358
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	6362
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik).....	6365
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	6366
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	6370
<i>Szávay István</i> (Jobbik).....	6372
<i>Dr. Polt Péter</i> legfőbb ügyész válasza.....	6373
<i>Dr. Rubovszky György</i> , az Igazságügyi bizottság elnökének válasza	6381

A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2013. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében; a Kúria 2013. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat

együttes általános vitája	6381
<i>Dr. Darák Péter</i> , a Kúria elnöke, a napirendi pont előadója	6382
<i>Dr. Rubovszky György</i> , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója	6387

Felszólalók:

<i>Demeter Zoltán</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6388
<i>Dr. Harangozó Tamás Attila</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6391
<i>Dr. Rubovszky György</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6395
<i>Dr. Staudt Gábor</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6396
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	6402
<i>Dr. Rubovszky György</i> (KDNP)	6403
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	6403
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik).....	6407
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	6408
<i>Dr. Harangozó Tamás Attila</i> (MSZP).....	6409
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	6410
<i>Dr. Darák Péter</i> , a Kúria elnökének válasza.....	6410
<i>Dr. Rubovszky György</i> , az Igazságügyi bizottság elnökének válasza	6413

Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2013. évi beszámolója; az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2013. évi beszámolója elfogadásáról szóló országgyűlési határozati

javaslat együttes általános vitája.....	6413
<i>Dr. Handó Tünde</i> , az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előadója	6413
<i>Dr. Rubovszky György</i> , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója	6420

Felszólalók:

<i>Demeter Zoltán</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6420
<i>Dr. Harangozó Tamás Attila</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6423
<i>Dr. Rubovszky György</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6428
<i>Dr. Staudt Gábor</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6429
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik).....	6432
<i>Dr. Handó Tünde</i> , az Országos Bírósági Hivatal elnökének válasza	6436
<i>Dr. Rubovszky György</i> , az Igazságügyi bizottság elnökének válasza	6439

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	6440
--	------

Az ülés bezárása	6440
-------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

DR. PATYI GERGELY SÁNDOR és DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
26. ülésnapja

2014. december 10-én, szerdán

(7.59 óra - Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Földi László és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: Szép jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim. Szeretettel köszöntöm valamennyiüket és mindazokat, akik ma a mai ülésünket követik. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné jegyző asszony és Földi László jegyző úr lesz a segítségemre.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 26. ülésnapját megnyitom.

Tisztelt Országgyűlés! Hatvanhat évvel ezelőtt, a második világháború borzalmainak árnyékában, egy hosszadalmas történelmi és jogi fejlődés eredményeként 1948. december 10-én az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlése elfogadta az **Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát**, melynek 1. cikke kimondja, hogy minden emberi lény szabadon születik, és egyenlő méltósága és joga van.

(8.00)

Hosszú és rögzös történelmi út vezetett ideig. Az emberi jogok általános elismerése az emberiség történetének elmúlt néhány évszázadába nyúlik vissza, de nem választható el antik és keresztény természetjogi előzményeitől. A modern emberi jogoknak ugyanakkor első igazi megtestesítői az újkori polgári természetjogi iskolák képviselői voltak, akik rámutattak, hogy az emberek születésüknél fogva rendelkeznek olyan jogokkal, melyek nem az államoktól erednek, viszont azok felett örködni az államoknak kötelességük.

Az elmélet azonban hosszú évszázadokon át nem lett maradéktalanul a politikai gyakorlat része, melynek tragikus következményeit megtapasztalhatta az emberiség. Mert - ahogy azt sokan megfogalmazták - a legszebb szavak sem érnek semmit, ha a polgárok nem érzik annak erejét. Mert hiába került be hosszú idő után az Emberi Jogok Egyetemes Kiáltványa és az Egyesült Nemzetek 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, továbbá a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya a törvénytárunkba, ha az azokban foglaltak nem érvényesülhettek maradéktalanul. Megtapasztalhattuk, hogy nem elég, ha egy jogosultság formailag a jogrendszer része, biztosítani kell a jog gyakorlásának lehetőségét is. Ezért is van különös jelentősége annak, hogy a deklarációt aláíró országok 66 éve azt is vállalták, hogy megvédik állampolgáraikat, akiket sérelem vagy jogtalanság ér, és fellépnek az emberi jogok csorbítása ellen is.

1950 óta ezen a napon emlékezünk meg az emberi jogok napjáról. Ez a dokumentum az emberi jogok alapvető forrása és katalógusa, ez biztosítja az

emberi jogok zavartalan érvényesülését, és ezen értékek tiszteletben tartásának mércéjéül is szolgál. Az Országgyűlés 1998. december 8-án tartott plenáris ülésén politikai nyilatkozatot adott ki az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata elfogadásának 50. évfordulója alkalmából. Ebben az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát mérőföldkőnek tartja, annak következetes és maradéktalan érvényesítését pedig a jelen és a jövő nemzedékek számára megkerülhetetlen erkölcsi és politikai kötelességnek tekinti.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik az **ügyészség (Taps az MSZP soraiban.) 2009., 2010., 2011., 2012. és 2013. évi tevékenységéről szóló, a legfőbb ügyész által benyújtott beszámoló, valamint hozzá kapcsolódóan az ügyészség 2009., 2010., 2011., 2012. és 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló, az Igazságügyi bizottság által előterjesztett határozati javaslatok együttes általános vitája** a lezárásig. (Az MSZP-képviselők laptopjainak hátlapján dr. Polt Pétert, Orbán Viktort és Lázár Jánost ábrázoló képek láthatók. Asztalukon egy-egy sárga rózsza van.) A beszámolókat B/64., B/75., B/83., B/92. és B/145. számokon, a határozati javaslatokat pedig H/2210., H/2212., H/2216., H/2217. és H/2218. számokon kapták kézhez, illetve voltak azok elérhetőek a hálózaton. Tájékoztatom önöket, hogy az Igazságügyi bizottság a határozati javaslatok benyújtásával kezdeményezte az Országgyűlés döntését a beszámoló elfogadásáról.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőnek felkérem és megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, a beszámoló előterjesztőjének, 30 perces időkeretben, aki felszólalását itt az emelvényen fogja elmondani. Megvárom, míg a legfőbb ügyész úr felérkezik. Legfőbb ügyész úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt országgyűlési Képviselő Hölgyek és Urak! Megtiszteltetés részemre, hogy itt a Ház előtt előadhatom Magyarország ügyészségének elmúlt öt évi munkájáról szóló beszámolót. Egyben természetesen ez nehézséget is jelent, hiszen nem egy év, hanem öt év tevékenységéről kell itt számot adni, úgyhogy nézzék el nekem, ha mindenre nem tudok kitérni. Hozzáteszem, hogy mind az öt évben törvényes kötelezettségemnek eleget téve benyújtottam az írásbeli beszámolót, azok részletesen tartalmazzák az ügyészség tevékenységét.

Magyarország Alaptörvényének 2012. január 1-jei hatálybalépése és ezzel együtt az ügyészségre vonatkozó két sarkalatos törvény megszületése kialakították az ügyészség mai alkotmányos helyzetét. Az Alaptörvény 29. cikkének (1) bekezdése rögzíti, hogy a legfőbb ügyész és az ügyészség független, az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint közvádoló az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője. Az ügyészség üldözi a bűncselekményeket, fellép más

jogsértő cselekményekkel és mulasztásokkal szemben, valamint elősegíti a jogellenes cselekmények megelőzését. Az Alaptörvény tehát az ügyészséget nem önálló hatalmi ágként, de önálló alkotmányos intézményként definiálja.

Az új szabályozást 2012-ben az Európa Tanács alkotmányjogi tanácsadó testülete, a Velencei Bizottság vizsgálatának tárgyává tette, és összegezte az ügyészségre vonatkozó szabályozásról alkotott véleményét. A dokumentum végkövetkeztetése az volt, hogy mind az Alaptörvény, mind a sarkalatos rendelkezések megfelelnek az európai demokratikus követelményeknek. Hadd idézzem az összegzést: figyelemmel az ügyészségi szervezetrendszerek lehetséges modelljeinek sokféleségére Európában, a magyar ügyészség működésének általános elvei összhangban vannak az ügyészségre vonatkozó demokratikus alapelvekkel. Az ügyészségi törvények egy hierarchikus felépítésű autonóm szervezetet hoztak létre, amely lehetővé teszi, hogy az ügyészek mentesek legyenek a pártpolitikától, és emellett fontos korrupcióellenes szabályozás is vonatkozik rájuk.

Az Alaptörvényben garantált függetlenség ugyanakkor magába foglalja az ellenőrizhetőséget is. Ez egyébként a jogállami garanciák ügyészségi struktúrába vetített részének fontos ismérve. A hivatalban lévő legfőbb ügyészek ennek megfelelően - ahogy említettem is - beszámolási kötelezettségüknek az elmúlt időszakban eleget tettek, és benyújtották éves beszámolójukat.

A plenáris ellenőrző funkciókat tekintve a legfőbb ügyészhez a beszámolási időszakban 38 azonnali, 7 szóbeli, míg 107 írásbeli kérdést intéztek, illetve az intézmény megszűnéséig 16 interpellációra is válaszolt.

Az ügyészség szervezetére, működésére jelentősen ható változások zajlottak le az elmúlt öt évben. Ahogy említettem, 2010 novemberében megszűnt a legfőbb ügyész interpellálhatósága, megváltoztak a legfőbb ügyész megválasztására, az ügyészségről, az ügyészségi szolgálati viszonyról szóló törvény elfogadására vonatkozó szabályok. Ezzel összefüggésben strukturális változásként megszűntek a katonai ügyészségek, és az ügyészségi törvény koncepcionális változást hozott a büntetőjogon kívüli területen.

Néhány szót engedjenek meg az ügyészség gazdálkodásáról és személyügyi helyzetéről! Az ügyészség 2009-ben 29,4 milliárd forinttal, 2013-ban 36,8 milliárd forinttal gazdálkodott. A látható támogatási előirányzat növekményét a beszámolási időszakban jelentkező többletfeladatok támogatási igénye határozta meg, így elsősorban az Alkotmánybíróság határozata alapján a tárgyaláson való kötelező részvétel 2,9 milliárd, a katonai ügyészségek integrációja 1,5 milliárd, az igazságügyi reformot megvalósító törvénymódosítás 3,2 milliárd, a korrupció és más, a közélet tisztaságát sértő és a hivatali bűncselekmények elleni küzdelem terén jelentkező többletfeladatok 1,2 milliárd többletet jelentettek.

(8.10)

A beszámolási időszakban ugyanakkor csökkentettük a dologi kiadásokat, elvontuk a jutalom-előirányzatot, és egységesítettük a káféterárium-rendszert. Ez belső gazdálkodásként 1,6 milliárd forint kiadáscsökkenést jelentett. A biztosított források ugyanakkor takarékos gazdálkodás mellett elegendőnek bizonyultak az ügyészség feladatai ellátásának biztosításához.

A személyügyi helyzetet illetően az engedélyezett létszám 2009-ben 3339 fő volt, 2013-ban 4271-re emelkedett. Ebből az ügyészek 2013. december 31-én 2034-en lehetnek volna, alügyészek 131-en, fogalmazók 414-en. Ez természetesen csak a keretszám. A létszám emelkedését a már említett többletfeladatok ellátásának igénye határozta meg. Külön kiemelem a valamennyi bírósági tárgyaláson való kötelező részvételt, ami jelentős létszámnövelést tett szükségessé.

Szeretném jelenteni, hogy az ügyészség informatikai helyzete az elmúlt öt évben nagymértékben javult, az ügyészség országos távadat-átviteli hálózatot működtet, és 2013-ra megvalósítottuk a magas rendelkezésre állást igénylő rendszerek biztosításához szükséges megoldások kiépítését. 2013-ban az igazságszolgáltatást érintő valamennyi nyilvántartás már elektronikus úton is elérhető volt az ügyészek számára, és több területen közvetlen adatáramlás működött az ügyészség és az érintett szervezetek között.

Néhány szót szeretnék szólni a büntető szakág tevékenységéről. 2012-től, ahogy ezt említettem is, javaslatomra a katonai ügyészségek megszűntek, és a katonai ügyészek az általános ügyészi szervezetbe integrálódtak. Ez azt jelenti, hogy a katonai büntető-eljárásra tartozó feladataik mellett részt vesznek más ügyek felderítésében, nyomozásának felügyeletében, illetve vádképviseletében. Megvalósult tehát az ügyészség teljes szervezeti egysége. Az ügyész, ahogy említettem, a közbíró, aki a vádemelés feltételeinek megállapítása végett nyomozást végez, felügyeli a nyomozást, és a büntetőeljárás törvényben meghatározott esetekben maga is a nyomozást bármelyik ügyben elvégezheti. A nyomozást követően dönt a vádemelésről, illetve képviseli a vádat is.

Az ügyészség büntetőjog-alkalmazási tevékenységében az elmúlt öt esztendőben a legjelentősebb változást az új büntető törvénykönyv hatálybalépése eredményezte. Emellett a büntetőeljárás szabályainak változása során is több, a jogalkalmazás szempontjából nagy jelentőségű törvényt fogadott el az Országgyűlés.

Néhány szó az ügyész szerepéről a nyomozás és vádelőkészítés során. Az ügyész tevékenysége természetesen igazodik az ország bűnügyi helyzetéhez. Az elmúlt időszakban a regisztrált bűncselekmények és bűnelkövetések száma - némi ingadozással - stagnál. Az összébűnözés terjedelme a regisztrált bűncselekmények számát tekintve évről évre mintegy 400-450

ezer közelében van, hol alatta marad, hol némileg meghaladja ezt a számot, ám a félmilliót évek óta nem éri el. Kiugró emelkedést lehetett tapasztalni 2012-ben, ekkor 472 ezer volt körülbelül a regisztrált bűncselekmények száma, és egyértelmű emelkedést a vagyon elleni, az igazságszolgáltatás elleni, a korrupciós és az okirattal kapcsolatos bűncselekmények mutattak.

A legsúlyosabb, személy elleni bűncselekmények, az emberölések száma 2013-ig csökkent, ekkor az előző évhez képest némileg emelkedett, tavaly 138 szándékos, befejezett emberölést regisztráltak.

A korrupciós bűncselekmények az elmúlt években strukturális átalakuláson mentek keresztül, és ez a struktúraváltás jelenleg is folytatódik. Az egyszerű megítélésű, ismertté vált, úgymond hétköznapi vesztegetési ügyek száma lényegében stagnál, azonos szinten mozog, míg a szervezeten vagy szervezetszerűen a hivatali, közigazgatási és gazdasági szféra szereplőinek érintettségét is felvető gazdasági, pénzügyi és vagyon elleni bűncselekményekhez kapcsolódó korrupciós ügyek száma és súlya nőtt. A regisztrált korrupciós bűncselekmények száma 2010-ben volt a legalacsonyabb, ez 481 volt, míg 2013-ban a legmagasabb, tavaly 1105 korrupciós bűncselekmény jutott a hatóságok tudomására.

Meg kell említenem a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekményeket, ezek közül a büntildözési gyakorlatban a legnagyobb szerephez a költségvetési csalás jut, amely 2012. január 1-je óta gyűjtő tényállás, és egyéb mellett az állam felé teljesítendő fizetési kötelezettségeket teljes egészében felöleli. A költségvetési csalás bűncselekményének legjellemzőbb elkövetési tárgya továbbra is az általános forgalmi adó. A regisztrált elkövetők száma a beszámolóval érintett időszakban 100-120 ezer körül mozgott. Az elmúlt öt esztendő alatt 2012-ben volt a legkevesebb bünelkövető.

Összességében az állapítható meg, hogy a bűnözés korábbi, robbanásszerű növekedésével és kedvezőtlen minőségi változásaival szemben hazánkban alapvetően konszolidált kriminalitási helyzet alakult ki. Hozzá kell tenni, hogy esetenként előfordulnak megdöbbentő, komoly tárgyi súlyú bűncselekmények, amelyek nem kis mértékben a médiában történő intenzív megjelenésük következtében is jogosan közfelháborodást keltettek.

Pozitívumként értékelhető, hogy a legsúlyosabb bűncselekmények esetében igen magas a felderítési arány, valamint az, hogy a közelmúltban több, régebben felderítetlen, komoly ügy elkövetőjét sikerült eljárás alá vonni, illetve külföldre menekült elkövetőket olyan országokban is kézre tudtunk keríteni, amelyekben korábban sérthetetlennek érezhették magukat.

Az ügyészséget érintő főbb ügyforgalmi adatok tekintetében a következőkről tudom tájékoztatni a tisztelt Országgyűlést. A büntető területen az elmúlt öt évben átlagosan közel egymillió iktatott és elintézésre váró ügyet kellett az ügyészi szervezetnek feldol-

gozniuk. A munkateher 2009 és 2012 között több mint 30 ezer ügygel növekedett. Tavaly 901 635 elintézésre váró ügyet iktattunk. A nyomozó hatóságtól vádemelési javaslattal érkezett ügyek számában 2009 és 2011 között alig volt változás, 123 ezer ügyet kellett az ügyésznek évente megvizsgálnia a vádemelésre alkalmasság szempontjából.

A befejezett nyomozások körülbelül felében, 50-54 százalékában került sor vádemelésre, míg a megszüntetésre a vádemelési javaslatokkal érkezett ügyek körében 11-13 százalékban került sor. Az egyéb elintézés a vádemelés elhalasztása, illetve a közvetítői eljárásra utalás. A megvádolt személyek száma 90-100 ezer között volt, 2009 óta számuk csökkenő tendenciát mutat. Jelentősebb csökkenés itt is 2012-ben volt tapasztalható. A váderedményesség évek óta 96 százalék körül mozog. Az eljárás egyszerűsítését és gyorsítását szolgáló jogintézmények közül a bírósági út elkerülésére szolgáló közvetítői eljárás és a vádemelés elhalasztása is emelkedő tendenciát mutat.

A tárgyalás mellőzésére tett ügyészi indítványok száma csökken, ugyanakkor a leggyorsabb felelősségre vonást szolgáló bíróság elé állítások száma gyorsan növekszik.

(8.20)

A vádemelési javaslatok folytán szükséges intézkedésekre az ügyek több mint 80 százalékában 30 napon belül került sor.

Nő az ügyészségi nyomozás jelentősége. Az ügyészségi nyomozó szervek által évente befejezett nyomozások száma 2009 óta növekszik: 2009-ben 5318 nyomozást fejeztek be, 2013-ban ez a szám 7715.

Valamit a vádképviseleti tevékenységről is szeretnék mondani. 2009-ben és 2010-ben a bíróságok lényegében azonos számú jogerős ítéletet hoztak; érdemi határozatot, nem csak ítéletet. 2011-ben volt a kiugró év, 2012-ben, '13-ban csökkent ezek száma. Ennek okai részben a Btk.-t módosító törvények, ezek dekriminalizációs rendelkezései, például a szabálysértési értékhatár felemelése volt. Emellett azonban meg kell jegyezni, hogy az ügyészség fokozott intenzitással és sikerrel szorgalmazta a büntető-eljárásnak a bírósági úttól elterelését szolgáló jogintézmények igénybevételét.

A legfontosabb ügyészi tevékenység a bíróságok előtt az elsőfokú bírósági tárgyalásokon való részvétel volt, amely a 2009. évi mintegy 30 ezer ügyről 2013-ra csaknem 50 ezer ügyre növekedett, azaz a növekedés több mint 54 százalékos volt.

Nagymértékben emelkedett a bíróság elé állított vádlottak száma. 2009-ben 6300 vádlott, 2013-ban már több mint 11 400 vádlott vonatkozásában került sor ennek a gyorsító intézménynek az alkalmazására. 2013-ban több mint 20 százalékkal nőtt az intézmény igénybevétele.

A büntetés kiszabási gyakorlatról annyit el kell mondanom, hogy az elmúlt években évente átlag 11-22 vádlottat sújtott a bíróság életfogytig tartó sza-

badságvesztés büntetéssel. Ez az összes büntetést szenvedők 1 százalékát sem éri el. 2013-ban volt egy jelentősebb emelkedés ebben a számban.

Az elmúlt öt évben leggyakrabban szabadságvesztés büntetést szabtak ki a bíróságok. A terheltek több mint egyharmadát sújtották ilyen büntetéssel.

Az ügyészség az elmúlt öt évben kitartóan törekedett az enyhének tartott büntetések súlyosítására, fellebbezéseink több mint háromnegyed része a büntetés súlyosítására irányult. Azt is meg kell azonban mondani, hogy a súlyosításra irányuló fellebbezések eredményessége jelentősen elmarad a fellebbezések általános eredményességétől. A legmagasabb eredményességet mutató százalékszám 30,6 százalék, a legalacsonyabb 26,6 százalék ezen a területen.

Fontos eszköze az egységes jogalkalmazásnak a rendkívüli jogorvoslat. Az elmúlt öt évben folyamatosan emelkedett a felülvizsgálati indítványok száma. Az ügyészi indítványok eredményessége mintegy 90 százalékos volt ezen a területen.

Az egységes jogértelmezést és jogalkalmazást szolgálják a Legfőbb Ügyészség vizsgálatai is. A 2009. évet követően is évente több ilyen vizsgálatra került sor. Kiemelkedő ebből a szempontból az eltérő bírósági döntések okainak vizsgálata, a középmeretekre vonatkozó bünteteskiszabási szabály érvényesülésének a vizsgálata, illetve az elévüléssel megszüntetett ügyek vizsgálata abból a szempontból, hogy mi vezetett ennek bekövetkezéséhez, valamint fontosnak tartom még a tárgyalásról lemondás tapasztalatainak vizsgálatát is.

Nagyon röviden a gyermek- és fiatalkorúak ügyeiről. Az elmúlt öt évben regisztrált bűnelkövetők átlagosan 10 százaléka volt fiatalkorú. Egyik jelentős rendelkezése az új Btk.-nak a büntethetőség kiterjesztése a 12-14 év közötti életkorúakra, meghatározott ügyekben és meghatározott feltételek mellett. 2013-ban, azaz fél év alatt 18 ügyben összesen 19 12-14 év közötti gyanúsítottként kihallgatására került sor, döntő többségében erőszakos, vagyon elleni bűncselekmény miatt. Az ügyészség az elmúlt öt esztendő alatt évente átlagosan 5500 fiatalkorú ügyében emelt vádat.

Áttérnék a közjogi szakágra, a közérdekvédelmi szakterületre. Az Alaptörvénnyel egyidejűleg hatályba lépett ügyészségi törvény koncepcionális változásokat hozott ezen a területen. Az új Ütv. alapján az ügyész közérdekvédelmi tevékenysége során is az igazságszolgáltatás közreműködőjeként jár el, és a törvénysértés kiküszöbölésére biztosított hatásköreit elsősorban bírósági peres és nemperes eljárások megindításával, jogorvoslat előterjesztésével és hatósági eljárások kezdeményezésével látja el.

A törvényi szabályozás új eleme, hogy a törvényességi felügyelet helyébe a törvényességi ellenőrzés, illetve az egyedi ügyben elvégezhető iratvizsgálat lépett. Kiemelendő változás, hogy ha az ügyész által a közérdek védelme érdekében lefolytatott ellenőrzés, illetve iratvizsgálat során feltárt adat vagy más körülmény súlyos törvénysértésre utal, fellépésnek csak

akkor van helye, ha az ügyésznek törvényben foglalt felhatalmazás szerint bírósági vagy hatóság előtti eljárás kezdeményezésére van lehetősége.

Az ügyészségi törvény hatálybalépését követően a megváltozott ügyészi eszköztár mellett, miközben a hivatalból elrendelt törvényességi vizsgálatok megszűntek, a felhívások száma már a kezdeti években, majd 2013-ban is meghaladta a korábbi időszak törvényességi intézkedés szempontjából kimagasló adatát. A felhívások eredményessége az elmúlt két évben 97, illetve 98 százalékos volt. A súlyos törvénysértések kiküszöbölésére hivatott ügyészi eszköztár tehát beváltotta a jogalkotói elvárásokat, és hatékony, egyben a bíróság előtti perindítással kikényszeríthető intézkedési lehetőséget biztosított a közérdekvédelmi ügyész számára.

Ugyancsak az ügyész közérdekvédelmi tevékenységére vonatkozó új szabályozás eredménye, hogy az ügyészségi törvény és azzal összhangban a polgári perrendtartást szabályozó törvény szerint a Kúria előtti eljárásban a tanács elnöke jogkérdésben határidő tűzésével a legfőbb ügyészt álláspontjának kifejtésére hívhatja fel akkor is, hogyha az ügyész az eljárásban nem vesz részt. Jó néhány, az egész társadalom számára fontos ilyen ügyben került sor erre a felhívásra.

A közérdekvédelmi szakterület kiemelt feladata a gyermekvédelem, amelynek egyik hatékony új eszköze a hatósági eljárás kezdeményezése. A gyermekvédelmi szolgáltató tevékenységet folytató intézmények működésének ügyészi ellenőrzése 2012-től folyamatos. Az ügyészség vizsgálatait követően az intézmények a jelzett jogszabálysértéseket lényegében valamennyien megszüntették, javították a gyermekek és szülők kapcsolattartásának lehetőségeit.

Szintén kiemelt feladat ezen a területen a környezet és természet védelme. A megelőzés, a helyreállítás és a felelősség érvényesítésében az ügyésznek a környezetet sértő jogellenes cselekményekkel szemben is hatékony eszköze a hatósági eljárás kezdeményezése.

A külön törvényben biztosított ügyészi perindítási jogosultságokkal kapcsolatosan a 2011 novemberétől hatályosuló uzsorásszerződéssel összefüggő közérdekű keresetindítási jogot kell megemlíteni. A beszámolóval érintett időszakban 86 sértett ügyében indított pert az ügyész a pénzügyileg kizsákmányolt, kiszolgáltatott helyzetbe került áldozatok védelme érdekében.

Kiemelt figyelemmel járt el az ügyészség az úgynevezett zsebszerződésnyűs jogügyletekkel kapcsolatosan érkezett kérelmek elbírálásakor is. A semmi szerződést bíróság előtt támadta meg az ügyész, ha pedig a tiltott jogszerzés még az ingatlanügyi hatóság eljárásában orvosolható volt, akkor az ügyész felhívással élt.

Számos intézkedést tettünk a büntetés-végrehajtási törvényességi felügyeleti és jogvédelmi szakterületen is. Ez a szakterület a profiltisztítás eredményeként a közjogi szakág részeként látja el

ma már feladatait. Ezen időponttól a javítóintézeti nevelés, valamint a fiatalokúakkal szembeni személyisabadság-korlátozás végrehajtásának törvényességi felügyelete is a gyermek- és ifjúságvédelmi szakterületről a bv-felügyeleti szakterülethez került.

Az elmúlt öt évben a bv-felügyeleti ügyészekhez érkezett, intézkedést igénylő kezdeményezések és az azok alapján tett ügyészi intézkedések száma folyamatos növekedést mutat.

(8.30)

Kiemelést érdemel továbbá, hogy 2013-ban az ügyészséghez benyújtott kérelmek száma az előző évhez viszonyítva 20 százalékkal nőtt.

Néhány szót engedjenek meg az ügyészség nemzetközi tevékenységéről mondani. Először is azt kell összefoglalóan megemlítenem, hogy a magyar ügyészség megbecsült tagja az európai uniós ügyészségeknek és az Európa Tanács keretében lévő országok ügyészségeinek is. A magyar legfőbb ügyész 2011-ben és 2012-ben az Európai Unió tagállamainak legfelsőbb bíróságai mellett működő legfőbb ügyészek hálózatának elnöki tisztségét is betöltötte. Az elnökség legjelentősebb eseménye egyébként a 2012 májusában megrendezett, „A gazdasági válság hatásai az ügyészség szervezetére, munkájára és az ügyészségek képzésére” című konferencia volt.

Nagyon lényeges az ügyészség nemzetközi tevékenysége a Eurojustban. Mint ismeretes, a Eurojust az Európai Unió tagállamai közötti büntető igazságügyi együttműködés Hágában működő szerve, az Európai Unió szerve. Ez a koordinatív szerv segíti a súlyos, országhatárokon átnyúló bűncselekmények felderítését. 2013-ban örvendetesen magas, 40 százalékos emelkedést sikerült elérni a magyar vonatkozású ügyek számában, ennyi ügyben sikerült nemzetközi összefogást létrehozni a bűncselekmények elnyomására. Ebben a tekintetben fontos képzési feladataink is vannak, ezt folyamatosan és egyre növekvő számban végezzük.

Szólni kell az európai ügyészség létrehozásáról, ez a kérdés ugyanis vezető téma a visegrádi csoport országai ügyészségeinek hagyományosan jó együttműködése során. A visegrádi négyek legfőbb ügyészei 2012 óta alakították ki a visegrádi együttműködést, és évente rendszeresen találkoznak abból a célból, hogy közös álláspontot alakítsanak ki különböző kérdésekben. Ilyen közös álláspont kialakítására került sor az európai ügyész tekintetében is, amely, mint köztudott, az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét hivatott majd szolgálni. Három nyilatkozatot is kiadtunk ebben a tekintetben. Hozzáteszem, hogy a magyar ügyészség, illetve személyem is e tekintetben egy alternatív javaslatot is benyújtott, pontosabban szakmai vitára bocsátott, amely lehetővé tenné, hogy az áfabűncselekmények is bekerüljenek abba a körbe, amelyet nemzetközileg lehet vizsgálni.

Végül szólni kell az Európai Ügyészek Konzultatív Tanácsáról. Ez az Európa Tanács miniszteri bi-

zottságának tanácsadó testülete, amelynek korábban az alelnöki tisztségét is elláttam, és a vizsgált időszakban a végrehajtó bizottság tagjaként dolgoztam. Ez a testület számos véleményt bocsátott ki az ügyészi tevékenységgel kapcsolatban, amelynek kidolgozásában aktívan részt vettünk, és azt tudom mondani, hogy valamennyi véleményben megfogalmazott követelményeknek az ügyészség folyamatosan eleget tesz.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Parlament! Nagyon röviden ennyi az essenciája az ügyészség elmúlt ötévi tevékenységének. Meggyőződésem, hogy a korábbi időszakhoz hasonlóan törvényesen és hatékonyan dolgozott az ügyészség ebben az időszakban is. Nyilvánvalóan mindig van valamit javítani a munkán, erre fogunk törekedni a jövőben is, de az alapjaink megfelelőek ehhez. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem a Kúriának a díszpáholyban helyet foglaló vezetőit, akik megtisztelik a parlamentet azzal, hogy ezt a vitát itt a helyszínen is nyomon követik. *(Taps a kormánypartok soraiban.)* Köszönöm szépen.

Most megadom a szót Rubovszky György úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, aki a határozati javaslatok előterjesztője; 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Elnök úr, parancsoljon!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Bár nem mindenki tudja, azért meg kell említenem, hogy önálló legfőbb ügyészség Magyarországon 143 esztendeje létezik, 1871-ben hozták létre az első legfőbb ügyészséget, és akkor dr. Kozma Sándor lett a koronaügyész. Ő kezdésként rögtön 25 éven keresztül töltötte be ezt a tisztséget.

A mai meghallgatáson szereplő dr. Polt Péter legfőbb ügyész úr a kronologikus sorrendben egyszer a 18., majd a 20. pozícióban van, értem alatta azt, hogy már egy ízben, 2000. május 16-ától 2006. szintén május 16-áig betöltötte a legfőbb ügyészi pozíciót. Őt követte Kovács Tamás úr, majd 2010. december 18-a óta ismét Polt Péter úr Magyarország legfőbb ügyésze. Ez egyszermind arra is felhívja a figyelmet, hogy mivel öt darab éves beszámolót tárgyal egységes vitában a tisztelt Ház, ebből kiszűrhető, hogy az első két esztendőben, vagyis 2009-ben és 2010-ben nem dr. Polt Péter volt a legfőbb ügyészsünk, hanem dr. Kovács Tamás, és ő mint ma hivatalban lévő legfőbb ügyész vállalta magára, hogy a 2009-es és a 2010-es beszámolót is előterjeszti.

Tisztelt Országgyűlés! Ennek megfelelően a meghallgatásra sor került az Igazságügyi bizottság előtt 2014. november 27. napján, 9 országgyűlési képviselő volt jelen ezen a meghallgatáson. Egy-két

kérdés tisztázását követően határozathozatalokra került sor. A határozathozatalok két irányba kellett hogy döntést hozzanak. Egyszer minden tárgyvire vonatkozó legfőbb ügyészi beszámolót kellett elfogadnia a bizottságnak, ugyanakkor minden esztendei beszámolóval kapcsolatban meg kellett hozni azt a határozati javaslatot, amellyel a bizottság a tisztelt Ház elé lépett, és kéri, hogy az Országgyűlés is fogadja el a beszámolókat.

Ezeknek a határozati javaslatoknak a határozathozatala valamennyi esetben azonos eredményt hozott. A jelen lévő 8 kormányparti képviselő támogatta a beszámoló elfogadását is, és támogatta az adott esztendőre vonatkozó határozati javaslat előterjesztését is. Egyetlen ellenzéki képviselő volt, aki következetesen minden esztendő tekintetében úgy a beszámoló elfogadása, mint a határozati javaslat előterjesztése ellen szavazott.

Tisztelettel, még egy dolgot szeretnék elmondani, és itt kapcsolódni szeretnék a legfőbb ügyész úr beszámolójához, amikor is a magyar Legfőbb Ügyészség nemzetközi helyzetével és megítélésével kapcsolatos nyilatkozatot tette.

Kötelességemnek tartom, hogy elmondjam, hogy a közelmúltban az Igazságügyi bizottság egyik képviselője és jómagam is abban a szerencsés helyzetben voltunk, hogy találkozhattunk a francia legfelsőbb bíróság mellett működő legfőbb ügyész úrral. A legfőbb ügyész úrral való megbeszélésen kifejezetten jó volt magyarnak lenni. Igen magas színvonalú munkáról számolt be a francia legfőbb ügyész, és kifejezetten nagyon pártoló és hihetetlenül támogató hangnemben nyilatkozott a magyar ügyészség munkájáról és a legfőbb ügyész munkájáról is.

Tisztelt Országgyűlés! Ezeket követően tisztelettel azt kérem, hogy az Országgyűlés mind az öt határozati javaslatot szíveskedjen elfogadni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(8.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel kérdezem Patyi Gergely Sándor államtitkár urat, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Nem.

Akkor, tisztelt képviselőtársaim, a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében 30-30 perces időkeretben a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából adom meg a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai napon törvényi kötelezettségünknek teszünk eleget, még-

hozzá sokszorosan, akkor, amikor az ügyészség 2009., 2010., 2011., 2012. és 2013. évi tevékenységéről szóló beszámolókat tárgyaljuk.

Úgy gondolom, nem volt könnyű helyzetben a legfőbb ügyész úr, amikor megpróbálta összefoglalni ezt az öt évet, különösen azért, mert az érintett évek közül, ahogy már elhangzott, az első kettőben nem ő irányította a szervezetet. Mégis az elhangzottak alapján úgy gondolom, hogy ez a beszámoló nem okozott gondot számára, sem az, amilyen feladatok elé állította a törvényhozás a kinevezése óta eltelt időkből.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként meg kell emlékezni az Alaptörvény ügyészségre vonatkozó rendelkezéseiről. Az Alaptörvény az ügyészséget az egyik klasszikus hatalmi ágának sem alárendelt, önálló alkotmányos intézményként, a büntetőhatalom központi szereplőjeként határozta meg. Az Alaptörvény az ügyészség alkotmányos pozíciójának rögzítése mellett egyértelműen meghatározza az ügyészség fő feladatait, azok közül is kiemelve többek között a nyomozással összefüggő jogok gyakorlását, a közbiztonság védelmét a bírósági eljárásban, a büntetés-végrehajtás törvényessége feletti felügyelet gyakorlását.

Az Alaptörvény az ügyészség szervezete és működése, valamint az ügyészek jogállása részletes szabályainak meghatározását sarkalatos törvényre bízta, és kizárólag a legfontosabb tartalmi kérdéseket, a legfőbb ügyész megbízatásának keletkezésére, Országgyűlésnek való felelősségére vonatkozó szabályokat, az ügyészségi szervezetrendszer kialakításának alapvető rendező elveit határozta meg.

Az említett sarkalatos törvényeket szintén még 2011-ben fogadta el az Országgyűlés, egyrészt az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvényt, másrészt a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvényt. Az előbbi törvény kapcsán kiemelném egyrészt a katonai ügyészség integrációját az ügyészi szervezetbe, másrészt azt, hogy az új törvény szakított az ügyészi törvényességi felügyelet hagyományos fogalmával.

Az ügyész a törvény hatálybalépésétől kezdődően elsősorban az igazságszolgáltatás közreműködőjeként törvényben biztosított perindítási, fellépési jogával gyakorolja közjogi hatáskörét. Ennek megfelelően az ügyészség a közérdek fokozott érvényesítését és ennek részeként a jogvédelmet kell hogy tekintse meghatározó sajátosságának. Az ügyészi jogállási törvény pedig részletesen tartalmazza az ügyészségi testületekre, az ügyészségi szolgálati viszony létesítésére és a vezetői megbízásra, illetve megszűnésükre, az összeférhetlenségre, a minősítésre, a munkavégzésre és a javadalmazásra, a pihenőidőre, a fegyelmi és a kártérítési felelősségre, a jogviták elintézésének rendjére vonatkozó szabályokat. Külön rendelkezik az alügyészek és az ügyészségi fogalmazók, a tisztviselők, az írnokok és a fizikai alkalmazottak szolgálati viszonyáról, és a korábban a Magyar Honvédség állományába tartozó ügyészségi alkalmazottak munkajogi kérdéseiről.

Ki kell emelni, hogy az új törvény megszüntette az ügyészségi nyomozói munkakört, mert önálló nyomozási cselekményeket nem végezhetnek, az adminisztratív feladatokat pedig szakszerűen és hatékonyan az ügyészségi megbízottak is elláthatják. Az ügyészi kinevezés feltételeit a gyakorlat igényeihez és a bírák jogállási szabályaihoz igazítottuk, és lehetővé tettük az ügyész újabb határozott időre szóló kinevezését, ha az alkalmasság nem egyértelmű.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt szeretném hangsúlyozni, hogy az Országgyűlés mind az Alaptörvény megalkotásánál, mind az elfogadott törvények elfogadásánál figyelembe vette az Alkotmánybíróság korábbi határozatait. A 3/2004. évi alkotmánybírósági határozat ugyanis kimondta, hogy az ügyészség, bár nem önálló hatalmi ág, de önálló alkotmányos szervezet.

Az Alkotmánybíróság az ügyészséget mint állami szervezetet a szélesebb értelemben vett igazságszolgáltatás rendszerében helyezte el, leszögezte, hogy a legfőbb ügyész a neki alárendelt szervezetek szakmai és nem politikai vezetője. Így az Országgyűlés felé fennálló felelőssége csak a beszámolási, magyarázat- és válaszadási, valamint megjelenési kötelezettséget, illetve az alkotmányban meghatározott feladatai ellátásának kötelezettségét foglalja magában.

Az ügyészség függetlensége vonatkozásában kiemelendő, hogy az alkotmánybírósági határozat szerint a legfőbb ügyész egyetlen más szervnek, így az Országgyűlésnek sincs alárendelve. Az Országgyűlés az ügyészség tevékenységét kétféle módon, az éves legfőbb ügyészi beszámoló, illetve a legfőbb ügyész rendelkező rész szerinti korlátozott válaszadási kötelezettségén keresztül ellenőrzi. Minden más értelmezés ellentétes a hatalommegosztás, az alkotmányos szervek egymástól elkülönült független működésének biztosítása elvével.

Az Alaptörvény mindezekre tekintettel szabályozza a legfőbb ügyész és az ügyészség jogállását. Mindebből következik, hogy az ügyészség és a legfőbb ügyész feladatának ellátása során csak az Alaptörvényre, a törvényekre és más jogszabályokra kell hogy tekintettel legyen. Más szerveknek vagy közjogi méltóságnak nincs alárendelve, az ügyészeknek utasítást csak a felettes ügyész, illetve a legfőbb ügyész adhat, míg a legfőbb ügyész nem utasítható.

Az alaptörvényi szabályozás és a sarkalatos törvények új jogi környezetet teremtettek. Az ügyészség alkotmányos helyzete véleményünk szerint megszilárdult, ugyanakkor ez a szervezetet és a legfőbb ügyészt is új kihívások elé állította.

Egyébként az új törvényi szabályozást, ahogyan a legfőbb ügyész úr is beszámolt, több uniós, illetve Európa tanácsi szervezet is vizsgálta. A Velencei Bizottság, amely testületre nagyon gyakran hivatkoznak az ellenzékiek, azt a megállapítást tette, hogy az új, ügyészekre vonatkozó jogszabályok megfelelnek az európai demokratikus követelményeknek, és külön említést nyert az ügyészség függetlenségének garanciája.

(8.50)

Ennek az autonóm szervezetnek a mindennapi szervezeti és működési feladatain túl fel kellett készülnie az új büntető törvénykönyv gyakorlati alkalmazására is. Ellenzéki képviselők sokszor aggályukat fejezték ki a jogos védelem intézményének megváltozott keretei miatt, és sok támadást kaptunk a három csapás elvének büntetőjogi érvényesítése miatt is. Az előttünk lévő beszámolók nem támasztják alá ezeket a félelmeket, és a legfőbb ügyész úr elmondása szerint is jól tudják megítélni és alkalmazni ezeket a szabályokat.

A megváltozott jogszabályok után felhívnam képviselőtársaim figyelmét, hogy az ügyészség, ahogyan ez is elhangzott a beszámolóban, 2009-ben 29,4 milliárd forintból gazdálkodott, addig 2013-ban ez a szám 36,8 milliárd forint volt. Úgy vélem, hogy ha egy szervezettől minőségi, jó munkát várunk el és új feladatok elé állítjuk, akkor az anyagi fedezetéről is gondoskodnunk kell. A már hivatkozott alkotmánybírósági határozat az ügyészséget mint állami szervezetet a szélesebb értelemben vett igazságszolgáltatás rendszerében helyezte el, kimondva, hogy az ügyészség az igazságszolgáltatás egyik önálló alkotmányos szerve. Ezért indokolt, hogy a bírósági és ügyészségi dolgozók munkajogi helyzete lényegében azonos legyen.

Az ügyészség létszáma 2009-ben 3339 fő volt, ez a szám 2013-ban 4771 főre emelkedett. Fontos azonban, hogy a mennyiségi változás minőségi változást is eredményezzen mind szervezeti, mind egyéni szinten, ezért is kiemelendő a Magyar Ügyészképző Központ tevékenysége, akik ezt a létszámot megfelelő szakmai képzéssel hivatottak ellátni. A beszámolási időszakban megvádolt személyek, ahogy hallottuk, 90-100 ezres létszámot tettek ki, és a vádemelés eredményessége évek óta 96 százalékot mutat. Azt hiszem, ez a szám magáért beszél.

Végezetül pedig engedjék meg, képviselőtársaim, hogy a legfőbb ügyész úr szóbeli beszámolójából kiemeljem, hogy szervezete a magyar kormányhoz hasonlóan kérlelhetetlen ellenfele a korrupció minden válfajának.

A beszámoló szerint az elmúlt években egyre növekedett a felderített és eredményesen befejezett ügyek száma. Úgy vélem, ez a tendencia hozzájárulhat ahhoz, hogy hazánkban az átláthatóság kritériuma maradéktalanul érvényesüljön, és a közéletben tisztaság legyen.

Összességében elmondható, hogy a függetlenségét alaptörvényi szinten rögzített, garanciával ellátott ügyészség mind a szervezetre és a feladatára vonatkozó új jogi környezet okozta kihívásoknak maradéktalanul megfelelt, és az új büntető szabályok alkalmazásával pedig egy még hatékonyabb és eredményesebb szervezet működik ma Magyarországon.

Munkájukhoz további sok sikert és erőt kívánok, képviselőtársaimtól pedig az elmondottakra tekintettel is kérem a beszámolók elfogadását. Köszönöm,

hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padso-
rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr, akinek családi gyászában innen is őszinte részvételemet fejezem ki.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr, és a részvételnilvánítást is, megtisztelt vele.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Kúriai Elnökhelyettes Úr! Legfőbbügyész-helyettes Urak! Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jó is és rossz is az, hogyha öt év beszámolóját és öt év, hangsúlyozom, ügyészi tevékenységét egyszerre vizsgálja és tárgyalja az Országgyűlés. Rossz azért, mert sok adat és sok esemény kell hogy beleférjen az értékelésbe, azonban van egy nagy előnye is, az, hogy egy ötéves folyamatot tud folyamatként egységben értékelni a képviselő és az Országgyűlés. Én is ezt fogom tenni.

Az első szavak a köszöneté kell hogy legyenek. Szeretném a frakciónk nevében is megköszönni annak a több ezer ügyésznek a munkáját, fáradozását, akik a bűnt üldözik, akik közbiztonságunk elősegítése érdekében tevékenykednek. Szeretném megköszönni azoknak az ügyészségi dolgozóknak is a munkáját, akik az ügyészek tevékenységét, bűnüldöző tevékenységét segítik, ebben közreműködnek, annak ellenére, hogy nagyon jól tudjuk, hogy létszámgondokkal küzdenek. Nagyon jól tudjuk, hogy az egyik legfontosabb fejlesztése az lenne mind a bírósági, mind az ügyészi szervezetnek, hogy fejleszti az aszisztencia létszámát. Köszönjük tehát nekik a tisztességes munkájukat.

Normális körülmények között, tisztelt képviselőtársaim, a vitának 70-80 százalékban a beszámolókról kellene szólnia és ennek kapcsán a jobbító szándékú kritikákról és az elért eredmények méltatásáról. Most azonban, ha ezt tenném, akkor kiakaszthatnám a nagy tükrömön a képviselők is teszik. Olyan lennének, mint az a szobrász, aki azelőtt akarja művének finom részleteit kifaragni, mielőtt a kőtömböt kifejtették volna a hegyoldalból. Olyan lennének, mint az az ember, aki a fától nem látja az erdőt. Ugyanis csak a vak nem látja, tisztelt Országgyűlés, hogy míg az ügyészek 99 százaléka tisztességesen végzi a munkáját, a bűnt üldözi, addig az ügyészség egyes szervezeti egységei a kormánypártok szolgálóleányaivá váltak, és aktuálpolitikai érdekeket szolgálták a vizsgált időszakban az elmúlt négy-öt évben.

A Központi Nyomozó Főügyészség például a Fidesz ökle lett, sajnos azt kell mondjam, a XXI. századi állami inkvizíció szerve. Az ügyészség politikai érintettségű ügyekben elfogultan, részrehajlóan, kettős mérce alapján működik. Tudom, tisztelt képviselőtársaim, súlyos szavak ezek. Súlyos szavak

ezek, de sajnos igazak. Amikor azonban egy országgyűlési képviselő vezérszónoki felszólalásában gyakorlatilag a diktatúrákban megszokott vádhatósági működéssel vádolja meg az ügyészség egyes szerveit és egyes ügyészeket, akkor úgy helyes, ha az állítását bizonyítékokkal igyekszik alátámasztani. Nézzünk tehát néhány példát, és vonjunk le belőle következtetéseket, vonjunk le belőle néhány következtetést. Nézzünk néhány ügyet, amiben nem az egyes ügyek mikénti alakulása érdekes, hanem az a tendencia, az a folyamat, amelyeket ezek az ügyek élénk rajzolnak.

Kezdjük, mondjuk, a tábornokperrel, az úgynevezett tábornokperrel. Egyelőre elsőfokú ítélet van benne. Az ügyészség módszereiről a bíróság a következőképpen nyilvánított véleményt; néhány idézet szeretnék majd olvasni önöknek. Törvénytelenül megszerzettnek minősítette a hazugsággal kikényszerített vallomást. Valótlan ígérettel kikényszerített vallomást a demokratikus jogállammal összeegyeztethetetlen módszernek minősítette. Más bizonyítási módszereket - hívta fel a bíróság a figyelmet - nem vetett be az ügyészség, mert maga sem volt meggyőződve a vád valódiságáról, csak abban bízott, hogy egy ember kierohtetett vallomása elég lesz a perben.

Nézzük Juhász Ferenc volt honvédelmi miniszter ügyét! Első fokon felmentették bűncselekmény hiányában. Ami a vád tárgya, mondta a bíróság, az 1994-től a mai napig - akkor még csak 2012-ig tudta ezt mondani - gyakorlat, azaz nem bűncselekmény. Az összes honvédelmi miniszter így járt és így jár el ma is.

A Hunvald-Weinek-ügy: elsőfokú felmentés bűncselekmény hiányában, minden vádlottat felmentettek. Az ügyészség módszereiről: a bíróság többször felhívta a figyelmet az alapvetően hibás ügyészi logikára. Felhívta arra a figyelmet, hogy az ügyészség az önkormányzati törvényt bírálja, a bíróság pedig nem kíván politikai ügyek részese lenni.

(9.00)

Máshol a bíróság elmondta azt, hogy a bíróság nem válhat a politikai bosszúállás eszközévé. Ez az ügyészség minősítése.

Molnár Gyula ügye: itt nem kell mást mondani, mint hogy jogerősen bűncselekmény hiányában felmentették, de úgy tűnik, hogy a polgármesterekkel szembeni ügy divatos manapság, ugyanis Szitka Péter kazincbarcikai polgármestert ugyancsak bűncselekmény hiányában fölmentették, Szabó Lorándot, Dombóvár polgármesterét pedig több ügyben mentették már fel jogerősen.

Nézzük a Sukoró-ügyet, amiben az történt, hogy az ügyészség meggyanúsította - és ennek súlya van, tisztelt képviselőtársaim, súlya van, igenis súlya van - a Magyar Köztársaság volt miniszterelnökét, kikérte a mentelmi jogát, és meggyanúsította. Annyira nem volt elég a kraft, hogy meg tudja vádolni, megszüntette az eljárást.

Az UD Zrt. ügyében, ahol mind a négy vádlottat felmentették - ebből kettőt jogerősen -, a bíróság a

tárgyaláson elmondta azt, hogy nem azok ülnek a vádlottak padján, akiknek kéne.

A BKV-ügyre hadd utaljak, amiben egyelőre még elsőfokú ítéletig sem jutottunk el öt év alatt, azonban a vádmódosítás rendszeres, a mostani vád köszönő viszonyban nincs már az eredetivel. Zárójelben mondom, valószínűleg az ítélethirdetés környékén lévő vád sem lesz köszönő viszonyban a mostanival. Ebben az ügyben két dolgot tudunk: tanúk sora számolt be arról, hogy kikényszerített vallomásokot tetettek vele, és annyit tudunk, hogy Strasbourgban Hagyó Miklós megnyert egy pert a jogellenes fogva tartása miatt. Hogy mi lesz az ügy vége, azt még nem tudjuk.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, ez azoknak az ügyeknek a gyűjteménye nagyjából, amelyek a fideszes feljelentőbiztosok és a jobboldali sajtó kedvencei voltak annak idején és talán még ma is.

S hogy van marasztaló ítélet is, tisztelt képviselőtársaim? Persze, természetes! Nem tud egy állam korrupció nélkül működni. Kell ellene küzdeni, mindent meg kell tenni, hogy így legyen, de sajnos megszüntetni nem lehet, akárcsak a többi bűncselekményt. De - és most vonjuk le a következtetést ebből, tisztelt képviselőtársaim - az ügyészség, nem tudom, hogy okkal vagy ok nélkül, de büszke arra, hogy 95 százalék fölötti a váderedményessége évek óta. 95 százalék fölötti! Akkor nézzünk most rá a politikai érintettségű, kiemelt ügyekre, tisztelt képviselőtársaim! Az idő bebizonyítja majd, hogy ez 20, 30 vagy 40 százalékos váderedményesség lesz, de hogy 50 fölé nem megy, azt most itt mondom. *(Dr. Józsa István: Ez mit jelent?)* Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, ez a kérdés jogos, amit fölített valaki. Ez azt jelenti, hogy a rendszer nem jól működik. Azt jelenti, hogy politikai szempontból motivált volt az ügyészség működése ezekben az ügyekben - ezt jelenti, tisztelt képviselőtársaim.

S akkor most állítsunk fel egy képzeletbeli mérleget, amelynek az egyik serpenyőjébe pakoljuk bele az eddigi ügyeket! Mit tehetünk a másikba? Horváth András ügyét, aki feljelentette az ezermilliárdos áfacsalási ügyet, s a végén még ő lett vádlott? Hadházy Ákos ügyét, aki feljelentette a trafikpályázatokkal kapcsolatos csalássorozatot, s utána még őt hurcolta meg a hatóság? Csak úgy zárójelbe teszem, megkérdem: ha a tábornokperben egyetlen tanú vallomásra alapozzák a vádat, akkor Hadházy Ákos ügyében az ő vallomásra miért nem lehetett alapozni a vádat? Ja, hogy azért, mert fideszes politikuskat érintett! Így már értjük.

A szekszárdi polgármester ügyét említsem esetleg, ahol hangfelvétel - még egyszer mondom, hangfelvétel - bizonyította a trafikpályázatokkal kapcsolatos korrupciós cselekményt, mégsem indult el az eljárás? Vagy a szombathelyi fideszes alpolgármester ügyét, ahol videofelvétel és fényképfelvétel bizonyítja a kábítószerrel visszaélést, mégsem indult eljárás? Vagy a földügyekben tett, bizonyítékokkal alátámasztott feljelentések sorát, melyekben nem indult eljárás? Vagy az Orbán-kormány működése alatt az ok-

nyomozó hírportálok által feltárt ügyeket, amelyek egyikéről sem gondolta úgy az ügyészség, hogy meg kellene vizsgálnia? Azt, hogy a Transparency Internationaltól az amerikai ügyvivőn át a tüntetők tíz- és százezrei, mindenki az intézményesített korrupcióról beszél, az ügyészség meg nem tesz semmit ezekben az ügyekben? S ezek után, tisztelt képviselőtársaim, ha ránézünk erre a képzeletbeli mérlegre, akkor azt látjuk, hogy az ügyészség megmérettetett és könnyűnek találtatott.

Két témát mindenképpen kell említenünk még. Az egyiket részben már megtettem, ez az ügyészségnek az ilyen ügyekben történő módszereiről, módszertanáról szól, a kikényszerített vallomásokot, a befolyásoltság alatt kikényszerített vallomásokot például a tábornokperben már említettem.

Nézzünk más módszereket! Ilyenek az eljárási cselekményeknek a politikai eseményekhez való igazítása. Képviselőtársaim fognak erre majd példákat mondani, én hármát szeretnék kiemelni. Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor Molnár Gyulát - akit később jogerősen fölment a bíróság, mellesleg - négy nappal, még egyszer mondom, négy nappal az önkormányzati választás előtt gyanúsítják meg, akkor kézbesítik számára személyesen a gyanúsításról szóló idézést; amikor Hiszékeny Dezső képviselőtársunkat három héttel az önkormányzati választás előtt kéri ki az ügyészség és gyanúsítja meg - mind a ketten esélyes kerületekben induló polgármesterek és alpolgármesterek voltak -; amikor - hogy ne csak saját példákat említsek - Kovács Béla jobbkios európai parlamenti képviselőt véletlenül éppen az európai parlamenti választás előtt kívánja az ügyészség eljárás alá vonni, akkor én azt gondolom, hogy megingt csak a rendszerszerű folyamatból kirajzolódik az a kép, hogy bizony az eljárási cselekményeket politikai cselekményekhez igazítják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanazt az egyetemet végeztem én is, mint az eljáró ügyészek, tíz évig tevékenykedtem büntetőügyekben védőként, ugyanazon a területen szereztem a tudományos fokozatot, ahol a legfőbb ügyész úr, a bűnügyi tudományok területén, ne mondja nekem senki, hogy véletlen az, hogy ezek az események pont ebben az időszakban jutottak el addig, hogy az eljárási cselekményeket foganatosítani kell, mert nem hiszem el, mert ez egyszerűen nem igaz. Arról van szó, hogy ezek szándékoltnak így történnek.

De menjünk tovább, nézzük meg a kiszivárogtatások gyakorlatát! Amikor ellenzéki politikusokról van szó, akkor a Magyar Nemzet valami hihetetlenül jól informált. Előbb tudjuk meg a híreket onnan, mint az ügyészségi szóvivőktől, mellesleg azoktól az ügyészségi szóvivőktől, akik nagyon készségesen állnak ilyenkor a sajtó munkatársai rendelkezésére, és rendkívüli precizitással tudják elemezni azokat az ügyeket, amelyek egyébként ellenzéki képviselőknek a büntetőügyeit érintik.

Mindehhez képest mi az érem másik oldala? Hogy amikor mi teszünk föl kérdést abban a nagyon

kevés, néhány ügyben, ami kínos a kormánypártok számára, akkor olyan válaszokat kapunk, hogy sajnos a folyamatban lévő ügyekről nem tudunk bővebb felvilágosítást adni, a nyomozás érdekeire tekintettel ennél bővebb felvilágosítást nem tudunk adni s a többi. Hol van itt az egyenlőség? Miért nem mondhatom azt, hogy ez a kettős mérce tipikus esete? Azt gondolom, hogy ez nem lehet véletlen. És én elhiszem, hogy vannak olyan firnászos magyar nemzetes újságírók, akik meg tudnak szerezni néhány esetben jegyzőkönyveket és információkat büntetőügyekről, de, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Legfőbb Ügyészségnek szinte hivatalos lapjává válik a Magyar Nemzet, mert ezekben az ügyekben sorra jelennek meg az ügyészségi jegyzőkönyvek a Magyar Nemzet hasábjain pdf-ben, szkennelve, ez elfogadhatatlan. Elfogadhatatlan!

Nézzünk még egyet, hogy három legyen a magyar igazság! Persze, lehetne többet is említeni, csak erre vélhetően nem lesz elég idő. A megfélemlítő eljárási cselekmények. Tudják, nagyon sok esetben beszélgettünk nem a frakción belül kollégákkal - s a többi -, hogy mennyire igazak manapság néha „A tanú” című film egyes jelenetei, amikor például a statuálás a lényeg - ugye, azon van a lényeg? Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy van az, hogy egy frekventált ügyben - ez a BKV-ügy - egy olyan asszonyhoz, akit utána az ügyészség 2 millió forint vagyoni hátrány okozásával - még egyszer mondom, kettőmillió forint vagyoni hátrány okozásával - gyanúsít meg, URH-s kocsik hadát küldik oda, és a gyerekei mellől bilincsben elviszik?

(9.10)

Hát hogy van ez? Tisztelt képviselőtársaim, hogy lehetséges ez? Amikor egy ilyen esetben, minden más esetben, egy ilyen súlyú bűncselekménynél fogják és kiküldik az idézést, hogy tessék befáradni, és ott meggyanúsítják. Itt kimegy a 6-8-10-12 URH-s kocsik, körbeveszik a házat, és bilincsbe verve elviszik az embert, ezt az asszonyt. Nevetséges, tisztelt képviselőtársaim! Az a baj, hogy nem nevetséges, hanem szomorú. Ezek azok a módszerek, amelyek egy jogállamban nem megengedhetőek. És értem én, és pontosan tudom, hogy mi ennek az oka. Az ennek az oka, hogy ez közvetlen munkatársa volt annak a Hagyó Miklósnak, akire gyűjtötték az információt, ez az oka. És egy ilyen esemény után, egy asszony, akit otthon vár két gyerek, két kisgyerek, és előzetes le tartóztatásba helyeznek egy ilyen eseménysor után, talán majd tesz terhelő vallomást, ha igaz, ha nem, de tesz terhelő vallomást Hagyó Miklósról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy ez az ügyészségi működés nemhogy kritikát ér, hanem csak kritika illetheti, függetlenül attól, hogy egyébként - még egyszer kiemelem - ez egyes ügyeszekre, egyes ügyészségi vezetőkre és egyes ügyészségi szervezeti egységekre vonatkozik; az ügyészek

99 százaléka, aki tisztességesen, elhivatottan végzi a bűnüldöző feladatát, nem.

Attárnék egy másik vonulatra, egy másik megközelítésre, a Legfőbb Ügyészségnek és az Országgyűlésnek a viszonyrendszerére, ami egy egészen sajátos viszony, sajátos kapcsolat alakult ki az elmúlt időszakban. Nem az a baj, hogyha ezek a hatalmi ágak együttműködnek egymással, sőt az Alaptörvény előírja a kölcsönös együttműködési kötelezettséget. Az a baj, hogyha olyan módon működik ez a kapcsolat, ami nem fér bele a hatályos jogszabályi előírásokba.

A jogalkotásról ejtsünk egypár szót talán. Nyilván az ügyészség képviselői pontosan emlékeznek arra az esetre, amit most szeretnék felidézni, 2011-ben volt. Az Alkotmányügyi bizottság elnöke az ülés megnyitáskor közölte, hogy ki kéne egészíteni a napirendet egy új javaslattal, amit két órával korábban kapott meg, s melyet a bizottság javaslatként kíván benyújtani. Eddig még nagyon sok érdekes nem lenne benne, mert ez gyakorlat volt. Minthogy a tartalmát nem ismeri - innen kezd érdekes lenni -, átadta a szót az igazságügyi államtitkárnak, Répássy államtitkár úrnak, aki majd, idézem: „...pontosan elmondja, hogy mit tartalmaz”. Miután az államtitkár úr szót kapott, a jegyzőkönyv így folytatódik, megint idézem: „Tisztelt Bizottság! A javaslatot teljes mélységében nem fogom tudni ismertetni. *(Derült-ség.)*” Kicsit később, az ellenzék azon kérdésére, hogy akkor ki hozta ide ezt a javaslatot, akkor kitől származik, az elnök a következőt mondta, megint csak idézem: „Én úgy vagyok informálva, hogy az előterjesztés háttérgazdája a Legfőbb Ügyészség, ők szeretnék ezt, ha hatályba lépne.” Az elnök később, mert ebben vita volt, megerősítette a sajtóban is, hogy a javaslatot az ügyészségen készítették. Az államtitkár felszólalásában kiemelte, hogy: „Tárcánk álláspontja szerint, tisztelt bizottság, van egy szakasza ennek a javaslatnak - ez a védő és a terhelt 48 órán belüli találkozásának a tilalma -, amely súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel.” - mondta az államtitkár. Aztán lezárták ezt a vitát. Egy bizottsági ülésen hasonlóan aggályosnak, alkotmányossági szempontból aggályosnak minősítette az államtitkár ezt a javaslatot.

Tisztelt képviselőtársaim, még egy dolgot szeretnék idézni; ez már valójában egy folyosói beszélgetés tárgya volt, éppen ezért értelemszerűen nem fogom megmondani, hogy kivel történt, de nem gondoltam volna, hogy kormánypárti képviselőtől, még hozzá e témában nagyon is illetékes képviselőtől fogok valaha egy olyan mondatot hallani, ami így hangzott erről a módosító csomagról: „Nem tudom még, mi lesz, a minisztérium próbál alkudozni az ügyészséggel, talán engednek.”

Nos, tisztelt képviselőtársaim, szóval, ez nem az az együttműködési forma, ez nem az, ami megengedett, és tudják, több következtetés is levonható ebből az esetből. Az egyik, hogy ez volt az egyik olyan ügy, ami - hadd fogalmazzak úgy - törvényesíteni akarta a kényszervallatást, ami 48 órára el kívánta tiltani a

védőtől a fogva lévő gyanúsítottat. Egyébként még számos más rendelkezést tartalmazott, amit szintén alkotmányellenesnek minősített később az Alkotmánybíróság, de érdemes talán ezt a legfontosabb rendelkezését alapul venni, és ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság határozatából nem szó szerint, de idézni. Azt mondta az Alkotmánybíróság, hogy a kiemelt jelentőségű ügyekben a védőre és az őrizet időtartamára vonatkozó rendelkezéseket a jogbiztonság sérelme, a személyi szabadsághoz fűződő alapjog aránytalan korlátozása és a védelemhez való jog lényeges tartalmának korlátozása miatt alkotmányellenesnek és nemzetközi szerződésbe ütközőnek nyilvánította. Ez az a remek tervezet, amelyik a Legfőbb Ügyészségnek valamelyik szervezeti egységében készült.

Pontosan tudom azt, hogy annak idején a szóvivő cáfolta azt, hogy a Legfőbb Ügyészségnek ehhez lenne köze, és hogy csak véleményezésre kapták meg, csak, tisztelt képviselőtársaim, ha az események sorát végignézzük, akkor egészen pontosan látható, hogy ez nem lehet igaz, ez nem felelhet meg a valóságnak. Zárójelben mondom, hogy akkor nagyon érdekes, hogy csak a Legfőbb Ügyészség kapta meg véleményezésre, mondjuk, a Legfelsőbb Bíróság pedig nem kapta meg véleményezésre.

Ugyancsak ide tudom sorolni azt, hogy az elmúlt öt évben egyetlen olyan javaslat nem ment át, amelyik a terhelt vagy a védő jogköreit szélesítette volna. Az összes büntető eljárásjogi törvénymódosítást - ezt volt szerencsém egy tanulmányban elemezni - az ügyészi jogokat növelte meg a büntetőeljárás során. Ez nem csoda, ha ismerjük az Országgyűlésnek és a Legfőbb Ügyészségnek ezt az általam is a példán keresztül bemutatott sajátos viszonyát.

Az ügyészség ellenőrzése; erről legfőbb ügyész úr is ejtett szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Volt egy alkotmány-előkészítő eseti bizottság, amelyben volt egy ezért felelős munkacsoport. Mindannyian egyetértettünk abban - és ezt az elvet vallom én is -, hogy két jó megoldás van. Az egyik, ha kormány alá rendelten működik a Legfőbb Ügyészség, illetőleg az ügyészi szervezet, ez az egyik alkotmányos modell; a másik, ha független szervként működik. De abban is egyetértettünk, hogy ha megtartja a független státusát, akkor is kell hogy legyenek kontrollmechanizmusok, ellenőrző mechanizmusok. Ez ma nagyjából abban merül ki, hogy öt év után itt el tudok mondani egy ilyen szónoklatot, meg majd a képviselőtársaim is hozzá tudnak szólni, aztán gondolom, megint öt évig nem; és hogy lehet a legfőbb ügyész urat kérdezni azonnali kérdés keretében, illetve természetesen lehet neki írni képviselőként levelet, és arra a legfőbb ügyész úr az országgyűlési törvény rendelkezései alapján köteles válaszolni, de kikerült az interpelláció az ellenőrzési jogkörök közül. Ismerem legfőbb ügyész úrnak a szakmai álláspontját, nem is akarom vitatni. Azt mondom, hogy rendben van, kerüljön ki. És hol volt mellette az a másik javaslat, amelyik viszont megteremtette volna, hogy ehelyett

milyen hatékony ellenőrzési mechanizmust tud az Országgyűlés gyakorolni a Legfőbb Ügyészség tevékenysége fölött, például a bizottsági meghallgatások egyfajta rendszerbe iktatásával vagy bármi más módon; ez valahogy kikerült. Magyarán szólva: a szakmai indokokat értem, csak azt nem értem, hogy ha az volt az álláspontunk, hogy a legfőbb ügyésznek akkor az Országgyűlésnek kell valódi felelősséggel tartoznia, nem csak formálisan, akkor miért nem teremtettük meg ennek az eszközrendszerét. Miért nem volt ilyen javaslat?

A Velencei Bizottság is ezt emelte ki. A legfőbb ügyész úr talán utalt rá - bár nem emlékszem, de ha nem, akkor mondom én -, hogy a Velencei Bizottság alapvetően ezt a struktúrát elfogadhatónak tartja - én is -, de azt megjegyezte, hogy a legfőbb ügyésznek nagyon-nagyon gyenge és erősítésre szoruló a szervezeten belüli kontrollja és a szervezeten kívüli kontrollja is. Egyikre sem láttam előterjesztéseket, sem a Legfőbb Ügyészség kérésére, sem a kormány saját álláspontjaként; én azt gondolom, hogy ezt meg kellett volna tenni.

Azt láttuk ugyanakkor, hogy a Legfőbb Ügyészség, illetve a legfőbb ügyész státusa az elmúlt időszakban elég jelentősen megerősödött; nem volt gyenge eddig sem, nem volt gyenge eddig sem.

(9.20)

Még azzal sincs problémám, hogy ez egy viszonylag erős jogkör egy független intézmény esetén. De hogy számtalan esetben találkoztunk azzal, hogy akár a státusát, akár a szervezeten belüli mozgásterét törvényjavaslatokkal bővítettük, az viszont tény, és én - megmondom őszintén - ezt nem tartom helyesnek. Ugyanis például az a jogköre a legfőbb ügyésznek, amely szerint utasíthatja az eljáró ügyészt a vád elejtésére vagy éppen vádemelésre, szerintem nem helyes, főleg úgy, hogy indoklás nélkül. Ezt számtalanszor kiemeltük.

Tisztelt legfőbb ügyész úr, higgye el nekem, ha ez másként lenne, sokkal kevésbé tudnám erélyesen képviselni ezeket a gondolatokat most itt a pulpituuson, mint jelen helyzetben. Jelen helyzetben viszont tudom, mert az ügyészség egyszemélyi irányítás alapján működik. Természetesen a legfőbb ügyész úrnak nem kell elmondania, mert én is tudom, hogy az egyéni ügyekbe nem szokott beleszólni. De a lehetősége ott van, legfőbb ügyész úr, hogy megtegye. A lehetősége ott van, és úgy gondolom, ez önmagában ébreszthet olyan aggályokat, amelyek az általam felsorolt ügyekben például komoly kételyekre adnak alapot. Ezt nem tartom jónak, nem tartom helyesnek. Úgyhogy, ha valamire kérhetem legfőbb ügyész urat, akkor az az, hogy próbáljon hatni a kormányra, és gondolja át, hogy ezt a rendszert legalább megváltoztatja, és ezzel legalább az ügyészség ilyen szempontú objektivitását elősegíti, vagy - mondjam inkább így - követhetőbbé és jobbá teszi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy e gondolatok után felesleges és kár volna belefolylni a statisztikai adatok elemzésébe. Ha egy rendszer így működik, akkor az az egész intézményre veti rá az árnyékot. Az volna jó, ha ebben változás következne be. Nincsenek illúzióim. Nincsenek illúzióim! Valószínűleg ez a felszólalás többre nem lesz jó, mint hogy legfeljebb majd a jövő kutatóinak ad némi támpontot, hogy milyen ügyeket nézzenek át, amikor az ügyészség működését kívánják elemezni. Mégis azt gondolom, hogy vannak ebben a teremben olyan szakemberek, akik nem biztos, hogy ezt a gyakorlatot helyesnek látják. Azt is gondolom, hogy vannak olyan fideszes képviselőtársaim, akik nem gondolják úgy, hogy ez a fajta elfogult működés helyes volna. Éppen ezért kérem önöket arra, hogy legalább gondolják meg, hogy érdemes volna változtatni ezen, és érdemes volna az ügyészségnek a korábban kivívott komoly szakmai tekintélyét és a függetlenségbe vetett hitet visszaállítani az országban.

Végül az elmúlt néhány gondolattal kapcsolatban csak egy idős professzor úrnak a fél mondata jut eszembe, amit egyébként egy nagyon hasonló szituáció kapcsán mondott el, volt alkotmánybíró az illető. Annyit mondott, amikor elmeséltek neki egy ilyen történetet, hogy volt már ilyen, annak is vége lett egyszer. Köszönöm szépen. *(Nagy taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Rubovszky György képviselő úr. Parancsoljon!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Én nem kívánok hosszasan beszélni *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Nem is kell!)*, tekintettel arra, hogy a meghallgatáson jómagam is jelen voltam, és így a kereszténydemokraták képviselőjében mondhatom, hogy megszavaztam úgy a határozati javaslatokat, ami az Országgyűlés felkérése arra, hogy fogadja el a beszámolót, illetve jómagam is elfogadtam a beszámolókat. Tehát ezen különösebb változás nincs.

Egyet viszont a Ház védelmében szeretnék felhozni, és ez az egyetlen kérdés, amelyben én szeretnék reagálni Bárányi képviselő úr előbb elmondott hozzászólására. A legfőbb ügyész feletti ellenőrzés lehetősége abban áll az Országgyűlés számára, hogy ötévenként meghallgatja őt. Szeretném kiemelni, hogy a 2009. évi beszámolót még az előző kormány és az előző házvezetés idején terjesztette elő Kovács Tamás akkori legfőbb ügyész úr, és sem az akkori kormány, sem az akkori MSZP-képviselőcsoport nem sürgette, hogy az ügyészség álláspontja minél előbb tisztázásra és ellenőrzésre kerülhessen.

Hosszasan beszélt Bárányi képviselő úr politikai megfontolások alapján. Én nem tudom, hogy volt-e képviselőtársa Keller Lászlónak, de ő ebben az a rossz példa, aki tulajdonképpen a Magyar Ország-

gyűlés előtt ezt elkezdte, és hadd mondjam *(Dr. Bárányi Gergely: Így van!)* ezt a saját képviselői gyakorlatomból visszaemlékezve, egészen kisstílű, megalázó és erőltetett elvekkkel erőltette akkor Polt Péter legfőbb ügyész vagyonosodási vizsgálatát két darab őzbak trófeával kapcsolatban, és a mentelmi bizottság előtt butábbnál butább érvekkel próbálta a legfőbb ügyészt besározni. *(Dr. Bárányi Gergely: Egyetértek, elnök úr!)* Hála a Jóistennek, az akkori szocialista bizottsági elnök is *(Dr. Bárányi Gergely: Egyetértek!)* lesöpörte ezt. Tehát nem hiszem, hogy ebbe nekünk bele kellene menni, de ez a legfőbb ügyész úr döntésétől függ, hogy ebben a kérdéskörben kíván-e reagálni vagy sem.

Tisztelettel én csak annyit szeretnék megisméltetni, hogy a kereszténydemokraták mind az öt év tekintetében a beszámolót is elfogadják, és az előterjesztett határozati javaslatot is megszavazzuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr, aki a felszólalását innen az emelvényről mondja el. Megvárom, míg képviselő úr felfárad az emelvényre. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr - s a Kúriától, Országos Bírósági Hivataltól jelen lévő Vezetők! Amikor Rubovszky képviselőtársam szavait hallottam - nem pont ezzel szerettem volna kezdeni, de ahhoz, amit felírtam, nagyon is idetartozik -, akkor arra gondoltam, hogy ön most azt róta fel, egyébként még azt is mondhatom, hogy helyesen az MSZP-nek, az előző MSZP-kormányának és Országgyűlésnek, hogy a 2009-es beszámolót nem tárgyalták, ez milyen egy szörnyű galád dolog; ami tényleg az, mert az Országgyűlésnek ezeket meg kell tárgyalnia. De azóta eltelt négy év, sőt az ötödik évben vagyunk, és most kell 2009-től 2013-ig ezeket a beszámolókat megtárgyalnunk.

Tehát ugyanez a probléma a második Országgyűlésben, amelyben a Fidesz-KDNP-nek kétharmados többsége van, ugyanúgy fajsúlyosan fennáll. Nem értem, őszintén szólva, hogy ezek a beszámolók - bár nyilván benyújtásra kerültek az Országgyűlés részére, tehát az ügyészség formálisan eleget tett ezeknek, így ez a kritika nem is az ügyészségnek szól - miért nem kerülhettek valódi érdemi megtárgyalásra az Országgyűlés előtt. Önmagában ez is egy skandalum és egyébként a Fidesznek és a KDNP-nek azt a hozzáállását bemutatója, hogy abban az esetben, ha visszafelé kell mutogatni, kiválóan észrevesznek minden szálkát vagy gerendát, mert azért az MSZP-SZDSZ-kormányok szemében nemcsak szálka volt, hanem gerenda is bőven, a sajátjukban szintén, de a sajátjuk esetében ezt mégsem teszik meg. Egyébként azt is el kell mondanom, hogy ha már a 2013-as be-

számlóról van szó, azt sem most év végén kellene tárgyalni, most, amikor a költségvetéssel foglalkozunk, most, amikor lassan január lesz, és ezeket a beszámolókat, a 2013-ast is, jócskán korábban beterjesztették, mind egyébként a Kúria, az Országos Bírósági Hivatal, mind a Legfőbb Ügyészség.

Most ez a kiindulópont, és ez alapján az egész ügyészség és akár a bíróságok irányába megnyilvánuló parlamenti kontroll is megkérdőjeleződik, hiszen ha a plénum előtt nem tudjuk megtárgyalni így közösen, akkor még az a minimumjogosítvány is elveszik. Azért szeretnék majd arra az anyagra is építeni, amit a legfőbb ügyész úr benyújtott, nagyjából sorban megyek, vagy kiragadok részeket.

(9.30)

Ott kezdeném: az nagyon is öröndetes, hogy a legfőbb ügyész számára is megadatik a normakontroll, az utólagos normakontroll lehetősége. Ennek örülhetnék is, bár én nem emlékszem olyan esetre, amikor ezzel a legfőbb ügyész élt volna. Ha tévedek, akkor természetesen elnézést kérek, és akkor én nem követtem kellőképpen figyelemmel, de az utólagos normakontroll akkor jó, ha élnek vele. Annál is inkább, mert az Országgyűléstől az utólagos normakontroll - vagy legalábbis az országgyűlési képviselők ellenzéki felétől - elvételre került. Persze, most mondhatják azt, hogy a parlament negyede együttes beadványban élhet ilyenrel, erre talán egy esetben került sor. Nyilván azzal lehet vitatkozni, hogy partalan-e, ha minden állampolgár megkapja a normakontroll lehetőségét, de legalább egy országgyűlési képviselő önállóan is fordulhasson az Alkotmánybírósághoz, ez mindenképpen elvárható lenne. Vagy ha már ettől is megfosztották az országgyűlési képviselőket, akkor azoknak az egyébként pluszban feljogosított szerveknek vagy vezetőknek, akár a legfőbb ügyésznek azért el kellett volna látnia ezt a funkciót, ha már megfosztásra kerültünk mi, országgyűlési képviselők ettől.

Az szerepel az anyagban, hogy 2013-ban 1105 korrupciós bűncselekményről beszélhetünk. Ennek a száma nőtt, és a hivatali vesztegetések száma is háromszorosára emelkedett. Ezt persze, lehet úgy értelmezni, hogy magasabb volt a felderítési arány, de attól tartok, hogy ez öszvolumenében növekedést jelent, és nem a felderítési mutatók nőttek ilyen jelentős mértékben. Én azt azért megkérdezném - mert ezt az anyagban nem láttam leírva - legfőbb ügyész úrtól, hogy hány esetben került sor kormánypárti, kormánypárt közeli, egyrésztől közszereplők, országgyűlési képviselők, önkormányzati képviselők vagy akár kormány közeli vállalkozók esetében korrupciós bűncselekménnyel vagy hivatali vesztegetéssel, hivatali bűncselekményekkel kapcsolatos eljárásokra. Mert lehet, hogy volt ilyen, csak a sajtó számára nem került megjelenítésre, de úgy érezzük, hogy mintha a kormánypártok vagy a kormánypárti

érdekkörök sérthetetlenek és érinthetetlenek lennének. Természetesen nagyon örülök neki, ha ezt számokkal legfőbb ügyész úr cáfolni tudja.

Márpedig, ami biztos egyébként, hogy Magyarországon a korrupció nő. És ezt nem csak mi mondjuk, és nem csak az emberek érzik - persze, le lehet becsülni az emberek érzésvilágát, de ez előbb-utóbb nagyon csúnya eredményre fog vezetni. Ez természetesen egy politikai eredményt jelent az Országgyűlés összetétele tekintetében, ami egyébként az ügyészségre is kihat, hiszen ha a Fidesz elveszti a többségét, a kétharmados többségét a jövőben, akkor ez nyilvánvalóan kihathat az ügyészség vagy a legfőbb ügyész személyére is, amelyet az Országgyűlés választ.

A Transparency Internationalnek talán tegnap jelent meg az a kimutatása, amely esetében európai forrásokra is hivatkozva egyértelműen kimondják, hogy rosszabbul állunk nemcsak, mint négy éve, hanem mint egy éve a korrupciós statisztikák alapján, ami nem azt jelenti, hogy a korrupció most kezdődött Magyarországon, de legalább ne sülyedjünk lejjebb. Ha már gödörben vagyunk, ahogy a népi mondás tartja, először az ásást hagyjuk abba, és utána próbáljuk meg ezt a gödört betemetni.

És eközben mit látunk? Amerika kitilt hat magyar állampolgárt, amire lehet azt mondani egyrésztől, hogy Amerika ne avatkozzon bele a magyar belügyekbe, ez egyrésztől így is van, de vélhetőleg ezekre a vádakra vagy a megfogalmazottakra valamiféle reakciót kell vagy kellene adni a kormánynak és magának az ügyészségnek is. Az nem jó és nem elfogadható, hogy a kormány sem tudja, hogy kik ezek a kitiltott emberek. Tehát eddig jutottunk el, miközben az amerikaiak már ott tartanak, hogy nem arról beszélnek, hogy például Vida Ildikót - aki a hat ember közül az egyetlen volt, aki feltárta, hogy valóban rajta van ezen a listán -, nem arról szólnak, hogy őket azért tiltották ki vagy Vida Ildikót azért tiltották ki, merthogy nem tett meg mindent a korrupció megelőzésére, hanem hogy konkrét korrupciós bűncselekményekben érintett. Persze, a bizonyítékokat várjuk az amerikai államtól, az amerikai ügyvivőtől, de azért ez inkább fekete-afrikai országokban szokott megadni diktatúrák irányában, hogy ilyenek elhangzanak. Természetesen lehet, hogy megint a világ összeesküdött ellenünk, de túl sok ez az összeesküvés, és az emberek a saját bőrükön is mást éreznek.

Aztán ott volt ezelőtt szintén a NAV-ot érintően Horváth András - valóban ezt MSZP-s képviselőtársam, Bárándy Gergely is elmondta - ezermilliárdos vádja, aminek mi lett az eredménye? Hogy Horváth Andrást helyezték vád alá, ellene indult büntetőeljárás. Ez annyira magyar és annyira az emberek által felháborítónak tartott, hogy talán itt az országgyűlési képviselők, legalábbis annak kormánypárti, elefántcsonttoronyban élő tagjai ezt talán nem is érzékelik.

Arra is felhívnam az ügyészség és legfőbb ügyész úr figyelmét, hogy nem kell várni a feljelentésekre. Tehát, az ügyészség hivatalból is eljárhat, ha a jogi tudásom megfelelő ebben a tárgykörben, tehát nincs

feljelentéshez kötve, ha egyébként bűncselekményre utaló tényt vagy bármiféle eljárást észlel. Ezt azért is mondom, mert az utóbbi időben azt érzékeljük, és ez nemcsak egy ellenzéki érzékelés, hanem egy visszaigazolt, adatokkal is alátámasztott tény, hogy kormánypárti képviselők esetében nagyobb legális javakkal, ingatlanokkal, tárgyi javakkal, gépjárművekkel rendelkeznek, mint a legális jövedelmük. Ez elképzelhetetlen. Hogy lehet az... - és ezek a bevallott, a saját nevükön lévő ingatlanok. Még arról sem beszélünk... - persze ilyenek is kiderülnek, hogy mondjuk, valaki 70 millióért vesz a 10 éves gyermekének ingatlant, és amikor ez kiderül, akkor nem is cáfolja, és nem is derült volna ki a vagyonyilatkozatból, ez a vagyonyilatkozat-tételek és a vagyonyilatkozási rendszer kritikája is, de ilyenek is kiderülnek; és ebben az esetben, mondjuk, az ügyesség nem érzi úgy, hogy a legmagasabb szinten azonnal, mondjuk, a legfőbb ügyésznek kellene feljelentést tenni és kivizsgálni.

Hozzáteszem, ha bárki országgyűlési képviselővel kapcsolatosan felmerül, hogy nagyobb a legális jövedelménél az, ami a nevében van - és akkor még mennyi lehet, amit esetleg strómanokon keresztül birtokolnak egyes képviselők vagy állami vezetők -, akkor az lenne a minimum, hogy azon nyomban az ügyesség megteszi ezeket a lépéseket. Nos, ezekkel kapcsolatosan bár lehet, hogy ez is megtörtént, de a beszámolóban nem láttam, és ha legfőbb ügyész úr erre tud nyilatkozni, azt nagyon megköszönöm, de mindenesetre ezek az emberek és a közvélemény számára is védhetetlen ügyek. Tehát, valakinek nem lehet nagyobb a vagyona, mint a legális jövedelme, vagy teljesen egyértelmű, hogy az feketejövdelemből származik és legfőképpen korrupciós pénzekből.

Elmondható az ügyességre is az a régi mondás, hogy nemcsak tisztességesnek kell lenni, hanem annak is kell látszani. Nemcsak függetlennek kell lenni, hanem annak is kell látszani. Ezt az emberek felé meg is kell jeleníteni és hihetővé is kell tenni. Azt kell mondjam, hogy az elmúlt 25 évnek az a mérlege, hogy ameddig vezető politikust nem érintett akár egy komoly korrupciós büntetőeljárás, addig az emberek nem fogják elhinni. Hiszen akkor ez azt jelentené, hogy Magyarországon nincs korrupció, Magyarországon nincsenek visszaélések. Márpedig erről nem beszélhetünk, mindjárt erre néhány adatot is fogok kiemelni, hogy miért gondolom ezt. De ez persze nem azt jelenti, hangsúlyozom, és itt a Fidesznek és az MSZP-nek az álságos hadakozására is felhívnám a figyelmet, attól, hogy az MSZP felháborodik, hogy a Fidesz visszafelé mutogat az elmúlt nyolc évre és vice versa, attól még nem jelenti azt, hogy mindkét táborban a Fidesz-kormányok vagy az MSZP-kormányok idejében ne történhetek volna ugyanúgy korrupciós bűncselekmények, ugyanúgy mutyik, ugyanúgy visszaélések. Tehát nem vagy-vagy állítás lehetséges csak; lehet, hogy mindkét korszakban történtek, és mindjárt erre néhány számadatot is fogok mondani, hogy miért.

De előtte engedjék meg, hogy azért néhány környező országbeli példát is megemlítsek! Még a kelet-európai, közép-kelet-európai blokkban is azt tapasztaljuk, hogy míg akár miniszterelnököket, volt miniszterelnököket is börtönbe zárnak korrupciós bűncselekményekért, komoly büntetéseket kiszabva, addig Magyarországon erre - ahogy elmondtam - semmiféle jel nem mutatkozott.

(9.40)

Említhetném a csehországi példát; de talán még jobb példa lehet Szlovénia, ahol a volt miniszterelnök talán mostanában vonult börtönbe; vagy akár Horvátországot, ahol Ivo Sanader miniszterelnököt nyolc évre... (Dr. Schiffer András: *És Zágráb főpolgármesterét is.*) és Zágráb főpolgármesterét is valóban büntetőeljárás alá vették, de Ivo Sanader esetében, a volt miniszterelnök esetében jogerős döntés van arról, hogy nyolc év börtönbüntetést kapott. Horvát képviselőtársainkkal beszélgetve, mert én feltettem nekik a kérdést nemzetközi fórumokon - a tegező viszony azért megvan, tehát a kérdés úgy merült fel -, hogyan lehet, hogy ti olyan szerencsés ország vagytok, hogy ennyire elől jártok Magyarországhoz képest a korrupció elleni harcban, azt mondták, hogy alakult egy valóban független, valóban az országgyűlésnek alárendelt ügyészség, a mozaikszóval USKOK néven emlegetett ügyészség, amely elkezdett valóban dolgozni, és akár a hivatalban lévő miniszterelnök ellen is elkezdett nyomozni, és bizony ki is derült, hogy nagyon súlyosan korruptak. És nemcsak a miniszterelnök vagy a zágrábi polgármester, hanem a horvátok azt mondták, hogy nagyjából háromszáz vezető politikus ellen, egyébként vegyessen kormánypárti és ellenzéki politikus ellen indultak és zárultak le eljárások. És tudják, mi az érdekes? A közvélemény számára is teljesen egyértelmű volt, és egyfajta közmegelégedésnek örvendett, hogy a bizonyítékokat az ügyészség ezekben az ügyekben, amennyire tudta, a nyilvánosság elé tárta, és teljesen egyértelmű volt, hogy akiket eljárás alá vontak vagy akikkel szemben a végén jogerős döntés született, azok jogosan és megérdemelten kapták ezt a büntetést. És nem egymásra mutogatás történt, hanem mindenki örült annak, hogy végre tiszta vizet öntenek a pohárba.

Egyébként hozzáteszem, az ügynek az a pikantériája, hogy pont az Ivo Sanader-féle vesztegetésben a vesztegető magyar fél esetében a magyar ügyészség úgy gondolta, hogy semmi nem történt, és teljesen patyolattiszta az egész ügy. Tízmillió euróról beszélnek a horvátok, és a magyar ügyészség szerint ez teljesen rendben volt. Hozzáteszem, a horvátoktól úgy tudom, hogy ott még nyilvánosan is olyan bizonyítékok, nem tudom, hogy a sajtóban is, de bemutatásra kerültek, és az információk alapján videofelvétel és egyéb komoly technikai bizonyítékok is rendelkezésre állnak a vádak alátámasztására. Nyilván nem viccből kapott nyolc évet jogerősen Ivo Sanader.

Nehéz elképzelni, hogy akkor Magyarországon vagy a Magyarországra vezető szálak esetében egy gyors vizsgálattal ezt az ügyészség le tudta zárni. Ez a közvélemény számára is nehezen hihető, hiszen akkor, ismétlem, egy ártatlan ember ül Horvátországban börtönben, és ezt egyébként senki nem állította, még Horvátországban sem.

Felrójuk az ügyészségnek, és nemcsak a jelenlegi ügyészségnek, az elmúlt 25 évről is beszélhetünk sokszor, de ami a szocialista korszakot illeti, a jelen ügyészségnek is az elszámoltatásnak, fogalmazzunk erőteljesen, sokszor úgy érezzük, hogy az elszabotálását. Mért gondoljuk ezt? Bár itt MSZP-s képviselőtársam, akivel ebben a tekintetben nagyon nem értek egyet, azt mondta, hogy koncepciók eljárások indultak, én meg úgy gondolom, hogy ezek az eljárások nem véletlenül, vagy nagyon gyanús, hogy nem véletlenül lettek ilyen komoly eljárási hibákkal végrehajtva, hogy aztán tulajdonképpen elsikkadjanak, ne történjen semmi, mintha valaki nem szeretne volna a valódi elszámoltatást végigvinni. Én nem gondolom, hogy a magyar ügyészek szakmailag annyira nem állnak a helyzet magaslatán, hogy olyan hibákat elkövessenek, mint amit ezekben az ügyekben elkövettek. Nem ismételném meg, amit Bárándy Gergely mondott, ő nyilván egy másik szemszögből mondta el ezeket a dolgokat, de nem hiszem, hogy ennyire alapvető nyomozati eljárási jogi hibákat el lehet követni. Vagy ha igen, és szeretett volna az ügyészség elszámoltatni, de tényleg ennyire nem megfelelő volt az eljáró ügyészek szakmai hozzáértése, és ezért a váderedményesség ezekben az ügyekben a fele lesz nagyjából az egyébkénti országos átlagnak, akkor ott az ügyészségen belül kellene felelősségre vonásokat megindítani. Erről sem hallottunk híreket, de természetesen lehet, hogy ez megtörtént, csak hozzánk nem jutott el.

Ami pedig a költségeket, illetve a költségvetést illeti: az ügyészség költségvetése több mint 10 milliárd forinttal nőtt 2009 óta, viszont ezt a hatékonyságban, akár a korrupció elleni harcban nem látjuk megnyilvánulni, mármint nem látjuk azt az eredményt, amit ez a plusz 10 milliárd forint jelentett.

Még egy adatot ígértem a korrupció mértékére. Szokták idézni és a magyar sajtóban is megjelent az az angol kimutatás - a Tax Justice Network szervezet végezte, amit jobboldali elhajlással nem lehet vádolni, egy komoly nemzetközi szervezetről van szó -, amelyben azt mondták, s nemcsak Magyarország tekintetében szoktak kimutatásokat készíteni az offshore irányba kimentett, kilopott pénzek tekintetében, hogy Magyarország viszonylatában a rendszerváltás óta nagyjából 250 milliárd dollárról beszélhetünk, ami offshore irányba kiment, csak pénzeszközökben. Ingatlanok, jachtok, luxuskocsik, életvitel nincs benne, és óvatos becslésről beszélünk. Ez is a magyar államadósság két és félszerese, a jelenlegi államadósságé. Hova tűnt ez a pénz? És ezt minden legfőbb ügyésznek kell hogy címezzem az elmúlt 25 évből, és a politikai garnitúrának és mindenkinek,

akinek ezt tetten kellett volna érnie. Ott tartunk, hogy az embereket nem érdekli, hogy ki vitte el ezt a pénzt, az se érdekli, hogy ki fogja visszaszerezni - illetve ez jobban érdekli -, de azt látják, hogy nem történik semmi, és még a névleges felelősségre vonás sem történt meg. Ameddig így állunk, és ameddig ebben nincs előrelépés, addig az egész rendszernek, az elmúlt 25 évnek a felelőssége egyetemleges, és az ügyészségnek ugyanúgy. Sőt, az ügyészségnek hatványozottan, hiszen nekik kellene leginkább élharcosainak lenni ennek a harcnak. 250 milliárd dollár, és óvatos becslésről beszélünk. Európában egyébként egyedülálló az, hogy ennyi pénzt ki lehet lopni egy országból. Az angol úriember, aki készítette a felmérést, azt mondta, hogy ez egy páratlan magyar rekord, hogy ennyi pénzt... *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Magyarország jobban teljesít!)* Jobban teljesít - de önök is, MSZP-s képviselőtársaim! Igazuk van, hogy a Fideszt körbelengi a mutyi árnyéka vagy el is merülnek benne, de hát sajnos ez egyetemes felelősség ebben az esetben.

Nagyon egyetértek azzal is, ami elhangzott, hogy a minősített adatok esetében azt láthatjuk, hogy amíg kiszivárogtatnak Fidesz közeli lapok, vagy akár fideszes országgyűlési képviselők - mert ilyen is megtörtént -, nem indulnak eljárások. Mi nem tehetünk feljelentést a 2009-ben egyébként kétharmaddal megváltoztatott törvény miatt, csak a titokgazda tehet feljelentést, mondjuk, egy nyomozás esetén az ügyészség. A legfőbb ügyész úr talán be tud számolni arról, hogy hány ügyben indult nyomozás minősített adattal való visszaélés kapcsán.

Sajnáljuk, hogy túl sok az ügyészségnél és a nyomozó hatóságnál a felfüggesztett nyomozások száma, ami azt jelenti, hogy nem találják meg az elkövetőt. Legyünk teljesen egyértelműek, a nyomozások megszüntetése szintén arra utalhat, hogy nem elég hatékonyan végzik - s nem csak az ügyészség - a nyomozó hatóságok, például a rendőrség, a munkajukat. És az az adat is - ezt is a beszámolóban látom -, hogy a panasszal megtámadott, nyomozást megszüntető határozatok negyedének helyt ad az ügyészség; ez még örömteli is lehetne, hogy van azért egy kontroll a rendőrség fölött. De akkor miért vették el tőlünk, országgyűlési képviselőktől - ezt megint nem az ügyészségnek célozom - a panasz lehetőségét közpénzügyi visszaélésekben? Tehát ha mi, országgyűlési képviselők úgy érezzük, hogy a közpénzt valahol lopják, teszünk egy feljelentést, a rendőrség azt elutasítja vagy a nyomozást megszünteti a legabszurdabb, extrémebb indokolásokkal - nem fogok idézni, bár tudnék; sajnos majdnem minden feljelentésünkkel akár két és félszeres után ez történt -, és nem tudjuk panasszal megtámadni, miközben az országos statisztika az, hogy a panaszok negyedének egyébként helyt adna az ügyészség. Ez is egy abszurd helyzet.

S még egy fájó pont az emberek mindennapjait érintő bűncselekmények. Mert azt láthatjuk, hogy a korrupcióval nem nagyon tud mit kezdeni az ügyész-

ség sem - de akkor mit csinál az emberek minden napjait érintő bűncselekményekkel kapcsolatosan? Idézem Ibolya Tibor fővárosi főügyészt, hiszen ő azért egy meghatározó ember az ügyészségi szervezeten belül, a Pesti Ügyvéd újságban jelent meg a nyilatkozata: „Ha valaki Nyugat-Európában a legtöbb nagyvárosban azzal megy be a rendőrségre, hogy ellopták 200 ezer forint értékű kerékpárját, akkor együtt érző pillantásokon kívül másra alig számíthat, ott ugyanis az természetes, hogy a hatóságok erejüket a közbiztonságra, a komoly fenyegetést jelentő ügyekre koncentrálnak, a kisebb súlyú cselekményeknél pedig nem indítanak eljárást, ha attól nyilvánvalóan nem várható eredmény. Ilyesmire nem pazarolják az adófizetők pénzét.”

(9.50)

Azt hittem, hogy rosszul látok, amikor Ibolya Tibor szavait olvastam. Tehát az a trend, az az európai trend, hogy ha valaki Nyugaton, mondjuk, Németországban bemegy a rendőrségre, hogy a 200 ezer forintos biciklijét ellopták, akkor kis túlzással kiröhögik? Ebben a nyilatkozatban ez van benne: nem veszik komolyan, nem is indítanak eljárást. Hát erre felé ne induljon el az ügyészség! Kérem legfőbb ügyész urat, hogy hasson oda az ügyészi szervezetrendszerre, hogy ne ez legyen a tendencia, főleg azért, mert információim szerint ez nem igaz. Mondjuk, ha Ausztriában ellopják valakinek a biciklijét vagy 200 ezer forint értékű vagyontárgyát, akkor a rendőrség nem azzal küldi haza, hogy vigyázzon jobban, kedves Hans bácsi, mi ezzel nem foglalkozunk.

Tehát egyrészt nem tartom igaznak a kijelentést. De ha igaz is lenne, akkor legalább a magyar ügyészségnek is a nagyobb volumenű ügyekkel kellene foglalkoznia, azt meg kifejtettem korábban, hogy ezt nem nagyon teszi. Illetve dehogynem. Bizonyos esetekben, ha például Orbán Ráhel esküvőjén ellopnak egy mobiltelefont, akkor rögtön jön a DNS-vizsgálat, és a Nemzeti Nyomozó Iroda életvédelmi osztálya kezd nyomozni. Hát ez az, ami az emberekben nagyon felnyomja a pumpát, ha pestiesen szeretnék szólni. Ráadásul szakértők elmondták a sajtóban, jómagam olvastam, és ez mindenki számára elérhető, hogy azért az nem is biztos, hogy jogilag megalapozott, hogy egy telefonlopási ügyben DNS-vizsgálatot kelljen elvégezni, sok milliót el kelljen költeni, és az életvédelmi osztály folytassa a nyomozást. Más esetben meg Ibolya Tibortól hallottuk, hogy tulajdonképpen nem is kell tudomást venni arról, ha 200 ezer forint alatt ellopják valakinek valamijét.

Ugye, hogy érezzük a kettős mércét? Pont ez a probléma. Az emberek sok mindent elfogadnak ebben az országban, de a kettős mércét a legkevésbé. És ahogy a szocialisták nagyon könnyen belebuktak ebbe a folyamatba, ugyanúgy a Fideszt is elérheti ennek a szele. Tehát ez akár óvó és intő szó is lehet a fideszes országgyűlési képviselők felé, vagy akár az

ügyészi szervezet felé, hogy ne a kettős mércé szerint működjenek.

Az európai ügyészség támogatását megemlítette legfőbb ügyész úr. Itt azért vagyok zavarban, mert ha jól tudom, akkor még azután is született az európai ügyészség támogatásáról szóló ügyészségi nyilatkozat, miután az Országgyűlés, a Magyar Országgyűlés azt fogalmazta meg, hogy a szubszidiaritás jegyében sérti Magyarország autonómiáját, függetlenségét és túlmutat az európai uniós joganyagban, az alapszerződéseken egy ilyen szervezet létrehozása. Azt kérem, ezt tegyük világossá. Ha az Országgyűlés hoz egy döntést, véleményem szerint nagyon helyesen, mert abban a formában, ahogy fel akarták állítani az európai ügyészséget, az visszaélésekre adhatott volna lehetőséget, és az egyes országok belügyeibe való beavatkozást jelentett volna, akkor szerintem ildomos lenne, ha a legfőbb ügyész és az ügyészségi szervezet is idomulna az Országgyűlés által, egyébként a fideszes többség által is elfogadott és kialakított véleményhez. Tudom, hogy ez a folyamat, az egyeztetés korábban indult meg, mint ahogy az Országgyűlés erről döntött, de a jövőben szerintem jó lenne, ha az Országgyűlés döntése irányadó lenne az ügyészségre nézve is.

És a végén egy-két fájó pont, ahol az ügyészség eljárását nagyon hiányoltuk. Ez a devizahitelek ügye, több más ügy mellett. Úgy gondoljuk, hogy az ügyészségnek vizsgálnia kellett volna azt a folyamatot, amit mi egyébként csalásnak tartunk a bankok részéről. Hiszen ha a bankok valójában nem bocsátottak rendelkezésre devizát, és ezt eddig még senki nem vizsgálta, fideszes politikusok, országgyűlési képviselők, állami vezetők sem kívánták ezt vizsgálni, de az ügyészségnek kellett volna; tehát ha a bankok nem bocsátottak rendelkezésre devizát ezekhez az ügyletekhez, márpedig bizonyíthatóan a legtöbb esetben nem, akkor számomra úgy tűnik, hogy a Btk. csalás tényállását megvalósították. Hiszen tévedésbe ejtették és tévedésben tartották nemcsak az ügyfeleiket, hanem az Országgyűlést is és mindenkit, aki számon kérte őket, és ezeket az állításukat fenntartották. Márpedig a Magyar Nemzeti Bank statisztikái alapján is egyötöde jött be devizában az országba annak a mennyiségnek, mint amennyit devizahitelként állítottak.

Mélyebben nem szeretnék belemenni, ezt meg fogjuk még tenni a jövőben. A lényeg az, hogy a XX. század vége, de inkább a XXI. század eleje legnagyobb csalásának tartom ezt az egész folyamatot - reméljük, hogy nem lesz ennél nagyobb, persze lehet, hogy ezt felülírja a történelem -, de hogy erre az ügyészségnek semmilyen reakciója nem volt, azt nem tartom elfogadhatónak. Más országokban ez megtörtént. Más országokban az ügyészség is fellépett a devizahitelek ügyében vagy a csalárd módon kihelyezett devizahitelek ügyében.

A szakmától halljuk azt, hogy az építőipari feljelentésekkel és a gazdasági feljelentésekkel kapcsolatosan úgy a rendőrség, mint az ügyészség nem meg-

felelő szakértelemmel viszonyul ezekhez az ügyekhez. Ezt itt, az Országgyűlés ülésén is, a beszámolójánál is el kell mondani, szintén címezhetjük a rendőrségnek is, az ügyészségnek is, de az ügyészség fellettes szerv. Azt szeretnénk, hogy a komolyabb gazdasági bűncselekmények esetében, nemcsak a politikaira, vagy most ebben az esetben nem a politikaira gondolok, hatékony, megfelelő, hozzáértő és gyors, de hát itt a gyors lehet, hogy már túl nagy kíváncsóság, de a hatékonyan és megfelelő szakértelemmel elvégzett nyomozás körülményeit meg kellene teremteni. Főleg úgy, ha ennyivel nőttek már a költségvetési támogatások az ügyészség esetében. Mert az emberek azt szeretnék, ha azok a csalárd vállalkozók, akik folyamatosan elkövetik ezeket a csalásokat, ne a sokadik esetben kapjanak egy ejnyebejnyét, és utána folytassák különböző módon a csalássorozatukat, hanem valóban hatékonyan megbüntetnék őket. Ez fejezné ki leginkább a gazdaság fehéritése irányában megfogalmazott elvárásokat is.

Elnök Úr! Legfőbb Ügyész Úr! Ezek miatt az agályok miatt nem tudjuk támogatni az ügyészség beszámolóját. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schiffer András frakcióvezető úr, aki felszólalását szintén innen, az emelvényről mondja el. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Először is valóban arról kell szót ejtenünk, hogy öt év beszámolója fekszik a tisztelt Ház előtt, és teljesen mindegy, hogy azóta hány parlamenti választást rendeztek, és hány parlamenti többséget vagy házvezetést terhel a felelősség, hány legfőbb ügyészt terhel a felelősség, akkor is ez a parlament ellenőrző szerepének a leértékelése.

Őn, legfőbb ügyész úr, a múlt héten egy akadémiai beszélgetésen közölte, hogy emlékei szerint eddig összesen két alkalommal számolt be az ügyészség tevékenységéről az Országgyűlés előtt. Őn, aki hat évet volt a jelenlegi ciklus előtt is legfőbb ügyész, és december 14-én, tehát néhány nap múlva lesz négy éve, hogy újra legfőbb ügyész.

A probléma ennél szélesebb, hiszen az elmúlt hetekben egyedül az LMP volt az a parlamenti párt, amelyik tiltakozott az ellen, hogy beszámolóik tömkelegét megpróbálja a parlament eltüntetni a plenáris ülés nyilvánosságára elől. Jóllehet, a különböző közhatalmi szervek, közjogi szervezetek, illetve az Országgyűlés által alapított szervek esetében a nyilvános plenáris ülésen történő beszámoló az, amin keresztül a nyilvánosság előtt ezek a szervek, szervezetek elszámoltathatók.

Nyilván nem csak a legfőbb ügyésztől van szó, nem csak az ügyészi szervezetről, említhetem a Gaz-

dasági Versenyhivatalt és még jó néhányat, a különböző médiaszervezeteket. Az ő esetükben sajnálatos módon az LMP-n kívül a parlamenti pártok egyetértettek abban, hogy nincs szükség a plenáris ülés, a nagy nyilvánosság előtti elszámoltatásra. És pontosan az ügyészség esetében ez a helyzet azért kritikus, mert miközben van egy közpolitikai terület, a büntetőpolitika, amire a legnagyobb befolyást nem a mindenkori kormányzat gyakorolja a jelenlegi alkotmányos felállásban, hanem az ügyészi szervezet, gyakorlatilag ez a közpolitikai terület érdemben elszámoltathatatlan a parlament és így a választópolgárok előtt. Természetesen én magam kíváncsi lennék legfőbb ügyész úr válaszára - hogy ha ilyen pontosan számon tartja, nagyon helyesen, hogy hány alkalommal számolt be a parlament nyilvánossága előtt az ügyészi szervezet munkájáról hosszú működése alatt -, hogy ő maga egyébként élt-e kezdeményezéssel a különböző házelnökök felé, függetlenül a beszámoló hivatalos benyújtásától, hogy ezt a beszámolót egyébként meg kívánja ejteni az elmúlt években.

(10.00)

Tekintettel arra, hogy az eltelt hosszú időben alapvetően megváltozott az ügyészség közjogi szerepe, szót kell ejteni a megváltozott közjogi környezetről és arról, hogy a megváltozott közjogi környezet milyen anomáliákhoz vezet, miként szolgálta a Fidesz hatalmi érdekeit az ügyészség új közjogi szerepe.

Először is szeretném jelezni, hogy könnyen lehet, hogy az ügyészi szervezet elszámoltathatóságát jobban szolgálná az, ha az ügyészség egyébként más országokhoz hasonlóan a kormány alá lenne rendelve. Jelenleg az a helyzet, hogy az új ügyészi jogállási törvény alapján a legfőbb ügyész a mandátum lejáratá után is gyakorolja a megbízatását, amennyiben az országgyűlési képviselők egyharmada plusz egy fő blokkolja az új legfőbb ügyész megválasztását.

Tehát a Fidesz okosan játszott 2010-11-et követően, mert különböző közjogi pozíciókba perpetuum mobiléket ültetett, tehát akkor is a Fidesz van hatalmon, ha már nincs a Fidesz hatalmon. Ez a helyzet alapvető legitimitációs problémákat vet fel, tehát egy parlamenti kisebbség nem csak a legfőbb ügyészi, több más alapvető közjogi pozíciót az idők végezetéig blokkolhat.

De probléma az is, amiről Bárándy képviselőtársunk már beszélt, hogy megszűnt az interpelláció intézménye, márpedig itt vitám van legfőbb ügyész úrral, hiszen addig, amíg az ügyészi szervezet magánál tartja a büntetőpolitikának mint közpolitikai területnek egy jelentékeny részét, és addig, amíg nincs más hatékonyabb elszámoltathatósági út, ráadásul még a beszámolókat is kényük-kedvük szerint tartják meg a különböző közjogi szervezetek, addig az interpelláció szinte az egyetlen olyan eszköz, amivel a parlamenti képviselők és a parlamenti képviselőkön keresztül a magyar emberek hatékonyan, hétről hétre be tudnák számoltatni a legfőbb ügyészt,

illetve a legfőbb ügyészen keresztül az ügyészi szervezetet.

Probléma továbbá az is, hogy az új ügyészi jogállási törvény 25. §-a alapján a legfőbb ügyész kinevezési jogkörébe tartozó vezetői kinevezés határozatlan időre szól, és az indokolás nélkül bármikor visszavonható. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag bármikor, tetszőleges okok alapján az ügyészi vezetők vezetői megbízatását a legfőbb ügyész visszavonhatja. Ez komoly kockázatokat rejt egy egyébként is nehezen elszámoltatható, viszont jelentős funkciókkal rendelkező szervezet esetében.

Szeretném megemlíteni továbbá, hogy aggály számunkra az is, hogy az ügyészek mentelmi joga túlságosan széles, tehát nem csak azokra a cselekedetekre vonatkozik, amik összefüggenek az ügyészi feladat teljesítésével. Jelzem, az LMP a parlamenti képviselők esetében is a mentelmi jognak ezt a fajta széles területét, széles felfogását kritizálja. A mentelmi jog a különböző közjogi szereplőket felfogásunk szerint - legyen szó akár országgyűlési képviselőkről, akár ügyészekről - ott és csakis azon a területen illeti meg, ahol egyébként ezt a közjogi megbízatást ellátják. A túl széles mentelmi jog könnyen vezet korrupcióhoz. Problémás továbbá az ügyészi törvény 34. §-a alapján a rendkívül széles adatgyűjtési jogköre is az ügyészségnek.

Viszont a közjogi környezetből adódó problémákon kívül, bármilyen kellemetlen, de kénytelen vagyok szót ejteni azokról a nem törvényből fakadó anomáliákról, amik miatt könnyen megkérdőjelezhetővé válik az ügyészi szervezet pártatlansága.

Nem kívánok belemenni abba a bulvárízű játékba, hogy legfőbb ügyész úr mikor volt a Fidesz képviselőjelöltje és egyéb ilyen kis kitételekre. A következőt szeretném kérni nagy tisztelettel. Ha valakit a parlament az ország legfőbb ügyészévé választ, minden egyes közszereplésével ezt a szervezetet képviseli, adott esetben akkor is, amikor futballmérkőzésre jár. Teljesen mindegy, hogy mi a valóság, a mai politikában szerte a világon sok esetben a látszatok maguk is teremtenek valóságot. Függetlenül attól, hogy mennyire igazak azok a vádak, amik érik és a mai napon is érték az ügyészi szervezetet, hogy túlságosan lojális a legnagyobb kormányzó párthoz, teljesen mindegy, hogy ezek mennyire megalapozottak vagy sem, a legfőbb ügyésznek nem szabad olyan látszatokat teremtenie, amik egyébként jó okkal indítják arra az állampolgárokat, hogy valóban nem egy független, pártatlan szervezetről van szó.

Ezt nagy tisztelettel azért vagyok kénytelen erről a helyről elmondani, mert nem pusztán Polt Péter személyes megítéléséről van szó. Arról van szó, hogy akkor, amikor a különböző pártállású állampolgárok egy futballmérkőzésen egy páholyban látják a legfőbb ügyészt a miniszterelnökkel, ez egy rendkívül rossz üzenet. Ez nem azt húzza alá, hogy egyébként a legfőbb ügyész úr legjobb szakmai meggyőződése szerint látja el a munkát, akkor sem, ha ez egyébként így van. És én nagyon szépen kérem, hogy

ügyeljen, legfőbb ügyész úr, mint ahogy valamennyi közjogi méltóság, közjogi szereplő azokra a látszatokra, amik nagyon könnyen teremtik maguk is a valóságot.

Szintén nem tesz jót az ügyészi szervezetbe vetett bizalomnak, hogy miközben van olyan törvény adta feladatköre a legfőbb ügyésznek, hogy kezdeményezzen törvényeket, az elmúlt években azt láttuk, hogy a legfőbb ügyész talán egyszer sem - én ezt a beszámolóban nem is igazán láttam - kezdeményezett törvényt, ámde annál többször hallottuk a zuhanyhíradóban, Bárándy képviselőtársunk is emlegetett ilyesmit, hogy bizonyos törvényeknél a kormány képviselőjének még az ügyészséggel kell konzultálnia. Hát hogy van ez?

Én azt gondolom, hogy ahhoz, hogy meglegyen a kellő bizalom az ügyészi szervezetben, az kell, hogy mindenki tiszta lapokkal játsszon. A legfőbb ügyésznek van törvényi felhatalmazása arra, hogy törvényeket kezdeményezzen. Ez jól is van így. Ha a legfőbb ügyész úgy gondolja, hogy egy új büntetőeljárás törvényt akar kezdeményezni, tegye meg, megvan rá a joga, és ez teljesen rendben is van. Az viszont nem járja, hogy a magyar kormány előterjeszt egy törvényt, vagy éppen frakciókormányzás van, és zseniális fideszes képviselőtársaink, főleg Vas Imre képviselőtársunk jár az élen, egy hétféle alatt, mondjuk, összeüt egy büntető törvénykönyvet vagy egy büntetőeljárás törvényt (*Derültség az MSZP és a Jobbik padsoraiból.*), és utána az első megakadásnál egy olyan akadályjelzés van, hogy neki mint független, szabad mandátummal rendelkező országgyűlési képviselőnek a legfőbb ügyéssel vagy az ügyészséggel kell még konzultálnia. Ez nem működik.

Ha valakinek ebben az országban, leginkább az ügyészségnek kellene akkuratusan betartania azokat az eljárási szabályokat, amiket egyébként az Alaptörvény és a vonatkozó jogállási törvények előírnak. Nincs helye annak, hogy az ügyészség a háttérből, a háttérben informális úton kezdeményezzen törvényeket. Arra van lehetőség, hogy idejön, benyújt törvényeket, érvel mellette, adott esetben él a felszólalás jogával; jegyzem meg, ez sem derül ki a beszámolóból, hogy hány olyan eset volt, amikor az ügyészség alaptörvényi feladatkörét érintő ügyekben törvényt tárgyalt az Országgyűlés, és a legfőbb ügyész ismertette az álláspontját. Ez a lehetősége is megvan a legfőbb ügyésznek. Nagyon szépen megkérem legfőbb ügyész urat, hogy ezekkel a nyilvános, az állampolgárok számára követhető feladatkörével éljen.

Harmadrészt, ami, azt kell mondjam, szintén nem tesz jót az ügyészségbe vetett bizalomnak, ez a kiszivárogatások ügye. Jelzem, folyamatban van az LMP-nek egy közérdekűadat-kérése a legfőbb ügyész felé, tudniillik, ahogy ezt az atlatszo.hu megírta néhány héttel ezelőtt, van egy belső vizsgálat és történt egy belső jelentés arról, hogy a különböző kiszivárogatások hogyan történtek. Erre kíváncsiak vagyunk mindannyian.

Én nagyon pártolnám azt, akár az ügyészség kezdeményezésére is, hogy szülessen végre egy törvény - ez egy régi adóssága Magyarországnak, a Magyar Országgyűlésnek - kifejezetten az igazságszolgáltatás nyilvánosságáról, törvény szabályozza azt, hogy a bírói szervek, illetve az ügyészi szervezetek mikor, hogyan, milyen módon tájékoztathatják vagy éppen nem tájékoztathatják folyamatban lévő ügyekről a magyar embereket. Ez teljesen rendben van, és azt gondolom, hogy ez nagy adóssága a magyar parlamentnek.

Egy dolog nem járja, hogy maszátolunk, a dagonyában kalandoznak a különböző hivatalos szervek, és éppen akinek valamilyen információt el akar csöpögtetni, ahhoz elcsöpögtet információt egy-egy igazságszolgáltatási szerv. Na, ez nem működik!

(10.10)

Nagyon szépen megkérném legfőbb ügyész urat, hogy adjon magyarázatot arra, ami szintén itt az ellenzéki képviselőtársaim részéről már fölmerült, hogy hogyan lehet az, hogy bizonyos ügyek esetében olyan információk jelennek meg egyes sajtótermékeknél, amely információk egyébként nem kerülhetnek egész egyszerűen másként oda, törvényes úton nem kerülhetnek oda, és kizárólag az ügyészi szervezettől kerülhetnek oda. Nem olyan információkról beszélek, megelőzve a kritikát, amelyek akár a védőügyvédtől is elkerülhettek oda. Tehát itt megjelentek olyan hírek, amelyekhez egyébként a védőügyvédeknek sem volt vagy nem lehetett egyébként hozzáférésük, és ez rendkívül aggályos.

Én azt szeretném, hogy legyen egy törvény az igazságszolgáltatás nyilvánosságáról, és innentől kezdve ne az legyen, hogy egyik vagy másik sajtótermék, ki tudja, milyen módon kiválasztva jut hozzá bizonyos bizalmas információkhoz; jegyzem meg: ezáltal a médiapiacra is igazságtalan előnyre szert téve más portálokhoz, újságokhoz, televíziós csatornákhöz képest, hanem legyen törvényi rendje annak, hogy folyamatban lévő ügyekről hogyan, mikor, miképpen tájékoztathat akár az ügyészi szervezet, akár a bíróság.

Említhetném azt is, hogy konkrét ügyet mondjak, hogy például amikor a Magyar Nemzet a Simon-ügyben közöl egy cikket, fogdaügynök jelentésére hivatkozik. Gondolom, egyetértünk abban, hogy a védőügyvéd a fogdaügynökre aligha hivatkozna, hiszen a védőügyvéd nem igazán tudhatja azt, hogy ki a fogdaügynök. A Központi Nyomozó Főügyészség azt tudatta, hogy minden körülményre kiterjedően a szükséges és törvényes lépéseket megteszi, és ennek eredményéről tájékoztatni fogja a nyilvánosságot. Helyes! Hol vannak ezek a tájékoztatások?

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Én négy ponton szeretnék végighaladni, ami egyébként a konkrét kritikáinkat illeti. Az egyik a váderedményesség és a jogvédelmi funkció konfliktusa, másrészt az előzetes letartóztatások kérdése,

harmadrészt a korrupcióellenes fellépés, negyedrészt pedig a közérdekvédelmi feladat ellátása, illetve ellátatlansága.

Az a helyzet, bármilyen furcsa, hogy én magam aggályosnak tartom a jóval 90 százalék feletti váderedményességet, tekintettel arra, hogy a jelenleg hatályos Be. eredetileg a tárgyalásra kívánta a bizonyítás súlypontját helyezni, amiből sok minden meg is maradt. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a védelmek igen kevés az esélye a tényállás felderítése és a bűnösség megállapítása terén. A 90 százalék fölötti váderedményességgel szemben áll a vádemeléseknek a nyomozó hatóság javaslataihoz való viszonya, 2013-ban a néhány ezer áthozott ügygel együtt 122 643 ügyben kellett döntenet a vádemelésről, ennyi ügyben érkezett javaslat. Ennek csupán 50,5 százaléka vezetett eredményre, vagyis ilyen arányban emelt az ügyészség vádat. Ez azért érdekes, mert a jelenlegi rendszerben az ügyész a nyomozás ura is, utasítási joggal rendelkezik, hacsak nem saját maga nyomoz. Az ügyészi felügyelet ezek szerint rendkívül gyenge.

A legnagyobb gondot viszont abban látjuk, hogy változott az ügyészség alapvető feladataira vonatkozó szabályozás, amit a gyakorlat is tükröz. A 2009-es beszámoló még hivatkozik az akkori alkotmány 51. §-ára, amely szerint az ügyészség gondoskodik a természetes személyek, jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogainak védelméről, az alkotmányos rendet, az ország biztonságát és függetlenségét sértő vagy veszélyeztető minden cselekmény következetes üldözéséről. A jelenlegi Alaptörvény ilyen szabályt már nem tartalmaz.

Természetesen lehet vitatkozni azon, hogy mi az ügyészség kívánatos szerepe, tény viszont, hogy a tételes jogi szabályozás változatlanul leírja azokat a hatásköröket, amelyek nyilvánvalóan jogvédelmi rendeltetésűek.

És itt, ezen a ponton szeretnénk még egy kérdést feltenni legfőbb ügyész úrnak, ami nem szerepel a beszámolóban. Nevezetesen, hogy az alkotmányozó többség megfosztotta nemcsak a magyar embereket, de az országgyűlési képviselőket is attól a jogtól, hogy utólagos normakontrollal az Alkotmánybírósághoz, mint egy utolsó menedékhez forduljanak. A legfőbb ügyésznek van ilyen jogköre. Kérdezem én, a legfőbb ügyész jogvédelmi funkciójában eljárva, hány alkalommal kezdeményezett 2011 óta utólagos normakontrollt.

Aggályos és egyben jellemző, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztések kiszabásának emelkedését az ügyészség eredménynek tartja. Egy példával kívánám illusztrálni, hogy a jogvédelmi funkció elsikkadása és az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása hogyan függ össze.

A Fővárosi Törvényszék egy elsőfokú, még nem jogerős ítéletében 2014. február 28-án a hét vádlott közül hármat életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt, ebből egyet úgy, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A szigor példás, beleillik az említett

konceptióba. Ezzel kapcsolatban a Fővárosi Törvényszéken az ügyben eljáró tanács elnöke szó szerint a következőket mondta, miután a terheltek kifogásolták, hogy fontos mentő bizonyítékok hiányoznak az eljárás anyagából.

Idézem: „Annyiban tájékoztatom, hogy ha az ügyész nem nyújt be valamilyen bizonyítékot vagy nem szerez be mentő körülményre vonatkozó adatot, mert más adatok az ő verzióját vagy az ő verziójukat támasztják alá, az égvilágon nem okoz problémát.” Ehhez képest viszont a Be. 28. §-a teljesen egyértelműen kimondja: „Az ügyész a közzéadó, az ügyész kötelessége, hogy mind a terhelteket terhelő és mentő, mind a büntetőjogi felelősséget súlyosító és enyhítő körülményeket az eljárás minden szakaszában vegye figyelembe.” Így alakul ki az életfogytig tartó szabadságvesztések számának pozitív módon értékelhető emelkedése, így jön létre a közel százszázalékos váderedményesség, az Alkotmánybíróság minden korábbi iránymutatása ellenére.

Tisztelt Országgyűlés! Már a 2010-14-es ciklus elején többen, ellenzéki képviselők jeleztük azt, hogy az előzetes letartóztatások intézményéhez való viszonya az ügyészségnek - jegyzem meg, a bíróságoknak is, gondolok itt például a 2006 őszi bírói döntésekre - meglehetősen aggályos. A jogerős ítélet nélkül fogva tartottak arányában meghaladja Magyarország az európai átlagot. Magyarországon az előzetes letartóztatás jóformán egy előrehozott büntetés. Rendszerszintű problémák vannak, ezeket az egyre szaporodó strasbourgi elmarasztalások is jelzik.

A józan paraszti ésszel szembemelve használják ma Magyarországon az előzetes letartóztatást, megelőlegezett büntetésként, nem a szökésveszély vagy a bizonyítás megghiúsítása ellenében. Gyakorlatilag az ügyész bementésére működik a jogintézmény, a bírák az ügyészi indítványoknak sokszor szemtől szemtől megalapozatlan érvelésekkel adnak helyt, hiába szajkózzák a másik oldalról visszhangtalanul akár évekig, hogy nem állhat fenn a szökésveszély olyasvalakinél, aki maga jelentkezett a rendőrségen, amikor megtudta, hogy körözik.

És elérkeztünk a legneuralgikusabb ponthoz, az ügyészség szerepéhez a korrupcióellenes fellépésben. Szemben Bárányi képviselőtársammal, én nem gondolom azt, hogy az állam nem tud korrupció nélkül működni. Én nagyon szeretném azt, hogy az állam Magyarországon - szemben az elmúlt 25 évvel - ne legyen egy foglyul ejtett állam. Nagyon szeretnék azt mi, LMP-sek, hogy az államot ne a gazdag kevesek irányítsák. Ebben viszont szükség van egy olyan ügyészségre, amelyik egyébként képviseli az emberek érdekét, képviseli a szegény kevesek érdekét.

Meghallgattuk itt a vitában azt, hogy 2010 előtt sem volt politikai korrupció Magyarországon, meghallgathattuk azt is, hogy 2010 után sincsen korrupció. Nyilván más országok készülékében van a hiba, a horvátban, ahol elviszik vezetőszíjon a miniszterelnököt meg a főpolgármestert, a portugáloknál van a hiba, ahol a miniszterelnököt a repülőtéren letartóztatják,

a németeknél, ahol büntetőeljárást indítanak a hivatalban lévő köztársasági elnök ellen, vagy éppen a csehekénél, és sorolhatom tovább azokat az európai példákat, ahol kőkeményen az ügyészi szervezet vagy az ügyészi szervezetnek megfelelő igazságszolgáltatási nyomozati szerv lecsap a fejesekre is.

Magyarországon ilyen nem történhet meg. Gondolhatjuk azt, hogy valószínűleg azért, mert Magyarországon nemhogy megszűnt a korrupció, soha nem is volt. Én azt gondolom, hogy nincsen élő ember ebben az országban, aki ezt elhinné, sokkal inkább megalapozott az a feltevés, hogy Magyarország egy következmények nélküli ország. És ez az érzet nagyon sok emberben, megkockáztatom, hogy emberek millióiban azért van, mert tömördek olyan ügy van, amivel évekig találkozhatnak az emberek a tévékészüléken vagy az internetes híradásokon keresztül, és aztán egyszer csak következmények nélkül elsüllyednek, miközben szoros összefüggésben vannak a politikával.

Kérdezném én, hol tart például a Kulcsár-ügy? Normális ember Magyarországon már réges-rég elveszítette a fonalat, miközben pontosan tudjuk, hogy 2003 után évekig ez uralta a címdalakat, és az, hogy hányféle pártpolitikussal milyen kapcsolatban volt ez az úriember.

Szeretném azt is elmondani, hogy a megelőző években nagyon sok olyan ügy volt, amiről például az internetes sajtó írt. 2008-ban, 2009-ben említhetem a Margit híd felújításának az ügyét vagy a 4-es metró ügyét, itt felröppentek olyan hírek, hogy a különböző pártokhoz kapcsolódó pénzemberek össze is játszottak ezekben az ügyekben. Ez vagy igaz, vagy nem, de ezeknek a híreknek a nyilvánosságra kerülése mindenképpen felderítést, nyomozást igényel.

(10.20)

És hát térjünk rá arra, amit én azonnali kérdésben is megfogalmaztam legfőbb ügyész úrnak, hogy hogy lehet az, hogy a trafikügyben, miután van egy hangfelvétel, senki nem kíváncsi arra, hogy egyébként mit rejt, mondjuk, az adott polgármester szervere - miközben Horváth András számítógépét elvitték -, miért van az, hogy amikor a szekszárdi polgármester arra hivatkozik, hogy a trafikosok neki adták oda a pályázatokat, és ő azért rendelkezik ezekkel az információkkal, egy év eltelt, mire ezeket a trafikosokat egyáltalán meghallgatja az ügyészség. Hol tart ez az ügy?

De említhetném a NAV-botrányt is, ahol nagyon korrektil legfőbb ügyész úr tavasszal még válaszolt Vágó Gábor képviselőtársamnak és nekem, elmondta, hogy milyen súlyos bűncselekmények miatt van nyomozás, ehhez képest november 12-én eltelt a határidő, és még mindig nem tudunk többet. Magyarországot ezért tartják egy következmények nélküli országnak.

Amit az LMP javasolt, az egyrészt az az ügyészi törvénynél, hogy az ügyészségnek legyen feladata az,

hogy egy watch-dogként, őrkutyaként, amennyiben nyilvánosságra kerülnek korrupciógyanús ügyek a sajtóban, ezeknek bűnmegelőző célzattal, ha úgy tetszik, menjen utána. Nincs olyan, vagy nem elfogadható az a magatartás, amit még a legfőbb ügyész úr elődjétől, a rendszerváltás utáni első legfőbb ügyésztől hallhattunk a kilencvenes évek elején: az egyik akkori, nagy port felvert privatizációs botrány kapcsán a mikrofont odaszegeztek Györgyi Kálmán elé, hogy miért nincsen nyomozás, mire ő azt mondta, az ügyészséghez nem érkezett feljelentés.

A másik közkedvelt válasz az ügyészi szervezettől az elmúlt 25 évben az volt, hogy nincsen hivatalos tudomása. Ez nem elfogadható. Ha egyszer például az Index megszéllőzteti azt, hogy a különböző párt-pénzemberek hogyan játszottak össze, mondjuk, a Margit híd felújítása ügyében, akkor kutya kötelessége az ügyészi szervezetnek utánamenni. Mert ha kiderül, hogy nem valósak az információk, akkor is kötelessége az ügyészi szervezetnek megvédeni a parlament, a magyar politika becsületét. Ha viszont ne adj' isten, bármi igazság van ebben, szintén jól felfogott érdeke az ügyészségnek és leginkább az adófizető magyar állampolgároknak, hogy fény derüljön végre az igazságra, úgy, ahogy az egyébként más országokban is Európában szokott történni. Jelenleg tömördek olyan ügy van 2010 előtről is, amiben egyáltalán nem látunk tisztán, és nyakig gázol a korrupcióban az ország.

Legfőbb Ügyész Úr! Van törvénykezdeményezési joga a legfőbb ügyésznak, van felszólalási joga a parlamentben. Miért nem szólal meg a legfőbb ügyész akkor, amikor nyíltan olyan törvények jönnek be a Ház elé, amik egyetlenegy dologról szólnak, az állami piacrablásról? Miért nem a legfőbb ügyész kezdeményezett egy olyan törvényt, amit éppen a többség persze tegnap szavazott le, amit az LMP nyújtott be, hogy írják elő a politikusok számára a kötelező vagyonosodási vizsgálatot? Miért nem kezdeményezi a legfőbb ügyész azt a szintén a Fidesz-többség által leszavazott LMP-s javaslatot, hogy az offshore lovagokat seprűzzük ki az országból, de leginkább a közpénzek környékéről?

És természetesen megkerülhetetlen, hogy szóljunk a kitiltási ügyről. Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok között van egy 2008-as bűnügyi együttműködési egyezmény. Én választ szeretnék várni arra - nyilván az amerikai ügyvivőtől is, de a magyar legfőbb ügyésztől is -, hogy a kitiltott személyekkel kapcsolatban az Amerikai Egyesült Államok részéről - hat személyt mondtak, nem nevezték meg -, a hat kitiltott személy esetében konkrét, a 2008-as egyezményben megfogalmazott bűnügyi információt átadtak-e a magyar szerveknek. Erre a világos igen-nem feleletre várunk, mind az Amerikai Egyesült Államok nagykövetségétől, mind pedig a magyar legfőbb ügyésztől, illetve a magyar kormánytól. Addig a magyar emberek nem látnak tisztán, amíg nem kapnak választ arra, amire egyébként egy kétoldalú nemzetközi egyezmény mind a két felet

kötelezi. Elfogadhatatlan az a maszatolás, ami kitiltási ügyben zajlik két hónapja.

Végezetül a közérdekvédelmi feladat ellátásáról szeretnék néhány szót szólni. A közérdekvédelmi feladat körében szeretném megjegyezni azt, hogy amennyiben a devizahiteles-krízis esetében az ügyészség a perbeli fellépési jogát hamarabb gyakorolta volna, ebben az esetben hamarabb végére lehetett volna járni ennek a történetnek, és jó néhány családot meg lehetett volna menteni a kilakoltatástól.

Ha közérdekvédelemről van szó, elmaradhatatlan az, hogy figyelmeztessem arra is az ügyészi szervezetet, hogy a környezet védelméről szóló 1995. évi LIII. törvény szintén ad lehetőségeket az ügyészi szervezet kezébe. Az a beruházás, amire a kormányzat készül, tragikus módon parlamenti jóváhagyással a Paksi Atomerőmű bővítése tárgyában, több generációra iszonyatos kockázatokat ró, a jövő generációkra. Hol van ilyenkor az ügyészi szervezet? Hol van az ügyészi fellépés és a közérdekű keresetindítás akkor, amikor az emberek elől törvénytelenül eltitkolva, beláthatatlan környezeti kockázatokat rónak az utódainkra, több generációra? Az ügyészi szervezetnek ilyenkor lenne közérdekvédelmi, környezetvédelmi feladata.

S természetesen, ha közérdekről van szó, akkor nyilván itt is szót kell ejteni a közpénzek gondos használatáról, de azt gondolom, hogy ebben a tekintetben természetesen segítséget is nyújtani kell az ügyészségnek. Éppen ezért az LMP kifejezetten az ügyészség korrupcióellenes szervezeti egységei működésére kétmilliárd többletforrást javasolt a 2015. évi költségvetéshez. Azt gondolom, hogy ebben az ügyben a legfőbb ügyész is proaktívan felléphetett volna a parlament irányában, sajnálatos módon nem tette meg, és ezt a javaslatunkat a fideszes többség le is szavazta.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos az, hogy az ügyészség intakt legyen, és fontos az, hogy olyan látszat is legyen az ügyészség körül, hogy semmiféle politikai befolyás gyanúja nem vethető fel. De én azt is szeretném elmondani, legfőbb ügyész úr, hogy miután az ügyészségnek van jogosítványa a rendőri intézkedésekkel kapcsolatban is, adott esetben, amikor felmerül a kétely az ügyészi szervezet felelősségteljes működésével kapcsolatban, akkor olyan ügyekre is gondolunk, hogy például megvizsgálta-e az ügyészség azt, hogy amikor egy civil szervezethez kiszáll a rendőrség, és elviszi, gépkocsiba ülteti a civil szervezet vezetőjét, ez a rendőri fellépés egyébként szükséges és arányos volt-e. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Akkor van bizalom az ügyészségben, ha a kettős mércének az árnyéka sem vetülhet az ügyészi szervezetre. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most lenne lehetőség a független képviselői fel-szólalásra, illetve kétperces felszólalásokra, de mivel ebben a műfajban senki nem jelentkezett, így az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP):
Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Először is engedje meg, hogy itt a parlament nyilvánossága előtt kövessék meg önt. Meg kell követnem, mert a miniszterelnök-höz intézett múlt heti, illetve egypár héttel ezelőtti azonnali kérdésben valótlanul állítottam önről azt, hogy ön a Fidesz országgyűlési képviselője volt. Ugyan melegségre szolgáljon, hogy egyszerű nyelvbtlés volt, de ettől függetlenül ez nem fedi a valóságot. A valóság ezzel szemben az, hogy ön a Fidesz egyéni országgyűlési képviselőjelöltje és listás képviselőjelöltje volt, tehát ebben a minőségében pártpolitikusa a jelenlegi kormányzó pártoknak, és ez az ügy érdemén semmit nem változtat.

Azért is meg kell követnem, mert állítólag nem igaz, hogy ön a nyolcvanas években a jelenlegi kormánypartok vezetőinek, a Bibó-kollégistáknak szakmai mentoraként funkcionált kezdő ügyészként. Én ezt készséggel elfogadom, és ezért is megkövetem önt, legfőbb ügyész úr, csak tudja, ezen a képen (*A képviselő kezével a felnyitott notebookja fedőlapján lévő képre mutat.*) nem én állok a Fidesz választmányának alakuló ülésén, és nem én szónokolok az elnöki pulpituson, legfőbb ügyész úr, hanem ön. Teszi ezt ön a jelenlegi miniszterelnök, Orbán Viktor és Szájer József társaságában - arról szerintem ne is beszéljünk, hogy ki van még a képen, a másik oldalt -, annak a Szájer Józsefnek a társaságában, akinek a kedves felesége ma itt ül, és most szintén a beszámolóját fogjuk meghallgatni, mert ő ugye az Országos Bírósági Hivatal elnöke. Milyen picit ez az ország, ugye, legfőbb ügyész úr?

Minden kritikai észrevételem mellett szeretném előrebocsátani, hogy a megítélésünk szerint - és megerősíteném, amit Bárándy Gergely mondott - az ügyészek döntő többsége tisztességesen, esküjéhez híven, nemcsak a törvény betűinek, de annak szellemének is megfelelően végzi a munkáját.

(10.30)

Tisztességgel és odaadással végzett munka eredményei azok, amelyeket az Országgyűlésnek benyújtott beszámolójában mindannyian olvashatunk, már legalábbis a számokban. Ezért a munkáért ezúton szeretnénk köszönetünket és megbecsülésünket kifejezni ezeknek a kollégáknak. Ugyanakkor itt és most nem mehetünk el szó nélkül a mellett a döbbenetes jelenség mellett, amelyről nem adnak számot a benyújtott beszámolók. Nevezetesen arról, hogy a Legfőbb Ügyészségen, illetve a Központi Nyomozó Főügyészségen van az ügyészeknek egy olyan jól meghatározható köre, akik tevékenységé-

nek semmi köze a jogállamisághoz, az alkotmányosságához vagy a törvényességhez, hogy az igazságságról már ne is beszéljünk. Olyan eljárásokat konstruálnak, olyan eszközöket és módszereket alkalmaznak, amelyekről 1989 után azt hittük, sosem hallhatunk újra Magyarországon.

A magyar nép a múlt században különböző ideológiai színezetű diktatúrák szorításában már többször megtapasztalhatta, milyen az, amikor az erőszakszervezetek és a vádhatóság politikai megrendelésre járnak el. A '89-es rendszerváltáskor politikai hovatarozástól függetlenül azonban biztosan mindenki egyetértett abban, hogy nem akarunk ilyen világot. Nem akarunk olyan világot, ahol a hatóságok a polgárok jogainak védelme helyett a politikai vezetők hatalmi céljait szolgálják, olyat, ahol nem a jog, hanem a politikai önkény irányítja az eljárásokat, ahol az állam nem biztonságot teremt a polgárai számára, hanem kiszolgáltatottságban és félelemben tartja őket.

A rendszerváltáskor még senki nem akart ilyen világot, azonban néhány politikai vezető hatalmi vágya és néhány ügyész ilyen irányú tevékenysége ezt a világot teremtette meg. Ön és egykori barátai, pártfogoltjai pontosan megértették a mi véleményünk szerint, hogy lényegében egy katonai hierarchia elvén működő szervezetnek elég csak a tetejét és néhány kulcsfontosságú pontját elfoglalni. Utána a parancsokat teljesítő szervezet már könnyedén a hatalmi érdekek szolgálatába állítható. Itt pontosan ez történt, és az előttünk fekvő képek tanúsága szerint még csak nem is titkolják. Öt év ügyészi munkáját áttekintve ki kell jelentenünk, hogy az ön vezetése alatt az ügyészség alig burkoltan pártpolitikai eszközökként is funkcionál. Ennek két teljesen egyértelmű megnyilvánulási formája van. Az egyik a politikai ellenfelek kriminalizálása, a másik a politikai hatalomnak kedves helyi kiskirályok, narancsoligarchák ügyeinek eltussolása, a korrupció intézményesített rendszereinek, a mutyiknak az érinthetlensége Magyarországon.

Ami a politikai ellenzék kriminalizálását illeti, csak a vak nem látja, hogy ezen ügyészi körök hogyan avatkoztak bele a választási kampányokba. 2010-ben a választási kampány előtt és alatt nokiás doboz és whiskys doboz történetekkel hergelték a népet. Mára kiderült, hogy ezek a történetek megfélemlítéssel és hazug ígéretekkel kicsikart vallomásokon alapultak. Választásokon esélyes polgármestereinknek pár nappal a választások előtti kampányrendezvényén próbálták meg kézbesíteni az idézést. Utóbb őt is felmentette a bíróság. Az állítólagos nagy korrupciós ügyek többsége, amikről önök olyan nagy előszeretettel nyilatkoztak, vagy felmentéssel záródtak, vagy kinkeserves erőlködések közepette, az ügyészségi munkát aligha dicsérő módon még ma is folyamatban vannak, vagy éppen most kell előlről kezdeni őket öt év után.

A 2014-es választások előtt ismét élesítették a kampányüzemmódot. Mint emlékeztet, az aktuális

nagy leleplezés a Portik-Laborc-találkozók ügye volt, amivel az egész baloldalt próbálták lejáratni. A kormányparti propaganda kiszolgálásában ezúttal is megbízható partner volt az ügyészség. 2013 februárjában a Központi Nyomozó Főügyészség bűnpártolás gyanújára hivatkozva indított eljárást Laborc Sándorral szemben. Több mint egy évig vizsgálták a nagy semmit, majd az országgyűlési és az európai parlamenti választásokat követően bűncselekmény hiányában megszüntették a nyomozást, még vádat sem emeltek. Én részt vettem a parlamenti tényfeltáró albizottság munkájában, tisztelt legfőbb ügyész úr, ismerem az ügy iratait.

Pontosan tudom, és egy alapos olvasással töltött nap után a Központi Nyomozó Főügyészségnek is pontosan tudnia kellett, hogy szó sincs bűncselekményről ebben az ügyben. Végül még a Nemzetbiztonsági bizottság kormányparti tagjai is erre a következtetésre jutottak a vizsgálat lezárultakor. Az eljáró ügyészeknek végig tisztában kellett lenniük azzal, hogy egy mocskos politikai lejárato akcióhoz asszisztálnak, de persze erről sem olvashatunk legfőbb ügyész úr 2013-as beszámolójában.

Arról nem is beszélve, tisztelt képviselőtársaim, ha már itt, a parlamentben vagyunk, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság tényfeltáró munkája párhuzamosan folyt az ügyészségi nyomozással. Ez akkor ott senkit nem zavart, sem az ügyészséget, sem a parlament kormányparti többségét, de közben önök tavaly az áfacsalások miatti bejelentés után kezdeményezett vizsgálóbizottságot és az összes többi hasonló vizsgálóbizottságot évek óta azzal az álszent és cinikus indokkal utasítják el, hogy abban az ügyészség egyébként nyomozati cselekményeket folytat, tehát a parlament nem vizsgálódhat.

De a választási kampányok finisében sem tétlenkedtek, az április 6-i választások előtt szinte online közvetítették a Simon Gábor elleni eljárást, májusban már Kovács Béla jobbkios EP-képviselő kém múltja volt reflektorfényben, most ősszel pedig Hiszékeny Dezső képviselőtársunkat, az egyik legsikeresebb szocialista önkormányzat egykori alpolgármesterét gyanúsították meg a választási kampányban. Komolyan nem érzi, legfőbb ügyész úr, hogy kilóg a lóláb? Ön szerint van olyan józanul gondolkodó ember ebben az országban, aki ne látná, hogy mi folyik itt? Miközben ezekkel az ügyekkel tele van a sajtó, és azokról a jobboldali média rendre megdöbbenően naprakész információkkal rendelkezik, addig érdekes módon a hatalomnak kínos ügyekről az eljárás érdekeire hivatkozva soha semmit nem mondanak. Minden bizonnyal azért, mert ezekben az esetekben nem az ügyek felderítésén, hanem azok eltussolásán dolgoznak az erre felkent ügyészek.

Erre talán a trafikmutyi az egyik legszemléletesebb példa. Aligha kétséges, ez az utóbbi évtizedek egyik legnagyobb szabású korrupciós ügye, több ezer megkárosított, megélhetésétől megfosztott ember és család, pontosan, név szerint meghatározható, jogtalan előnyt szerző személy, párttaggyűlések, ahol nyíl-

tan, politikai alapon helyi kiskirályok döntöttek a lenyúlt üzleti lehetőségek sorsáról és egy bátor, egykori fideszes képviselő, aki egy hangfelvétellel nyilvánosságra hozta minderre a bizonyítékokat is. Lásanak csodát, ennek az ügynek a vizsgálatáról nem számol be naponta az ügyészség, erről hallgatnak a szóvivők, és megválaszolatlanok maradnak az országgyűlési képviselők által felvetett kérdések is. Sőt, a legfőbb ügyész úr 2013. évi beszámolójában egy mondatot sem szentel nemhogy az év, de feltehetően az évtized egyik legnagyobb korrupciós botrányának, holott a korrump NAV-os osztályvezetőt leleplező bekezdés mögött talán említést érdemelt volna ez a történet is.

Persze, csak a hazánkat nem ismerő laikus külföldiekben vetődhet fel a kérdés, hogyan lehetséges ez. A magyar valóságot ismerők pontosan ismerik a választ: azért, mert nem is törekednek az ügyek érdemi felderítésére. Biztosan csak annyit tudunk például ebben az ügyben, hogy a hangfelvételt nyilvánosságra hozó képviselőt citálták be kihallgatásra, míg a felvételen kompromittálódott egykori szekszárdi polgármester meghallgatásáról, no pláne házkutatásról vagy egyéb más eljárási cselekményekről végül semmit nem hallani. Végül már annak is örülhetünk, ha nem a hangfelvételt nyilvánosságra hozó képviselőt fogják bíróság elé állítani.

Igen, legfőbb ügyész úr, korábban is mondtam már önnek az előző ciklusban itt, a Parlament falai között, ezt a véleményünket továbbra is fenntartjuk, ezekben a politikai ügyekben, úgy tűnik, ön nem Magyarország legfőbb ügyészeként, hanem a Fidesz vállalati ügyészeként jár el. Ajánlom tisztelt képviselőtársaim figyelmébe, hogy korántsem csupán a legnagyobb ellenzéki párt vádolja politikai elfogultsággal az ügyészséget. Az elmúlt években számos bírósági ítélet született, amelyek finom vagy kevésbé finom kritikával, néhol azonban nyers őszinteséggel mondják ki ugyanezt. Ezen bírósági ítéletekből Bárándy képviselőtársam már szó szerint idézett, ezeket most nem teszem meg újra.

Viszont engedjék meg, hogy akár itt a parlamentben, akár a nyilvánosság előtt ezeket a felszólalásokat figyelőknek címezve felolvassak egy olyan idézetet, amely inkább érzelmileg abba enged nekünk egy bepillantást, hogy ezen eljárásokban érintettek hogyan élték meg ezeket a vádakokat. Itt most egy olyan bírósági tárgyalási jegyzőkönyvből fogok idézni, amelynek a bírósági ítéletét is már idézte Bárándy képviselőtársam:

„Be kell vallanom őszintén, hogy 2010. június 23-a és november 19-e között jó néhányszor beismertem volna bármit, amit el sem követtem, még azt is, hogy pedofil és gyermekgyilkos vagyok. Eszembe jutott, hogy ügyészi kérésre hamis vallomást tegyek június 23-án este a Gyorskocsi utcai fogdában, július 24-én a házassági évfordulón, augusztus 4-én, a lányom születésnapján, szeptemberben, amikor értesültem róla, hogy a cégem ellen felszámolást kezdeményeztek, és eszembe jutott minden reggel és min-

den délben és minden este, hogy tegyen élém bármit Mihalik ügyész úr és Waltner ügyész úr, én bizony aláírom, és eszembe jutott leginkább akkor, amikor két fegyőr addig ütött, amíg a fülem vérezni nem kezdett, csak hogy tudjam, hol a helyem és mit kéne tennem. De mert tudtam, hogy az igazság az én oldalamon áll, ezért nem szólaltam meg. Most viszont a bíróság előtt megszólalok, mert hiszek a testület függetlenségében.” (Dr. Bárándy Gergely: Szégyen!)

(10.40)

Egy valódi jogállamban a legfőbb ügyész már egyetlen ilyen botrány után eltávolítaná a visszaélésben érintett, koncepciós eljárások előkészítésében részt vevő ügyészeket, vagy ha erre képtelen, becsületből, tisztességből beadná a lemondását, legfőbb ügyész úr. Azonban botrányok ide, ügyészséget megalázó bírósági ítéletek oda, ön pályája végéig legfőbb ügyész marad, ha ez a kétharmados többség kitart. Nem vitatom, megdolgozott ezért a támogatásért.

De engedjen meg egy személyes kérdést, legfőbb ügyész úr: ön szerint mi lesz ennek a vége? Ön szerint meddig lehet ezt így csinálni? Olyan biztosak benne, hogy előbb-utóbb a kétharmados többséget adó fideszes képviselők egyikének sem fog megszólalni a lelkiismerete? Szekszárdon trafikügyben már megtörtént. Ugye, tudja, legfőbb ügyész úr, hogy ezen választási eljárási törvény szerint, amelyet a Fidesz elfogadott, és amelynek köszönhetően ezeket a választásokat is kétharmaddal nyerte, csak a legutóbbi újpesti választási eredmény, ha megismétlődik a következő választásokon, akkor a jelenlegi ellenzék lesz kétharmados többségben, legfőbb ügyész úr, és akkor nemcsak az ügyészségnél, hanem akár az ügyészség szervezetrendszerénél is ezek a kérdések felmerülhetnek.

Szeretném nagyon egyértelművé tenni, hogy a mi álláspontunk szerint koncepciós jellegű eljárásokban való közreműködés nem maradhat következmények nélkül. Ezért ma újból benyújtjuk a büntető törvénykönyv módosítására irányuló javaslatunkat, ami alapján felelősségre vonhatóvá válnak a politikai érdekből folytatott koncepciós eljárások kiagyalói és végrehajtói is, nemcsak ma, nemcsak ezen kormány alatt - a mi megítélésünk szerint és a mi hitvallásunk szerint -, hanem politikai oldaltól és parlamenti többségtől függetlenül mindig ott kell lenni a büntető törvénykönyv azon fenyegetésének, hogy vádhatóságot, nyomozó hatóságot politikai eszközökre, koncepciós eljárásokra soha senki ebben az országban nem használhat, vagy ha meg meri tenni, akkor annak büntetőjogi következménye kell legyen.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek Józsa

István képviselő úrnak adok szót; őt majd Schiffer András frakcióvezető követi.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Főügyész Úr! A kétperces hozzászólásomban a kiszivárogtatások ügyéről szeretnék szólni. Nem tudom felfogni józan ésszel, hogy miért nem veszi észre ön, aki mindenért felelős, hogy szabályszerűen történjen az ügyészségnél, hogy ezek a kiszivárogtatások milyen rendkívüli mértékben ássák alá az ügyészség tekintélyét, és keltik azt a látszatot - nem megalapozatlanul -, hogy az ügyészség politikailag nem független.

Amikor a Magyar Hírlapban előbb jelenik meg egy ügy, mint arról bármiféle ügyészségi hivatalos nyilatkozat napvilágot látna, amikor név nélkül elkezdik dolgozni a közvéleményt, akkor ez azt jelenti, hogy vagy beépített ember van önkönnél - amit önnek fel kellene tárnia -, vagy önök szolgáltatják ki valamilyen módon azokat az információkat, amit nem tehetnének meg.

Gondoljon bele - most a lelkiismeretére apellállok -, ilyen fals információkkal bárkit tönkre lehet tenni. Megalapozatlan vagy alig megalapozott vádakkal önök kivonulnak - ahogy elhangzott Bárándy Gergely vezérszónoki hozzászólásában - egy családhoz, és nincs annyi véletlen, hogy pont akkor van ott a média, és túlzott kényszerítő intézkedések vannak. Mit lehet egy nőtől elvárni? Hogy nekitámad a rendőröknek? Mit lehet elvárni jámbor, idős emberektől? Hogy ellenszegülnek az intézkedésnek? Nem volt még rá példa. Önök mindig aránytalanul súlyos intézkedést foganatosítanak, és valahogy a média véletlenül mindig ott van.

Főügyész úr, kérjük, sőt követeljük, hogy vizsgálja ki ezeket az eseteket, és szabjon gátat ennek a szabálytalan működésnek az ügyészség megítélésének a helyreállítása érdekében. Köszönöm. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt én rögzíteném - igaz, ezt már négy évvel ezelőtt is láttuk -, hogy gyakorlatilag az LMP az egyetlen frakció a parlamentben, amely következetesen tartja magát ahhoz, hogy konkrét, folyamatban lévő büntetőügyekben a nyomozati szervek munkáját nem minősítjük, ehhez parlamenti képviselőknél nincs joga. A Kúria beszámolójának a vitájánál el fogom mondani azt, hogy éppen a miniszterelnök és a Fidesz-frakció vezetője is számtalan esetben ezt az íratlan szabályt egyébként az elmúlt években megsértette, és azt is elmondanám, hogy a 2002 utáni el nem számoltatás esetében éppen a fideszesek voltak azok, akik koncepciós perek után kiabáltak. A közös mind a kettőben, hogy valójában sem a 2002 előtti, sem a 2010 előtti ügyek nem lettek felderítve.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Amire kíváncsi lennék még, hogy az LMP-nek három olyan korrupcióellenes javaslata van, amelyik egyébként az ügyészi szervezet jogkörét, illetve az ügyészi szervezet szabályozását érinti. Kíváncsi vagyok az álláspontjára, illetve, hogy a legfőbb ügyész partner lenne-e abban, hogy ezek törvényerőre emelkedjenek.

Az egyik - amiről már beszéltem - az a típusú watchdog funkció, hogy ha tényfeltáró újságírók kinyomnak konkrét ügyeket, akkor anélkül, hogy büntetőfeljelentés érkezne, az ügyészi szervezetnek, nyilván a megfelelő költségvetési fedezettel a háta mögött, legyen feladata, hogy ezek valóságtartalmának éppen a közérdek védelmében utánajár.

Kettő: korrupciós ügyekben legyen jogorvoslati joga a feljelentőnek. Jelenleg, ha valaki feljelentést tesz, közérdekű bejelentést tesz, úgy sikálják el a nyomozati szervek ezeket a feljelentéseket, hogy soha a büdös életben meg nem tudja az a bátor ember, az a Horváth András-típusú figura, aki egyáltalán vette a bátorságot és feljelentést tett, hogy mi történt - országgyűlési képviselők sem, természetesen.

Harmadrészt: egyetért-e azzal, hogy az ügyészi szervezeten belül elkövetett, hivatali bűncselekmények esetében legyen külön nyomozóbírói, tehát az ügyészi szervezettől független intézmény, amely garantálja, hogy a ne adj' isten, ügyészek által elkövetett bűncselekmények esetében pártatlan, független nyomozás folyik le? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Legfőbb Ügyész Úr! Engedjék meg, hogy idézzek a Népszabadság 2013. február 28-án megjelent cikkéből: „A Kaposvári Törvényszék felmentette a tábornokperként elhíresült eljárás tizenöt vádlottját. Az elsőfokú ítélet súlyos vereség az ügyészségnek, a bíróság ugyanis kemény kritikával illette a vádhatóság elhibázott és törvénytelen módszereit. A vádlottak közül többen azt állítják: az ügyészség megszarolta őket, hogy tegyenek terhelő vallomást szocialista politikusokra, s akkor megússzák a büntetést.”

A 2010-es parlamenti választást követően O. János - aki 2009-ben a Honvédelmi Minisztérium egyik főigazgatója, és korábban beismerte a vesztegetést - módosította a vallomását, és immár azt állította, hogy a pénz javát továbbadta feletteseinek. Ezt követően ő még több, HM-ben dolgozó tisztre és polgári személyre tett terhelő vallomást, akik kivétel nélkül tagadták, hogy részt vettek volna a vesztegetésekben. Az ügyészség ennek ellenére megvádolt 17 minisztériumi alkalmazottat, akik közül 14 ellen nem volt más bizonyíték, csupán az ő vallomása.

A fentiek okán már fél évvel ezelőtt az idézett újság arról írt, hogy összeomolni látszik a tábornokper

vádja, a törvényszéken ugyanis O. János nem szólalt meg, az ügyészségen tett vallomásáról meg kiderült, hogy azt a nyomozó hatóság egy valótlan ígérettel szerezte be. Az előzetes letartóztatásban lévő O. Jánosnak ugyanis azt ígérték, ha új bűncselekményeket feltárva feletteseire terhelő vallomást tesz, akkor nem zárják börtönbe. A tábornok ennek hatására mártotta be társait.

Az ítéletet hozó háromtagú katonai tanács elnöke indoklásában hosszan kitért arra, hogy az ügyészség milyen hibákat követett el a nyomozás során, a valótlan, ígérettel kikényszerített vallomást a demokratikus jogállammal összeegyeztethetetlen módszernek minősítette. A bíró keményen bírálta az ügyészséget azért, hogy más bizonyítási módszert meg sem próbáltak bevetni, így nem jártak utána, hogy az állítólagos vesztegetések hol, mikor és hogyan történtek, nem ellenőrizték a pénz állítólagos átadását esetleg alátámasztó banki pénzmozgásokat, nem végezték el a pénzhez jutók vagyonosodási vizsgálatát, nem kérték le a vádlottak híváslistáját.

(10.50)

Ami végképp érthetetlen volt a bíró számára, hogy az ügyészség meg se próbált operatív eszközöket - például lehallgatást - bevetni, holott az ilyen ügyekben ez az egyik legalapvetőbb módszer. A bíró azt feltételezte, hogy az ügyészség talán azért kerülte ezeket a technikákat, mert maga sem volt meggyőződve a vád valódiságáról, s csak abban bízott, hogy egy ember kierőltetett vallomása elég lesz a perben. Bár a bíró ezt nem mondta, szavaiból az is kihallható, hogy a tábornokper vádja nagyjából konstruált volt. Ezt egyébként az ártatlansága mellett végig kitartó 11 vádlott nyíltan elmondta. Szerintük az ügyész azt ismételtette, tegyenek terhelő vallomást a volt szocialista kormánytagokra, s akkor szabadon engedik őket. Mivel ezt nem tették meg, hosszú hónapokig előzetes letartóztatásban voltak. Volt, aki több mint egy évig nem hagyhatta el a börtönt, s volt, akit a börtönőrök megvertek, azt kiabálva, hogy most már tudja, mi a dolga; ebben az ügyben egyébként büntetőeljárás is folyt.

Engedjenek meg újabb idézeteket egy egy évvel későbbi, 2014. februári Népszabadság-cikkből: „Az elsőrendű vádlott a bíróság előtt kijelentette, azzal fenyegették, ha nem tesz beismerő vallomást, akkor neki annyi.” L. dandártábornok szerint az első kihallgatása során elhangzott az is, hogy „az ügyész bemocskolja a múltamat, teljesen szétzilálja a jelenemet, az egzisztenciámat, és elveszi mindenem, amim van, tönkre fogja tenni a családomat, ha viszont együttműködöm, kilátásba helyezték, hogy a súlyos, 10 év körüli büntetésemet 7 évre, de akár 5 évre is enyhíthetik”.

Más vallomásokból szintén kiderült, hogy az ügyészség a szabadságelvonás lehetőségét kifejezetten szankcióként említette, hogy a gyanúsítottakat a

vélelmezett cselekmények beismerésére ösztönözze. Ennél azonban a vádlottak által elmondottak alapján még tovább mentek, azzal ugyanis, hogy a kihallgatások egy részén nem vehetett részt ügyvéd, korlátozták a gyanúsítottak védelemhez való jogát. „A nyomozás kétségkívül koncepciós jelleget öltött.” - nyilatkozta ennek a lapnak még 2012 őszén Zamecsnik Péter, a tábornokper elsőrendű vádlottjának jogi képviselője. Szerinte tehát először döntöttek a bűnösség kérdéséről, majd a gyanú alátámasztására utólag próbáltak meg bizonyítékokat találni.

Az ügyvéd szakmai álláspontja egyértelmű, az eljárás során számos törvénysértés történt. A kihallgatások körülményei önmagukban felvethetik a kényszervallatás gyanúját, de Zamecsnik csak akkor lépett, amikor kiderült, hogy nemcsak saját védenca, hanem többen is hasonló módon számoltak be a nyomozás során történekről. Ezért a Kaposvári Törvényszéken még márciusban indítványozta, hogy a két katonai ügyészt zárják ki az eljárásból. Ehhez a 16-ból még 6 vádlott képviselője csatlakozott.

De a nyomozás során követtek el más súlyos hibát is. O. tábornokot először azzal vették rá a beismerő vallomásra, amelyre gyakorlatilag az egész vádat alapozták, hogy büntetlenséget ígértek számára. Ez vesztegetési ügyben igaz is lehet, ha valaki olyan visszaéléseket tár föl, amelyről a hatóság még nem szerzett tudomást, de erről a kitételről a gyanúsítottat állítólag „elfelejtették” tájékoztatni, vagyis abban a hitben nyilatkozott, hogy elkerülheti a felelősségre vonást. Ezeket az idézeteket szerettem volna ismertetni a sajtóból.

Azt mindenképpen szeretném hangsúlyozni, legfőbb ügyész úrnak címezve, hogy egy valódi jogállamban a legfőbb ügyész már egyetlen ilyen botrány után eltávolítaná a visszaélésben érintett, a koncepciós eljárások előkészítésében részt vevő ügyészeket, vagy ha erre képtelen, becsületből, tisztességből lemondanának azokat. Ön mikor teszi meg, mikor fog lemondani?

Egy nagyon fontos idézettel szeretném zárni a felszólalásomat. Abból a válaszból idéznék, amit legfőbb ügyész úr adott Harangozó Tamás képviselőtársam azonnali kérdésére még 2013. március 4-én. Az idézet a következő: „Azt gondolom, hogy valamennyiünk érdeke, alapvetően a társadalom érdeke, hogy korrupciómentesen éljünk. Az ügyészség ezt szolgálta, ezt szolgálja és a jövőben is ezt fogja szolgálni.” - ezt mondta legfőbb ügyész úr. Tehát innentől kezdve csak egyetlen költői kérdésem maradt, az, hogy vajon a legfőbb ügyész tévedett, téved és tévedni fog, vagy pedig az a több tízezer ember téved-e, akik az utcán demonstrálnak nap mint nap, mert úgy látják, hogy feltáratlan a rendszerszintű korrupció Magyarországon. Tehát ki is veszítette el a realitásérzékét? Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló ugyancsak az MSZP képviselőcso-

portjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Én is csatlakozom Demeter Márta képviselő asszonyhoz, cikkeket fogok felolvasni, a BKV-üggyel kapcsolatban, de előtte néhány mondatban, hogy hogyan is állunk ezzel az üggyel.

A kiemelt büntetőügy Kecskemétre áthelyezéséről Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal elnöke döntött. Ennek alapján kezdte meg a bizonyítási eljárást Hadnagy Ibolya bírói tanácsa, majd a Kecskeméti Törvényszék 2013 decemberében illetékességének hiányát állapította meg, és az ügyet áttette a Fővárosi Törvényszékhez. A Kúria ezután arról döntött, hogy ismét a Kecskeméti Törvényszéknek kell tárgyalnia a Hagyó-pert. A tanúk jogtalan ügyészségi nyomásgyakorlásra visszavonták a vallomásaikat.

2012-vel kezdeném, szeptember 20-án, csütörtökön az MTI a következőket jelentette meg: „Ártatlannak vallja magát, és koncepciós, súlyosan törvénysértő eljárásról beszélt bíróság elé állításáról Mesterházy Ernő másodrendű vádlott a Kecskeméti Törvényszéken csütörtökön. A tárgyalóteremben a bíró felolvasta a másodrendű vádlott ugyancsak írásban megfogalmazott álláspontját, amely szerint ártatlan, és felmentését kéri az őt ért két vádpontban. Jelezte, értetlenül áll az ellene folyó eljárás előtt, mely szerinte koncepciós, súlyosan törvénysértő, és kizárólag politikai, emberi és anyagi ellehetlenítését szolgálja. Úgy fogalmazott, az ügyészségi eljárás során érzékeltették vele, hogy kedvezményekre számíthat, amennyiben Demszky Gáborra és Hagyó Miklósról terhelő vallomást tesz.”

2012. október 9-e, következő újságcikk: „Nem vagyok hős, nem akartam mást, csak hazamenni.” - mondta Balogh Zoltán *(Sic!)* vádlott a BKV keddi tárgyalásán. „A volt cégvezető vádlotttársaihoz hasonlóan arról számolt be, hogy nyomozati vallomásait nyomás alatt tette, sőt a sajtóban is azért nyilatkozott - többek között az elhíresült Nokia-dobozról -, hogy elkerülje a börtönt. Balogh minden korábbi vallomását visszavonta. Minden, a BKV-per vádiratának alapját képező korábbi vallomását visszavonta a büntetőeljárás mai tárgyalásán Balogh Zoltán, a BKV volt megbízott vezérigazgatója, aki ráadásul azt állította, szabálytalanul vádolta meg az ügyészség, mivel olyan vádpontokat rótt a terhére, amelyekben meg sem gyanúsították. A Nokia-dobozos botrányt kirobbantó Balogh az ügy negyedrendű vádlottja. Vallomástételével a Kecskeméti Törvényszéken folytatandó per mai tárgyalási napját azért előzte meg nagy várakozás, mert a BKV-ügyben keletkezett vádak java része az ő nyomozati vallomásain alapul, sőt terhelő kijelentéseit a jobboldali médiában is megismételte. Így kapott szárnyra többek között a Nokia-dobozos történet. Balogh és védője észrevételezte, hogy az ügyészség szabálytalanul, úgy vádolta meg Balogh Zoltán több pontban, hogy

azokban gyanúsított sem volt. Balogh előrebocsátotta, hogy bűnösségét nem ismeri el, a BKV-t semmilyen kár nem érte, hátrányos szerződésekről nem volt és nincs tudomása.

(11.00)

Nem akartam börtönbe menni úgy, mint a kollégáim. A sajtónak is csak azért nyilatkoztam, hogy ne tartóztassanak le.” - mondta, utalva a korábbi, a Magyar Nemzetnek és a Hír TV-nek tett kijelentéseire Balogh. Az egykori BKV-vezető felidézte, amikor négy nyomozó hallgatta ki egyetlen ügyvédjelölt társaságában. Véleménye szerint a jegyzőkönyvekből is kitűnik, hogy kérdések nélkül és csapongva mond másokra nézve terhelő dolgokat.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

„Nem vagyok hős. Nem akartam mást, csak hazamenni.” - indokolta vallomásai tartalmát és azokat visszavonta. Projektoron kivetített képekkel szemléltette, hogy az ügyészség hogyan vádolta őt meg szimpla láttamozások és mások által jóváhagyott, előterjesztett, egyébként nem előnytelen szerződésekre hivatkozva.

2013. január 22., a következő cikk. „A BKV-büntetőper vádlottjai meghallgatásának végeztével a vádhatóság tett észrevételeket a Kecskeméti Törvényszéken. Homonnai János ügyész elsősorban a zsidóság és H. Éva vádlott begyógyszerezése miatt védekezett hosszán, noha ezek a vádak nem nekik, hanem a börtönőröknek szóltak. Emlékezetes bírósági vallomásában a per elsőrendű vádlottja, Hagyó Miklós volt főpolgármester-helyettes korábbi sajtósa úgy számolt be előzetes letartóztatása körülményeiről: öntötték a szemetet a zárka közepére, hogy takaríts, zsidó. Az ügyész visszautasította a koncepciók eljárást, kényszervallást, megaláztatásokat emlegető nyomozást illető vádak. Megjegyezte: a vádlottaknak joguk van beszámolni az őket ért hátrányokról, de annak a bizonyításhoz nincs köze, hogy mit éltek át. A H. Éva vallomásaiban a börtönkörülményeket illető, az ötvenes éveket idéző vádak az ügyészség nevében utasította vissza. Ahogy azt is, hogy kényszervallattak volna, bár - mint az ügyész hozzátette - mivel egy ilyen eljárás kényszerítő jellegű, rutintalanul így is meg lehet élni azt. Az ügyész továbbá védelmébe vette Szívós Mária alkotmánybíró is. Elmondta, hogy a vádlottak esetében mintegy 30 bírót hozott döntést kényszerintézkedésekről, így azt állítani, hogy emiatt nevezték ki alkotmánybíróknak Szívósnak, abszurd dolog. Homonnai arra nem tért ki, hogy Szívós Mária volt az, aki több vádlott esetében szigorította és tartotta fenn a szigorúbb kényszerintézkedést, sőt több vádlottat a nyomozás későbbi szakaszában, hónapokkal a vallomástételük után vitetett vissza a börtönbe. A tárgyaláson folytatódott H. Éva részben visszavont nyomozati vallo-

másainak felolvasása. Azon nyilatkozatait vonta vissza, amelyeket letartóztatása után, szavai szerint családjától elszakítva, irányított kérdések feltételével, kényszervallás során tett. Az előzetesben töltött fél év alatt elmondása szerint a nyomozók terhelő vallomásokot kértek tőle Hagyóra és Puch Lászlóra, de kérdésüknek megalapozottan és bizonyítékokkal alátámasztható módon nem tudott eleget tenni, bármennyire is szeretne volna viszontlátni családját.”

2013. IV. hó 23., MTI-cikk. „Jogosnak találta Hagyó Miklós egykori főpolgármester-helyettesnek a fogva tartása körülményei miatt tett panaszai többségét a strasbourgi székhelyű Emberi Jogok Európai Bírósága kedden meghozott ítéletében. A bíróság ítéletében úgy állapította meg, hogy Hagyó fogva tartásának körülményei kimerítik az Emberi Jogok Európai Egyezményének 3. §-ában leírt embertelen bánásmód fogalmát. Felesége esetében viszont az ítélet szerint a magyar hatóságok azzal, hogy a 3 hónapra mind a személyes, mind a telefonos érintkezést megtiltották és Hagyó csak ellenőrzött levelezést folytathatott feleségével, túlmentek azon, ami egy demokratikus társadalomban szükséges az ügyben folyó nyomozás érdekeinek védelmében.”

Ismételni tudom, ügyész úr: egy valódi jogállamban a legfőbb ügyész már egyetlen ilyen botrány után eltávolítaná a visszaélésben érintett, koncepciók eljárások előkészítésében részt vevő ügyészeket, vagy ha erre képtelen, becsületből, tisztességéből beadná a lemondását. Önök mikor teszik ezt meg?

Még egyetlenegy cikket olvasnék fel a legfőbb ügyész úrnak, amely tegnap született, 2014. december 9-én. „Nem a bíróság tervei szerint alakult a BKV-per mai tárgyalása Kecskeméten. A tárgyalás második részében kiderült, hogy a már említett ügyészi indítványra tavaly decemberben benyújtott új bizonyítási eljárás kapcsán lefolytatott vizsgálat kiegészítésére készül a vádhatóság. Az ügyész szerint ez szükséges részben a tanúk kritikái miatt, részben pedig azért, mert a vádhatóság időközben szembeült azzal, hogy nem lehet teljes az egy évvel ezelőtt elrendelt kutatás. Új kiegészítésekkel, vizsgálandó formulákkal és pontosított keresőszavakkal készül újra lefolytatni az ügyészség a vizsgálatot. Vagyis az ügyészség sokadik alkalommal keres bizonyítékokat az őt és fél évvel ezelőtt elrendelt nyomozást követően, és 3 évvel a tárgyalás megkezdése után - hívta fel a figyelmet az ügyészi indítvány kapcsán Kádár András, az elsőrendű vádlott védője.”

Annyit tudok hozzáfűzni ehhez, hogy ha valaki ezeket a cikkeket végighallgatja, gondolom, lesznek hozzá gondolatai, meglesz a maga véleménye, és úgy gondolom, hogy mindenkinek, még a kormánypárti képviselőknek is el kell gondolkodni azon, hogy mi történik ebben az országban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most kétperces hozzászólásra Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Kicsit felháborít engem, hogy az MSZP részéről megy a szerezmenyosdatás, miközben mind a fideszes, mind az MSZP-s garnitúra nyakig érintett ezekben az ügyekben. Én is cikket találtam az interneten, a Privát Kopó Magazin néhány napja megjelent cikkét, amely arról szól, hogy az önök által említett Mesterházy Ernő öt önálló, minden igényt kielégítő luxusvillából álló pihenőkomplexum tulajdonosa. (Dr. Schiffer András közbeszól.)

„A villapart Bali szigetén, Seminyak - nem tudom, jól ejtem-e, melyik részén, nem jártam még arra - üdülőparadicsomban található. Az ékszerdobozt Mesterházy egy olasz üzletembertől vásárolta 2009-ben. A bűnügyi portál úgy értesült, hogy a szabad demokraták egykori érdeklarmonizációs menedzsere - ezek szerint ilyen is volt nekik - földterületeket is vásárolt a gyönyörű szigeten.” Hosszasan lehetne még idézni a cikket. Nem hallottam, hogy ezt bárki cáfolta volna. Nagyon szeretném, ha az ilyeneket az ügyészség is felhasználná a saját eljárása során. Egyébként több SZDSZ-es, volt MSZP-s politikust is megemlítenek, hogy Bali szigetén élvezték az üdülőkomplexum nyújtotta lehetőségeket. Fotókat is mellékelnek. Magyar ember, vagy akár mondhatom, hogy én is, ilyeneket csak képeken látnunk, nem tudunk elmenni arrafelé.

Tehát azért álljon meg a menet, ne mosdassuk az MSZP-SZDSZ-kormányzat bűneit, ami nem jelenti azt, hogy a Fidesz-kormányzat alatt ne lettek volna visszaélések. Amikor Lázár János a fiának 70 millióért vesz villát, azt ugyanúgy ki kellene vizsgálnia Polt Péternek és az ügyészségnek, vagy akár Rogán Antal vagyongyarapodását és a nevén lévő javakat. De ha már Mesterházy Ernőről beszélünk, akkor ezt a kis Bali szigeten található üdülőkomplexumot is vessük fel, és azt is, hogy az ügyészség miért nem lépett fel keményebben ezekben az ügyekben (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), és miért nem láthatunk valódi elítélő ítéleteket. Köszönöm. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Most Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót két percre.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az iménti hozzászólás készített kétperces hozzászólásra. Ugyanis a napirend tárgya az ügyészség 2009-2013 közötti időszakról, öt évről szóló külön-külön beszámolója, tehát az ügyészség mint független közvádoló intézmény működésének a megítélése.

Az, hogy konkrét példákat hozunk, nem azt jelenti, hogy ezeknek a politikai megítélésén akarnánk változtatni. Ami példát én is el fogok mondani, arról szól, hogy óvakodnia kell az ügyészségnek, hogy politikai megrendeléseket fogadjon el, és ennek a lendületnek a mentén az intézményrendszer függetlenségének a megítélését veszélyeztesse, túlkapasokra ragadtassa magát. Elhiszem, hogy egy jobbikos kép-

viselőnek nagyon jól jön, hogy most elmondhatja ugyanazokat a zaftos ügyeket, amelyeket a Fidesz kreált eredetileg, és az ügyészség jól-rosszul elvégezte a maga dolgát benne, a hozzászólásokból kiderül, hogy véleményünk szerint „hol rosszul”. De attól eltekinteni az ön hozzászólásában, ami egy intézményi megítélésre vonatkozik, és konkrét ügyre koncentrálni, hogy mit szeretne még látni, jó, mondja el, de a hozzászólásaink lényege pont az, hogy ne a politikától átitatott legyen az ügyészség működése, hanem szakmailag megalapozott és politikailag független.

Köszönöm, elnök úr. (Taps az MSZP padsoraiból. - Dr. Schiffer András: Így van!)

(11.10)

ELNÖK: Újabb kétperces hozzászólásra Schiffer Andrásnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tulajdonképpen akár egyet is értenék Józsa képviselőtársammal, viszont az a helyzet, hogy az ügyészség mint intézmény megítéléséről az emberek megítélése 25 év után a következő: az ügyészség falaz a politikai elitnek, hogy ebben az országban semmire ne derüljön fény. 2002 után ment a visítás az akkori ellenzéki Fidesz részéről, hogy micsoda meghurcoltatás történik, hogy itt a szocialisták vendettát hirdettek a volt fideszesek ellen, megalázzák őket, koncepciós perek. Ugyanezek a szövegek elhangzottak a fideszesek részéről.

Tudunk ma valamit a 2001-es, 2002-es állami földrablásokról? Kivizsgálta az akkori szocialista kormány vagy az ügyészség? Nem vizsgálta ki. Tudunk valamit a 2010 előtti különböző zaftos ügyekről? - amiket nem a Magyar Nemzet derített ki meg tett ki a placra, hanem az Index. Tudnak a magyar emberek többet azokról az ügyekről, hogy a Margit híd felújításánál vagy a 4-es metrónál milyen zaftos történetek voltak? Arról kell beszélni, igen. Nem konkrét eljárásokról kell egy parlamenti képviselőnek véleményt nyilvánítania, de arról igenis beszélni kell, ami több millió emberben benne van ebben az országban, hogy a politikai elit, illetve a felhők felett összeérő kapcsolatrendszerek mindent lehetővé tesznek, semminek ebben az országban nincsen következménye. Erről beszélünk.

Arról beszélünk, hogy a rendszerváltás óta, sőt a rendszerváltás évét megelőzően is temérdek olyan ügy volt a placcon Magyarországon, gondolok itt például arra, hogy a Czinege-villa ügyében - '89-ben az utolsó kommunista parlament még vizsgálóbizottságot is létrehozott - semmi nem történt. 25 éve következmények nélküli ország Magyarország. Erről beszélünk, és ebben a legfőbb ügyésznek, a mindenkori legfőbb ügyésznek és az ügyészségnek óriási felelőssége van.

Arra tettünk javaslatokat, hogy milyen intézményi megoldásokkal lehet a politikai elit rablásait megfékezni (Az elnök a csengő megkocogtatásával

jelzi az idő leteltét.) és hatékonyabb eszközöket adni az ügyészségnek. Erről beszéltünk. Köszönöm szépen. (Dr. Staudt Gábor tapsol.)

ELNÖK: Most normál hozzászólásra Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Legfőbb Ügyész Úr! Azt gondolom, hogy a korrupció ellenében mindenkor, és akinek jogosítványa van, annak kivétel nélkül fel kell lépnie. A korrupció minden fajtájának kérlelhetetlen ellenfele kell hogy legyen az ügyészség is, természetesen pártatlanul; pártatlanul, hiszen másképp csorba esik rajta.

Nem véletlenszerűek - ha a főügyész úr áttekint, akkor itt a laptopokon, notebookokon láthat néhány képet -, nem véletlenszerűek, mert ezek is tanúbizonyosságok, kézzelfogható tanúbizonyosságok arról, hogy az ön személyes munkálkodását lehet-e pártatlannak tekinteni. Tudja, akkor, amikor a Fidesz országos választmányának az ülésén - a fiatalkori Fideszről beszél - ön Szájer Józseffel, Orbán Viktorral ül együtt, sőt beszél, akkor ezt a múltat nyilván az életéből nem lehet kitörölni. Nem is kell kitörölni. De a pártatlanság tekintetében felsejülhetnek néhány emberben a gondolat, hogy ugyan, ön túl tudott-e ezen lépni, és a tettek és a cselekedetek és az irányítása és az ügyek lefolytatása kapcsán való viszonya, azok milyenek e tekintetben.

Nézze, nekem, engedje meg, hogy legalább kétségeim legyenek e tekintetben. Legalább kétségeim legyenek e tekintetben, már csak azért is, mert az elmúlt időszakhoz tartozóan azért több olyan ügyvel találkoztunk szembe, amely érdekessé és kérdésessé tette mindezt. Ugye, ön is vallja azt, hogy valótlán ígérekkel kikényszeríteni vallomást demokratikus jogállami keretek között, ez nem megy, ez összeegyeztethetetlen? Ha ebben egyetértünk, ha ebben nincs közöttünk nézetkülönbség, akkor engedje meg, hogy nem cikket felolvasva, hanem részletet a tábornokper egyik vádlottjának a bíróság előtt tett tanúvallomásából idézzek, nem túl hosszút, csak és azért, hogy utána visszatérjünk erre a mondatra:

„Be kell vallanom őszintén, hogy 2010. június 23-a és november 19-e között jó néhányszor beismertem volna bármit, amit el sem követtem. Még azt is, hogy pedofil és gyermekgyilkos vagyok. Eszembe jutott, hogy ügyészi kérésre hamis vallomást tegyek június 23-án este a Gyorskocsi utcai fogdában; július 24-én, a házassági évfordulón; augusztus 4-én, a lányom születésnapján; szeptemberben, amikor értesültem róla, hogy a cégem ellen felszámolást kezdeményeztek. És eszembe jutott minden reggel és minden délben és minden este, hogy tegyen elem bármit az ügyész, én bizony aláírom. És eszembe jutott leginkább akkor, amikor két fegyőr addig ütött, amíg a fülem vérezni nem kezdett, csak hogy tudjam, hol a helyem és mit kéne tennem. De mert tudtam, hogy az igazság az én oldalamon áll, ezért

nem szólaltam meg. Most viszont a bíróság előtt megszólalok, mert hiszek a testület függetlenségében.”

Mint mondtam, ez részlet a tábornokper egyik vádlottjának bíróság előtt tett tanúvallomásából. És mint előtte mondtam, a valótlán ígérettel kikényszerített vagy bármilyen más eszközzel kikényszerített vallomás, ugye, a demokratikus jogállam kereteivel nem összeegyeztethető. Ugye, főügyész úr, ön is ezt vallja? Márpedig, ha ez így van, hogy ön is ezt vallja, akkor egy valódi jogállamban nyugodtan mondhatjuk azt, hogy a legfőbb ügyész már egyetlen ilyen botrányos ügy után is eltávolítaná azokat, akik adott esetben a visszaélésben érintettek és hatása van rá; és ha ezt nem teheti bármilyen okból kifolyólag, akkor meg levonná a konzekvenciáját, és beadná a lemondását. Ön ezt nem tette meg, kíváncsi lennék, hogy miért nem, vagy nem kívánja-e megtenni esetleg ma itt, a Parlament falai között, vagy nem gondolkodik-e el legalább azon, hogy ezeknek a mondatoknak a tartalma mögött húzódnak meg olyan dolgok, amelyek legalább a jövőre nézve elgondolkodtatónak kell hogy tegyék önöket is - önt is személy szerint.

Szeretném rögzíteni azt is: úgy gondolom, hogy az ügyészeknek tényleg a döntő többsége korrekt, tisztességes ember, és a bűnt üldözi. Ez így van rendjén. Azt gondolom, ebben kérdés fel sem vethető. De mint vezérszónoklat kapcsán is és más megfogalmazások tekintetében is megfogalmazódott, vannak megítélésünk szerint mások, akik - talán Barándy képviselőtársam úgy fogalmazott - a kormánypártok szolgálóleányaivá váltak, és ezeket tényszerűen alá is támasztotta képviselőtársam. Én ezekbe mélyebben nem megyek bele, csak azt szeretném mondani, hogy meggyőződésem szerint politikai motiváltság is van bizonyos eljárások között. Engedjék meg nekem, hogy azt mondjam: meggyőződésem szerint, én így látom. Az így látásomat megpróbálom alátámasztani.

Nem fogok olyan részletekről beszélni most már, mint a tábornokper ügyei, pedig lehetne. Nem fogok olyanról sem, amely a Juhász Ferenc elleni eljárás kapcsán történt. Nem fogok a Hunvald-ügyről sem beszélni, nem fogok lényeges mondatokat, kiegészítéseket tenni Molnár Gyula ügyével kapcsolatban sem, csak annyit, hogy az a három-négy nappal a választások előtti postásszerep, amelyet az ügyészség eljátszott, nem gondolom, hogy a postás szerepét kell eljátszani, de a kamerák keresztüztüében ez az én értékrendem szerint szégyenletesnek tekinthető, szégyenletesnek és nem véletlenszerűnek. Nyilvánvaló, hogy egy ügy kapcsán, amikor odaérünk, hogy bármi lépési kényszer van, az a nagy véletlenszerűségek sokaságában sem az érintett fél választását megelőző három-négy nappal történik.

(11.20)

Ja, ha tudatosan így gondolkodunk, ha tudatosan így alakítjuk a folyamatokat, akkor persze ez is lehet. Nem fogok - mint ahogy az előbbiekben szó esett - Sukoróról vagy az UD-ügyről beszélni, nem;

de annyit mindenképpen mondanék megerősítő jelleggel, ami elhangzott, hogy azt azért mindig mérlegelni kell, hogy kik ülnek a vádlottak padján. Ahogy el is hangzott: azok ülnek ott, akiknek ott kell ülniük, vagy éppen mások? Vagy éppen másoknak kellene ott ülni?

Én inkább egy konkrét kérdéssel szeretnék még foglalkozni. Ez a konkrét kérdés a szűkebb életteremhez, lakókörnyezetemhez, Borsod-Abaúj-Zemplén megyéhez, Miskolchoz kapcsolódik. Ez a miskolci boszorkányüldözés kategóriájaként is megfogható. Főügyész úr, egyszer itt a parlament falai között talán egy kétperces kérdés keretei között, vagy nem emlékszem már, milyen műfajban beszéltünk is erről a kérdéstről. Talán azonnali kérdés volt. A dolog lényege, hogy Miskolcot érintően - 2011-re megyék vissza - 2011 márciusában Miskolc szűk különbséggel megválasztott polgármestere, a fideszes Kriza Ákos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen több ügyben. Nincs ezzel semmi baj - ha van alapja a dolognak, akkor ám legyen! Több mint három éve az én ismereteim szerint egyetlen ügyben sem sikerült bizonyítást nyernie annak, hogy bármi is történt volna, ami elítélendő. Ha jól emlékszem, 74 feljelentés született. Részletes meghallgatások voltak, természetesen szakértők bevonásával - ez így helyénvaló -, a tanúkihallgatások is megtörténtek, többször lezárták az ügyet, de mégis valamiért mindig újra- és újraindultak ezek az ügyek. Szemben azzal, hogy ha ellenzéki vagy baloldali - mindegy, hogy honnan érkező - bejelentések, feljelentések történtek, akkor a kivizsgálások megítélésünk szerint felületesen vagy esetleg adott esetben szakértők bevonása nélkül történik, a potenciális gyanúsítottakat megkérdezve, hogy mi történt a bűncselekmény kapcsán. Az ő álláspontjuk nyilván mi lehetett? Nem kell, hogy ehhez túl nagy ésszel bírjunk! Miközben a feljelentő kifogásait indoklás nélkül elutasították azzal, hogy nem érintettek. Ez a pártatlanság? A legelső mondataim erről szóltak, a pártatlanságról. Lehet a jogot úgy csúrní és csavarni adott esetben, hogy ez legyen a végkifejlet. De itt nem a jogról szól csak a történet, sokkal inkább arról, amiről beszélek, a pártatlanságról. Ebben a tekintetben megint csak vannak kétségeim.

Az ország nyilvánossága is látta, hogy - példaként említek egy történést - a trafikügy kapcsán hogyan és miképpen kapkodtak vagy kapkodtak-e. Hát nem, és nem törték magukat olyannyira, mint egyes ellenzéki politikusok ügyét érintően. 2014. VI. hó 18-a volt az a nap, amikor egy példaértékű döntés született. Miskolci ügyről beszélek. Ötödjére mondták ki, hogy a volt holdingigazgató Miskolcon nem követett el a konkrét ügyben bűncselekményt. A nyomozó hatóság egyszer már végigjárta az utat, részletes vizsgálat után azt lezárta. Az ügyészség ezt újra megnyitotta, megvizsgálta, és megint csak lezárta a nyomozást. De hát vannak, akik nem tudnak ebbe beletrödni, pótmagánvádat nyújtottak be. Egy fővárosi ügyvédi iroda segédkezett ebben az ismereteim sze-

rint. Majd amikor megszületett ennek a döntése, akkor azt is megfellebbezték, amikor a felmentésre került sor. Nem tűnik ez önnek úgy, hogy boszorkányüldözés zajlik e tekintetben? Tudom, ön erre majd azt fogja mondani, nem, csak arról van szó, hogy minden jogi lehetőséget figyelembe véve azok, akiknek módjuk volt, végigjárták az utat. Igen, de hol vannak azok a precedensek, amelyek más ügyek tekintetében hasonlóan zajlottak volna? Az egyenlő mércével való mérés tekintetében hogy állunk?

Én úgy látom, a Fidesz a választási kampány elemeként, a választási kampány „intézményeként” használja adott esetben az ügyészséget. Én így látom, és ezt a jogot tőlem senki el nem veheti. Én így látom. De nem én látom csak így, nagyon sokan így látják, főügyész úr. És ez már a nagyobb baj. Mert ha csak én látom így, akkor azt lehetne mondani rám, hogy én elfogult vagyok ebben a dologban. De amikor nagyon sokan látják így, akkor felsejlik az a gondolat, hogy Isten ne adj', talán ez mégis így van? - és ha így van, akkor az nagyon nagy baj. Én azt kérem öntől, mindent tegyen meg annak érdekében, hogy ez ne így legyen, ennek a látszata se legyen meg. Nem a rezsím postásaként kell szerepet vállalni és szerepet játszani konkrét ügyek tekintetében!

Azt szeretném még mondani önnek, nyilván az ügyészségnek és az ügyészségeknek sem lehet visszaélni a rájuk ruházott feladatukkal, a kötelességüket kell teljesíteniük, és ahogy ma már elhangzott, nem lehet kiszivároztatni sem. Nem állításokat fogok megfogalmazni, de ha valaki az információ forrása, és a média felületén sokkal hamarabb találkozhatunk a visszaigazolásokkal, mint ahogy ebben az ügyészség megszólal, akkor megint csak legalább a feltételezés jogát meg kell engedni, hogy azt mondhassam, igen, kiszivároztatás is zajlik. És ha ez zajlik, akkor megint azt kell mondjam, hogy ez abszolút nincs rendjén. Főügyész úr, azt szeretném mondani, hogy szerintem e tekintetben is van tennivaló.

Nem kell kriminalizálni a választási kampányokat, egyik pártot érintően sem! Nem. Inkább az áfacsalási ügyekben kellene eljárni. Horváth András ügyét már itt emlegették, aki e tekintetben intézkedéseket foganatosított, és utána ő vált „áldozatává” a történetnek. Nem biztos, hogy ez így rendjén van. Trafikügyekben kellett volna eljárni, a szekszárdi trafikmútyi napvilágra kerülését követően intenzív harcot kellett volna folytatni. Nem történt feljelentés, de lehet, hogy érdemes lett volna megnézni, ha már Miskolcra beszélek, hogy hogy létezik az, hogy nyolcvanegy-néhány koncesszió kereteiből húszat akkor a döntés kapcsán két fideszes önkormányzati képviselő kapott meg. Talán ezt is érdemes lett volna megnézni. Az ügyészségnek e tekintetben biztos lehetett volna bizonyos lépéseket foganatosítani. De beszélhetnénk itt a földmútyiról és sok minden egyéb másról is.

De nem beszélek már semmiről, csak arról: azt szeretném kérni, hogy az ügyészség, a főügyész azt tegye, ami a dolga, de azt pártatlanul tegye.

Az utolsó mondatomban meg engedje meg, hogy megköszönjem azoknak, akik az én hitem és értékrendem szerint az ügyészség keretei között tényleg a bűnt üldözik, és azt pártatlanul teszik. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha valaki a Marsról idepottyán, és ezt az egész mai napot hallgatja, olybá tűnhet számára, hogy nem volt semmi látnivaló 2010 előtt, és nincs semmi látnivaló 2010 után, hiszen most sincs korrupció, minden a legnagyobb rendben van, és 2010 előtt sem volt korrupció, legfeljebb koncepciók perек voltak akkor is, koncepciók perек vannak most is.

Legfőbb Ügyész Úr! Szerintem az lenne a leg-tisztább, ha azokra a konkrét felvetésekre itt a vitában válaszolna, hogy az egyes nyomozati eljárások során az ügyészség azt a jogvédelmi funkcióját, hogy senki ne szenvedjen megalázó bánásmódot, sem a büntetés-végrehajtási intézetben, sem a rendőri fogdáknál, a magyar ügyészség hogyan tölti be. Mi az ügyészség álláspontja arról, hogy - jegyzem meg - a 2006. őszi események kapcsán is és azóta is egyre-másra érkeznek olyan panaszok, hogy előzetes letartóztatásban lévő emberekkel kapcsolatban megengedhetetlen módszereket alkalmaznak a büntetés-végrehajtás, illetve a rendőrség állományában lévő személyek? És újfent utalnék arra, amit egyébként Bárándy képviselőtársammal már 2010 májusában felvetettünk, hogy hogy áll hozzá az ügyészség ahhoz az előzetes letartóztatási gyakorlathoz, ami Magyarországon az előzetes letartóztatást gyakorlatilag megelőlegező büntetés-ként kezeli. Erre várnám legfőbb ügyész úr válaszát, ha nem akar még több történetet a mai nap folyamán végighallgatni.

(11.30)

És természetesen várnám abban is legfőbb ügyész úr válaszát, hogy mi a legújabb határideje a NAV-botrányban a nyomozásnak. Ugye, a november 12-i határidő eltelt. Arról van szó, hogy a zöld dossziében a 2007 és 2013 közötti időszakot vizsgálva minden egyes évben ezermilliárd forintnyi veszteséget állít a magyar büdzsé oldalán, ezermilliárd forintot loptak ki a Horváth-jelentés szerint láncolatos áfacsalók a magyar emberek zsebéből. Erre mi az ügyészség válasza? Köszönöm.

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Olybá tűnhet itt

a fideszes és MSZP-s képviselőket hallgatva, hogy itt az elmúlt 25 évben vagy mindenki korrump volt, vagy senki sem. Na most, természetesen az lenne a legjobb, ha senki nem lett volna korrump, és egy olyan országban élnénk, ahol bár nem lop senki, de mindenki szereti a másikat megvádolni ezzel. Ez még a jobbik eset lenne.

A nagyobb baj az, hogy azok a számok nem ezt támasztják alá, amik Magyarországról akár a nemzetközi szervezetek által alátámasztva a kilopott pénzeket megbecsülik. És az emberek személyes tapasztalata vagy akár a politikusok személyes vagyona és a sajtóban megjelent nyilatkozatok, a politikusok vagyonára vonatkozó becslések vagy akár fotók és tényadatok nem ezt támasztják alá. Akkor a fő kérdés az, hogy hol a pénz, és kik lopták el. Ezt kellene valakinek végre kinyomoznia negyedszázaddal a rendszerváltás után.

Ahogy elmondtam a vezérszónoki felszólalásomban, az embereket nem az érdekli, hogy egymásra mutogassanak, nem az érdekli, hogy te egy kicsit bűnösebb voltál, mint én, hogy lehet elsikálni ezeket az ügyeket, hanem az érdekli, hogy hol van a pénz, kik lopták el, és hogy fogja visszaszerezni akár az ügyészség vagy a bűnüldöző szervek. Vagy legalább hosszú évekre dugják be azokat, akik ebben érintettek voltak. Úgy gondolom, és ez az emberek általános véleménye, hogy az ügyészségnek és a bűnüldöző szerveknek a függetlenségét leginkább az alapozná meg, ha az emberek azt látnák, hogy igen, a volt MSZP-s politikus akár egy cellába is kerülhet a fideszessel, ha lopott. Akkor azt mondanák, hogy van igazságszolgáltatás, aki visszaélést követ el, az oda kerül.

De jelen pillanatban azt látjuk, hogy egyik oldalról sem történik meg az elszámoltatás. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen megértjük, és türelemmel hallgatjuk azt, hogy a Jobbiknak és az LMP-nek van egy olyan törekvése, hogy mivel ők még nem kormányoztak, ezért a korrupciót megpróbálják rátolni arra a két pártra, amelyeknek már több esetben volt alkalma kormányozni. Nem erről van szó, tisztelt képviselőtársaim. Az a baj, hogy nem értik, miről beszélünk.

Arról beszélünk, és ezt támasztottuk alá meglehetősen sok példával, hogy itt jelen esetben felmentő ítéletekről van szó egyrészt, másrészt olyan, az ügyészség által elkövetett törvénysértésekről, amiket nem mi mondunk. És ez ennek a lényege. Mert mi lehetünk elfogultak; igen, képviselőtársaim, lehetünk, hiszen nagyon sok esetben olyan emberekről van szó, akiket mi személyesen jól ismertünk. Nem ez a probléma. Az, hogy a bíróság mondja azt ki, hogy törvénysértően jár el az ügyészség. Ez viszont már komoly probléma, azt gondolom, Staudt képviselő

selőtársam. És amiről ezek a megszólalások szólnak, részben ezt jelenti.

Másrészt viszont azt jelenti, és ezt is szeretném az asztalra tenni, hogy az ügyészség ezekben az ügyekben kettős mércével mér. Mélységesen osztom azt a nézetét, akár ön mondja, Staudt képviselő úr, akár Schiffer képviselő úr, frakcióvezető úr, hogy bárki követ el korrupciós cselekményeket, azt ki kell vizsgálni. De az úgy nincs rendben, képviselőtársaim, hogy az egyik oldalon elkövetett cselekményeket nagyítóval nézzük, a másik oldalon lévőket megpróbáljuk elsikálni. Ezeket az eseményeket, ezeket a történéseket támasztottam én alá a vezérszónoki felszólalásomban számos példával, és teszik ezt képviselőtársaim.

Nem kívánunk beleavatkozni bírósági ítéletekbe értelemszerűen. De amikor tendenciózusan látszik az, hogy az egyiknél a számla is, a másiknál meg a gerenda sem, azt bizony egy képviselőnek szóvá kell tenni. És azt is szóvá kell tenni, ha a bíróság azt mondja ki ügyészségi eljárásokról, hogy azok törvénytelen eszközökkel folynak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Erről van szó, mielőtt még más irányba szeretnék elterelni a mai vitát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Kiss László képviselő úrnak adom meg a szót.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Én is egy újabb kamu ügyről szeretnék önöknek beszámolni, a Hunvald-Weinek-ügyről, amelyben a bíróság a következővel indokolta meg felmentő ítéletét: „Az igazságszolgáltatás nem válhat a politikai ellenfelek lejáratainak eszközévé.” Ebben a büntetőügyben mintegy háromórás indokolásában mondta el a bíróság azokat a hibákat, amelyeket az ügyészség nyilvánvalóan tendenciózusan ebben a perben vétett. A bíróság nem válhat a politikai bosszúállás eszközévé - figyelmeztette a politikai szereplőket a bírósági indokolásában. Ezt követően büncselekmény hiányában minden vádlottat felmentettek a tanácsadói szerződésekkel kapcsolatos, a VII. kerület és a XIV. kerület volt polgármestereit érintő eljárásban.

A bíróságnak többször is felhívta a figyelmet arra az alapvetően hibás ügyészi logikára, amire a vád felépült, és arra is, hogy a két önkormányzatnál a korábbi ciklusban kifizetett, összesen majd' 50 millió forint tanácsadói díj nem volt sem túlzó, sem jogszerűtlen. Az ügyben 46 tanút hallgattak ki, a tanúkihallgatásokból is világossá vált, hogy a kifizetések jogszerű fedezete végig biztosított volt, a vádlottak a megbízásokkal nem lépték át a törvények adta kereteket. Az ügyészség pedig, amikor vitatta ezeket a tényeket, akkor tulajdonképpen az önkormányzati törvényt bírálta, amit egyébként jelenleg is alkalmaznak az önkormányzatok. Ezt is kimondta a bíróság.

Az utolsó szó jogán két vádlott is felszólalt, és mind a két esetben a per abszurditását jól jellemzi,

amit mondtak. Az egyik felmentett vádlott kifakadt, hogy csak fideszes képviselő vagy fideszes politikus lehet jó tanácsadó, a Századvég-botrányra gondolhatunk, ami manapság is zajlik, és ami ezt bizonyíthatja. Míg a másik vádlott elmondta, hogy az ő bűne tulajdonképpen abban áll, hogy két akkori polgármestert is ismert. Mind a kettőjüket, mint ahogy a per valamennyi vádlottját, a bíróság felmentette.

Az ítéletet követően Hunvald György felhívta a figyelmet arra, hogy nem történik károkozás az ítélet szerint, és azt is elmondta, hogy semmilyen polgármester nem tudja jogszerűen és szakmailag megalapozottan az elődje tanácsadói szerződéseit bírálni, hiszen annak tartalmát nem ismeri. Abban az esetben pedig - mert igazából a vádlottaknak ezt rótták föl, hogy nemcsak írásban, hanem szóban is lehetett teljesíteni a megbízási szerződés alapján -, ha az ügyészség ennek jogszerűtlenségét vitatja, akkor bizony az Orbán Viktor miniszterelnöknek sporttanácsot adó Kárpáti György vízilabdázó olimpikon havi 670 ezer forintos, továbbá Hegedűs Zsuzsa szociológus társadalmi célú, havi csaknem 1 millió forintos szóbeli szerződése is színleltnek lennének. Ezek azok a szerződések, tisztelt Ház, amelyek alapján abban az esetben, ha az ügyészség fenntartja azt az álláspontját, hogy a megbízási szerződések színleltnek voltak, szintén feljelentési kötelezettségének kéne lennie az ügyészségnek.

De nézhetjük tovább az eseményeket. Képviselőtársaim már előttem elmondták, hogy nagyon gyakran előfordult az, hogy az ügyészség részt vett választási kampányok kriminalizálásában. Sőt, azt lehet mondani, hogy valamennyi olyan ügy, amely politikailag involvált ügy, választási kampányok során robbant ki, választási kampányok során hozták elő. Tehát itt nem arról van szó, amit Staudt és Schiffer képviselőtársam mondott, hogy hát bizony itt egyfajta elszámoltatás történik, vagy nem történik. Itt arról van szó, pontosan meg is mondom, hogy nem történik elszámoltatás. Ezek az ügyek kizárólag akkor és addig fontosak, amíg választási kampányok vannak. De ugye, senki nem gondolhatja komolyan, hogy a politikai korrupció kizárólag választási időszakban jön elő, és kizárólag választási időszakban sikerül felderíteni. Ez a fajta megközelítés több mint nevetséges.

Ha emlékeznek, a 2010-es választásokon az UD-ügy, a BKV-ügy, a Hunvald-ügy, a Sukoró-ügy, és még lehetne sorolni, ami a választási csatákban borzolta a kedélyeket.

(11.40)

2014-ben a Simon-ügy, 2014 májusában az EP-választáson KáGéBéla ügye, ahol még azt is sikerült a Magyar Nemzetnek földeríteni, hogy Mesterházy Ernőhöz hasonlóan KáGéBéla is érdekes körülmények között tengette az életét egy százmilliók kastélyban a Pilisségben. Nyilván ez is nagyon zavarhatja a jobbikos képviselőtársaimat, hiszen megenged-

hetetlen valóban az (*Farkas Gergely: Akkor ne kágébélázz már!*), hogy a hazaárulással vádolható vagy a sajtó szerint azzal vádolható KáGéBéla ilyen körülmények között lakik. De hát mindenestre azt lehet mondani, hogy itt is láthatjuk a politikai koncepció minden egyes elemét, ebben az ügyben is. És a végső ilyen ügy a Hiszékeny-ügy 2014 októberében.

Ehhez képest vannak olyan kérdések, amikben az ügyészség már nem volt ennyire kezdeményező, amikor el kellett volna járni. Elég csak az áfacsalási ügyre, a magánnyugdíjpénztárak lenyúlására gondolni, Rogán házának folyamatos növekedésének és ingatlanjai gyarapodásának az ügyére, a kecskeméti KSE ügyére vagy a földmútyi ügyére gondolni. Hasonlóan nem járt el az ügyészség azokkal a feljelentésekkel és bejelentésekkel kapcsolatban, amik a trafikügyre vonatkoznak.

Az, hogy mennyire jelen van ez a mindennapokban, Óbuda egyéni képviselőjeként hadd mondjak csak egy kerületi példát. A kerületünkben 50 trafikengedélyt adtak ki, ebből 37-en voltak trafikhalmozók és 13-an voltak kerületi vállalkozók. Gyakorlatilag azt lehet mondani, hogy a trafikengedély megadói 37 darab kerületi vállalkozót tettek földönfutóvá azért, hogy jól behatárolható érdekcsoportoknak gazdasági helyet biztosítsanak. Azt tudom mondani erről, hogy ebben a trafikügyben a mai napig nem történt semmi kivizsgálás, és semmiféle választ nem kaptunk arra, hogy hogy is, miként is történt a trafikok odaítélése, annak ellenére nem, hogy az MSZP folyamatosan ezt kezdeményezte. Ami történt, az ennek az ügynek a titkosítása.

Persze a módszerek, amelyeket a képviselőtársaim már elemeztek itt, nagyjából ismertek. Mindig érdekes módon a politikailag involvált ügyekben a tanúk és a vádlottak meghallgatásait, kihallgatási időpontjait a jobboldali sajtó sokszor előbb tudja meg, mint az érintett. A nyomozati anyagok, egyes bizonyítékok, vallomások egyes részeinek vagy az egészeinek a kiszivárogtatása szinte minden esetben napirenden van; véletlenül ezeket is a jobboldali sajtó kapja meg.

Aztán láthatunk precedenst arra is, hogy olyan vádak fogalmaznak meg - sok esetben nyilvánosan fogalmazzák meg ezeket a vádak - , amelyeket a per során meg sem kísérelnek bizonyítani, vagy a vádiratban sem szerepel. Ez rendszeres. Elég, ha csak a bombasztikus nokiás dobozos kijelentésre gondolunk, amelyet meg sem kísérelt bizonyítani az ügyészség, a vádiratba sem tette bele, de hát nyilván a kormányzati propaganda, a Fidesz pártpropagandája ezeket a bombasztikus ügyészségi bejelentéseket vagy kiszivárogtatásokat magáévá tudta tenni.

Eközben pedig az MSZP által folyamatosan tett feljelentések ügyében gyakorlatilag vagy nem is tesz semmit az ügyészség, vagy pedig csak látszatcselekményeket végez. Elég, ha csak arra gondolok, hogy 2011-2014 között az MSZP demokráciaközpontja 30 és 40 közötti ügyben tett feljelentést, tehát mondjuk, havi egy feljelentést tett, ehhez képest az ügyészség

ezeknek a legnagyobb részében vagy nem tett semmit, vagy azóta is húzza-halasztja a reakciókat.

Fontos leszögeznünk azt is, amit Bárándy képviselőtársam itt elmondott. Politikai ügyekben az ügyészség vádemelési statisztikája messze elmarad attól, amit ön ismertetett. Ez nyilvánvalóan vagy azért van, mert az ügyészség nem elég pontos ezekben az ügyekben, vagy azért, mert ezek az ügyek valójában nem megalapozottak.

Azt gondolom tehát, világosan látszik, hogy akár estig tartóan is sorolhatnánk azokat a politikailag involvált ügyeket, amelyekben az ügyészség a Fidesz propagandaeszközeként járt el.

Szeretnénk arra kérni a legfőbb ügyész urat, hogy ezt ne tegye. Ne tegye, mert árt a magyar demokráciának és árt a magyar ügyészségnek is ezzel. Akkor tudunk fellépni a korrupció ellen, akkor tudunk felépíteni egy modern, jól működő, igazságos államot, ha az ügyészség pártatlanul végzi a munkáját, ha az ügyészség tényleg pártállásra való tekintet nélkül lecsap mindenkire, akire le kell csapnia, ugyanakkor nem eszköze egy pártnak vagy nem eszköze egy kormánynak a bosszújában.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Hogy konkrétumokról is beszéljünk, milyen ügyek borzolták a kedélyeket az utóbbi tíz évben, itt az Index a 2010-es választások után összegyűjtötte úgymond a 13 legsúlyosabb ügyet, és többek között az Index arról is ír, hogy osztrák lapértésülések szerint a Strabag éveken át jó megrendelésért kenőpénzt adott magyar politikusoknak. Ez egy súlyos vád.

Legfőbb ügyész úr, amit annak idején az osztrák sajtó megírt, az akkori politikai elitet teljes terjedelmében érinti. Én a miniszterelnök úrnak is nekiszegtem a kérdést, mellébeszélés volt a válasz. Megint hasonló ügygel állunk szemben, mint Horvátországban, hogy egy velünk szomszédos országban egy ügygel kapcsolatban büntetőeljárás indul, elmarasztalások történnek, de úgy látszik, Magyarország immúnis a korrupcióra, de az is lehet, hogy csak immúnis a tények felderítésére. Ma ez a cég, a Strabag egyébként a magyar közbeszerzések egyik legnagyobb nyertesének, a Középnek állandó konzorciumi partnere. Ez az ügy kint volt az európai sajtóban, kint volt az osztrák sajtóban, Ausztriában komoly nyomozás folyt.

Én öntől is megkérdezem, ahogy a miniszterelnöktől is megkérdeztem már egy olyan jó fél évvel ezelőtt, mi a helyzet ebben az ügyben, mi a magyar ügyészség politikája akkor, amikor egy szomszédos országban napvilágra kerül egy komoly korrupciós ügy, aminek vannak magyar száalai. Meddig kell várni

arra, hogy ilyen ügyekben a magyar ügyészség alapos vizsgálatot, alapos nyomozást folytasson le?

Szeretném azt is érzékeltetni, hogy az Index és a Heti Válasz akkori tényfeltárása szerint ennek az ügynek a számai elértek az akkori politikai elit minden oldalához. Várom legfőbb ügyész úr válaszát ebben az ügyben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Kiss Lászlóra reagálnék. Egyrésztől a sajtóban megjelent híreket Kovács Béla cáfolta, tehát hogy a háza nem százmilliós értéken került megvásárlásra, és volt legális jövedelme ehhez, ez egy óriási különbség, és nem korrupciós bűncselekményekkel vádolták meg. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)*

Önöknek abban igazuk van, hogy a kampányban jönnek elő ezek a témák, de utána el is sikkadnak *(Dr. Bárándy Gergely: Hát ez az!)*, és mindkét részről elsikkadnak. Amikor az MSZP került kormányra, ugyanúgy elsikkadtak azok az ügyek, amelyeket fideszes politikusokkal szemben elindítottak, és sok esetben valószínűleg megálltak volna, csak valami miatt ebből nem lett ítélet. Ezt meg kellene magyarázni az embereknek, hogy miért nem lett ezekből ítélet. Közben meg azt látják az emberek, hogy szétlopták az egész országot az elmúlt 25 év garnitúrái. És erre várják a választ, hogy ki, hogyan és milyen módszerekkel. S mit látnak? Különböző vádak elhangzanak, felelősségre vonás nincs. Ezt megint csak, mondom, pártállástól függetlenül ezt a játékot játsszák.

Lehetne említeni azokat a beruházásokat vagy napestig sorolni, amelyeket a korrupció gyanúja vagy a visszaélések körbelengtek: 4-es metró, Margit híd, Megyeri híd. Nagyon jó a Megyeri híd: hol tartunk a Megyeri híd ügyével kapcsolatban? Egy csomó magyar embert, kis- és középvállalkozót megkárosítottak. A szakajtó több cikkben foglalkozott azzal, hogy vélhetően a háttérben fideszes és MSZP-s nagy cégek, kormány közeli cégek együttműködéseként történhetett meg az, hogy a kis- és középvállalkozókat egyszerűen nem fizették ki. És bármiféle eredményt látunk? Én nem hallottam semmiféle komoly büntető-eljárásokat, amelyek a politikát és ezeket a nagy cégeket érintették volna.

Ha az emberek ezt látják, akkor azt fogják látni, hogy kis ügyekben talán lehet felelősségre vonásról beszélni, de a valódi, fajsúlyos ügyekben nem, és azoknak az embereknek ezt nehéz megmagyarázni, akik mindenüket elvesztették pont, mondjuk, a Megyeri híd projektjén. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most normál hozzászólásra Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, az előter-

jesztővel együtt, tehát a legfőbb ügyésszel együtt egyetérthetünk abban, hogy a jogállamiságnak egyik legfőbb kritériuma, mondhatni, sarokköve a független ügyészségi működés. Főügyész úr említette is a bevezetőjében, hogy az a helyes, hogyha az ügyészi munka, az ügyészségi munka mentes a pártpolitikától.

(11.50)

Nos, a hozzászólásom kifejtő részében olyan tényeseményeket szeretnék felsorolni, amelyek azt a véleményt támasztják alá, hogy ez a független működés, ez a semlegesség, a politikai pártatlanság sérült az ügyészség munkájában. Az egyik kirívót szeretném kifejtetni, mert annyira abszurd, és annyira mutatja, amit már az előző hozzászólásomban említettem, hogy bárkit tönkre tudnak tenni, akár megalapozottan, mint kiderül, itt megalapozatlanul, hogy ez égbekiáltó.

Molnár Gyula ügyére gondolok, akit 2010. október 1-jén, pár nappal az önkormányzati választások előtt a magát függetlennek tartó magyar ügyészség meggyanúsított. Meggyanúsította Molnár Gyulát, azt az újbudai, nagyon sikeres MSZP-s polgármestert, akinek még ebben a nehéz időszakban is esélye volt az újraválasztásra, egy 2006-os, tehát nem is a tárgyciklusban, hanem még egy előző ciklusban kreált ügyvel kapcsolatban, a Kopaszi-gát mellett található ingatlan továbbértékesítési ügyében, amit haszonnal értékesített tovább az önkormányzat.

A Kopaszi-gát ügyében hosszas nyomozás után a BRFK 2009-ben lezárta a nyomozást bűncselekmény hiányában. Tehát a szakmai szervezetek végigvitték a nyomozást a Fidesz feljelentése alapján; hozzá kell tennem, hogy a kerületi Fidesz-frakcióvezető volt a feljelentő, tehát már itt megjelenik egy politikai szál. De a BRFK a szakmai munkája végén bűncselekmény hiányában zárta le a nyomozást, sőt a lezáró határozatában egyértelműen a beruházás törvényességét, az önkormányzati vagyon növekedését, az eljáró hatóságok és személyek jóhiszeműségét, jó szándékát és szakszerűségét állapította meg. Ez volt 2009-ben.

Ezt követően a politikailag független, de nagyon szorgalmas ügyészség, magát politikailag függetlennek mondó ügyészség az ügy mellékszálaként azonban életben tartott egy másik ügyet, aminek következtében született meg a választásokra időzített gyanúsítás. Ezzel a lépésével az ügyészség nagyon durván beavatkozott a választási küzdelembe. A magát függetlennek tartó magyar ügyészség ugyanis ezernapi nyomozás után, a választások előtt három nappal érezte úgy, hogy ezt a lépést akkor meg kell tennie. A magát függetlennek mondó ügyészség szóvivője mindezt azzal magyarázta, hogy így jött ki a lépés. Hát kérem, ilyen véletlenek nincsenek! Tehát legalább ebben az ügyben önöknek önkritikát kellene gyakorolni.

Mit tesz Isten, három nap múlva Molnár Gyula elvesztette a választásokat, és megkezdődött, ponto-

sabban: folytatódott a 2007 óta tartó eljárás. Aztán többéves nyomozás, vizsgálódás után az ügyészség kijelentette, tehát önök, az ügyészség kijelentette, hogy semmilyen vagyoni kár nem érte az önkormányzatot, az eljárás minden lépése jogszerű volt, de az önök véleménye szerint a polgármester visszaélt hatalmával az eljárás során.

Hadd idézzek az elsőfokú bíróság döntéséből. 2012. szeptember 4-én a Fővárosi Törvényszék büncselekmény hiányában az önök mind a hat vádpontjában felmentette a gyanúsítottakat. Az indoklásból: „A Fővárosi Törvényszék a vádlottakat büncselekmény hiányában mentette fel, Krecsik Eleonóra tanácsvezető bíró az ítélet részletes indoklása során ismertette a vallomásokot, hangsúlyozta: a volt újbudai polgármester elszámolt az ingatlan eladásából befolyt pénzzel, amelyből parkokat és játszótérket újítottak fel, korszerűsítettek és takarítottak ki.”

Hozzátette: „Az ingatlan értékesítése - mondja a bíró - a képviselő-testület által jóváhagyott törvényes folyamat volt, nem született olyan döntés, hogy az ingatlant el kell adni, sem a tanúk, sem a feljelentő nem állították, hogy Molnár Gyula vagy Lakos Imre utasítást adott volna az ingatlan értékesítésére.” Tehát ezer nap vizsgálat után, három nappal a választás előtt önök vádat emelnek, amit követően két évvel az elsőfokú bíróság büncselekmény hiányában menti fel a meggyanúsítottakat.

Utána következik egy fordulat, másodfokon 2013 októberében a Fővárosi Ítéletábrla 8 hónap letöltendő börtönt szab ki, két évre a közügyektől való eltiltást egy olyan tanúvallomás alapján, akit hamis tanúzásért korábban elítéltek, és abban az időszakban, a tárgyidőszakban nem dolgozott az önkormányzatnál. A tanú vallomásában kifejtette, hogy a konkrét ügyről tudomása nincs - az ügyészség állította ezt a tanút, csak azért részletezem -, és pusztán a folyosói hallomások alapján állította, tanúsította, hogy ő úgy gondolja, hogy itt valami szabálytalanság történt. Tehát ennyit az önök szakmai előkészítéséről, megbízható tanúiról.

Végül hosszas bírósági eljárás után, nyolc évvel az esemény után Molnár Gyulát jogerősen felmentette a Kúria. Tehát nyolc évig koptattak egy sikeres MSZP-s politikust koholt fideszes vádakkal, politikai célok szolgálatában állva.

Én egyrészt azt mondom, hogy szegyélljék magukat, de ez kevés. Tehát, önök tudós jogászprofesszorok, felelős intézményt vezetnek, ennek nézzenek utána! Hogyha mi a sajtóból tudjuk, hogy személy szerint kik azok a káderek, akik önöknél ezt csinálják, akkor önöknek is tudni kell, vagy önök adták a megbízást, vagy ha az nem önök tették, akkor nézzenek utána, hogy kik azok, és állítsák feyvelmi elé. Ilyet nem szabad elkövetni, az ügyészség jó hírét megsérti az ilyen esemény.

Hadd mondjam el, hogy ez az ügy rémisztő próbája annak, ha a politikai ellenfelek az utolsó és leg-aljasabb eszközhöz nyúlnak, és az igazságszolgáltatást kívánják politikai céljaik eszközüvé tenni, és az

igazságszolgáltatás néhány szereplője ebben aktívan segít.

Az a felfogás szenvedett a felmentő ítélettel vereséget, hogy egyes politikusok úgy gondolják, hogy az igazságszolgáltatás támogatásával lesznek sikeresek, mint ahogy a fideszes polgármester tette, és nem a tehetségükkel, képességükkel, mondanivalójukkal akarnak győzni, hanem büntetőügyek kreálásával próbálnak ellenfeleik elé kerülni. A XI. kerületben ez sikerült, de méltatlan az ügyészség munkájához. A magyar bíróság függetlenségét bizonyítja, hogy pontot tett az ügy végére, de az eljárás azt mutatja, hogy az ügyészség politikai függetlensége csorbát szenvedett.

Van még két ügy, amit szeretnék megemlíteni, mert a 15 percemben még van idő, hogy mit vizsgálnak és mit nem. Tehát itt most bemutattam, hogy olyan dolgokat, ami abszolút koholt vád volt és csak politikai indíttatású koncepciók eljárásnak tekinthető, ezt önök végigvitték, még az elsőfokú ítélet után, amikor büncselekmény hiányában történt a felmentés, akkor is a hat koholt vádból kettőt fenntartottak, és kötelességének érezte az ügyész, hogy továbbvigye az ügyet. Mit nem vizsgálnak? Mondom: az fideszes feljelentés alapján történt, nem állt meg. Elhangzott egy statisztika, hogy ezek a fideszes feljelentések végül is a bíróságon ilyen 20-25 százalék arányban állnak meg. Tehát valahogy furcsa. Lehet, hogy jobb statisztikát tud majd mondani, én olvastam ilyen adatot.

Amit viszont nem vizsgálnak, abban az MSZP tett feljelentést az E.ON-üzletrészvásárlás, cégvásárlás és a MET offshore gázüzletek ügyében. Itt arról van szó, hogy ha a sajtó ki tudta deríteni, hogy az E.ON földgáztároló és földgázkereskedőnek a megvásárlása során súlyos szabálytalanságok történtek az MVM döntési folyamatában, és súlyosan felmerül a hűtlen kezelés kérdése, mert szakmai vélemények szerint a töredékét nem éri el, tehát a piaci értéke a vásárolt elemeknek a töredékét nem éri el a kifizetett 260 milliárd forint vagy euróban 875 millió eurós értéknek; tehát ha a szakmai oknyomozó újságírás kideríti, ha van feljelentés, akkor az ügyészség miatt nem hajlandó foglalkozni ilyen léptékű ügygel, amikor rendkívüli mértékű vagyonvesztésről van szó, 100 milliárdot meghaladó vagyonvesztésről van szó.

(12.00)

Vagy hasonlóan összetett és szabálytalanságokkal terhelt az offshore gázüzletnek nevezett folyamat, ahol is a MET - teljes nevén a MOL Energy Trade, amelyben tulajdonos offshore cégen keresztül Garancsi István, a miniszterelnök úr barátja és a Videoton tulajdonosa -, úgy tudott a MET számára nagyon kedvező üzlethez jutni, hogy az MVM-et mint gázkereskedőt miniszteri rendelet hatalmazta fel az egyetlen Ausztriát Magyarországgal összekötő gázvezeték használatára. Tehát ezzel a miniszteri rendelettel éltek vissza, ez alapján tudták behozni az olcsó

földgázt, amit azt követően nem a miniszteri rendelet indoklásában szereplő célra használtak, hogy feltöltsék a stratégiai gáztárolót vagy olcsó gázhoz juttassák a távfűtő műveket, hanem szintén a MOL Energy Trade-nek adtak el - mármint az MVM -, és azt követően a MET piaci áron értékesítette Magyarországon, ezzel három év alatt több mint százmilliárd nyereséget elérve. Megjegyzem, lehet, hogy pont ez a százmilliárd hiányzik az MVM eredményéből. A korábbi években a Magyar Villamos Művek befizetője volt a költségvetésnek, azóta ez megfordult, és például a jövő évi költségvetésben 50 milliárd forint tőkeemelés szerepel.

Tehát vannak rendkívül fajsúlyos ügyek, amelyekről mind a feljelentésben, mind az időközben nyilvánosságra került dokumentumokból látszik, hogy alapos a gyanú, hogy szabálytalanság történt, tényként kezelendő, hogy vagyonvesztés történt, mert az E.ON földgáztároló nem ér annyit, a MET-nél mérlegszerűen kimutatható a nyereség, ami alapvetően az MVM-et illetné, ha nem élnek vissza a miniszteri rendelet által biztosított szállítóvezetési kapacitással, és maguk értékesítik vagy a célnak megfelelően értékesítik. Tehát látszik, hogy nemcsak a lóláb lóg ki, hanem az egész ménes, ahogy itt valaki mondta a Ház falai között. Önök mégis visszautasítják vizsgálat nélkül ezeket a feljelentéseket, nem akarnak tiszta fizet önteni a pohárba.

Tehát, tisztelt főügyész úr, ha ön tenni akar azért, amit a bevezetőben mondott, hogy az ügyesség munkája mentes legyen a pártpolitikától, akkor legalább ezeket az ügyeket, amit mi itt a parlament soraiban tényszerűen bebizonyítottunk, vizsgálja ki, nézze meg, akik részrehajlóan járnak el, és tegyen rendet a saját soraiban, vagy ha erre nem képes, akkor mondjon le.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólások következnek. Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak ámulunk és bámulunk, megmondom, miért. Mert Józsa István felszólalása közben, még mielőtt könnyeket ejtenénk és a koncepciók eljárásokra gondolnánk, azért azt meg kell említeni, hogy biztos tudja Józsa képviselőtársam is, csak valószínűleg elfeledkezett nagy ívű felszólalása elején róla, hogy ki volt a tanácsvezető bíró, aki felmentette Molnár Gyulát harmadfokon. Őt Mészár Rózának hívták, a sajtóban is megjelent, és róla annyit kell tudni - rákerestem az interneten -, hogy 2010-ben ő volt az MSZP-nek az alkotmánybíró-jelöltje. *(Derült-ség a Jobbik soraiban.)*

Ráadásul a sors furcsa fintora, hogy tudják, ki jelentette be az MSZP részéről, hogy az MSZP-nek ő lesz az alkotmánybíró-jelöltje? Egy bizonyos Simon Gábor. *(Egy hang a Jobbik soraiból: Úúú! - Derült-ség ugyanott.)* Ismerős a neve? Az Indexen is megjelent a cikk.

Tehát nagyon furcsa, amikor az önök ártatlanságát így próbálják bizonyítani. De egyébként az is nagyon furcsa... *(Dr. Bárándy Gergely: Értsd már meg, miről szól a vita, Gábor!)* Igen, és az is nagyon furcsa, Bárándy képviselőtársam, és ezt most már Répássy Róbertnek és akár a Kúriának is címezhetném, hogy hogy lehet az, hogy egy ilyen eset létrejöhet, hogy egy MSZP-s politikus ügyében harmadfokon egy olyan tanács jár el, amelynek a vezetője az MSZP-nek az alkotmánybíró-jelöltje volt.

Értem én, hogy jogilag nincs összeférhetetlenség. Persze, lehet ezt csűrni-csavarni *(Dr. Schiffer András: Egyéb okból.)*, egyéb okból lehet, és lehet, hogy ezt majd Schiffer képviselőtársam elmondja, de ha az emberek ezt meghallják... - márpedig meghallották, amit elmondtam önöknek, és persze Simon Gábor mondta, akkor még szavahihető politikus *(Derültség a Jobbik soraiban.)* és bejelentette. Tehát ha az emberek ezt látják, akkor azt mondják: a Fidesz valóban el akarta számoltatni Molnár Gyulát? Vagy ott, a Kúrián nem tűnt fel senkinek, hogy itt valami gond lehet? Vagy a *(Dr. Józsa István közbeszól.)* pártatlanság egy kicsit megbillenni látszik?

Úgyhogy ezeken is gondolkozzunk el. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót két percre.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én klasszikust szeretnék idézni, hogy konkrét példánál legyünk. Debreczeni József, a Demokratikus Koalíció egyik vezetője a következőket írta nemrég.

„2009-10-ben az új idők érkezését jelezte a Közgép első nagy botrányt kavarázó projektje, s az egyik utolsó a Puch-Simicska-tengely működésének jegyében: a Margit híd felújítása. Ez a pártokat tekintve is háromszereplős játéknak tűnt, hisz a Demszky vezetete főváros pályázatát a Közgép-Hídépítő-Strabag konzorcium nyerte el. Noha az eredeti kiírás szerint 13 milliárdra tervezték a beruházást, a nyertes mégis a 22 milliárdos közgépes ajánlat lett. A sajtóban nagy volt a felhördülés, ám a Fővárosi Közgyűlés pártjai egyik oldalon se igen tiltakoztak, s végül nem vétőzött Demszky sem. Hogy érzékeljük a 22 milliárdos felújítás nagyságrendjét, vessük össze az olcsónak szintén nem mondható Megyeri híd építési költségével. Utóbbi 34 millióba került méterenként. Ezt alapul véve: a Margit híd helyén 18,2 milliárdból teljesen új hidat lehetett volna építeni - miközben a szimpla fölüjítés majd 4 milliárddal került többé! Másként: amíg a Megyeri híd méterét 34 millióért építették meg, addig a Margit hidét 42 millióért újítták föl.”

Hogy történhetett ez meg, legfőbb ügyész úr, és hol van ebben az ügyben a vizsgálat? Olybá tűnik, hogy ha ezekről az ügyekről kérdezősködünk, akkor vannak, akik úgy gondolják, hogy a jelenlegi bűzös ügyek, a trafikmutyi, az elszabotált NAV-vizsgáló-

bizottság, az állami földrablások mentesítenek a múlt alól, és meg nem történtté teszik azt, ami 2010 előtt történt, és fordítva: amikor önöket, kormánypárti képviselőket meg a kormányt szembesítjük az állami földrablásokkal, a Közgép-beszerzésekkel, a trafikmutyival, akkor folyamatosan visszafelé mutatgatnak.

Nem azt gondolom, hogy itt mindenki büntetlen lett volna az elmúlt 25 évben, pontosan azt gondolom, hogy itt nyakig benne van a korrupcióban az elmúlt 25 év teljes politikai elitje, és sajnálatos módon az ügyészség falazott ehhez az elmúlt negyedszázadban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Szabó Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A média évek óta beszámol már a kecskeméti sportegyesületet működtető társaság ügyéről, a KSE Kft. számlázási botrányáról. Sajtóhírek szerint az ügy arról szól, hogy a közel százszázalékos önkormányzati tulajdonban lévő kft. tulajdonképpen három olyan céggel kötött marketing- és reklámcélokra szerződést, amely cégek ilyesmivel nem is foglalkoznak, amely cégek tevékenységében ez nem is szerepel.

Az ügyre egy négypárti önkormányzati vizsgálóbizottság jött létre, és a vizsgálóbizottság megállapította, hogy két év alatt a három cég 298 millió forint közpénzt kapott így. A KSE Kft. zűrös és aggályos gazdálkodása miatt a vizsgálóbizottság nyomozása után maga a polgármester, az MSZP Demokrácia Központja, de egy magánszemély is feljelentést tett 2011 decemberében, néhány nap különbséggel egyébként egymástól.

Az ügyet egységesítették, mivel a vám- és pénzügyőrség regionális nyomozócsoportjának a felügyeletét ellátó Bács-Kiskun Megyei Főügyészség elfogultságot jelentett be, és az ügyet áthelyezték Szegedre. A sajtóhírek szerint aztán a Csongrád Megyei Főügyészség ügyelete alatt a NAV adócsalás és hűtlen kezelés gyanújával indított nyomozást, ennek már három éve.

A hírek szerint egyébként időközben az egyesületet működtető kft. felügyelőbizottsági tagjai elhagyták a céget, a cég csődbe ment, és a sajtóhíresztelések szerint a felügyelőbizottsági tagok egy új céget hoztak létre, és ebbe mentették át a kft. korábbi javait. Ahogy a sajtóból megtudtuk, immár a felszámoló cég, a kirendelt felszámolóbiztos is feljelentést tett csőd büntette miatt.

(12.10)

Három éve folyik nyomozás egy szinte teljesen egyértelműnek mondható ügyben. Nem tudjuk, hogy mi lesz a nyomozás végeredménye. Egyet tudunk, hogy csend van az ügy körül; illetve még egyet tudunk, azt, hogy a kecskeméti cégek gazdálkodásáért

felelős alpolgármester akkoriban Szemereyné Pataki Klaudia volt, aki azóta egyébként viszonylag nagy karriert futott be, hiszen a nyomozás ideje alatt országgyűlési képviselő lett. Matolcsy György megüresedett mandátumát vehette át, egyébként ezzel mentelmi jogot is szerzett, majd egyébként a mostani őszi önkormányzati választásokon a polgármestert, Zombor Gábor polgármestert váltva ő lett Kecskemét polgármestere. Éveken át vizsgálódnak. Tehát egy közel száz százalékos önkormányzati cég 298 millió forintot számlázott ki főképpen készpénzben reklámtevékenységre, még egyszer, három olyan cégnek, melyek ilyen tevékenységet soha nem is végeztek.

Azt gondolom, hogy egy valódi jogállamban a legfőbb ügyész, az ügyet felügyelő ügyészt már rég leváltotta volna, ha egy viszonylag tényleg egyértelműnek tűnő ügyben ennyi idő elteltével még mindig nincs végeredménye a nyomozásnak. Azt is gondolom, nem szabad, hogy az emberek úgy érezzék, hogy kettős mérce van. Ennek a látszatát is el kell kerülni, mert rossz üzenete van az állampolgároknak, az átlagembereknek a magyar jogbiztonságba vetett hitére.

Lassan három év telt el egy egyszerűnek tűnő számlázási ügyben. Azt gondolom, hogy pont kellene már hogy kerüljön a nyomozás végére. Ha ezt egy átlagember teszi meg, akkor nemhogy a nyomozásnak vége van, azt gondolom, hogy lassan már a börtönbüntetését is, ha ilyesmi előfordul, letöltötte volna. Az eset egyébként évek óta borzolja a helyi közvéleményt. Azt gondolom, nem szabad hagyni, hogy a szőnyeg alá söpört ügynek látszódjon az eset. Azt gondolom, hogy ez mindannyiunk érdeke. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most Szakács László képviselő úrnak adom meg a szót, normál időkeretben.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Főügyész Úr! Először a beszámolóról szeretnék pár gondolatot mondani. Formabontó módon azt is mondhatom, hogy ez a beszámoló jó. Ezzel a beszámolóval semmi baj nincsen, azzal, ami benne van; azzal, ami nincsen benne, úgy gondolom, hogy azzal van elég sok probléma. Megszokhattuk volna már itt a parlamentben, mert nem ez az első olyan beszámoló, ami elhangzik, van róla egy nem feltétlenül érdemi vita. Természetesen a vitában nem vesznek részt. Bátorítanék mindenkit, hogy formabontó módon, ha van véleménye arról, amit itt elmondunk, hát tegye meg, nyomja meg a gombot, kérjen szót és mondja el. A parlamentben ez a szokás. Itt vitatkozunk. Volt már ilyen. Ilyen volt a Médiatanács beszámolója. Ilyen volt az ÁSZ beszámolója. Ilyen volt az NMHH beszámolója, ahol ők elmondták azt, amit oda legépeltek nekik, mi elmondtuk róla a véleményünket, aztán utána pedig a zárszóban ők elmondták azt, amit legépeltek nekik, és akkor ezzel végül is így a formális rendszere a parlamentarizmusnak fenn van tartva, hiszen bent vagyunk a Duna partján álló Par-

lamentben, ott emberek beszélnek, igaz, hogy egyiknek a másikhoz sok köze nincsen, de utána le lehet zárni a napirendet.

Először is mindenkit arra bátorítanék, hogy vitázzunk. Tehát a parlament így lesz teli, különben ez a vita is olyan lesz, mint ez a beszámoló, hogy amúgy rendben van, de üres, át lehet rajta látni. Ami nincs benne, azzal nagyobb baj van. A többi részét persze ki lehet pipálni, én biztos vagyok benne, hogy az ügyészség okszerűen gazdálkodott, biztos vagyok benne, hogy az ügyészség nagyon sokat dolgozott, és biztos vagyok benne, hogy az eredményesség tekintetében, amit mondott legfőbb ügyész úr, a nagy summában, átlagban, általánosságban úgy minden nagyjából-egészében rendben is van. A kivételek a probléma.

Hadd vitatkozzam néha egy kicsit ellenzéki képviselőtársaimmal is. Azt mondják, hogy ne minősítsünk ügyeket, vagy éppen ne mosdassuk a szerecsent; ugye, ezt is hallottuk. A közbeszéd, a közbizalom, a közbeszéd formálta közbizalom ügyek mentén áll fel. Annak mentén áll fel, hogy bizonyos ügyekről tudomást szereznek a széles nagyközönségben, a társadalomban, abból véleményt formálnak, és ezzel véleményt formálnak, legfőbb ügyész úr, az ön által vezetett intézményről is, amelybe vetett közbizalom tekintetében én úgy gondolom, hogy az egyik legnagyobb kérdés, hogy az mekkora. Biznak-e a magyar állampolgárok a magyar büntetőhatalom, az állam büntetőhatalmát egyedül képviselő, a bűn üldözését egyedül képviselő intézményben a magyar polgárok, vagy nem bíznak benne? Itt pedig ügyek mentén tudjuk mi azt bebizonyítani, vagy ha nem is bebizonyítani, de felvetni, hogy mi ad arra okot, hogy ez a közbizalom ne legyen meg, mi az, ami azt jelenti, hogy ez a közbizalom meginoghat. Erre önnek felhívjuk a figyelmét. Ha részt vesz a vitában, és elmondja, hogy miért nincs ebben igazunk, nemcsak a zárszóban, amikor mi erre már nem tudunk reagálni, akkor sokkal könnyebb helyzetünk van, hiszen akkor közösen is ki tudunk alakítani egy álláspontot, és talán előállhat az a kegyelmi helyzet, hogy itt valami olyasmit döntünk ma el, vagy innen ma mindenki úgy megy el, nem túl sokan, akik részt veszünk a vitában, hogy legalább bizonyos kérdésekben egyetértettünk. Ennek a lehetősége sincs meg, mert ön nagy valószínűség szerint csak a vita lezárásában fog részt venni.

Beszéltem itt a beszámolókról. Persze nem mindegyik állami szerv az, amely beszámol a parlamentnek, még formálisan sem, ilyen a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap. Ha már szóba jött - merthogy szóba hoztam -, akkor itt el kell mondani, hogy ebben is történt egy feljelentés. Amikor a kormány einstandolta sok-sok ember megtakarítását, és ezzel szert tett 3 ezer milliárd forintba, utána az abban lévő papírokat, értékpapírokat értékesíteni kezdte ez az alap, amely még azóta, fennállása óta nem számolt be a magyar parlamentnek. Lehet, hogy a kormánynak beszámolt, de a parlament elé soha nem került, hogy mi történt az embe-

rek megtakarításával. Értékesített papírokat, értékpapírokat és álláspontom szerint, illetve a feljelentő Harangozó Tamás képviselőtársam álláspontja szerint is több mint 18 milliárd forinttal olcsóbban értékesítette a papírokat, mint amennyiért azokat ő átvette.

Itt egy pillanatra visszautalnék Bárándy Gergely képviselőtársam vezérszónoklatára, ahol ő azt nehezményezte, hogy volt egy ügy, ahol az volt a gyanú, hogy 2 millió forintba egy hölgy valószínűleg rátehetette a kezét. Ez volt a gyanú, és ezért őt komoly rendőri erők felvonultatásával, a gyerekei mellől bilincsbe verve kellett elvinni. Megmondom önöknek, hogy ebben az ügyben mi történt, ahol nem 2 millió forintról van szó, hanem 18 ezer millió forintnál is több pénzről van szó; megmondom önöknek, hogy mi történt: az ég egy adta világon semmi. Egy levélváltás történt benne, ahol az eljáró hatóság, nyomozó hatóság az elutasítás indoklásában egyfelől szinte szó szerint beidézi a feljelentést. Ez azért minden jogász olvasatában, gondolom, főügyész úréban is azt jelenti, hogy akkor nem vitatja ennek a ténybeli alapját, hiszen beidézi az elutasító határozat, hogy tényleg ez történt, nincs azon mit szépíteni; majd azt mondja, hogy az értékesítésnek, az értékpapírok értékesítésének nem kedvezett a gazdasági környezet, és ezért csak olcsóbban lehetett volna eladni, de hát nyilvánvalóan a piac kockázatokat hordoz magában. Nem vizsgálja azt a tény, hogy valójában így is több pénz került oda, hiszen korábban még vissza is utalt a nyugdíjfolyósító alap részére a kormány. Másfelől azt nem vizsgálja, hogy aki ezt a kockázatot elemezte, az miként elemezte, és miért döntött úgy, hogy ha annyira kedvezőtlenek ezek a gazdasági környezetbeli változások, amelyek egyébként a forint gyengülését okozták - nyilvánvalóan azért van oka a kormánynak ezért szünetkezni és pironkodni -, akkor miért akkor kellett ezt a jogügyletet, ha úgyis többet volt a kasszában, megtenni?

(12.20)

Miért volt erre szükség? Miért kell ilyen áлиндokok mögé bebújni? Miért kell a közbizalmat azzal rombolni, hogy áлиндokokat kipipálva, leírva egy levélben, bízva abban, hogy senki ezt nem fogja megfellebbezni, az aktát be tudjuk tenni oda, ahova való? Miért kell? A közbizalmat, én úgy gondolom, azok az eljárások építik, ahol elejétől a végéig végigvizik, mérlegelnek, megfelelően mérlegelnek, és utána pedig döntésre elő tudják terjeszteni a bíróság elé.

Egy másik ilyen ügy, ami a közbizalmat azért rombolja; tudják, én pécsi képviselő vagyok, ott egyszer csak, mondjuk úgy, hogy nem jogállami keretek között gazdát cserélt az egyik nagy közműcég, ez a Pécsi Vízmű. A Pécsi Vízmű ügyében, gondolván, hogy azért ez nem egy szokványos dolog, hogy hajnalban elállják a dolgozók útját, majd onnan kikergetik a vezérigazgatót a bent lévő irodából, és ezzel

egyébként milliárdos vagyon kezelésére ráteszik a kezüket azok, akik éppen oda bemennek, gondolván arra, hogy mégsem szokványos, nem jogállami és legalábbis nem is úriemberként és a jogerkölcsbe és a jó erkölcsbe ütköző módon történhetett ez a dolog, így Tóth Bertalan képviselőtársam mint pécsi képviselő feljelentést tett az ügyben, hogy vizsgálja ki akkor a rendőrség, illetve az ügyészség, mert azért ez egy kiemelt ügy. Pécs az ország ötödik legnagyobb városa, annak az ivóvízellátása, 160 ezer ember ivóvízellátása és szennyvizének kezelése, úgy gondolom, az nem egy kicsi ügy, az egy nagy ügy, hatalmas vagyonról van szó.

Odáig bagatellizálta el a nyomozó hatóság, főügyész úr, hogy először is azzal utasították el Tóth Bertalan képviselőtársam feljelentését, hogy nem csatolta a bizonyítékokat. Nagyjából jogászok vagyunk nagyobbbrészt, akik itt vagyunk, mindenki tudja, hogy a büntetőeljárásban a bizonyítás terhe a hatóságé. Sok mindenkié lehet, de hogy a feljelentőé nem, az egészen biztos. Ilyen szinten relativizálni, bagatellizálni egy ilyen ügyet, ahol nem jogállami módon közvagyonra egyik részről, másik részről valaki ráteszi a kezét, és ezzel az ügyészség ezt még nem zárta le, mert akkor, amikor ez nem tetszett a feljelentőnek, és megírta nekik, hogy őneki nem kell bizonyítania, akkor azt írták vissza, hogy de a szándékosság nem volt bizonyítható ebben az ügyben. Tehát akik arra jártak, azok véletlenül bementek, onnan kidobták a vezérigazgatót, és véletlenül, de legalábbis bízva cselekedeteik következményének elmaradásában, nem engedték oda be a dolgozókat.

Na, ez az, ami rombolja a közbizalmat! Ez az, ami rombolja a közbizalmat, főügyész úr, egy olyan intézményben, amely a magyar állam kizárólagos büntetőhatalmát hivatott képviselni. Ez megengedhetetlen! Aki ebben részt vett, azt már régen le kellett volna mondani, vagy ha nem tudja lemondani, akkor én úgy gondolom, hogy erkölcsi kötelessége, hogy önmaga is mondjon le, főügyész úr. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót, normál időkeretben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is konkrét ügyekről szeretném kérdezni a legfőbb ügyész urat. Először is, ha megengedi, azt mondják, az van leírva a jelentésben is, hogy mindent határidőre teljesítenek. Legfőbb ügyész úr, 2012 januárja óta megtettük a feljelentésünket önöknél a délvidéki mézárulás ügyében. Egyszer - bár kértük kimondottan, hogy a feljelentőket értesítsék a különböző cselekményekről, és hogy hol tart az eljárás, eddig egyszer - kaptunk egy értesítést arról, hogy meghosszabbították. A mai napig nem tudunk semmit arról, hogy mi történt ezzel a feljelentésünkkel, vajon önök tettek-e bármilyen olyan intézkedést, amivel megkeresték volna a szerb hatóságokat, vagy történt-e bármi olyan cselekmény,

amivel ez az ügy előrébb tud menni. Várnám egyébként, hogy esetleg legfőbb ügyész úr ezzel kapcsolatban tudna-e mondani valami érdemlegeset.

Engedje meg, hogy konkrét ügyeket mondjak! Tettünk egy feljelentést - szintén nem ma történt - 2012. március 26-án a FÖMI-vel kapcsolatosan. A FÖMI-nél elvégezték egy irodafelújítást - Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszterhez tartozott akkoriiban ez a Földmérési és Távérzékelési Intézet -, és kötöttek egy generálkivitelezésre egy szerződést 2010. november 11-én; generálkivitelezésre, én úgy értelmezem, hogy egy generálkivitelezésben benne van minden, ami csak elképzelhető. Majd 2010. december 6-án ugyancsak ennek az 5. emeletnek a felújítása tárgyában kötöttek két darab szerződést: az egyik az elektromos szerelési tevékenységre, a másik pedig a B.d. Sign Kft.-vel padlóburkolatok és festés javítására, tapétázásra kötött. Nagyon lényeges, hogy így, ha összeadjuk, akkor a három szerződés ellenértéke közel 30 millió forint volt, és az akkori szabályoknak megfelelően - a 2010. évi költségvetésről szóló 2009. évi CXXX. törvény 87. § (1) bekezdés b) pontja alapján a nemzeti közbeszerzési értékhatár építési beruházás esetén 15 millió forint volt, tehát közel a duplájára kötötték.

Megtettük a feljelentést, önök ezt továbbadták, egyébként a XIV. kerületi rendőrkapitányság büntügyi osztálya végezte el a vizsgálatot, és idéznék önnek ebből. Majd arra lennék kíváncsi egyébként, hogy vajon a legfőbb ügyész úr is úgy gondolja-e, hogy innentől vége van ennek az ügynek, vagy esetleg kellene valamit ezzel kapcsolatban csinálni.

Tehát megállapították, hogy egyébként a generálkivitelezésre szerződött Haus-Bau Kft. és egyébként a festésre szerződött másik kft. ügyvezetője ugyanaz, Balogh József, tehát a generálkivitelezést és a festést is ugyanaz csinálta, csak különböző összegekért. Azt is megállapították, hogy a vállalkozási díjak összege a kivitelezés időpontjában aktuális piaci árnál lényegesen magasabb volt. Azt is megállapították - a szakértő, akit kirendeltek, észrevételezte -, hogy az ajánlati dokumentáció műszaki tartalmából egyes részeket kiemelve, szűkített ajánlatot kértek be a vállalkozóktól, majd a kiemelt részek megvalósítására önálló megbízások keretében került sor, feltehetően a beruházási limit túllépésének elkerülése érdekében. Tehát megállapítja a szakértő, hogy valószínűleg azért történtek meg ezek a külön szerződések, hogy a beruházási limitet ne lépjék túl.

Aztán az építésügyi szakértő is megállapítja, hogy a vizsgált felújítási munkálatok költségei összesen itt már 35 millió forintba rúgtak - tehát nem is 29-re -, és ezek a költségek a szakértő adatbázisában szereplő, 2010. évben hasonló műszaki színvonalú irodabelső kialakításánál elért versenyárakkal összehasonlítva jelentősen, minimum 40 százalékkal magasabbak. Aztán utána az is megállapítást nyert, amit már mondtam, hogy mindkét gazdasági társaságnál Balogh József volt az ügyvezető, és vannak még nagyon érdekes részei, de ígérem, nem olvasom fel az

egészet, de legalább itt azt is lehet mondani, hogy foglalkoztak ezzel az ügyel, megállapítások voltak.

Ezek alapján elutasították a továbbiakban a nyomozást, méghozzá elmondom azt is, hogy miért - ez a legszebb része -: a hűtlen kezelés bűncselekmény megállapításához szükséges szándékosság, illetve az eshetőleges szándék nem állapítható meg, tekintettel arra, hogy a FÖMI főigazgatója abban a tudatban volt, hogy nincs szükség közbeszerzési eljárásra. Tehát mivel a FÖMI főigazgatója nem tudta, hogy itt kell-e közbeszerzési eljárás, abban a tudatban volt, hogy nem kell, ezért nyugodtan kikerülhették a közbeszerzési eljárást. Fölvívom azért a figyelmét, hogy annyira nem tudhatott erről, hogy a generálkivitelezésre 14 millió 900 ezer forinttal volt alatta annak az értékhatárnak, ami alapján közbeszerzési eljárást kellett volna csinálni.

Na, most itt az a kérdésem egyébként - és ez nemcsak erre az egy ügyre vonatkozik, csak azért hoztam fel ezt az ügyet, mert ékesen mutatja -, hogy innentől kezdve megállt az ügy, hiszen én nem vihetem tovább ezt az ügyet, nem tehetek panaszt az új törvények értelmében, innentől kezdve nincs ügy.

(12.30)

Igaz, hogy itt duplájáért csinálták meg szinte ezt a kivitelezést, igaz, hogy itt súlyos mértékben károsodott az én véleményem szerint a magyar emberek érdeke, közpénzeket költöttek el és fizettek ki embereknek, de nincs ügy. Egyféleképpen lehet, hogyha a főügyészség úgy gondolná, vagy a tisztelt ügyész úr vagy az ügyészség úgy gondolná, hogy hivatalból ezt az ügyet kivizsgálhatja. *(Dr. Gyüre Csaba: Így van!)* Csak egy probléma van, hogy általában az ügyeket, amik egyértelműek egyébként, én még nem találkoztam olyannal, legalábbis az én feljelentéseim alapján, hogy egyértelmű ügyeknél az ügyészség úgy gondolta volna, hogy hivatalból eljárást kezdeményez. Hiszen amikor a nemzeti jelkép megsértéséről döntött itt a Ház, s azt mondtuk, hogy nemzeti jelképeinket mindenképpen védeni kell, és ebbe beletartozik a Szent Korona is - a Jobbik javaslatára -, és a Szent Koronát folyamatosan - folyamatosan! - meggyalázzák vagy képi megjelenítésre hivatkozva és bármi egyéb másra, az ügyészség hivatalból még egyszer nem tett feljelentést. Sőt, amikor feljelentést teszünk - Kenyeres Attila ügyész úr elutasító végzését a múltkor itt felolvastam, amikor feljelentést teszünk -, akkor ő arra hivatkozik, hogy azért nem lehet eljárni ezekkel az emberekkel szemben, mert a törvény alapján az Országgyűlésben található Szent Korona az, ami védendő, hogyha ezt valaki meggyalázza, akkor lehet bűncselekményről beszélni, ha a képi megjelenítését gyalázza meg a Szent Koronának, akkor nem *(Dr. Staudt Gábor: Szégyen! - Dr. Gyüre Csaba: Szégyen!)*, pedig a jogalkotó, amikor megalkotta ezt a törvényt, akkor arra gondolt, és azt is szerette volna, hogy ne

lehesse meggyalázni. Fölvívom legfőbb ügyész úr figyelmét arra, hogy pont holnapra hirdette meg az egyik - inkább nem minősítem, milyen - áruház vagy üzlet, bolt, amikor az ábrázolás alapján a Szent Koronát ismét meggyalázzák. Ezt hivatalosan megteszik, és ez ellen sem a rendőrség, sem pedig az ügyészség hivatalból nem tesz semmit.

Aztán engedje meg, hogy még egy ügyet idehozzak, ami énszerintem az elmúlt időszak ügyészségi munkájának talán az egyik - hogy is mondjam - legérthetlenebb döntése volt számomra. Képviselőtársaimmal együtt, Murányi Leventével és Apáti Istvánnal, aztán Dégi Andrással, a Magyar Politikai Foglyok Szövetsége elnökével és Mansfeld Lászlóval - Mansfeld Péter testvérével - feljelentést tettünk dr. Mátsik György korábbi ügyésszel szemben többrendbeli szándékos emberölés, többrendbeli szándékos súlyos testi sértés, többrendbeli kényszerrel való jogellenes fogva tartás, többrendbeli bűnpártolás ügyében. Tudja, ő volt az az ügyész, esetleg emlékszik rá abból az időszakból - ez az '56 utáni időszak *(Dr. Polt Péter: Nem emlékszem rá.)* -, amikor a koncepciók perek tömkelegét végezték ebben az országban; ez a Mátsik György ügyész úr - aki nyugodtan éli az életét még ma is, kiemelt luxusszolgálatával, semmiféle bántódása nem esett - több mint 20 emberre kért halálos ítéletet, köztük Mansfeld Péterre, akinél megvárták, hogy nagykorú legyen, és ki is végezték. Feljelentést tettünk, önök a következőket írták le az elutasítás indoklásában 2012. november 5-én, tehát mondom, 2012. november 5-én. Nem kívánom fölolvadni az egész indoklást, körülbelül annyi szerepel ebben az indoklásban, nem ugyanezekkel a szavakkal, de körülbelül úgy néz ki, minthogyha azt mondanák ki benne, hogy dr. Mátsik György elvtárs a Magyar Népköztársasághoz hűen járt el, amikor ezekre a felforgató elemekre halálbüntetést kért, és önök ezzel egyetértenek. 2012-ben, ügyész úr!

Idézek belőle: „A fenti jogszabály szerint - írják önök - dr. Mátsik György ügyész halálbüntetésen kívül más büntetés kiszabását nem indítványozhatta.” Tehát önök arra hivatkoznak, hogy az akkor érvényben levő népbírói törvény 23. § (1) bekezdése szerint a megyei népbírói tanács a fenti bűncselekmény miatt halálbüntetést szab ki, és önök azt mondják, hogy éppen ezért Mátsik György nem bűnös, mert ő eszerint járt el. Csak a nürnbergi perben kimondták már állítólag, mert ugye, akkor meg parancsra jártak el, a parancsot ugyanúgy kötelessége volt teljesíteni a katonának; ott, abban az esetben nem jelent felmentést, itt abban az esetben, amikor egy vértügyésről van szó, akkor önök azt mondják, hogy ez a törvény volt érvényben, ő nem tehetett mást, halálbüntetést kért. Ki kényszerítette rá, hogy halálbüntetést kérjen?

Aztán utána azt is leírják ide, hogy „Mansfeld Péter 1941. március 10. napján született. A terhére rótt bűncselekmény elkövetését 1958. február 14. napján kezdte meg. Azok befejezésekor a 17. életévét

betöltötte, így a halálbüntetés indítványozására, kiszabására és végrehajtására az akkor hatályos jogszabályoknak megfelelően került sor.” - írják önök 2012-ben. Szinte azt mondják önök 2012-ben, ebben az idézetben, hogy a Mansfeld Péterre kirótt halálos büntetés teljesen jogos volt. 2012-ben! Ügyész úr, hogyha ön úgy gondolja, hogy ez megfelelő, és az ügyészi működést ez normálisan mutatja, és ugye, nem tehetünk semmit ebben az ügyben, mert ahogy mondtam, szintén nem élhetünk panasszal. Megkíséreltük egyébként Murányi Levente érintettsége okán, még panasszal is élt, természetesen azt is rögtön elutasították. De ön gondolja úgy, vagy az ügyészség nem gondolja úgy, hogy Mátsik György jelen pillanatban, 2014-ben megérdemelné azt, hogy esetleg felelősségre vonják, vagy esetleg történjen vele kapcsolatban bármilyen eljárás. Én megértem, hogyha esetleg valakiknek vannak, mondjuk, az '56 utáni ügyészi munkához bármilyen személyes kötődései, megértem azt, hogyha esetleg az akkori ügyészi, főosztályi munkához való kötődés alapján önök nem kívánják vizsgálni ezeket az ügyeket, de akkor mondják meg, vagy akkor nem kell ellátni egy ilyen nagyon fontos pozíciót.

És az utolsó, még talán arra van egy kis időm, amit majd önök, gondolom, nagyon sokszor azt fogják mondani, hogy de hát Biszku Béla ügyében eljárunk. Igen, csak Biszku Béla ügyében is hogy jártak el? Úgy, hogy folyamatosan visszadobták azokat a feljelentéseket, amelyek alapján egyébként az ügyészség eljárhatott volna, hiszen nemcsak a Jobbik feljelentését, hanem Gellért Ádám nemzetközi szakjogász feljelentését is visszadobta az ügyészség, majd amikor 2012 januárjában az emberiség elleni bűncselekmények alapján eljárást kezdeményeztünk Biszku Béla ellen, és feljelentést tettünk Biszku Béla ellen, akkor elindították a nyomozást, mert nem tudtak mit csinálni. De ami érdekes: mi alapján emeltek vádat Biszku Béla ellen? Olyan bűncselekmények alapján - például többek között a sortűzek alapján -, amivel kapcsolatosan megtehették volna ugyanezt a vádemelést már 2010-ben vagy 2011-ben is. Tehát nem kellett volna megvárniuk a 2012-es, emberiség elleni bűncselekményeket, hiszen eljáráshattak volna az akkori feljelentések alapján is. Nem, önök, amíg tudták, addig visszadobták ezeket az ügyeket.

Az ügyészségnek egyébként az lenne a legfőbb feladata az én véleményem szerint, hogy ugyanúgy azt az állampolgári akaratot, amire ebben az országban nagyon nagy igény van, ez pedig az elszámoltatás, ebben az ügyészség partner legyen, hogy minden olyan ügyet kivizsgáljon, akár saját hatáskörben, amely vizsgálat azt eredményezhetné, hogy föltárjuk a múlt bűneit, a múlt politikai, gazdasági és mindenfajta bűneit. De ehhez az kellene, hogy amikor egy feljelentés történik, akkor az ügyészség partner legyen, ehhez az kellene, hogy az ügyészség saját magától is kezdeményezzen eljárásokat, ehhez az kellene, hogy az ügyészség betöltse azt a pozícióját, amire

hivatott, függetlenül, teljesen függetlenül a politikától végezze a szakmai munkáját.

Az én véleményem szerint jelen pillanatban az ügyészség ennek a feladatának nem tud eleget tenni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólások következnek, elsőként Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Főügyész Úr! A páholyban köszönhetjük Király Zoltánt, aki - a helyhatósági választásokon egyébként az LMP képviselőjelöltje volt - a Korrupcióellenes Szövetségnek a tagja, és ő például sokat tudna arról mesélni, hogy már a '89-es parlamentben hiábavaló munkát végeztek, hogy akkor például az MSZMP-vagyon lebontásával kapcsolatban tisztán lássanak. Ezért említettem azt, hogy 25 éves adósság az, hogy valójában az emberek kedélyét borzoló ügyekre nem derül fény.

Szintén egy konkrét ügy, amiben azt gondolom, ha elfogadták volna az LMP javaslatát, az ügyészségnek hivatalból már dolgoznia kellene. Novemberben a Privát Kopóban látott napvilágot egy interjú egy emberrel, egy bűnbánó táskahordóval, aki a következő érdekes dolgokat mondja: „Kik vettek át vesztegetési pénzt öntől? Szocialista és szabad demokrata emberké, mivel én az úgynevezett balliberális oldallal álltam kapcsolatban. A fideszeseket Aczél Zoltán intézte. A fideszeseket hogyan intézte Aczél? A megállapodás szerint Simicska Lajoson és Nyerges Zsolton keresztül. Hogyan intézte ő a balliberális oldalt, mivel volt kapcsolatban? Puch László és érdekkörével, Mesterházy Ernő és érdekkörével.” - és így tovább.

(12.40)

Legfőbb ügyész úr, ezek olyan állítások nyilvánosan, amit a közérdek védelmében a legfőbb ügyésznek ki kellene vizsgálnia. De egy példa arra, hogy miért lenne jó, ha lenne a feljelentőnek korrupciós ügyekben hatékony jogorvoslati joga: a nyugat.hu-n a választások előtt megjelentek hangfelvételek, amelyek arról szóltak, hogy a Közgép pénzzel is segítené a fideszes jelölt kampányát Siófokon. Ezen kívül a szombathelyi portálra egy másik hangfelvétel is felkerült, melyből kiderül, hogy a siófoki kórház felújítását szándékosan hátráltatják fideszes érdekeltségű cégek, mert ha nem tesznek semmit, akkor is pénzt keresnek. Feljelentést tettem az ügyben, és gyakorlatilag azt közölték velem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy nincs itt semmi látnivaló, menjünk odébb.

Az ilyen ügyekben lenne funkciója annak, hogy a feljelentők hatékony jogorvoslati eszközzel elmenjenek a legfőbb fórumokig. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Teleki László képviselő úrnak adom meg a szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Az Igazságügyi bizottság ülésén részt vettem ellenzéki képviselőként, és ott feltettem négy kérdést. Nem mind a négyből szeretnék vissza-idézni, de az egyiket mindenképpen. Megkérdeztem a legfőbb ügyész urat, mivel előtte a napokban jelent meg az a jelentés, amelyet a NAV kiadott Horváth András ügyéről, hogy kezdeményez-e az ügyészség ezzel kapcsolatban valamit. Ön azt válaszolta, hogy még nem tanulmányozták azt az anyagot, majd ha tanulmányozzák, utána eldöntik, hogy kezdenek-e valamit önök ezzel a kérdéssel. Most újra feltenném ezt a kérdést, hogy olvasták-e ezt az anyagot, ezt a jelentést, és kívánnak-e valamit ezzel tenni. Azt gondolom, az elmúlt két hétben volt idő arra, hogy ezt megtegyék.

A következő pedig, hogy kérdeztem, a roma fiataloknak hogy lehet esélyük bekerülni, illetve azt a lépcsőfokot meglépni, amellyel az ügyészi munkát is el tudják kezdeni, de erre ön megadta a választ. Tehát erre nem is szeretnék rákérdezni, csak jeleztem, hogy köszönettel vettem arra a kérdésemre a választ.

A másik pedig, hogy Rubovszky György elnök úr említette a párizsi látogatást, amely delegációnak én is köszönettel részese lehettem tavaly. Jó volt, amikor a legfőbb ügyész úrral tárgyaltunk, hallgatni, hogy mennyire pozitívan nyilatkozott önről. Nem kértem szót, hogy az ellenvéleményemet kifejtsem, hogy elmondjam, amit egyébként az ellenzékiek gondolnak a politikai tevékenysége kapcsán arról, hogy mi volt előtte. Azt gondolom, teljesen jogosan tettem, mert magyarként én is jól éreztem magam, és büszke voltam arra, hogy mennyire dicsérik.

Viszont most ebben a lassan négy órában rengeteg olyan kritika volt, amely, azt gondolom, mindenképpen odafigyelést érdemel, és szeretném kérni azt, legfőbb ügyész úr (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy Magyarországon is lehessünk büszkéek arra a munkára, amit képvisel, mert akkor lesz igazi demokrácia Magyarországon. Köszönöm. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Még két ügyet szeretnék megemlíteni és szeretném megkérdezni a főügyész úrtól. Tényleg nyomhatna gombot és válaszolhatna is rá! Vajon miért nem értelmezte az ügyészség úgy, hogy mondjuk, a Gyermekrák Alapítvány ügyében hivatalból el kellene járnia? Amikor köztudomású volt, hogy mi történt a Gyermekrák Alapítványnál, akkor az ügyészség semmit nem tett ebben az ügyben. A Jobbiknak kellett feljelentést tenni. Mi megtettük a feljelentést

természetesen, de az én véleményem szerint az ügyészségnek hivatalból el kellett volna járnia.

De aztán voltak olyan ügyek, ahol szintén szerintem hivatalból el kellett volna járnia az ügyészségnek, ilyen volt például a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség ügye. A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, gondolom, tudnak róla... (*Dr. Schiffer András dr. Polt Péterrel beszélget.*) Bár most Schiffer úr lefoglalja az ügyész urat, tehát biztosan nem fogja hallani, de azért elmondom. Annak ellenére, hogy 2012 januárjától érvényben van az a törvény, amely kimondja, hogy offshore szervezetek nem kaphatnak semmilyen állami támogatást, amely kimondja, hogy átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű cégeknek nem juttathatók állami források - és az európai uniós forrásoknál egyébként arról vitatkozhatunk, szerintem az is állami forrás, de mindenképpen hozzá kell tenni az önrészt, és ezt az önrészt a magyar állam teszi hozzá, tehát közpénz -, innentől kezdve nem kaphattak volna ezek a cégek támogatást a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnél. Mégis a mi kimutatásaink alapján 36 milliárd forintot fizetett ki a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség offshore hátterű cégeknek, amelyek, most kérdés, hogy kikhez köthetők, valószínűleg mind a két nagy parlamenti párthoz egyébként. De ebben az ügyben is úgy érezte az ügyészség, hogy semmi olyan alap nincs, amiben el kellene járnia.

Kérdezem, hogy miért gondolták így. Mi feljelentést tettünk egyébként. Azt rögtön elutasították, tehát még csak érdemben sem vizsgálták ezeket az ügyeket, hogy vajon hova tűnt a költségvetésből, hova tűnt az adófizetők pénzéből közel 40 milliárd forint. (*Dr. Gyüre Csaba tapsol.*)

ELNÖK: Most normál időkeretben Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Végighallgatva képviselőtársaim felszólalásait és a vallomásokból vett idézeteket, elég hátborzongató. Egy normális, jóérzésű ember számára (*Dr. Répássy Róbert: Hát még kitalálni milyen hátborzongató!*) ez nagyon-nagyon ijesztő és szomorúságot keltő. A gyermekeink fogják majd történelemként olvasni ezeket a tanúvallomásokat. Történelemkönyvekben fognak ezek szerepelni és ezekről az ügyekről, ítéletekről majd ők fogják meghozni szerintem a megfelelő ítéleteket (*Dr. Répássy Róbert: Mint Georgi Dimitrovról!*), akkor már nem lehet majd félremagyarázni ezeket, hiszen ezek leírva, dokumentumként fogják jelezni az elmúlt időszakot. Az a kérdés, hogy a jövő generációja majd hogy fogja megítélni ezeket az ügyeket. Azt gondolom, hogy becsületből és tisztességből még megtehetik azok, akiket rossz érzéssel töltenek el ezek az ügyek, hogy beadják a lemondásukat, és ezzel egy más képbe helyezik majd a történelemkönyvben ezeket az ügyeket.

Most hadd olvassak fel egy Tolna megyei ügyet, mely a Népszava 2010. szeptember 9-ei cikkében

jelent meg. Szó szerint olvasom, ezért sok esetben még jelen időben jelenik meg az ügy, amely azóta már egyébként a történelem része.

„Vitatható körülmények között került az állam tulajdonából magántulajdonba egy értékes paksi ingatlan - információink szerint az ügyben különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés, illetve csalás gyanúja miatt rendőrségi feljelentés született. A szekszárdi központú, állami Gemenc Volán Zrt. 2009-ben adta el a paksi telephelyét egy kft.-nek, melyben a közvetett tulajdonos Szekszárd akkori fideszes polgármestere.” Akkor még Horváth István polgármester volt, most már csak fideszes országgyűlési képviselő. „A kedvező vételár bőven megtérül az új tulajdonosnak, hiszen a Volán-társaság hét évre szóló visszabérleti szerződést is kötött a vevővel. A polgármester vevőtársának egy másik cégét százmillió kedvezményes hitellel is segítette már a város, ahol egyébként a Volán-cég vezetőjének menyegye volt - 2010-ben - a jegyző. Rendőrségi nyomozás lehet egy paksi ingatlanértékesítés, majd -visszabérleti ügyből - írja ekkor a sajtó, amelyben érintett a szekszárdi fideszes polgármester, Horváth István is. Információink szerint a tranzakcióval kapcsolatban különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés, illetve csalás gyanúja miatt várható feljelentés.” Az ügyben vitatott körülmények között állami tulajdon cserélt gazdát, az új tulajdonosok között pedig ott van Szekszárd akkori fideszes polgármestere és üzlettársa, akit az önkormányzat már jelentős összeggel segített ki korábban. A szekszárdi székhelyű, a Tolna megyei megyeszékhelyen tucatnyi autóbusz-járatot üzemeltető Gemenc Volán Zrt. tavaly év végén adta el a 43 ezer négyzetméteres paksi ingatlanát. A Gemenc Volán telephelyeként működő ingatlant - az ott található berendezésekkel, műszaki eszközökkel és felszerelésekkel együtt - 180 millió forintért értékesítették. Akkoriban Pakson az ipari területen lévő, eladásra kínált hasonló ingatlanok ajánlati ára négyzetméterenként 9500 és 260 ezer forintos ár között terjedt - elhelyezkedésüktől és a rajtuk álló felépítmények értékétől függően. A Volán-telephelyet mégis a legalacsonyabb négyzetméterárral számolva is 450 millió forintért lehetett volna eladni. Ehhez képest 180 millióért történt ez meg.

A műszaki telepre a Paksi Ipari Park Kft. is adott be egy 150 millió vételi ajánlatot, de a Gemenc Volán közgyűlési határozata szerint 171 millió lehetett a legalacsonyabb eladási ár - a területet 171,2 millió forintra valószínűsítő értékbecslői anyag alapján. Ennek megfelelt a Permitto Ingatlanfejlesztő Kft. ajánlata, ami nyert. Így kelt el az ingatlan a rajta lévő irodákkal, műhelycsarnokokkal, diagnosztikai berendezésekkel és üzemenyagkúttal együtt 180 millió forintért. Ez ugye, 2009. december 22.

(12.50)

A vevőnek ez annyira jó üzlet lehetett, hogy még a szerződés aláírása előtt átutalt 47 millió forint elő-

leget az eladónak, cserébe a fennmaradó összeg, 133 millió forint kiegyenlítésére rá egy évre, 2010. december 31-ig kapott haladékos a szerződés szerint. Az ügyben magánszemély tett rendőrségi feljelentést, de a nyomozást anélkül zárták le, hogy a Gemenc Volánnál egyszer is megjelent volna bárki, aki vizsgálni próbálta volna az ügyet. Senkit meg nem hallgattak az ügyben, és még az iratbekérés, lefoglalás sem történt meg.

Az ügyben az igazán érdekesek a dátumok. 2010. október 20-án volt az önkormányzati választás, amelyen Horváth István indult jelöltként, és polgármesteri posztot is szerzett. Egy nappal később, október 21-én, hétfőn postán már meg is érkezett a rendőrség egy-két soros levele, melyben lezárták a nyomozást, mely szerint nincs is ügy. Minden jóérsű Tolna megyei, paksi és szekszárdi emberben kérdéseket vetett fel ez az ügy. Az előbb elhangzott BKV-üggyel kapcsolatban pedig láttuk, hogy teherautókkal vitték el a papírokat, itt meg senki meg sem jelent. Ez azért igazán érdekes. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most ugyancsak normál időkeretben Harangozó Gábor István képviselő úrnak adom meg a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Staudt Gábor egy korábbi felszólalásában arról beszélt, mintha lett volna valami összejátszás a Fidesz és az MSZP között, hogy az MSZP-nek a kormányra kerülése után ki kellett volna vizsgálnia a fideszes mutyiügyeket. Ebben teljesen igaza van, csak egy körülményre szeretném felhívni a figyelmüket: 2000. május 16-ától 2006. május 16-ig a legfőbb ügyészt úgy hívták, mint most, azaz Pólt Péter volt a legfőbb ügyész, és az ő idején nem kerültek kivizsgálásra ezek az ügyek. Szeretnék ideidézni egy parlamenti jegyzőkönyvet, amikor Tóth Károly kérdezte a legfőbb ügyész urat; csak egypár sort idéznék belőle: „Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Ismét szegényebbek lettünk egy illúzióval. Sokan hittük, hogy a 2002-es országgyűlési választások után ön is szakít azzal a gyakorlattal, melyet 2002 májusa előtt folytatott, s végre hajlandó lesz érdemben, teljes mélységében kivizsgálni azokat az ügyeket, visszaéléseket, bűncselekményeket, amelyeket az Orbán-kormány vezető tisztségviselői követtek el. Háromszáz nap türelmi idő után mégis azt kell kérdeznem öntől, amit 2001 és 2002 elején többször kérdezem: mi folyik itt, miért nem jár el azokban az esetekben, amelyekben az Orbán-kormány vezető tisztségviselői az érintettek?”

Van-e valamilyen párhuzam a most zajló ügyek és az akkori kérdésfelvetés között? Erre engedjek meg, hogy mintegy esettanulmányként hadd osszak meg önökkel a földek lenyúlásának ügyében egy nem sajtóhírt, hanem egy ügyészségi határozatban leírtakat, és hogy végül az ügyészség mire jutott ebben az ügyben.

2011. szeptember 3-án - amiket most elmondok, azokat tehát ügyészségi határozat alapján fogom elmondani - kiírtak egy pályázatot a Bükk Nemzeti Park igazgatósága által kezelt földterületre, aminek október 3-a dél volt a beadási határideje. Tanúvallomások alapján több, a későbbiekben nyertes pályázó, Tállai államtitkár úr és Mengyi Roland, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közgyűlés elnöke azonban a pályázat feltételrendszerével összefüggésben intenzív lobbitevékenységbe kezdett a Nemzeti Park igazgatójánál, és rosszalották ennek a pályázatnak a kiírási feltételeit, merthogy az eredeti kiírási feltételek szerint ezek közül a pályázók közül egyikük sem nyert volna. Ezek a személyek kezdeményezték az igazgatónál, hogy a pályázatot vonják vissza, és új pályázatot írjanak ki, aki ezt nem tette meg, azt mondta, hogy csak akkor tudná megtenni, ha erre őt az NFA utasítaná.

Hát képzeljék el, milyen nagy csoda történt: október 3-án ezt az igazgatót felmentették, bizalomvesztés miatt a miniszter eltávolította a helyéről, új embert neveztek ki, és másfél órával a pályázat lezárásának határideje után érvénytelenítették az addigi pályázatot, és egy új pályázat kiírására kötelezték a Nemzeti Parkot, amelyben már a Nemzeti Földalap mondta meg, hogy hogyan kell ezt a pályázatot kiírni. Az ő feltételeikkel kellett ezt a pályázatot a későbbiekben lebonyolítani, amiről az ügyészség azt állapítja meg, hogy az elérhető pontszámok több mint 50 százaléka szubjektív szempontok alapján volt megszerezhető, és több visszaélés történt a pályázat lebonyolításában is. Ugyanis december elején az egyik pályázó a Bükk Nemzeti Park igazgatóságának épületében - elmondása szerint - találkozott egy későbbi nyertes pályázóval, aki elmondta, hogy tisztában van az új pályázati feltételekkel, tehát hogy mik lesznek az új pályázati feltételek, és kik lesznek majd a későbbi nyertesek, hiszen beszélt Szabó Csaba miniszteri biztossal, aki erről őt tájékoztatta.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Aztán ezek után Mezőnagymihály község területi jegyzőkönyve szerint ugyanez a pályázó a közgyűlésen arról beszél, hogy két telefonszámra elengedett, az egyiket az államtitkárnak, a másikat Szabó Csaba miniszteri biztossal, úgyhogy minden rendben lesz. 2012. január 17-én a Nemzeti Park igazgatóságában, a Nemzeti Földalap felhívására, szabálytalanul megbíznak egy ügyvédi irodát azzal, hogy ezt a pályázatot bonyolítsa le. Maga az ügyészség állapítja meg, hogy ezzel az ügyvédi irodával előzetesen megegyeznek, majd amikor rájönnek, hogy pályáztatni kellett volna, akkor három másik pályázót is meghívhatnak meghívásos pályázatra, azonban ez a három másik pályázó ugyanazon a laccímen van bejelentve, tehát egyértelműen megállapítható, hogy itt színlelt pályáztatás

folyt, és különben is előre már megegyeztek, és az előre megegyezett, az NFA által gyakorlatilag kijelölt ügyvédi iroda végzi el a továbbiakban a munkát. Az ügyészség tehát azt mondja, hogy érdemben színlelt pályáztatási eljárás során választották ki ezt az ügyvédi irodát.

Aztán februárban az történik, hogy az az ügyvéd, aki ezt a megbízást kapta, bemegy a Nemzeti Parkhoz, fölkapja a pályázatokat, elviszi haza, majd ezt követően nem hívják össze a kijelölt értékelő bizottságot, hanem március 22-én ez az ügyvéd bemegy a Nemzeti Park irodájába, kinyomtatja az értékelést, a bírálati lapokat, odaadja a kijelölt bírálóknak, és azt mondja nekik, tessék itt van, ezt bíráltatok, itt vannak a nyertesek, itt írtátok alá. Ők ezt megtagadják, merthogy ők nem bírálták el, ráadásul tele volt hibával, szabálytalansággal az is, ahogy ez ki lett töltve. Erről Szabó Csabát tájékoztatják. Majd mi történik? Négy nap múlva mégis kihirdetik az ügyvéd által föllállított rangsort, úgy, hogy a bírálók nem írták alá, tehát valaki aláhamisította az ő nevüket, kihirdetik a nyerteseket, és csodák csodájára azok, akik az első pályázat megsemmisítése érdekében jártak közre, mindegyikük nyert.

Azt mondja az ügyész ebben a határozatban, hogy az érdemi bírálat tényét és eredményét valószínűleg tartalmazó jegyzőkönyveket az eljáró ügyvéd mint jegyzőkönyvvezető írta alá, a bírálóbizottság tagjaként feltüntetett személyek a pályázatok értékelésében nem vettek részt, ezért az értékelési jegyzőkönyvet nem írták alá, és erről tájékoztatták Szabó Csabát. Megállapítható volt, hogy a pályázat visszavonásáért lobbizó személyek a második körben sikeresen pályáztak - mondja szintén az ügyész ebben a dokumentumban.

Az egyik pályázónál egyenesen azt írja - Kanyok Attila esetében, aki az érintett lobbizó Mengyi Rolandnak volt a kampányfőnöke -, hogy Kanyok Attila esetében megállapítható volt, hogy a pályázati rendszer fentebb ismertetett hiányosságával visszaéltek, a bt. által benyújtott gazdálkodási terv azonos volt a pályázaton részt vett másik társaság gazdasági tervével, ugyanakkor a két pályázat pontozása minden indok nélkül jelentős mértékben eltért. Ennek ellenére a nyomozás során nem lehetett egyértelműen bizonyítékokat beszerezni arra, hogy Kanyok Attila közvetlenül vagy a pályázati rendszer befolyásolására képes személy útján közvetett módon a pályázat eredményét manipulálta volna.

S itt jön egy kibeszélés ebből a dokumentumból, mintha maga az ügyész sem tudta volna elviselni azt, hogy azok alapján, amiket föltárt, nem indíthat büntetőeljárást, hiszen célzást tesz arra, hogy „önmagában az a körülmény, hogy Kanyok Attila kapcsolatban állt dr. Mengyi Rolanddal, bűncselekmény elkövetésének kétséget kizáró megállapítását nem teszi lehetővé. A nyomozás során sem Kanyok Attila, sem dr. Mengyi Roland esetében nem volt igazolható, hogy kapcsolatban álltak volna a pályázat bonyolításában, értékelésében közreműködő személyekkel.”

(13.00)

Érdekes, eddig mintha az előzményekben, két oldallal előtte pont az ellenkezőjét állította volna ugyanez az ügyész, akinek ezt a szégyent kellett leírnia.

Akkor végezetül nézzük meg, hogy mégis mi történt ebben az ügyben, miután az ügyész leírta ezt a teljesen, azt hiszem, vállalhatatlan disznóságot, amit ebben a 8 oldalas dokumentumban ismertet. Hát kérem, idézném.

Azt mondja, hogy „A pályázati rendszer visszaélésre lehetőséget nyújtó feltételrendszere önmagában bűncselekmény megállapítását nem alapozza meg. Jelen esetben ugyanakkor megállapítható volt, hogy tényleges visszaélésre is sor került, egyes pályázatok értékelése önkényesen történt.”

És akkor ebből a végső konklúzió pedig, nem fogják elhinni: „A fentiekben ismertetett nyomozás során beszerzett és az ügyészség által kimerítően értékelt bizonyíték alapján nem lehet megállapítani, hogy a Bükk Nemzeti Park elnöke, illetve Hajdú Zoltán ügyvéd a cselekményüket a fentebb megjelölt vagy a pályázaton részt vett további személyek, vagy dr. Szabó Csaba, illetve más hivatalos személyek érdekében közvetlen vagy közvetett befolyásolásuk eredményeképp követték volna el. Ezért hivatali visszaélés bűntettének, továbbá más hasonló korrupciós jellegű bűncselekmény megállapítására nincs törvényes lehetőség.”

Persze. Ugye, mindenki számára hihető, hogy az ügyvéd meg a nemzeti park igazgatója ilyen előzmények után, nem tudom, hobbiból vagy jópofaságból vitte el a bírálati lapokat, hozta ki győztesnek, ráadásul visszaélésszerűen azokat, akik lobbiztak az első pályázati kör megsemmisítése érdekében.

Nyilvánvaló, hogy vagy korrupció történt, vagy hivatali visszaélés, hatalmi visszaélés. Ezt azonban nem volt hajlandó az ügyészség elismerni, hanem egyszerűen magánokirat-hamisítás miatt indított eljárást.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ha valaki elolvassa ezt a 8 oldalas dokumentumot, ebből is az látszik, amiről itt már képviselőtársaim is beszéltek, hogy az ügyészek sokszor tisztességesen, szakmai tudásuk szerint, maximálisan a legjobb indulattal járnak el, föltárják az ügyeket, leírják, de valamiért, ebből a dokumentumból is az olvasható ki, hogy ő nem indíthatott vagy nem kezdeményezhette büntetőeljárás indítását. Minden következtetés szerint kellett volna, de ezt mégsem tehette meg.

A többi esetben a feljelentések eddig sem jutottak el, hiszen a nemzeti földalapos pályázatoknál egyszerűen az ügyészség minden esetben azt írta, hogy hivatali visszaélést nem követhettek el, nem történhetett hivatali visszaélés, hiszen a Nemzeti Földalap nem államigazgatási szerv, és mivel nem államigazgatási szerv, így ennek dolgozói nem számítanak hivatalos személynek. És ugyan nem cáfolták meg, hogy visszaélések történtek, de miután azok, akik a visszaéléseket csinálták, nem voltak hivatalos személyek, így hivatalos személy hiányában hivatali

visszaélést nem követhettek el. Ezért minden esetben a feljelentést visszautasították.

Egyébként erre hivatkozik ez a dokumentum is, a Bükk Nemzeti Park esetében, hogy a dolgozók, mondjuk, a Bükk Nemzeti Park igazgatója hivatali visszaélést azért nem követhetett el, merthogy ő nem volt hivatalos személy. Ezzel szemben nyilván egy ügyész nem tud olyan alapos munkát végezni, mint egy képviselő, aki átolvassa jogi képzettség nélkül az iratokat, ezért nem találhatta meg a Bükk Nemzeti Park Igazgatóság alapító okiratában ezt a 4. pontot, amiben az van, hogy „a Bükk Nemzeti Park Igazgatóság közfeladata jogszabályban meghatározott közhatalmi tevékenység”.

Jé! Mégis közhatalmi tevékenységet jogszabály szerint betöltő szervről van szó, ami alapján az ő dolgozói, hát, képzeljék el, hivatalos személynek számítanak. Ezért nem volt igaz az, hogy hivatalos személy által elkövetett bűncselekményt nem követhettek volna el.

Mindezekből az látszik, hogy a Polt Péter által vezetett ügyészség nemcsak politikai számításból kezdeményezett ügyeket, amikről itt már képviselőtársaim beszéltek, hanem mind még 2002-ben, mind pedig napjainkban is a Fidesz politikai érdekeinek megfelelően rejt el ügyeket, síkál el ügyeket, hogy azokban ne kelljen büntetőfeljelentést tennie ilyen egyértelmű esetekben is. Én ezt elfogadhatatlannak tartom.

Legfőbb Ügyész Úr! Szerintem önnek nem lenne szabad politikai motiváció alapján így irányítani az ügyészséget. Vagy ha nem ön instruíta így az ügyészeket, akkor pedig gondoskodni kéne arról, hogy azokat az ügyészeket, akik ilyen hibákat követtek el, vonja felelősségre. Miután ez nem történt meg, hiába beszélünk erről az ügyről már több mint egy éve, ezért mégiscsak azt kell gondoljam, hogy ön áll az ügy háttérében. Ezért az ön tevékenysége elfogadhatatlan, ezért nyilván a beszámolója is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Érdekes, hogy pont Harangozó Gábor mondta ki azt, amivel valóban egyet kell értenem. A Jobbik Magyarországért Mozgalom ezért is küzd, hogy ne legyenek ügyek és ne legyenek olyan simlisségek, amelyek kormányokon keresztül mennek át.

Hadd említsek egyet: „Budapest szíve” program. Ugye, még az előző kormányok alatt kezdték el a „Budapest szíve” program pályáztatását, elbírálását és hasonlókat, majd ugye, átnyúlt az Orbán-kormányra. Az Orbán-kormány fejezte be, vagyis hát már Tarlós István fejezte be a „Budapest szíve” programot. Igen, ennél a projektnél valóban voltak visszaélések. Feljelentést is tettünk, hiszen a pályázatot benyújtó és a pályázatot elbíráló személyeknél átfe-

dések voltak. Ugyanúgy szavaztak a pályázat benyújtásáról, mind a pályázat elbírálásáról.

Ez az akkori törvények alapján egyébként büntendő cselekmény volt. Az ügyészségtől egyetlenegy mondatos választ kaptunk: ez nem bűncselekmény. Lehet, hogy önök előre tudták, mert most már nem lesz majd büntendő cselekmény, hiszen itt van a Ház előtt az a törvény, amit meg fognak szavazni, hogy mostantól kezdve majd a pályázatot elbíráló akár a saját cégét, a feleségének cégét vagy bármelyiket elbíráhatja nyugodtan, hiszen megszüntették az összeférhetetlenségi szabályokat ezzel kapcsolatban - de ez akkor még bűncselekmény volt. Egy mondat: ez nem bűncselekmény.

A Jobbiknál nagyon jó jogászok vannak. Ezeket a jogászokat én becsülöm, szakmai munkájukat is elismerem. Nem tudom elképzelni azt sem, hogy ha rossz jogászok lennének, ezek itt mind (*Felmutat több dossziét.*), ezek csak az elmúlt négy év saját magam által benyújtott feljelentései, amiből önök nem fogadtak el egyet sem. Egyetlenegy sem. Mindegyikről úgy érezték, hogy ezek megalapozatlan feljelentések, mindegyiket visszadobták. Én ezt maximum furcsának tartom. De hát szívük joga.

Mi azt szeretnénk, hogy a végrehajtói hatalmi ág független legyen a politikától teljes mértékben. Ha egyszer Jobbik-kormány lesz, akkor ilyen ügyészséget képzelünk el ebben az országban. Köszönöm. (*Szórványos taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Gógös Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Harangozó képviselőtársam jelezte a Borsod megyei földpályázattal kapcsolatos problémáját. Ennek van egy külön ága, amit én szeretnék most elmondani, mert érintve van benne az ügyészség.

Ahogy itt szóba került, volt egy olyan pályázó, hát, nem egy, több is, most ugyanez van a Hortobágyon is, akik fiktív lakcímmel pályáztak, pontosabban itt fiktív telephellyel. A Készenléti Rendőrség, a Nemzeti Nyomozó Iroda korrupció és igazgatási bűnözés elleni főosztálya meg is állapította, hogy itt valótlán adatokat szolgáltatott az egyik pályázó, és ezzel elnyert 500 hektár területet, és az 500 hektár terület után igényelt európai uniós támogatást.

A Készenléti Rendőrség úgy ítélte meg, hogy a két ügy különválasztandó, tehát átadta profi szakembereknek, az adó- és vámhivatal részlegének, akik az európai uniós támogatásokat vizsgálják, tehát ebben szakemberek. Ez a részleg megállapította, hogy alapos a gyanú, hogy költségvetési csalás történt, hiszen egy nem létező, fiktív telephellyel igényelt valaki támogatást, és ennek alapján ezt a támogatást ki is fizették, és gyanúsítottként ki is hallgatta Kanyok Attilát, akiről itt már volt szó, Mengyi Roland képviselő úr személyi titkárát, Tiszaújváros fideszes polgármesterjelöltjét.

(13.10)

Tehát még egyszer mondom, a szakemberek alapították ezt meg, akik ebben profik, tehát folyamatosan ilyen ügyeket vizsgálnak, nagyon jó felderítéssel, és hála istennek, nem is sok bajunk van emiatt az európai uniós kifizetésekkel, mert sok mindenkit elkaptak, aki próbálkozott ilyennel.

Ezek után Kanyok Attila panaszt tett az ügyészségen, hogy bűncselekményt nem követett el, és egyebekben vallomást érdemben nem kíván tenni. Az ezt felülvizsgáló ügyész úgy döntött, hogy ez a panasz megáll, és megszünteti a nyomozást ebben az ügyben.

Ezzel több baj is van, hogy ugyanazokból az iratokból teljesen más következtetésre jutottak azok, akik ennek a területnek az egyértelmű szakértői, meg más megállapításra jutott az ügyész. Ami a legnagyobb probléma, hogy az indokolásban van egy olyan mondat, hogy „a valós földhasználat alapján kiutalt támogatással mint költségvetésből származó pénzeszközzel kapcsolatban vagyoni hátrány így nem merült fel”. Az a rossz hírem, hogy ha valaki nem jogosan vesz fel támogatást, ott mindenképpen van vagyoni hátrány, mégpedig azoknak a gazdálkodóknak a hátránya, akik emiatt kevesebb pénzt kaptak. Itt nem milliárdokról van szó, szeretném jelezni, de a rendszer úgy működik, hogy a teljes összeget a valós igénylésekre osztják. Tehát amennyiben ez elutasításra került volna, akkor a többi gazdálkodónak több pénz jut. Tehát nem igaz az a megállapítás, hogy nem merült fel vagyoni hátrány. Igenis felmerült ebben az esetben vagyoni hátrány.

De azért itt az indokolásban nagyon érdekes dolgok vannak, ami kicsit mosolyra fakasztó. Azt írja az ügyész: „A nyomozás során a Bükk Nemzeti Park Igazgatóság megkeresésre adott válaszaiból, illetve a becsatolt okiratokból megállapítható volt, hogy a földhaszonbérlettel kapcsolatos pályázaton az a társaság vehetett részt, amelynek székhelye a pályázattal érintett település határaihoz képest 20 kilométeren belül volt. Bár a feltüntetett székhely nem tekinthető valósnak, azonban a társaság cégnyilvántartásban bejegyzett székhelyeként csakis ennek a megjelölése volt lehetséges a pályázati eljárásban.” Hát ettől az ember még csaló! „A valótlán székhelybejegyzéssel kapcsolatos tényállás pedig a közokirat-hamisítás büntette miatti nyomozásban nyert értékelést, amely ügyében vádemelésre került sor.” Ebben az az érdekes, hogy vádemelés van közokirat-hamisításért, majd utána, miután ezzel a hamisított közokirattal valaki megnyer 500 hektárt, majd leigényel 20 millió forint uniós támogatást, az meg nem minősül csalásnak. Én azt gondolom, hogy ez nem így van.

Tehát én azt szeretném csak ezzel mondani, hogy ilyenekre nem lenne szükség, tehát ilyen határozatokra, mert akkor még el is hinnénk, hogy itt valós indokok alapján fogadnak el panaszt. Itt nagyon sokan tettek gyanúsítás ellen panaszt, én nem hallottam egynél se - legalábbis, ami politikusokat

érintett volna -, hogy az előzetes nyomozati cselekmény alapján ezt elfogadta volna az ügyészség ilyen értelemben. Itt ennél ez nem volt kérdés, csak véleményem szerint óriási hibát követtek el, mert ezt precízen végignyomozták, tehát itt van nálunk minden papír, ami alapján egyértelműen csalás, ha valaki nem létező telephellyel akar európai uniós támogatást szerezni. Ez nem lehet kérdés. Ez pontosan ugyanolyan csalás, amiért most négyen már előzetesben vannak, hogy nem létező földhasználattal, mert innentől kezdve a földhasználat se jogos... Most az egy kérdés, hogy ezt most bejegyezték, de csak jelzem, azóta már az NFA is visszavette ezt a földet.

Tehát innentől kezdve nem kellett volna ezt az ügyet elengedni, mert a teljes pályázati rendszer bukását jelenti egy ilyen, hogy nyugodtan csalhatsz, öreg, bejelentkezhetsz bárhova, igaz, hogy te nem laksz, ott meg semmi közöd ahhoz, de ettől függetlenül te mindent fölvehetsz. Ugyanis az egész pályázat csak ezeknek a pénzeknek a lenyúlására volt jó, mert itt pár ezer forintos bérleti díjat kellett fizetni, és 500 hektár esetén nagyjából 50 millió forint támogatáshoz lehetett jutni. Ez már azért elég komoly történet. Ebből, mondjuk, csak a felét tudta fölvenni vagy még a felét se egészen, mert a második részét már nem fizették ki neki, mert közben visszavették tőle a földet.

Tehát én nem értem ennek a logikáját, hogy az erre szakosodott nyomozó hatóság egyértelműen megállapítja, hogy csalás történt, majd utána bebalag az ügyészségre a delikvens, és azt mondja, hogy márpedig én nem csaltam, vallomást nem tett, nem követtem el bűncselekményt, az ügyész meg úgy gondolja, hogy akkor ez rendben van. Én meg azt gondolom, nincs, mert igazságszolgáltatásba vetett hit van. És természetesen ez ellen mi nem reklamálhattunk, mert ha reklamálhatunk, akkor azt leírhattam volna, mondjuk, a legfőbb ügyész úrnak, hogy nem értek egyet, hogy nincs ebben vagyoni hátrány, mert ezt a pénzt elvette az illető a többi gazdálkodó elől, ugyanis a visszaosztást már említettem, hogy azt osztják vissza, amennyi összeg van jogszerűen. Tehát szerintem hibás volt ez a ténymegállapítás.

Én úgy gondolom, hogy ebből a mai vitából egyértelműen az látszik, hogy ezekben az esetekben nem elfogulatlan az ügyészség. Tehát ha jogállamot akarunk, szerintem ezen sürgősen változtatni kell, ebben mindenkinek megvan a maga felelőssége, biztos, hogy jogszabályalkotás oldaláról is. Mi fogunk tenni ilyen javaslatokat, hogy ez így ne lehessen, de azt kérjük, hogy ezt tényleg komolyan kell venni, mert innentől kezdve óriási problémáink lesznek, azt gondolom, és ebbe nem lenne jó beleszaladni.

Tehát ezért mondtuk el ezeket a valós példákat, én is határozatból idéztem, tudnék hosszasan is, de nem kívánom ezzel húzni az időt. Nevetséges határozatokat kaptunk időnként a feljelentéseinkre, nevetéset. Szívesen állunk, állunk bármikor, én is voltam feljelentő ügyekben, elmentem tanúként is bárhova, szívesen segítünk is a saját szakterületünkön, ha esetleg nincs megfelelő szakember hozzá. De

legalább a látszatát kerüljék már el, hogy itt politikai alapon dőlnek el a dolgok! Mi azt szeretnénk, ha ez nagyon sürgősen megváltozna, de nyilván ez az időszak nem ilyen volt, ezért ezt a beszámolót természetesen nem tudjuk elfogadni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szilágyi György képviselő úr következik kettőperces felszólalásra.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Ígérem, az utolsó felszólalásom, mert egy kicsit úgy érzem, hogy egy olyan hangulat van itt, hogy mondhatunk mi bármit, önök meghallgatják, aztán elmennek, aztán ugyanúgy folyik tovább minden, ahogy folyt.

De ennek lezárásaképpen, felszólalásom lezárásaképpen engedjenek meg egy idézetet szintén az ügyészségtől, dr. Ott István főügyész ügyész, vezető ügyésztől, aki elutasította a további nyomozást Biszku Bélával kapcsolatosan. Ő a következőket mondja: „A nyomozás adatai, így a történelmi dokumentumok alapján kétségtelen, hogy Biszku Béla szovjet szervekkel kapcsolatot tartott fenn, ezen adatok alapján célja a Magyarországon 1948-49-ben létrejött társadalmi, politikai, gazdasági rendszer fenntartása, az országnak a Varsói Szerződés szövetségi rendszerében tartása volt.” Itt ez a leírás megállapítja a felségsértést, vagyis a hazaárulást, mert ez volt. Utána, folytatom: „Nem állapítható meg, hogy a kapcsolatra Magyarország területi épségének megsértése vagy a nemzetközi jogalanyiség megszüntetése érdekében került volna sor, így e körülmény történelmi, politikai megítélés tárgyát képezi.”

Önöknek nem történelmi és politikai megítélést kellene, hanem büntetőjogi kategóriákat kellene megítélniük, és mivel itt leírják a felségsértés, vagyis a hazaárulás fogalmát, és az is tény, hogy Biszku Béla ezen magatartásával nem nagy kárt okozott ennek az országnak, „csak” szovjet csapatok állomásoztak itt sokáig, és elnyomták a magyar embereket, önök ezt megállapítják, majd utána azt mondják, hogy hát ez történelmi, politikai megítélés kérdése. Uraim, ez szegyen!

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Innentől kezdve befejeztem, úgy érzem, nem vita van és nem párbeszéd, hanem egyszerűen csak hallgatnak, és marad minden a régiben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gyüre Csaba képviselő úr következik rendes felszólalásra a Jobbik-képviselőcsoportból.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit eltérve az eddigi hozzászólásoktól, az Alaptörvénnyel kezdeném, annak is a

29. cikkével, amely kimondja, hogy „az ügyészség az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője”. Tehát ez az alapja az ügyészi tevékenységnek, ami az Alaptörvényben meghatározódott: a büntetőigény kizárólagos érvényesítése.

Ez egy nagyon komoly jog, egy komoly alkotmányos jog, ami az ügyészséget illeti, de ez nemcsak egy komoly jog, hanem ez egyben kötelezettség is és hatalmas nagy felelősség is az ügyészség vállán, hiszen ebből következik, ebből a törvényhelyből, illetve az ügyészségi törvényből is, hogy senki másnak nincs joga büntetőigényt érvényesíteni Magyarországon, csak az ügyészségnek. Tehát az ügyészség fogja eldönteni azt, hogy ki ellen emelnek vádat Magyarországon, tehát eldönti azt, hogy kinek van meg az esélye egyáltalán arra, hogy elítéljék, hogy megállapítsa a bíróság a büntetőjogi felelősségét, és kinek nincs; ki az, aki gyakorlatilag kikerülhet ezáltal az ország joghatósága alól is, a büntetőjogi joghatóság alól is, hiszen aki ellen nem emel vádat az ügyészség, az ellen büntetőeljárás a nyomozati szakaszban legkésőbb meg fog szűnni, elítélni őt nem fogják.

(13.20)

Éppen emiatt egy hatalmas felelősség is, és éppen ezért kell az ügyészségnek olyan magatartást folytatnia, hogy a teljes magyar lakosságnak bírja a bizalmát, hogy lássák azt, hogy mind a kötelességét teljesíti, mind pedig a felelősségét is megfelelően viseli ennek.

Éppen ezért több képviselőtársam mai beszédében, illetve a vezérszónoki nyilatkozatokban is elhangzottak olyanok, amelyek kritizálták az ügyészséget abból a szempontból, hogy rengeteg ügyet halunk, illetve sajnos ez az elmúlt 25 évnek a terméke, hogy rengeteg olyan ügy volt Magyarországon, amelyek a teljes ország közvéleményét felborzolták, de semmilyen konkrét intézkedés nem volt. Nem lettek megtalálva a fő bűnösök, nyomozások ugyan folytak bizonyos esetekben, néha még nem is folytak, de aztán nem került oda nagyon sok ügy, hogy ebből vádemelések lettek, vagy ha voltak is, akkor csak nagyon apró és kicsi bűnösök lettek elfogva, és akik ezeket úgy szervezték annak idején, azok nem. De mondom: ez nem az elmúlt öt év problémája, hanem az elmúlt 25 évnek.

Beszélhetünk itt egészen az MSZP pártvagonának az eltűnéséről és felszívódásáról, azoknak az átjátszásáról, a rendszerváltást követően hirtelen bizonyos politikusoknak a meggazdagodásáról, akár milliárdossá válásáról, beszélhetünk az autópályaépítésekről, amelyek itt a térség legdrágább autópályái voltak, de ugyanígy a vasúti építések is és a többi. Beszélhetünk arról, amikor azt láttuk és olvastuk mindenhol, hogy bizonyos esetekben polgármesterek vagy politikusok, akik döntési jogkörrel bírnak, 10 százalékosnak vagy 20 százalékosnak nevezi őket már a lakosság, mert tudják, hogy akkor fog valaki megkapni valamilyen megbízást, hogyha bizonyos csúszópénzeket juttat el oda. És amikor mi itt szóvá

tettük bármikor, ellenzéki pártok, mindig azt kaptuk a parlamentben, hogy tessenek feljelentést tenni, tessenek hozzá hozni a bizonyítékokat.

Csak azt is látni kell, hogy nem mi, országgyűlési képviselők vagyunk a nyomozó hatóság, nem mi vagyunk az, akiknek ott áll a rendőrség a rendelkezésére, akiknek a bizonyítékokat így hozzák azok az emberek, akiknek ez a feladatuk, akik évtizedeken keresztül ebben nőttek fel, megfelelő tapasztalatuk van. Tehát nekünk nincsen meg az a nyomozati jogkörünk, amivel mi ezeket tudnánk hozni. Éppen ezért lenne nagyon fontos az, hogy ezekben a kirívó ügyekben az ügyészség bizony hivatalból lépjen fel, és rengeteg közelmúltbeli példát is említettek a képviselőtársaink, csak példálózó jelleggel.

Szó volt itt már a Margit híd felújításáról, amit éppen Schiffer képviselőtársam, illetve Staudt Gábor képviselőtársam is említett, a trafikmutyikról, a közgépes pályázatokról, a közbeszerzési pályázatokról, az állami földek gyanús átjátszásáról, a milliárdos áfacsalásokról és a többi. És mi történik ezekben az ügyekben? Azt látjuk, hogy a média ezeket felkapja, a média foglalkozik vele, és milyen eredményeket kapunk? Gyakorlatilag semmilyen. Semmilyen eredmények ezekben nincsenek. Beszélünk róla, a média megírja, aztán majd évek múlva, évtizedek múlva ugyanúgy elfelejtődnek, mint ahogy az olajügyek elfelejtődtek annak idején, ugyanúgy nem fognak vele az emberek foglalkozni. Akik ebből milliárdokat szedtek össze, azok nyugodtan ülnek a babérjaikon. És mi lesz ezzel, milyen kép alakul ki az ügyészségről, milyen kép alakul ki Magyarország kormányáról, a Magyar Országgyűlésről, amikor azt fogják mondani, hogy hát, milyen országban élünk mi? Egy banánköztársaságban élünk, ahol nem történik meg az ügyeknek a feltárása, az ügyeknek a kivizsgálása? Ha korrupciós ügyről beszélünk, hogyha politikusok is érintettek benne, akkor abból már semmi nem lesz, hiszen úgyis valahol ezt majd el fogják kaszálni, és valahol majd el fog tűnni, el fog sikkadni az az ügy.

És akkor hallottuk, valaki itt említette, hogy ha valaki a Marsról jött volna és végighallgatta volna a mai felszólalásokat, akkor az MSZP-s képviselők felszólalása alapján úgy tűnne, minthogyha lenne itt egy nagyon-nagyon csúnya jelenlegi kormánypárt, aki az elmúlt négy és fél évben bevezette a korrupciót Magyarországon, amit ők mélységesen elítélnek, és nem beszélnek az azt megelőző évekről, amikor ők voltak kormányon, amikor rengeteg korrupciós ügyről hallottunk, ahol ugyanúgy nem történt meg ezeknek a kivizsgálása, ugyanúgy nem történt meg ezeknek a feltárása. Amikor arról beszélnek, és itt felelőségre akarják vonni a legfőbb ügyészt és mindenkit, aki ezen a téren nem tett semmit, és halljuk ezeket a történeteket itt sorban, hogy milyen visszaélések vannak, hogy folyamatosan a bíróság felmenti, mert az ügyészség másfajta irányba megy el, nem olyan tevékenységet végez; itt nem az ügyészséget akarom védeni, csak azt akarom érzékeltetni, hogy mennyire arra játszik rá ez az ellenzéki párt, hogy az embereknek a politikai emlékezete csak bizonyos rövid időre

terjed ki, és nem nézi a 8 évvel, 15 évvel ezelőtt történeteket, minthogyha itt egy olyan párt lenne, amely gyakorlatilag semmit sem tett.

Nem akarok én semmi másra ezzel kapcsolatban utalni, de azért szeretnék egy példát felhozni az elmúlt négyéves cikusból, ami szerintem eléggé botrányos volt, és egy olyan eseménye volt az elmúlt négyéves ciklusnak, ez pedig a T/6391-es törvényjavaslat volt, amely az országgyűlési törvénynek a módosításáról szól, és amiért kiemelném, az a 9. számú módosító javaslat volt. Ennek az a lényege, hogy beszélünk a korrupcióról, és itt a rendszerváltáskor, 1990-ben olyan jogszabály-módosítások történtek, amelyben a nagy jelentőségű korrupciós ügyekben lehetősége volt a Magyar Országgyűlésnek, hogy azokat kivizsgálja. Eseti bizottságokat állíthatott fel abban az esetben, amikor a rendőrség már nem tudott eljutni, mert a politika letette azokat a sorompókat, amin nem tudott továbblépni, akár az ügyészségnél, akár a rendőrségnél, és abban az esetben legalább az ellenzéknek joga volt arra, hogy vizsgálóbizottságot állíthasson fel, és kivizsgálhassa ezeket a korrupciós ügyeket. Majd 2012 márciusában éppen az MSZP-s politikusok voltak azok, akik beadtak egy törvényjavaslatot, amelyben jelentősen leszűkítették ezeknek a vizsgálóbizottságoknak a lehetőségét. Én azért név szerint is felolvasnám, hogy kik voltak azok a politikusok: Ujhelyi István, Harangozó Tamás, Lamperth Mónika, Mesterházy Attila, Simon Gábor és Bárándy Gergely, akik azt a törvényjavaslatot nyújtották be az országgyűlési törvény 24. § (1) bekezdéséhez, amely szerint az Országgyűlés a közérdekű interpellációval, kérdéssel, azonnali kérdéssel nem tisztázható ügyekben állíthat fel csak egyedi vizsgálóbizottságot.

Tehát leszűkítették, márpedig interpellációt, azonnali kérdést bármivel kapcsolatban be lehet adni, tehát ami abban nem tisztázható szerintük, tehát itt már beszűkítették a lehetőséget. Nem hozhat létre vizsgálóbizottságot egyedi jogi felelősségek megállapítása ügyében, nem terjedhet ki a vizsgálat olyan ügyekre, amelyeknek folyamatban lévő büntető-, szabálysértési, polgári vagy hatósági eljárás a tárgya. És mi történt? Gyakorlatilag azóta minden olyan ügyben, ami korrupciós ügy itt felmerül a parlamentben, amiben vizsgálóbizottságot szeretnénk felállítani, akkor erre a jogszabályra hivatkozva szépen a kétharmados többség lesöpri.

És mit tapasztaltunk? Az, hogy az MSZP benyújtotta ezt a törvényjavaslatot, ezt a módosító javaslatot, az csak egy dolog, mert nem kötelező elfogadni, és azt is láttuk az elmúlt négy év gyakorlatában, hogy gyakorlatilag az ellenzéknek bármilyen javaslata volt, azt a kétharmados többség így söpörte le. Hát, nagyon véletlen, hogy volt egy pont, ahol éppen találkozott a kétharmados többségnek az akarata, meg az akkor volt, korábbi kormányzó többségnek az akarata abban, hogy felejtjük el a múltban tett bűncselekmények kivizsgálásának a lehetőségét itt a parlamentben, hogy ne tudjunk a korrupcióval kapcsolatban vizsgálóbizottságokat felállítani, és ez úgy látom,

hogy mind a két pártnak, amely itt Magyarországot kormányozta az elmúlt 25 évben, együttesen érdeke.

Sajnos, ebben semmilyen változás nincsen. Ezért élhet ma is a korrupció. Ezért nincs az ügyészségen egy olyan valódi, ütőképes szervezet, amelynek az lenne a feladata, hogy feltárja a jelenlegi politikai ügyekben is azokat a szálakat, amelyeket itt több képviselőtársam is elmondott, és hivatkozott Horvátországra és más olyan országokra, ahol bizony kiválóan tud működni. Itt abban a pillanatban, amikor valamilyen politikai érdekekbe ütközik a nyomozás, akkor itt az lesz vizsgálva, hogy vajon kinek az érdeke, mehetünk-e tovább, nem mehetünk tovább.

Amíg ez Magyarországon így működik, addig Magyarországon a korrupció felszámolásáról nem beszélhetünk, addig sajnos Magyarország a korrupció posványába fog süllyedni itt, Európa közepén, és ezen kell változtatni. Legfőbb ügyész úr, nagyon jó munkát kívánok ehhez! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyjából látszik az, hogy a vita végéhez közeledünk. Egyrészt ez egy természetes dolog, másrészt viszont azt kell mondjam, hogy sajnos, mert reakciókat nem nagyon hallottunk, ahogy ez szokás. Ezt a fideszes képviselőktől már megszoktuk, szóvá se tenném, de sajnálom, hogy legfőbb ügyész úr részéről sem. A zárzó más, legfőbb ügyész úr, természetesen, csak tudja, ön is tapasztalt már ebben a világban, az a sajátossága, hogy az nem vita, hanem arra már nem lehet válaszolni.

Egy gondolat, amit Gyüre képviselőtársam felszólalásához szeretnék hozzátenni, és aztán valóban csak a mi részünkről lezárnám ezt a vitát. Képviselő Úr! Amit a vizsgálóbizottságokkal kapcsolatban elmondott, abban semmi olyan szándék, amit ön megfogalmazott, nem volt.

(13.30)

Ha valami bizonyítja ezt, mert azt gondolom, hogy ha állítok egy ilyen, akkor úgy illik, hogy valamivel próbáljam igazolni, akkor az az, hogy mi mindig partnerek voltunk a vizsgálóbizottságok felállításában, képviselő úr. Nem gondolom azt, hogy tud olyan tendenciáról beszélni, amikor a szocialista képviselőcsoport ne járult volna hozzá vizsgálóbizottságok felállításához. Ez a szűkítés nem szólt másról, mint arról, hogy amit lehet tisztázni interpellációval, azonnali kérdéssel, abban a témában ne lehessen vizsgálóbizottságot felállítani; nem abban a témában tehát, képviselő úr, amiben ne lehetne beadni interpellációs kérdést vagy bármilyen más típusú kérdést, hanem amit lehet tisztázni ilyen esetekben,

azaz, ami könnyen megválaszolható. Az, hogy egyébként ezt a szabályt a fideszes többség visszaélészerűen használja, erről egyrészt azt tudom mondani, hogy nem mi tehetünk róla, a másik, amit tudok mondani, hogy utólag, ismerve ezt a gyakorlatot, őszintén sajnálom, hogy beadtuk ezt a módosító javaslatot, tisztelt képviselőtársam. De higgye el nekem, hogy nem így akartuk, mi nem ezt a lovat akartuk, ugye, ezt lehet mondani. És ezt a mi hozzáállásunk egyértelműen bizonyítja a vizsgálóbizottságok ügyében.

Magyarán szólva, sajnós egy olyan módosító javaslattal álltunk elő, ami alkalmat adott arra a gyakorlatra, hogy a Fidesz ezt félreértelmezve meggátolja a vizsgálóbizottságok felállítását. Ezt én elismerem önnek, és ha ezt hibaként rója fel, akkor ez igaz, de azt ne olvassa a fejünkre, képviselőtársam, arra kérem, hogy mi a vizsgálóbizottságok felállítása ellen vagyunk vagy ezeknek az ügyeknek a kivizsgálása ellen. Már csak azért sem, mert alapvetően ezek a vizsgálóbizottságok, amik eddig felálltak, a mi tevékenységünket vizsgálták. Azokat persze felállították a fideszes képviselők, teljesen mindegy, hogy tisztázható-e interpellációval vagy nem, úgyhogy magyarán szólva, azok az ügyek maradtak volna, amik éppen a mostani kormánynak a tevékenységét vizsgálják, amivel egyébként egyetlen vizsgálóbizottság nem állt fel az elmúlt négy évben, és gondolom, a következő négyben sem fog. Ez viszont biztos, hogy nem a mi érdekünk, hogy ez ne történjen meg. Erről ennyit.

Ami a vitát illeti, azt szeretném kiemelni, és nem kívánok megismételni semmit, amit a korábbiakban akár én, akár képviselőtársaim elmondtak: ezeket a példákat, amiket felsoroltunk, ezeket - hogy fogalmazzak - nem panasznapként gondoltuk előadni, hanem azoknak az állításoknak az alátámasztásaképpen, amit vezérszónoki felszólalásomban megfogalmaztam, illetve amelyet egyébként még, mondjam azt, átfogó jelleggel Harangozó képviselőtársam megfogalmazott mint kritikát.

Azt szeretttük volna bemutatni ezeken keresztül, hogy amikor arról beszélünk, hogy mi az ügyészség tevékenységét nem tudjuk elfogulatlannak értékelni, és nem tudjuk kimondani azt, hogy politikai szempontból nem voltak bizonyos ügyek motiváltak, akkor mi ezt nem egy politikai lözengként kívánjuk hangoztatni, hanem bizony meggyőződéssel, példák illusztrálva ezt. Én azt gondolom, hogy érdemes legalább átgondolni, hogy miket tartalmaztak ezek a felszólalások és milyen ügyekről szóltak, azok milyen eredményéről és az ügyészség eljárásának a bíróság általi mikénti minősítéséről.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Legfőbb-ügyész-helyettes Urak! Én mindannyiukat, közülük kettőt pontosan ismerem, a büntetőjogi tudását nagyra értékelem és ismerem, azt gondolom, hogy viszonylag jól ismerem, én is figyeltem a felszólalásokat, jöjjenek azok bármelyik frakcióból, és találtam benne büntetőjogásként én is olyat, amit kifogásolni tudok. És azt tudom mondani, hogy ha én válaszolnék egy ilyen felvetésre, akkor bizony bele lehet ka-

paszkodni, hogy büntetőjogi szempontból vagy büntetőeljárás-jogi szempontból az nem pontos, az nem úgy áll meg. Én mindazonáltal azt szeretném kérni, hogy - ha már nem vitatkozunk, és kénytelen vagyok csak megelőlegezni bizonyos gondolatokat - ne ezt tegyék. Ne ezt tegye, legfőbb ügyész úr! Ugyanis a lényegen nem változtat. A lényegen nem változtat, azon nem változtat, hogy ezek az ügyek miként alakultak, ezek az eljárási cselekmények miként alakultak, és azon sem változtat, hogy ezek a példák igazolják azt, hogy míg - ahogy, azt hiszem, kétperces felszólalásomban mondtam - az ügyészség az egyik oldalon a szálkát is megtalálja, a másik oldalon a gerendát sem.

Őszintén sajnálom azt, még egyszer szeretném a figyelmet arra felhívni, hogy nem tudott egy parlamenti vita kialakulni ebben a témában. Azt gondolom, hogy legfőbb ügyész úrnak sem derogált volna, hogy vitatkozzon parlamenti képviselőkkel. Ez az első olyan alkalom, az első öt év óta, amikor az Országgyűlés valóban tud élni az ügyészséget ellenőrző jogkörével. Sajnos, és ezt a vezérszónoki felszólalásomban is elmondtam, hogy oly mértékben szűkült le ezeknek a lehetősége, ami gyakorlatilag egy hatékony ellenőrző mechanizmust nem tartalmaz, és a valós ellenőrző funkció betöltését gyakorlatilag lehetlenné teszi. Az, hogy kétszer két percben, utána kétszer egy percben kérdezni lehessen a legfőbb ügyész urat, azt gondolom, hogy nem tartozik a hatékony ellenőrzési módszerek közé.

Itt most időkeret nélkül folytathattunk le egy vitát. Időkeret nélkül mi el is mondtuk mindazokat az ügyeket és azokat a kifogásokat és kritikákat, amiket mi helyesnek gondoltunk. Szívesen vettük volna, ha a vitában kapunk ellenérveket is, mert nyilvánvalóan az ügyészség képviselőjének van véleménye erről, és vannak kritikai észrevételei is, és abban is biztos vagyok, hogy a „visszautasítom” szó vagy az „elzárkózom” szó sokszor fog szerepelni a legfőbb ügyész úrnak a válaszában. Jó lett volna, ha ezt meg tudjuk beszélni, és nem egyoldalú ez a kommunikáció.

Ettől függetlenül én azt kérném csak az ügyészség vezetőitől, hogy ezeket a kritikákat, amiknek nyilvánvalóan egy részét kifejezetten nem tartják jogosnak, talán más részéről elgondolkoznak önök is, hogy van benne némi igazság, ezeket gondolják végig. Gondolják végig, mert talán így tudunk egy picit előrejutni abban, hogy ez a gyakorlat megváltozzon.

Én őszintén remélem, hogy senki nem személyeskedésnek veszi azokat, amiket elmondtunk, hanem olyan felszólalásoknak és megszólalásoknak, amiket bizony néha indulat szül, én ezt elismerem szívesen, de attól még lehetnek megalapozottak; olyan felszólalásoknak, amik részben az elmúlt időszak kritikájáról szólnak, de ennél talán nagyobb részben szólnak arról, hogy szeretnénk és kívánjuk azt, hogy ez a gyakorlat megváltozzon. Szeretnénk azt, hogy amikor a legfőbb ügyész úr, legyen az ön, aki most hivatalban van, vagy az ön utódja feláll ide a pulpitusra, és elmondja azt, hogy az ügyészség a

jogszabályoknak megfelelően működik, mindent betart, és minden törvényes, akkor én fel tudjak állni oda, a pulpitusra, és azt tudjam mondani, legfőbb ügyész úr, nagyon szépen köszönöm, én is így gondolom. Nekünk ez a célunk, ez a tervünk, ez a reményünk. És azok a kritikák, amiket elmondtunk, azok, még egyszer mondom, nem csupán a múlttról szólnak és a múlt sérelmeinek a felemlegetéséről, hanem arról, hogy esetleg tud ez a jövőben másként alakulni.

Nem vagyok naiv ember, majdnem egy évtizede vagyok itt a parlamentben országgyűlési képviselő, de azért a hit még mindig él bennem, és én addig szeretnék képviselő lenni, ameddig nem száll el minden illúzióm. És az az illúzió még mindig megvan bennem, hogy ez a metódust, ezt a működési modellt, ezt azért lehet másként is csinálni.

Én erre kérem legfőbb ügyész urat is, és nagyon nagy figyelemmel és kíváncsisággal fogom hallgatni majd a választát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Staudt Gábor képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon röviden, meg szeretném védeni Gyüre Csaba képviselőtársamat. Bárándy Gergely elmondta, hogy azt a kezdeményezést, amit ők tettek, hogy szigorítják a vizsgálóbizottságok felállítási szabályait, talán valami olyasmit is mondott képviselőtársam, hogy ezt egy kicsit megbánták, vagy nem gondolták, hogy így fog elsülni. *(Dr. Bárándy Gergely bólogat.)* Nos, tudja, az a probléma, hogy önök ezt azért javasolták, nyilván nem tudom, ki volt a megszövegezője, nehogy a nyolc év MSZP-kormányait hatékonyan vagy akár a parlament előtt lehessen ellenőrizni. *(Dr. Bárándy Gergely: Ugye, ezt nem mondd komolyan?)*

(13.40)

Ettől félték, csak ez pont az ellenkezőjére fordult, amikor is kizárták azt, hogy a Fidesz esetleges bűneit sem lehet vizsgálni. És ez az a probléma, amiről beszéltünk, hogy a dolgot csak úgy lehet kezelni, hogy ha a korrupció, pártállástól és mindenféle színezettől függetlenül, fennáll, akkor el kell járni.

Ha ezen a mentalitáson nem tudunk változtatni, akkor nem tudunk előrelépni. Tehát az MSZP-nek is szembe kell néznie azzal, reméljük, hogy szembe is fog - nyilván ez önökön múlik -, hogy bizony a múltban nagyon komoly bűnöket elkövettek a magyar nemzet ellen, amit először is meg kell gyónni, és utána lehet esetleg valami újról vagy a jövődöbéli fogadalmakról beszélni.

Ez persze a Fidesz bűneit nem menti fel, de ami a vizsgálóbizottságokkal megesett, az teljesen és nagyon jól szemlélteti azt, hogy az elmúlt 25 évben mik zajlottak ebben az országban.

(Móring József Attila elfoglalja jegyzői helyét.)

Az a mentalitás, amit az emberek csak úgy fogalmazznak meg az utcán, egyik vagy másik félre mutogatva, hogy nem a korrupció fáj éppen a másik félnek, hanem az, hogy éppen nem ők lopnak. És attól tartok, hogy az embereknek ebben nagyon is igazuk van, és amíg nem tudjuk megváltoztatni ezt a hozzáállást, amit itt látunk, addig az emberek véleménye sem fog sajnálatos módon megváltozni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Néhány konkrét ügygel szeretnék most itt a Ház előtt megmutatkozni, amelyekkel az elmúlt években volt alkalmam foglalkozni.

Többször elmondtam már itt, de az ügyesség kapcsán még nem volt módom erre, a Fertő tó esetét, amit ismét a figyelmükbe ajánlok. Trianon nagyjából 6 ezer hektár nádat hagyott itt nekünk a Fertő tóból, ennek közel 100 százalékát egy SZDSZ közeli vállalkozó 2006-ban kiprivatizálta magának, örökös ingyenes nádaratási joggal. Egészen elképesztő modell, még senkivel nem találkoztam, aki azt mondta volna, hogy ilyen egyébként létezne, de hát megoldotta.

Az a kevés, ami itt maradt, az a 180 hektár, az is egy adminisztrációs hiba miatt maradt a magyar állam kezelésében - elfelejtették a soproni földhivatalban átvezetni ezt a néhány hektárt. Az ügy elég bonyolult, nyilván most nincs arra mód, hogy minden részletére kitérjünk, mindenesetre 2010 óta próbálok eredményeket elérni ebben az ügyben, hogy kerüljenek vissza a normális állapotok, a helyben élő, évtizedek, több generáció óta nádaratással foglalkozó magyar családok tudják végezni a munkájukat. A magyar állam is járjon jól, hiszen ezután egyébként nádaratási támogatás jár az Európai Uniótól, hasonlóan a területalapú támogatás logikájához, és ezért ez bőven elegendő lenne arra, hogy a tó ökológiai állapotát az állam is képes legyen finanszírozni, fenntartani. Nem beszélve arról, hogy a turizmus a magyar oldalon gyakorlatilag nem létezik, és sok-sok egyéb problémát vet fel.

Tettem egyébként feljelentést is természetesen az ügyben, hiszen az állami szervek, legyen szó kormányhivatalról, három minisztériumról, bármilyen szervről, akit megkerestem, vízügyi igazgatóság, környezetvédelmi hatóság, tehát teljesen mindegy, miről beszélünk, mindenki elmondta, hogy nekem van igazam, nekünk van igazunk, és ez egy tarthatatlan állapot, mégsem léptek semmit évekig, ezért önköz fordultam.

Mivel jó néhány úton próbálkoztam, végül arra jutottunk, hogy talán a környezetkárosítás lenne az

az eset, ami itt megállná a helyét, és amiben érdemes lenne vizsgálni önöknek, és valamilyen elképesztő mondvacsinált indokkal utasították vissza ezt a felvetésemet. Ezúton is kérem, hogy ezt bírálják felül, és próbáljanak meg ebben az irányban mozogni, ugyanis a Fertő tó a világörökség része, jelenleg pedig ott tart, hogy pusztul, a halak már nem kapnak elég oxigént az olyan időszakokban, ami az ő számukra egyébként nagyon fontos lenne, a nádatartás nem történik meg a gyakorlatban. Szinte minden évben csak úgy vette fel ez a cég a támogatást, hogy mellé a teljesítést nem eszközölte, egyáltalán nem volt tehát nádatartás sok-sok évig, ami a tónak egy gyorsított feltöltődését eredményezi.

Sok szó esett ma már teljesen jogosan az állami földek esetéről is. Én is jó néhány olyan ügyvel találkoztam, ahol bizony önöknek eljárni illett volna, sőt odáig merészkedek, hogy itt akár a titkosszolgálati módszerek bevezetését is javasolnám, hiszen pletykákból ugyan, de annyi helyről megerősítve, hogy én magam elhiszem és alátámasztottnak gondolom, vannak vagy lehetnek olyan megyei NFA-vezetők, akik akár tíz évre előre elkérik az adott pályázótól a területalapú támogatást zsebbe, ennek az összegnek a bejuttatása után pedig az illető akár 200 hektár állami földet is megkaphat húsz évre, vagy megtarthat, mert erről is hallottunk példákat.

Persze ezekre nagyon nehéz bizonyítékot találni, önöknek vannak meg erre az eszközei, és biztatom önöket ezzel kapcsolatban, hiszen az, hogy hogyan bánunk az állami földekkel, mindannyiunk közös vagyonával, azt hiszem, hogy jól mutatja egy országban aktuálisan a korrupció helyzetét, meg a demokrácia helyzetét is.

Szintén léptem a parlagrafüvel kapcsolatos ügyben. Köztudott, hogy az adófizetőktől 1 százalékos felajánlások kapcsán az állam, mondjuk így, hogy bekért összegeket parlagrafü elleni védekezésre, és voltak az adófizetők annyira jóhiszeműek - amit ezúton is köszönünk persze nekik -, hogy felajánlottak erre nagyon sok pénzt, és mint utóbb kiderült, ennek a javarészt egyébként végkielégítésekre, pogácsákra és terepjárókra költötte a minisztérium, majd persze, amikor most lebuktak - és ebben mondjuk, feljelentést tettem -, most azt ígérték, hogy visszafizetik, egy részét egyébként, mert nem a teljes összeget.

Itt is azt hiszem, hogy az az érvelés, amit az ügyészségtől válaszként kaptam, miszerint ez nem közpénz, illetve nem lopták el ezt a pénzt, hiszen valójában tényleg nem ellopták, csak teljesen más célra költötték el, ezért önöknek nincs mit vizsgálni, azt hiszem, hogy ez sem állja meg a helyét, hiszen az adófizetők nem arra adták az egyszázalékos felajánlásukat, amire el lett költve ez a pénz.

De említhetném Győr esetét is, sajnos a megyeszékhelyem mára a korrupció szinonimájává vált. Győr polgármestere, mint utóbb kiderült, rendre azzal a színesfémmaffia-körrel tartott kapcsolatot - közös ügyvédjük van, akikkel rendszeresen luxusutakra járnak -, akik elhíresültek arról, hogy sok milliárd forintot felejtettek el befizetni. A banda

egy része még előzetesen van. Ez is felvet olyan aggályokat, amiket szerintem titkosszolgálati módszerekkel egyébként néhány óra alatt lehetne tisztázni.

Ami viszont nekem a legnagyobb szívfájdalmam, és feltétlenül szólni kell róla, az a zsebszerződések ügye. Az itteni kormányzati beismerések is arról szólnak, hogy mintegy 600-800 ezer hektárt biztosan érint ez az ügy.

Nagyon komoly ígérek voltak azzal kapcsolatban, hogy az ügyészség be lesz vonva a zsebszerződések feltárásába, és véget vetünk annak a szocialista időszaknak, amikor ezzel a kérdéskörrel nem is foglalkoztunk, sőt nem is volt róla érdemes beszélni, hiszen úgy látszott, hogy nem is nagyon értik, hogy mi ezzel a problémánk.

Azonban önök 2010-ben úgy kerültek kormányra - most nem az ügyészségről beszélek, hanem a Fideszről -, hogy a zsebszerződések ügyét fel fogják tární, és itt komoly előrelépések lesznek, véget fognak vetni az osztrák és külföldi előretörésnek, és hogy ebben az ügyészség kicsoda fontos szerepet fog kapni.

Nekünk egészen más tapasztalataink vannak. Hegedűs Lorántné jegyző asszony is meg tud ebben erősíteni, hiszen ő is jó néhány esetben tett feljelentést, hogy bizony az ügyészségtől rendre ugyanazt a néhány oldalas válaszlevelet kapjuk zsebszerződés-gyanús ügyek kapcsán, ami egészen elképesztő. Egyszerűre, magyar ember nyelvére lefordítva úgy tudnám összefoglalni, hogy önök közlik velünk, hogy nem értik, hogy mi a probléma, nincs rá emberük, és egyáltalán nem tartják, mondjuk, bűncselekménynek azt az adott ügyet, miközben virít a konkrétumoktól, és mi is több ezer hektár tekintetében tettünk le ilyen ügyeket az asztalra.

Tehát azért azt nekem senki ne akarja megmagyarázni, hogy az a szerződés nem semmis alaptól, amikor valaki egy tatabányai hajléktalan nevén talál, mondjuk, 300 hektárt, aki teljesen véletlenül egy müncheni lakosnak van eladósodva néhány tízmillió euróval. Azt hiszem, hogy ilyen ügyekben az ügyészségnek azonnal lépnie kellene, és nem nekünk, országgyűlési képviselőknek kellene a földhivatalokban kutakodni, pletykák alapján gyanúsak vélt tulajdoni lapokat átnyálazgatva és azokat önök elé hozva, hanem én úgy gondolom, hogy az ügyészségen kellene lennie egy földjoghoz értő három-négy-öt fős kis csapatnak, a kormánynak egy egyszerű rendeletben kellene utasítani a földhivatalokat, hogy a gyanúsak vélt tulajdoni lapokat juttassák el másolatban ehhez a kis teamhez az ügyészségnél. Azt hiszem, hogy ha nem is minden terület esetében, de százezer hektáros lenne az a nagyságrend, amit így akár néhány hónap alatt valamilyen módon vissza lehetne szerezni, de legalább el lehetne indítani az eljárásokat.

Ehhez képest egy kezemen meg tudom számolni, hogy hány ügyről tudok, és ott is általában egyébként a külföldi felek mártották be egymást, és szó nincs arról, hogy mondjuk, az ügyészség jutott volna olyan következtetésekre, aminek az eredményeként elindulhatott a feltárás.

(13.50)

Ezért arra biztatom önöket, hogy lépjenek határozottan ebben a kérdésben. A kormánynak kommunikációs szinten egyébként állítólag megvan a támogatása az ilyen ügyek feltárásában. A gyakorlatban - ahogy mondtam - sajnos semmit nem tapasztaltunk ebből.

Remélem, hogy ha az ügyészség fog érdeklődni ebben az irányban, akkor talán a kormány is fogékonnyabb lesz.

Volt módomban részt venni egyébként egy tárcaközi bizottság ülésén, ahol ezeket az ügyeket igyekeztek feltárni, vagy ezeknek az ügyeknek a feltárását igyekeztek megkönnyíteni, különböző jogszabály-változtatásokra tettek javaslatokat. Ebben a tárcaközi bizottságban egyébként az ügyészség képviselője is részt vett, és ott is hallottam olyan előremutató, jó javaslatokat, amelyek azonban végül nem épültek be, vagy ha be is épültek a jogrendszerünkbe, akkor nagyon kis hatáskörrel működnek. A gyakorlat mutatja, mondom, hogy ebből a 6-8 ezer hektárból bizony néhány száz hektár kivételével nem sikerült a magyar emberek számára visszaszerezni a földterületeket, pedig úgy gondolom, ez abszolút nemzeti sorskérdésünk. Hiszen gondoljunk bele abba a helyzetbe, hogy az a siralmas földtörvény, amit elfogadott az Országgyűlés, ha még azt is meg fogja semmisíteni Brüsszel, márpedig lássuk be, ezen az úton járunk, akkor még azt a vitatható előnyét is elvesztjük a mostani földtörvénynek, ami ugyan nem oldotta meg a zsebszerződésügyeket, ezt hangsúlyoznám, de legalább azt az állapotot elérte, hogy a külföldi, ma még tulajdonosnak nem nevezhető emberek nem merik bejegyeztetni a földhivatalokban a vélt tulajdonukat. Tehát legalább az állapotot jelelte, ami - még egyszer mondom, hangsúlyozom, nem győzöm aláhúzni - egyáltalán nem előrelépés, és felháborító, hogy a második kétharmados ciklus csak idáig jutott el, de tény, hogy tömeges legalizálások még nem indultak meg.

Ugyanakkor, ha a kötelezettségesség eljárással Brüsszelben tényleg meg fogja semmisíteni a földtörvényt, vagy ezen passzusait kiveteti, akkor mondhatom azt, hogy néhány nap alatt képesek lehetnek a külföldiek ezt a több százezer hektárt legalizálni, mert egyébként más jogi akadálya nincsen. Itt is áttérnék a titkosszolgálati módszerekre. Ha azon kis team, ami az ügyészségen belül, feltételezzük, hogy feláll ezen ügyek kapcsán, és eredményesen végzi a munkáját, még mindig nem szerzett vissza elég földterületet, akkor azt javaslom önöknek, hogy Mosonmagyaróvártól Lentiig nézzék meg azt a nem több, egy tucat ügyvédi irodát, amelyek erre vannak szakosodva évtizedek óta. Abból szereztek az első millióikat, hogy ezeknek a külföldieknek átjásztották a magyar földet azáltal, hogy az aktuális jogszabályokat nyilvánvalóan ismerve képesek voltak lebonyolítani ezeket az ügyleteket. Semmi másra nem lenne szükség, újabb néhány százezer hektár visszaszerzése kapcsán csak arra, hogy ezen ügyvédi irodákat le-

hallgatják, vagy nem tudom, milyen titkosszolgálati módszerekkel leinformálják. Nagyon meg fognak lepődni, hogy azokban az ügyvédi szférákban milyen szerződések pihengetnek, lapulnak itt most már évtizedek óta. Annak a néhány korrumpált ügyvédnek pedig, úgy gondolom, ott lenne a helye, ahova kívánjuk őket. Tehát soha többet nem kellene hogy praktizáljanak, és bizony hűvösön kellene csücsülniük jó néhány évet a magyar föld, a magyar nemzeti kincs átjásztásának kísérlete miatt, úgyhogy ezt a két javaslatot szeretném, ha elfogadnák a zsebszerződésekkel kapcsolatban.

En összességében szintén jó munkát kívánok önöknek, de nagyon remélem, hogy az általam felsorolt konkrét ügyekben, illetve általában a zsebszerződések ügyében a következő ilyen beszámolóval kapcsolatban már nem a kritikáimat kell elmondanom, hanem meg fogom tudni önöket dicsérni, hogy valóban tettek lépéseket ezekben az ügyekben.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik-képviselőcsoportból rendes felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bár mondtam, hogy nem szólalok fel, de muszáj reagálnom Bárándy Gergő felszólalására. Képviselő úr, én tisztelettel elhiszem azt, amit ön mond, hogy nem rossz szándékkal hozták ezt a törvényt. Csak itt hívnám fel a kormánypárti képviselők figyelmét is arra, hogy ezzel tartozik felelősséggel a hatalom azért, hogy milyen törvényeket hoz, mert elképzelhető, hogy mondjuk, hoz olyan törvényeket, amelyeket nem rossz szándékkal hoz, de nem lehet megadni a kikaput arra, hiszen nem örök érvényű az a hatalom ugyanúgy, ahogy a kétharmadnál sem örök érvényű az a hatalom, amilyen törvényeket ők hoznak, és lehet, hogy nem rossz szándékkal hozzák, de megadják a lehetőséget arra, hogy később ezt rossz szándékkal lehessen felhasználni.

Az ügyészséggel kapcsolatban a záró gondolatok: 2010-ben, az úgynevezett fülkeforradalom után az új Országgyűlés megalakult, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom is bekerült az Országgyűlésbe, akkor nagyon rossz helyzetben volt az ország. Nem azért volt rossz helyzetben az ország, mert a gazdasági válságot említene az ember, vagy a szegénységet említene, nem ez volt a legfőbb problémája ennek az országnak. Az volt a legfőbb problémája, ami sajnos a mai napig megmaradt, hogy megrendült a közbizalom a politikusokban, a rendőrségben, az igazságszolgáltatásban és szinte mindenben. Ezt a közbizalmat kellett volna visszaállítani. Erre mondtuk 2010-ben is, hogy a legfőbb célja annak kell lennie ennek az Országgyűlésnek, az akkor megalakult Országgyűlésnek, hogy visszaállítsa a közbizalmat, a rendőrségbe vetett hitet, az igazságba vetett hitet, az emberekbe és a politikusokba vetett hitüket. Úgy

érezem, hogy az elmúlt négyéves ciklusban ez nem nagyon sikerült.

Bár itt most konkrét ügyekről beszéltünk az ügyészséggel kapcsolatosan, de higgye el nekem, legfőbb ügyész úr, hogy a közbizalom helyreállításában az egyik legnagyobb szerepe pont az ügyészségnek lehetne. Pont az ügyészség lehetne az, amely el tudná érni az embereknél, hogy az emberek úgy higgyék, ebben az országban igenis van igazságszolgáltatás, ebben az országban igenis olyan törvények vannak, és úgy működnek az igazságszolgáltatás rendszerei, hogy nem tehet meg bárki bármit, és ez nemcsak attól függ, hogy valakit éppen elítélnék, hogy van-e pénze, van-e politikai befolyása, vagy pedig milyen pozícióban van, hanem aszerint kell élnie mindenkinek ebben az országban, hogy egyenlő törvények, egyenlő jogok és egyenlő kötelességek vonatkoznak mindenkire, legyen az szegény, gazdag, befolyásos vagy nem befolyásos ember.

Ezt a közbizalmat elsődlegesen az én véleményem szerint az ügyészség állíthatja helyre. Hiszen ha egy olyan, valóban független ügyészség működik az országban, amely független ügyészség csak az ügyeket nézi, s nem nézi, hogy az adott ügyben kik az érintett személyek, ezek az érintett személyek vajon milyen beosztásban vannak, ezek az érintett személyek vajon milyen gazdasági vagy társadalmi státuszban vannak az országban, hanem kimondottan az ügyet nézi, és nem érdekli, hogy ebben az ügyben szereplő emberek kik, akkor a legnagyobb hatással önök lehetnek a közbizalom visszaállítására. Hiszen ha azt látja az állampolgár, hogy teljesen mindegy, hogy politikus vagy egy nagy hatalmú gazdasági szereplő az illető, de bűncselekményt követett el, és az ügyészség kőkeményen fellép vele szemben, akkor az embereknek visszatérhet a bizalma, és visszatérhet a hite. Ráadásul a politikai garnitúra megújulásában is óriási szerepük lehet, hiszen amíg a politikusok azt hiszik, hogy ők bármit megtehetnek ebben az országban, még csak palástolni sem kell, mondjuk, azokat a vagyongyarapodásokat, amelyek az elmúlt időszakokban kiderültek, mert úgysem ér engem semmiféle bántódás, hiszen én politikus vagyok, az ügyészség velem szemben nem fog eljárni, mert ahogy meglátják, hogy én mondjuk, adott esetben kihez tartozom, vagy milyen politikai beosztásban vagyok, akkor nem fog ellenem nyomozni, akkor azt érezhetik, hogy megtehetnek mindent.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha a politikusok ezt nem éreznék, ha azt éreznék, hogy az ügyészség bármikor eljár velük szemben is, és nem érdekes, hogy kormánypárti, ellenzéki vagy milyen politikusról van szó, akkor meggondolnák azt, hogy milyen cselekményekben vesznek részt.

Szerintem talán az egyik legfontosabb szerepe ebben az országban pont éppen ezért az ügyészségnek van. Én is - attól függetlenül, hogy mennyi hibát felsoroltam az elmúlt pár percben, és mennyi olyan

ügy volt, ahol nem értettem egyet az ügyészséggel - úgy érzem, hogy maximálisan megvan minden alap arra, hogy önök azt a szerepet betöltsék ma Magyarországon, ami szerepet ma az ügyészségnek be kellene töltenie, hiszen szakmailag nem kifogásolható az önök működése és rátermettsége. Itt csupán egyértelműen annak a politikától függetlenségnek kellene végbe mennie az ügyészségnél, amihez mi kitartást kívánunk. Tudom, hogy nem egyszerű, tudom, hogy ez harcokon keresztül vezet, de én ehhez a harchoz kívánok önöknek kitartást, erőt, és kívánok egyáltalán akaratot, hogy valóban az ügyészség betöltse azt a független, nagyon kemény ügyészi munkát, amire ennek az országnak szüksége van mind a korrupcióellenes harcban, mind más esetekből kifolyólag.

Tehát azt szeretném kívánni önöknek, hogy nagyon rövid időn belül Magyarországnak független és nagyon kemény ügyészsége legyen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Szót kér Szávay István képviselő úr, Jobbik. Tessék!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak egy könnyed témát engedjenek meg még ide a végére, igazából csak azért, mert nagyon rég szerettem volna valakitől megkérdezni, hogy mégis az ügyészségen ezzel kapcsolatban mit gondolnak; lehet, hogy most sem fogok rá választ kapni, de legalább elhangzik.

Sok szó volt itt közbeszerzésekről, korrupciókról, különböző cégekről, hogy pénzek hogyan mennek, hogyan nem mennek. Egy dologról nem volt szó, vagy legalábbis nekem elkerülte a figyelmemet, a sajtóról, illetve, hogy ezek a kérdések a sajtóban hogyan jelennek meg, vagy hogyan nem jelennek meg, miért jelennek meg egyes ügyek kapcsán, és miért nem jelennek meg, és ezek például milyen összefüggésben vannak azzal, hogy milyen cégek milyen, teljesen értelmetlen és valószerűtlen hirdetésekkel helyeznek el egyes sajtótermékekben.

Mire gondolok? Felmerül a kérdés, sőt az a kérdés, hogy önökben felmerül-e, tisztelt legfőbb ügyész úr, egyáltalán a kérdés - persze lehet, hogy ennek jogi bizonyító ereje vagy relevanciája nincsen, de bizonyos ügyek kapcsán azért érdemes lenne megnézni -, hogy olyan cégek, amelyek olyan ügyekkel foglalkoznak, amelyek finoman szólva sem az átlag magyart vagy a lakosságot célozzák, vajon miért fordítanak sok-sok súlyos milliókat - nem is tudjuk valójában, hogy mennyit - arra, hogy reklámozzák magukat. Miért kell a Strabagnak hirdetnie magát az Indexen például? Láthatunk mindenféle kis ablakokat, mindenféle hirdetéseket, tudunk vásárolni, megcéloznak minket azzal, hogy vegyünk edénykész-

letet karácsonyra, meg mobiltelefont, és ott van egy Strabag-hirdetés. Vásároljunk két kilométer autópályát valakinek a családban, képviselőtársaim? Vagy mi értelme van ennek? A másik - hogy még egy példát hozzak, és nem nagyon tudok a kérdéseimre válaszolni, csak igazából szerettem volna ezt néhány mondat erejéig elmondani - nagy kedvencem: nemrégiben a Heti Válaszban Augusta olasz katonai helikoptereket hirdettek. Kit akarnak ezzel megcélolni? Tessék elképzelni, megveszem a Heti Választ, elkezdem lapozgatni - de mondhatnék más újságot is egyébként -, és akkor né' má', de jó, itt egy Augusta olasz katonai helikopter, gondolkodok rajta, hogy veszek egyet anyuknak karácsonyra.

Tehát azért ezeknek a kérdéseknek az ésszerűtlenségét vagy az életszerűtlenségét azért érezzük már! Én nagyon kíváncsi lennék például, hogy ezekkel a konkrét ügyekkel kapcsolatban, mondjuk, nem futhatunk-e be hamarosan, mondjuk, a következő egy-két évben valamilyen olyan közbeszerzési ügybe, adott esetben akár a honvédséget érintően, akár más területeket érintően, ahol esetleg lehet, hogy érdemes lenne megvizsgálni, hogy vajon ezek a cégek miért tartották fontosnak, hogy a lakosság felé az egyébként egyáltalán nem a lakosságot célzó termékeiket meghirdessék, legyen szó például autópályáról vagy olasz katonai helikopterekről. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselő! Ismét fölteszem a kérdést, hogy óhajt-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem. Ebben az esetben, mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Tessék parancsolni, legfőbb ügyész úr! Felhívom a figyelmét, hogy maximum 30 perc áll rendelkezésére.

Öné a szó.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Maratoni ülés vége felé járunk. Én nagy figyelemmel hallgattam az önök reagálásait. Sajnálom, hogy csak 30 percem van. Nagyon sok mindent felvetettek, nagyon sok konkrét ügyet is felvetettek. Gondolom, nem várják el tőlem, hogy valamennyi ügyre részletes választ adjak most itt, több okból sem, egyrészt az idő korlátozottsága miatt, másrészt pedig remélem, hogy tisztában vannak azzal, hogy ezek az ügyek nem a legfőbb ügyész asztalán intéződnek, aligha elvárható, hogy az évi több százezer ügyből mindegyik ott landoljon az asztalomon, sőt egynek se vagyok én az ügyintézője. Azt viszont meg tudom ígérni, és meg is tesszük, hogy valamennyi itt felmerült ügyre az azt felhozó képviselő úrnak, hölgynek választ fogunk adni írásban, tehát remélem, hogy ez megfelelő reakció az itteni felvetésekre. Megpróbálok sorba menni, de természetesen többen is fölvetettek azonos kérdéseket, tehát nem mindenkinél fogom megismé-

telni a válaszat, és ahogy mondtam, mindenre nem is tudok kitérni.

Talán annyit azért előjáróban mindenképpen le kell szögezni, hogy itt nagyon sok politikai jellegű felvetés hangzott el, ez a szó, hogy politika, politikai többször is elhagyta a felszólalók száját. Szeretném hangsúlyozni, hogy erre én nem is szeretnék reagálni, nem is tudnék reagálni, az ügyészség az Alaptörvény, illetve a törvények rendelkezéseinek megfelelően politikamentes, semmifajta politikai jellegű tevékenységet nem végez, nem végezhet, erre gyakorlatilag nemcsak jogi lehetősége nincs, de azt gondolom, hogy az általa végzett munka jellege sem teszi lehetővé.

Annak örülök, ha azt mondták többen, hogy az ügyészség jól dolgozik, és mindjárt hozzátették persze, hogy 99 - vagy nem tudom én, hány - százaléka dolgozik jól, mint ahogy Bárándy úr erre kitért. Szeretném azt mondani, hogy azok a kifejezések, amiket ön használt mindenféle ököl és egyéb vonatkozásban, azok az egész ügyészi kar becsületét mélyen sértik, és ezt visszautasítom a magam nevében is és az ő nevükben is. Megjegyzem, ha csak az ügyeket nézzük, amiket ön is felhozott, vagy mások, akkor majdnem az 50 százaléka közvetlenül is érintve van az ügyészi karnak ezekben az ügyekben. Számolja össze, legyen szíves!

*(Hegedűs Lorántné a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

Én azt gondolom, hogy még egy dolgot előre kell bocsátani, és ez nagyon jól hangzott főként Bárándy úr szájából, aki többször hangsúlyozta, hogy ő büntetőjogász, és ennek megfelelően is szól hozzá. Ön azt mondta, hogy nem az ön egyedi véleménye - és ezt mások is hangsúlyozták - az, amit itt elmond, hanem ezek a bíróságok által jól megerősített tények. Én egyetlenegy olyan esetről tudok, lehet, hogy kettőről - azt hiszem, kettőről -, amikor a bíróság valóban az ügyészségnek, hogy úgy mondjam, ilyen jellegű kritikáját adta. Ön hosszan idézett ezekből. Szeretném azt mondani, hogy egy olyan jogerős ítélet van, amely az ügyészi váddal szemben állapította meg a felelősséget, azaz felmentés történt. Ez egyébként természetes lehet, hiszen ha nem így lenne, akkor nem is lenne szükség bíróságokra, akkor lehetne az ügyészség a végső szervezet. Tehát igenis természetes az is, ha a bíróság az ügyészség ellen dönt.

De erre alapítani azt, hogy az ügyészség pártosan, elfogultan jár el, azt hiszem, egy kicsit talán túlzás lenne, különösképpen, ha azt megnézzük, hogy ebben az egy ügyben is volt olyan bíróság, a Fővárosi Ítéltábla, ami homlokegyenest ellenkező ítéletet hozott, és ebben az ügyben, hogy úgy mondjam, súlyos szabadságvesztés büntetést szabott ki. Talán remélem legalább, hogy képviselő úr nem gondolja, hogy az ítéltábla is súlyosan elfogult és politikailag befolyásolt.

Az összes többi ügyben nincsen jogerős ítélet. Szeretném azt kérni, hogy talán meg kellene várni a

jogerős ítéleteket. Ön említette a tábornokügyet. Nincs benne jogerős ítélet. Nemhogy nincsen benne jogerős ítélet, hanem az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező bírói végzés hosszasan sorolja azokat a súlyos törvénysértéseket, amelyeket az első fokon eljáró bíróság elkövetett, és amiért hatályon kívül kellett helyezni ezt a felmentő ítéletet.

(14.10)

Szeretném mondani, hogy a többi ügyben sincsen jogerős ítélet, amiket ön felsorolt; itt is jó lenne, hogyha megvárnánk, amíg a végső szót a bíróság kimondja. Hozzáteszem, ilyen statisztikát mi nem vezetünk, amit ön vezet, hogy nézzük meg a váderedményességet, hogy ez most 50 százalék vagy 90 százalék; ön, ugye, azt mondta, hogy a politikai jellegű ügyekben 50 százalék - nincsenek politikai jellegű ügyek. Azt el tudom képzelni, hogy egyes ügycsoportokban, például a nagyon nehezen bizonyítható korrupciós ügyekben alacsonyabb a 96 százaléknál a váderedményesség, de ez nem azért van, mert bármilyen módon is ebből a szempontból másként lennének kezelve ezek az ügyek. Nem, ezek egyformán vannak kezelve.

Azt gondolom, sokszor szerepelt önnél is, másoknál is, újságcikkekben olvastak fel terhelti nyilatkozatokat, hogy milyen módon kényszerítették bizonyítékok adására ezeket a terheltet. Ez bűncselekmény, súlyos bűncselekmény, és úgy gondolom, hogy el kell járni bennük. Szeretném azt mondani és jelezni, hogy minden hivatalos személynek, akinek tudomására jut ilyen súlyos bűncselekmény, feljelentést kell tennie, különösen áll ez például az eljáró bíróságokra. Én nem tudok arról, s ha én nem tudok arról, akkor valószínűleg így is van, hogy bármelyik eljáró bíróság ebben a tekintetben feljelentést tett volna; ha pedig nem teszi, akkor nem egyszerűen a kötelességét szegi meg, hanem lehet, hogy egyéb szempontból is, ha úgy tetszik, a jogsértés felmerülhet.

Ami az időzítéseket illeti, itt nagyon keveredtek azért a dolgok, sokszor nem tudtam, hogy most engem bírálják, az ügyészséget, az eljáró ügyészt. Nagyon sok esetben olyan ügyeket hozott fel, amikor én nem is voltam legfőbb ügyész, tehát személyemben aligha lehettem érintve. Abban viszont biztos vagyok, hogy akár voltam, akár nem voltam, semmifajta ügymond politikai jellegű időzítés nem történt.

A kiszivárogtatások ügyét többen érintették, ezt többször vizsgáltuk egyebek iránt. Azt szeretném mondani, hogy meg kellene nézni egyszer azt, és nem ártana, hogy vajon azok az ügyek, amelyekben különböző információk láttak napvilágot - folyamatban lévő ügyekről van szó -, azok hol voltak folyamatban, és kik kerülhettek ezekkel kapcsolatba. Tudniillik, ha azt látjuk majd, hogy olyan ügyekről van szó, amelyekben az ügyészség nyomozott, illetve az ügyészség kezelte ezeket az ügyeket, akkor nem nagyon fogunk olyat találni, amiben ilyen információk kimentek volna. Ott viszont, ahol nemcsak az ügyészség járt el, és nem minősített az ügy, hozzáte-

szem - ez egy nagyon fontos dolog -, abban aligha lehet az ügyészséget ezért felelőssé tenni. Hozzáteszem, ha minősített ügyről van szó, az bűncselekmény, ott el kell járni. Ezekben az ügyekben egyébként el is járunk, én úgy gondolom, hogy ahol lehetett, eredményt is értünk el. Ennyit talán, és talán még visszatérek a Bárándy képviselő úr által mondottakra. *(Dr. Bárándy Gergely: Sajnálom, hogy nem fogok tudni reagálni.)*

Az utólagos normakontrollt többen is említették. Én azt gondolom, hogy akkor lehet ezzel az eszközzel élni, hogyha olyan törvényről van szó, amely szakmai szempontból valamilyen módon nem egyezik az Alaptörvény előírásaival. Természetesen erre fel lehet hívni a legfőbb ügyész figyelmét; ha ilyen komoly felhívás történik, ezt minden esetben megvizsgáljuk, és azt tudom mondani, hogy akkor be is fogom nyújtani az utólagos normakontroll iránti kérelmet.

Valóban, 2013-ban - és már Staudt képviselő úrra reagálok, aki az utólagos normakontrollt is felvette többek között -, 2013-ban 1100 korrupciós ügy lett ismertté. Én azt gondolom, hogy ez valóban a felderítési eredményesség javulását jelzi. Nem azt vonom kétségbe, hogy nincsen igen sok korrupciós ügy, ami nem kerül regisztrálásra; nyilván dolgozni kell, hogy ebben eredményesebbek legyünk. Nincs olyan adatgyűjtésünk, hogy kormánypárti képviselők hányszor lettek felelősségre vonva, de azt tudom, mert ezt megnéztük, éppen most, hogy igen sok köztisztviselő, közalkalmazott, tehát ha úgy tetszik, a kormány alkalmazottja volt, akivel szemben eljárás indult. A közigazgatásban az elmúlt egy évben 234 ilyen terhelt volt, egyéb állami szervnél 55, és lehet tovább folytatni a sort.

Többen említették a kitiltási ügyet. Szeretném mondani, hogy ebben az ügyben az ügyészség teszi a feladatát, mint ahogyan a nyomozó hatóságok is, és ha itt lesz olyan korrupciós ügy, ami beazonosítható és megfelelő módon bizonyítható, akkor ez el fog jutni a vádemelési szakba is akár, ugyanúgy, mint ahogy a Horváth András által felvetett kérdések is. Jelenleg is folyamatban van ebben a nyomozás, gyanúsított kihallgatásra is sor került, nincs vége az ügynek, és esetlegesen más ügyekkel történő egyesítése is elképzelhető.

A vagyonosodással kapcsolatban annyit tudok mondani, és ez felmerült konkrét személyek kapcsán is, hogy ha a büntetőeljárás során merül fel olyan, hogy nincs meg a megállapított vagyon forrása, akkor ezt természetesen vizsgálni kell, erre megvannak az adott szervek. Vagyonosodási vizsgálatot igen sok esetben kezdeményeztünk, reméljük, hogy ennek az eredményei is előbb-utóbb meglesznek.

A látszat: valóban ügyelni kell a látszatra és a jó hírnévre is, ebben mindenkinek megvan a felelőssége, nekünk is, másoknak is, a sajtónak is. Önmagában egyébként az, hogy mondjuk, Horvátországgal szemben itt a miniszterelnököt vagy miniszterelnököt nem gyanúsítottak meg vagy nem ítélték el, nem azt jelenti, hogy nálunk sokkal rosszabb hely-

zetben van az igazságügy, igazságszolgáltatás, mint Horvátországban. Lehetne sorolni azokat az országokat, az egyébként sokszor felhozott Nyugat-Európában, ahol úgyszintén nincsenek ilyen gyanúsítottak. Akkor lehet gyanúsítani és akkor lehet elítélni, hogyha erre megvannak a megfelelő törvényi feltételek. Úgy gondolom, hogy Magyarországon is, ha ilyen feltételek vannak, akkor teljesen mindegy, hogy valaki miniszterelnök vagy más sarzsit visel.

Én azt gondolom, hogy az ügyészség hatékonysága megfelelő. Nem vagyunk vele mi sem elégedettek - Staudt úrnak mondom -, de ez nem azon múlik csak, hogy mennyi pénzt kap az ügyészség vagy milyen létszámot. Természetesen ez más okon is múlik, de az a pénz, amit kaptunk, az elsősorban a megnövekedett többletfeleladatok ellátását szolgálja, nem pedig önmagában csak a hatékonyság növelését.

Azt gondolom - itt a fővárosi főügyész úrra is hivatkozott a képviselő úr -, hogy pont ellentétes következtetést lehet levonni abból, amit ön mondott. Nálunk a kis értékű ügyekben is igyekszünk eljárni, el kell járni természetesen. Itt sokszor keveredett a rendőrség és az ügyészség, nem kívánom most állandóan szétválogatni őket, megvan az ügyészség felelőssége is a rendőrségi eljárásokban, de a több száz ezer ügyet tekintve azért a felügyelet nyilván minden apró pontra nem terjedhet ki.

(14.20)

Egy fontos kérdést felvetett a képviselő úr, az uniós ügyészség kérdéséről. A magyar ügyészség semmilyen ellentmondásban nincs a parlament szubsidiaritási határozatával, éppen ellenkezőleg, pont azokat a lehetőségeket keressük, amelyek alapján egy minél szélesebb, de a magyar parlament által is hangoztatott konszenzus nyomán jöhet létre ez az ügyészi szervezet.

Azokra a kérdésekre nem térnék ki, amiket Schiffer képviselő úr felvetett, hogy a kormány alá rendelés lenne-e jobb vagy pedig a független ügyészség. Azt gondolom, hogy mind a kettő jogállami megoldás. A jelenlegi alaptörvényi, korábbi alkotmányos megoldás a független ügyészséget támogatta és szabályozta, a Velencei Bizottság pedig azt állapította meg, hogy ez a szabályozás és a működési elvek megfelelnek a jogállamiságnak. Én nem gondolom, hogy az interpelláció egyébként ennek megfelel. Nem velem ellentétben kell ebben vitatkozni, hanem az Alkotmánybírósággal, amely ezt kimondta.

Ami a mentelmi jogot illeti: én ezzel sokat foglalkoztam, könyvet is írtam róla. Ha a képviselő úr elolvassa, akkor a véleményemet onnan is meg fogja látni.

A látszatokra természetesen adni kell. Hogy ki hova jár a szabadedijében, a magánéletében, az is fontos dolog, ezzel egyetérték a képviselő úrral. Ezeket meg kell fontolnom nekem is, de úgy gondolom, hogy ettől még a pártatlanság és függetlenség egyáltalán nem csorbul.

A törvénykezdeményezés ügyében pedig azt szeretném mondani, hogy kezdeményezünk jogszabályokat. Csak egy példát mondanék. Ilyen legutóbb éppen a Btk. módosítása volt az úgynevezett hálapénz ügyében, ami a mi megítélésünk szerint egy tisztább és világosabb jogszabályi környezetre irányult. Egyébként a kodifikációs bizottságokban nagyon aktívan részt veszünk, úgy a már elfogadott Btk. megalkotásánál, mint a készülőben lévő jogszabályoknál, legyen szó a Be.-ről vagy a Pp.-ről, de ugyanez igaz a már elfogadott Ptk.-ra is.

Nagyon fontosnak tartom a transzparenciát az ügyészség tekintetében. Erről is szólt Schiffer képviselő úr. Azt gondolom, hogy ebben előreléptünk az elmúlt időszakban, például a Transparency Internationallel is egy közös nyilatkozatot fogadtunk el erről.

Nem gondolom azt, hogy a 96 százalékos váderedményesség aggályos. Azért ilyen magas - hogy miért pont 96 százalék, azt persze nem ez magyarázza -, mert ilyen a jogszabályi környezet, ahogy ez ki is derült. Más oldalról vitatják azt is - de akkor ez egy ellentmondás lesz -, hogy az ügyészség a hozzá vádjavaslatlalt küldött ügyekben csak körülbelül 50 százalékban emel vádat, egyébként pedig más intézkedést csinál. Ez azért van, mert a legalitás törvényi szabálya folytán akkor kell vádat emelnie, ha meggyőződése, hogy az bűncselekmény és a vádlott követte el.

Arra nem térek ki, hogy az életfogytig aggályos vagy nem aggályos. Azt gondolom, hogy ez jogi szabályozási kérdés, és a bíróság szabja ki. Ugyanez a helyzet az előzetes letartóztatással kapcsolatban is.

Több konkrét ügy is felmerült. Ezek közül csak egy-kettőre térek ki, amelyekről nekem is konkrét tudomásom van.

A Kulcsár-ügy változatlanul bíróság előtt van, már hosszú ideje; természetesen mi is érdekeltek vagyunk a mielőbbi lezárásában.

Szeretném elmondani, hogy a 4-es metró és a Margit híd kérdésében is volt nyomozás.

Ugyanakkor trafikügyben és a már említett NAV-ügyekben folyamatban van a nyomozás. Talán érdemes lenne megvárni, hogy mi lesz ezeknek az eredménye, és akkor megvitathatjuk.

Többször felmerült, hogy az ügyészségnek követnie kell a sajtóban megjelent híreket és azok alapján nyomozást elrendelni, sőt még az is felmerült, lehet, hogy erre törvényi kötelezettséget kellene megállapítani. Természetesen, ha van ilyen törvényi kötelezettség, akkor ennek eleget fogunk tenni, mint ahogy minden más törvényi kötelezettségnek is eleget teszünk. De azért kérdezem én, hogy ha nincs ilyen törvényi kötelezettség, vajon hogyan válogasson az ügyész a sajtóban megjelent ezer hír között, és akkor vajon nem az lesz-e a kritika tárgya, hogy ezt miért választotta ki, azt pedig miért nem választotta ki, vagy ezt miért vette észre, azt miért nem vette észre. Jó lenne, ha ilyen megfontolások is felmerülne.

Többször fölmerült a kitiltási ügy, illetve az ebben való jogsegély kérése. Azt tudom mondani, hogy

természetesen ebben az ügyben is eljárunk. A megtett lépéseket már elmondtuk, és minden egyebet is el fogunk mondani, ha újabb lépéseket teszünk.

Harangozó képviselő úr. Azt gondolom, hogy vissza kell utasítani azokat a gondolatokat, hogy itt bármilyen konstruált eljárás vagy pártpolitikai befolyásolás alapján történő eljárás folya, akár a Legfőbb Ügyészségen, akár a Központi Nyomozó Főügyészségen. Biztos vagyok abban, hogy azokban az ügyekben sincs és nem is volt, amelyeket megemlített, legyen szó a Simon-ügyről, a Kovács-ügyről vagy képviselőtársának az ügyéről. *(Dr. Harangozó Tamás Attila nevet.)*

Őn is említette a trafikügyeket - én sem nevettem, képviselő úr, amikor önök mondtak elég súlyos dolgokat és néha kevésbé súlyosakat is. Tehát a trafikügyek is folyamatban vannak, és úgy gondolom, hogy az ügyészek most is felelősek az ügyek ellátásáért, nem kell ehhez külön felelősséget felállítani, még akkor sem, ha ez személy szerinti fenyegetést jelentene.

Egyebek iránt tennék még egy megjegyzést. Bárándy képviselő úr talán a zárszámban említette, hogy ne foglalkozzák a válaszomban olyan csip-csup kérdésekkel, hogy jogilag nem biztos, hogy passzol az, amit itt felvetettek. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem egészen így hangzott el!)* Azt gondolom, nekem pontosan az a feladat, hogy a törvény, a törvényesség minden részletét figyelembe vegyem, és azzal foglalkozzák, legyen az kicsi vagy nem kicsi. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezért lenne jó, ha válaszolna!)* Szerintem erre meg lehet teremteni a fórumokat. Hozzáteszem, hogy én hiányoltam a képviselő urakat a bizottsági ülésről is *(Dr. Bárándy Gergely: Párhuzamosan tűztek ki két bizottságot, ez az oka.)*, ott egy sokkal közvetlenebb párbeszédet lehetett volna folytatni, mint itt.

A következő felszólaló, Bangóné képviselő asszony a BKV-ügyről beszélt. Én természetesen nem tudom, hogy mi lesz a BKV-ügy vége, de nem vagyok biztos benne, nem természetes-e az, ha a terheltek, akár a sajtóban is, az ártatlanságukat hangsúlyozzák. Ettől még az ügyészek ezt nem biztos, hogy el kell hinnie, mint ahogy a bírónak sem. A bíróság előtt folyik a bizonyítás, és az nem baj, ha a bíróság újabb bizonyításokat rendel el.

Staudt képviselő úrnak a vagyonosodási vizsgálattal kapcsolatos felvetésére válaszoltam már.

Nem akarok személyes kérdésekbe belebonyolódni, de azt gondolom, nem az a lényeg, hogy valaki volt-e képviselőjelölt vagy nem volt képviselőjelölt, hanem valóban a tevékenysége a lényeges. Szeretném elmondani, hogy 2000-ben, már az első megválasztásom előtt is kifogásolták ezt a képviselőjelöltséget, noha akkor még egy tollvonást sem tettem az ügyesség keretében.

Érdekes, hogy az ötéves országgyűlési biztosi tevékenységemnél ez fel sem merült, pedig felmerülhetett volna. Mármost ezen az alapon, egyébként a tények alapján nem merülhetett volna fel, de a tények sokszor nem számítanak.

(14.30)

Azt kell mondjam, hogy volt olyan legfelsőbb bírósági elnök, aki képviselő volt, nem jelölt, és úgy gondolom, ettől függetlenül pártatlanul és függetlenül látta el a feladatát.

Hozzáteszem azt, hogy Gúr Nándor képviselő úr emellett még a bizonyítékok megszerzését is problémásnak ítélte sokszor. Meg tudom ismételni azt, hogy bűncselekmény, ha kényszervallatás útján történik a bizonyítékok megszerzése. Ez ellen el kell járni, el is járunk, de még egyszer mondom, ha ezt nem érzékeli például a bíró sem, akkor ez elég nehéz feladat lesz.

Azt gondolom, hogy ha van egy felmentő ítélet - és megint Bárándy képviselő úrhoz fordulok -, és a bíróság kimondja, hogy törvénytelenül jár el az ügyészség, ezt talán konkrétan kellene megvitatni, mert én azt gondolom, ez nem így van. Ahol ilyen történt, ott a felsőbb bíróság épp az ellenkezőjét mondta el.

Szabó Sándor úr is egy konkrét ügyre kérdezett rá a Kecskemét Kft.-nél. Ott is folyamatban van egyebek iránt az eljárás.

Szilágyi úr sok mindent fölvetett. Szeretnék reagálni a délvidéki ügyre. Folyamatban van az eljárás, és most készül a jogsegélykérelem. Hozzáteszem, hogy eddig levéltári kutatás folyt, itt nagyon sok adatot sikerült összeszedni.

Szeretném azt is mondani, hogy több olyan ügy van, ahol alkotmánybírósági határozat, illetve a jogszabályok egész pontosan megmondják, hogy az ügyészség mit tehet, mit nem tehet. Azért mondom, hogy konkrét ügyek itt most ilyen alapon dőltek el.

Több földügy volt, ezeket az ügyeket is, részben folyamatban lévő ügyek, mind meg fogjuk nézni, és mindre konkrétan válaszolni is fogunk.

Talán egyetlen kérdésre még kitérek, a zsebszerződésekre. Szeretném mondani, hogy az elmúlt időszakban 23 semmisségi pert indítottunk, ebben 30 ingatlan-nyilvántartási keresetet és 107 felhívást a törvénytelen ingatlanbejegyzés miatt. Itt is próbáljuk megtenni, amit megtehetünk.

Minden kritika ellenére azt gondolom, helyes és jó volt ez a mai beszámoló megvitatás, én is sokat tanultam belőle.

Egy dologra még reagálnék. Ez pedig az, hogy önök sokszor emlegették a közbizalmat. Annak ellenére, hogy önök kifejezték a bizalmatlanságukat, bár mi nem rendelünk meg ilyen felméréseket, de az általunk ismert felmérésekben az ügyészség bizalmi indexe magas. Van olyan felmérés, ahol harmadikok vagyunk az önkormányzatok és az Alkotmánybíróság után. Azt gondolom, ez azoknak az embereknek a véleményét tükrözi, akik napi kapcsolatban vannak, akár mint sértettek, akár mint feljelentők az ügyészséggel. És persze azokat is, akik objektíven tudják értékelni az ügyészség tevékenységét.

Nagyon remélem, hogy előbb-utóbb ez az objektív értékelés mindenkire el fog érni. Azt tudom mondani, hogy az ügyészség törvényesen és minden

eszközt bevetve fog küzdeni az általa követendő célokért, azaz a jogrend, jogbiztonság megóvásáért és fejlesztéséért.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztők részéről megadom a szót Rubovszky György úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének. Elnök úrnak felhívom a figyelmét, hogy maximum 30 perc áll rendelkezésére. Tessék!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugye, az Igazságügyi bizottságnak az a feladata ezekben a meghallgatási eljárásokban, hogy előterjessze azt az öt határozati javaslatot, amely az öt esztendő legfőbb ügyészi beszámolóira vonatkozik. Bizonyos fokig nehéz helyzetben vagyok, mert a beszámolókat tulajdonképpen kritika nem érte. Az a kritika érte az ügyészi magatartást, hogy mik maradtak ki a beszámolókból, és konkrét ügyek felé mozdult el az egész mai, mintegy hét és fél órás meghallgatás.

No, tisztelettel, ebből vannak nekem gondjaim, hogy most ezeket a hiánykérdéseket a 2009-es esztendőre, a '10-es esztendőre vagy melyikre... *(Dr. Staudt Gábor: Mindegyikre.)* Mint ahogy a meghallgatások elején előadtam, az Országgyűlésnek mind az öt határozatról önállóan kell döntenie. Tekintettel arra, hogy ilyen szétválasztott kritika nem volt, nem tudok ezekre a kritikákra választ adni. Azt hiszem, ami a legfőbb ügyész úr tevékenységével kapcsolatos kritikák voltak, arról a legfőbb ügyész úr szerintem tökéletesen elfogadható módon reagált, illetve ígéretet tett, hogy még esetleg konkrét dolgokról fog közvetlenül a felvető képviselők felé nyilatkozni.

Úgyhogy tisztelettel, én semmi mást nem tudok előadni, mint fenntartom azt az igazságügyi bizottsági indítványt, hogy kérem a tisztelt Házat, hogy mind az öt előterjesztett határozati javaslatot szíveskedjen elfogadni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy csak a határozati javaslatokhoz lehet módosító javaslatot benyújtani. A módosító javaslatokat csütörtökön 16 óráig lehet előterjeszteni.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Kúria elnökének Országgyűlési beszámolója a Kúria 2013. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében, valamint az ennek elfogadásáról szóló, az Igazságügyi bizottság által előterjesztett határozati javaslat együttes általános vitája** a lezárásig. A beszámolót B/637. szá-

mon, a határozati javaslatot pedig H/1808. számon megismerhették. Tájékoztatom önöket, hogy az Igazságügyi bizottság a határozati javaslat benyújtásával kezdeményezte az Országgyűlés döntését a beszámoló elfogadásáról.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Darák Péter úrnak, a Kúria elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Elnök úrnak felhívom a figyelmét, hogy maximum 30 perc áll rendelkezésére. Tessék!

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy két bevezető gondolattal kezdjem a beszámolómat. Az egyik gondolat konklúziója az lenne, hogy a jogegység nem csupán a Kúria ügye. A példa, amit meg szeretnék említeni, az, hogy a Fortune ezres listáján tíz évvel ezelőtt szereplő vállalatok 70 százaléka mára eltűnt. Azzal magyarázzák ezt a nagyarányú változást, hogy nem voltak képesek alkalmazkodni a változásokhoz. A változásokhoz való alkalmazkodás, azt hiszem, a közszférában is kulcskérdéssé vált, és ahhoz, hogy egy igazságügyi szervezet, annak legfelsőbb szintje megfelelően alkalmazkodjon a változásokhoz, három képességre van szükség. Az egyik, hogy legyen egy elképzelése a jövőről, a másik, hogy rendelkezzen azzal a tudással a szervezetről, ami képessé teszi az éleslátásra, a harmadik pedig az, hogy rendelkezzen azzal a rugalmassággal, ami lehetővé teszi az állandó változtatásokat.

Nos, a Kúria 2013-as tevékenységére is jellemző volt ez a filozófia. Megpróbáltunk rugalmasan reagálni a jogi élet kihívásaira, és megpróbáltuk úgy ellátni alkotmányos feladatunkat, hogy a jogegység biztosításában ne maradjunk magunkra, hanem abban a társhivatásrendek, az ügyészség és az ügyvédi kar is nagy erővel tudjon részt venni. Ennek egyik fontos eszköze volt az, hogy igyekeztünk nyilvánosságot biztosítani a Kúria jogegységi munkájának, és ezt a nyilvánosságot arra szeretnénk volna felhasználni, hogy helyzetbe hozzuk az ügyészséget, az ügyvédi kart akkor, amikor jogegységi kérdések kerültek elő a munkájukban, hogy ahhoz hozzászólhassanak.

Ennek a filozófiának talán egyik sikerét bizonyítja az, hogy számtalan ügyvéd fordul a Kúriához jogegységi kezdeményezéssel, és kíván a tudomásra hozni a jogi életben általa észlelt anomáliát is.

(14.40)

A másik előzetes kérdés, amit meg szeretnék említeni, az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága előtti szóbeli kiegészítésben is szóba került, ez pedig nem más, mint a harmadik hatalmi ág és az Országgyűlés viszonyának a kérdése, vajon miért hasznos az, ha a Kúria és az Országos Bírósági Hivatal évente beszámolóval tartozik a Magyar Országgyűlésnek. Ott is elmondtam, és szeretném ezt a gondolatot

ismételten hangsúlyozni, hogy a jogalkotó és az igazságszolgáltató szervek értelmes párbeszédének egyik lehetőségét hordozza az a forma, hogy a Kúria elnöke, illetve az Országos Bírósági Hivatal elnöke a parlament előtt évente beszámolni tartozik a fő tevékenységéről.

Az is érdekes sajátossága ennek a beszámolóknak, hogy az igazságszolgáltatás elsődlegesen az igazságszolgáltatási szakkérdésekkel foglalkozó bizottság előtt méretik meg, és csak ezt követi a plenáris ülésen történő előterjesztés. Ez azt jelzi számunkra, hogy az az alapkérdés, hogy az igazságügyi szervezet megfelelően sáfárkodik-e a rábízott költségvetési erőforrásokkal, csak akkor és oly módon válaszolható meg, ha a szakmai kérdéseket a parlament képes megítélni.

Engedjék meg, hogy ezek után áttérjek azokra a szakmai kérdésekre, amelyek a Kúria 2013. évi önkormányzati normakontroll-tevékenységét és jogegységi célkitűzéseit szolgálták.

Elsőként az önkormányzati normakontroll-tevékenységről szeretnék szólni nagyvonalakban. A Kúria önkormányzati tanácsának 2013-as tevékenységét az jellemezte, hogy az előző évinél nagyobb számú indítvány érkezett. Ezek az indítványok nagyrészt kormányhivaltól, kisebbrészt, de nem elhanyagolható mértékben bírói kezdeményezésből, illetve az alapvető jogok bizottságának indítványára indultak.

Határozott növekedést mutatott a 2013-as évben a bírói kezdeményezések száma: a 2012. évi 3 kezdeményezéshez mérten 2013-ban 16 olyan ügyben döntött a Kúria önkormányzati tanácsa, amelyeket bírák kezdeményeztek az előttük folyamatban levő perekben.

Az összességében 76 normakontroll-indítvány közül 54-et bíralt el érdemben az önkormányzati tanács, amelyből 29 alkalommal törvényellenességet állapított meg, 3 alkalommal azt állapította meg, hogy a helyi önkormányzat elmulasztotta törvényalkotói feladatának teljesítését, illetve 2 határozat született abban a tárgyban, hogy a Kúria felhatalmazta a kormányhivatal vezetőjét rendelet pótlására. 8 határozatban utasította el a Kúria az indítványt, és 12 esetben pedig eljárást megszüntető, illetve érdemi vizsgálat nélküli elutasító végzést hozott.

Milyen lényegesebb kérdések kerültek a 2013. évben a Kúria önkormányzati tanácsa elé?

Az egyik lényeges eljárási kérdés az volt, hogy vajon erősítse-e a Kúria a közvetlenség elvének érvényesítését a normakontroll-eljárásokban, hiszen amikor az Alkotmánybíróságtól a Kúria vette át ezt a feladatot, az emellett szóló egyik fő érv az volt, hogy az Alkotmánybíróság nem ténybíró, nem alkalmas arra, hogy az önkormányzati normakontrollal kapcsolatos eljárásokban a szükséges tényállást megfelelően tisztázza. Ezért az önkormányzati tanács úgy látta, hogy a normakontroll-eljárást indokolt a peres eljáráshoz közelíteni, és a közvetlenség elvét érvényesíteni kell a normakontroll-eljárásokban, ezért az egyik konkrét ügyben ezzel a lehetőséggel élt is, és a helyi építési szabályzat megalkotása során a megfele-

lő szakértelemmel rendelkező személy meghallgatásáról döntött.

A következő lényeges kérdés az volt, hogy vajon kiterjed-e a normakontroll-hatáskör a már hatályon kívül helyezett önkormányzati rendeletekre is. A Kúria igenlő választ hozott, hiszen számtalan olyan jogvita lehet folyamatban, amelyben időközben már hatályon kívül helyezett önkormányzati rendeletet is alkalmazni kellett. A bírói kezdeményezések esetében ilyenkor pedig mellőzhetetlen az érdemi felülvizsgálat.

Azt is el kellett döntenie a Kúriának, hogy vajon kiterjed-e a hatásköre a normába foglalt egyedi döntések törvényességi vizsgálatára. A Kúria úgy látta, hogy a hatáskörét ebben a körben meg kell állapítania, mert ha nem így tenné, akkor a törvényességi vizsgálat alól kikerülnének a rendeletbe foglalt egyedi döntések, amelyek ily módon hatáskörrel való visszaélést valósíthatnának meg.

Ugyanakkor kifejtette a Kúria más konkrét ügyben, hogy nincs alaptörvényi és törvényi felhatalmazása arra, hogy önkormányzati rendelet célszerűségét vizsgálja, mert ezzel az önkormányzati rendeletek megalkotására felhatalmazott helyi önkormányzatok hatáskörét, feladatát és felelősségét venné át.

Megengedő módon foglalt állást a Kúria a kormányhivatali kezdeményezés határidejét illetően, amikor kimondta, hogy egy elkésett előterjesztést követően a kormányhivatal előtt nyitva áll a lehetőség, hogy megismétlje a törvényességi felhívást, majd ezt követően ismételten kérje a normakontrollt a Kúriától. Ki kellett ugyanakkor mondanunk, hogy a polgármester a törvényi rendelkezések értelmében nem jogosult a Kúria előtti normakontroll-eljárásban az önkormányzat képviselőjére, ehhez jogi képviselőre van szükség.

Felmerült a megsemmisítés időbeli hatályának kérdése is. A Kúria lehetőséget látott a pro futuro, jövőre nézve történő megsemmisítésre is, amely eszközzel abban az esetben élt, ha az azonnali vagy visszamenőleges hatályú megsemmisítés helyrehozhatatlan következményekkel járt volna.

Ugyancsak fontos elvi álláspontot foglalt el a Kúria a módosító önkormányzati rendelet átmeneti rendelkezéseinek alkalmazhatósága vonatkozásában, amikor kimondta, hogy ha a módosító önkormányzati rendelet átmeneti rendelkezései nem jelennek meg szövegszerűen a módosított rendeletben, akkor azok a hatályon kívül helyezést követően nem fejthetik ki jogi hatásukat.

Több alkalommal kellett a Kúriának állást foglalni abban a kérdésben, hogy mi legyen az önkormányzati rendelet sorsa akkor, ha a felhatalmazó jogszabályi rendelkezést időközben hatályon kívül helyezték, illetve ha az önkormányzat túllépte a felhatalmazás kereteit. Ebben a vonatkozásban elvként rögzítette, hogy az önkormányzat rendeletének illeszkednie kell minden esetben a jogrend egészéhez; az ezzel ellentétes helyzet az Alaptörvénnyel ellentétes.

A helyi adók szabályozásával kapcsolatban különösen felértékelődött a Kúria önkormányzati taná-

csának szerepe, hiszen e körben az Alkotmánybíróság a hatáskörét korlátozó előírás folytán nem vizsgálódhat. A Kúria vagyonadó kivetésével összefüggésben kérte számon az önkormányzati rendeleten az arányosság követelményét, kimondva azt, hogy az adó mértéke abszolút értelemben nem lehet eltűzött, illetve nem járhat azzal a következménnyel, hogy az adótárgy értékét tulajdonképpen adóként kell befizetni.

A Kúria nagyon fontos döntést hozott a mozgáskorlátozottak esélyegyenlőségével összefüggésben akkor, amikor törvénysértőnek találta azt a közgyűlési rendeletet, amely a várakozási díj és pótdíj alóli mentesítést megengedte a parkolójegy utólagos bemutatása esetén, azonban nem tette lehetővé ugyanezt a kedvezményt akkor, amikor a mozgáskorlátozott-igazolvány megfelelő elhelyezését mulasztotta el az érintett.

Komolyabb sajtóvisszhangot váltott ki a magánszférát érintő önkormányzati szabályozás kérdésköre, ahol a Kúria rögzítette, nem lehet szociális segély feltételévé tenni a magánszféra körébe tartozó olyan magatartásokat, mint például a tisztalkodás. De egy másik ügyben azt is kimondta, hogy ha egy rendelet előírja a szociális támogatás feltételeként a kerthasznosítás konkrét módját, a hasznosítandó terület négyzetméterben megadott méretét, a hasznosítás mikéntjét, a termelendő konyhakerti növények konkrét megjelölését, abban az esetben ezek az előírások túlmutatnak a jogszabály által egyébként lehetővé tett, a lakóköznyezettel szemben a rendezettség külsődleges elvárásainak kritériumain.

Eljárási szempontból is állapított meg törvénysértést a Kúria akkor, amikor a főépítész véleményének kikérése nélkül fogadtak el olyan építésügyi tárgyú rendeletet, amely e vélemény nélkül megalapozatlannak tekinthető.

(14.50)

A normakontroll-hatáskör gyakorlásának ezen fő tendenciái áttekintését követően engedje meg a tisztelt Országgyűlés, hogy néhány szóban utaljak arra, hogy jogegységesítő tevékenysége körében milyen főbb témákat érintett a Kúria a 2013-as évben.

Bevezetésként meg kell említenem, hogy ez volt az az év, amely a felkészülést szolgálta a Kúria és az igazságszolgáltatás számára az új büntető törvénykönyv és az új polgári törvénykönyv alkalmazásával összefüggésben. Ennek körében a Kúria számos kollégiumi ülést tartott, és számos jogegységi határozatot, kollégiumi véleményt fogadott el. Ezeket hiánytalanul tartalmazza az írásban előterjesztett beszámoló.

Engedjék meg, hogy ezek közül a jogegységesítő eszközök közül néhány olyat kiemeljek, amelyek alapvetően határozzák meg az igazságszolgáltatás irányát, és tartalmilag értelmezik az elfogadott új törvényeket. Ilyen jogegységi határozat érintette a Büntető Kollégium részéről az élet elleni bűncselekményekkel kapcsolatos korábbi, hosszú időn keresztül

túl eredményesen alkalmazott 15. számú irányelv által szabályozott kérdéskört, amellyel összefüggésben a Kúria két jogegységi határozatot hozott: az egyik az élet elleni bűncselekmények kérdéskörét értelmezte, a másik pedig a jogos védelem kérdéskörre tekintetében fogadott el iránymutatást. Ugyanilyen lényegesnek tekintjük azt, hogy az új Btk. feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezéseinek vonatkozásában alkalmazni kellett-e a Btk. 2. § (2) bekezdésének az elkövetéskori vagy elbíráláskori büntetőtörvény alkalmazására vonatkozó szabályát.

A Közigazgatási és Munkaügyi Jogegységi Tanács szintén jelentős jogegységi határozatokat fogadott el például az adótitok értelmezése körében, továbbá a kis- és középvállalkozások vonatkozásában megállapított közigazgatási jogsértések alkalmazási szabályát illetően, tehát hogy mikor lehet kedvezőbb jogkövetkezményeket alkalmazni a kis- és középvállalkozások vonatkozásában. Itt a Kúria egy szélesebb értelmű jogértelmezést fogadott el, tehát a kis- és középvállalkozások kedvezményesebb elbírálásának elvét részesítette előnyben. Ugyancsak jelentős jogegységi határozat született az ingó vagyontárgyak online értékesítésének adózási következménye és adózási módjának meghatározása körében.

A Polgári Jogegységi Tanács a 2013-as évben számos, a devizahiteles eljárásokkal kapcsolatos, a devizahiteles problémakörrel kapcsolatos jogegységi határozatot fogadott el, amiből elsőként a 4/2013-as határozatnak az utolsó pontját emelném ki, amely a viszontkereset előterjesztésének lehetősége vonatkozásában fogadott el iránymutatást az alperesi hiteltétetek vonatkozásában. Nagy sajtónyilvánosságot kapott 2013. év végén a 6/2013-as PJE-határozat, amely a devizaalapú hitelkölcsön- és pénzügyi lízingszerződések minősítésének, érvényességének, érvénytelenségének kérdéskörében fogadott el általános iránymutatást.

Két további részletkérdést szeretnék kiemelni a Kúria jogegységesítő tevékenységéből, amelyek közül az egyik azt kívánja alátámasztani, hogy létezhet gyümölcsöző párbeszéd a törvényhozás és az igazságszolgáltatás között. Ennek bizonyítéka egy büntető kollégiumi vélemény, amely az ittas állapotban történő járművezetés vonatkozásában egy értelmezési problémát vetett fel az „eredményező” szó használatával kapcsolatban, amelyet a törvényhozás aztán a 2013. évi CLXXXVI. törvény 118. § (4) bekezdésében elfogadva módosította a problémás jogszabályt.

Ugyanilyen törvényváltozásra került sor az ingó vagyontárgyak online értékesítésével összefüggésben hozott jogegységi határozattal kapcsolatban, ahol a törvényhozó észlelte a jogegységi határozat indoklásában felvetett jogértelmezési problémákat, és leegyszerűsítette a személyi jövedelemadó törvénynek a vonatkozó adózási módra vonatkozó előírását.

Szeretném jelezni, hogy a Kúria 2013-ban is folytatta joggyakorlat-elemző tevékenységét, amelyvel egyrészt muníciót szolgáltatott az Igazságügyi Minisztériumnak arra, hogy az igazságszolgáltatást

érintő jogalkotásban kezdeményező szerepet tudjon betölteni, illetve feltárta azokat az alapvető problémás kérdéseket, amelyek a joggyakorlatból kiténtek.

Szeretném csak példálózva megjelölni azokat a témákat, amelyekben a Kúria ebben az évben joggyakorlat-elemzést végzett. Ilyen volt az Európai Unió jogának alkalmazása, a személyi jövedelemadó megállapítása során alkalmazott vagyonosodási eljárások ítélezési gyakorlata, a közigazgatási bíróságok kérdésköre, a rendes és rendkívüli felmondások gyakorlata, a vád törvényessége, illetve a jogorvoslati bíróságok hatályon kívül helyezésének gyakorlata.

Szeretném azt is megemlíteni, hogy a Kúria 2013-ban igazgatási intézkedéseket tett az ítélezési időszűrésének javítására, és ennek eredményei már a 2013-as év végi statisztikákban, de az idei statisztikákban még inkább tükröződnek. A Kúria elnökeként írásbeli jelentéstételi kötelezettséget írtam elő minden szakág részére az egy éven túli ügyekről, tanácselnököket vontam be az ügyek előadásába, illetve fokozottabb bevonását rendeltem el a Kúriára kirendelt bírácoknak a Kúria alaptevékenységébe. Ezen túlmenően igazgatási, ügyviteli vizsgálatokat rendeltem el például a Kúria ügykezelő irodájának a működtetését illetően.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor egy vállalkozó sikeresen szeretné működtetni a vállalkozását, akkor az első és legfontosabb feltétele ennek az, hogy a vállalkozás ügyét, a vállalkozás tárgyát kellő elhivatottsággal szolgálja. Ez az elhivatottság a magyar bírói kar, a Kúria bírúinak is sajátossága és tulajdonsága.

Engedjék meg, hogy beszámolóm szóbeli kiegészítését az idén 150 éve született Juhász Andor szavaival zárjam, ezzel üzenve a magyar törvényhozásnak, mert Juhász Andor egy olyan kérdést vetett fel, amely a bírói elhivatottság táplálásának egy nem elhanyagolható szempontja. Juhász Andor a következőképpen beszélt. „A jogszolgáltatás a bírói és ügyészi kar vállain nyugszik. Minél jobban meg van alapozva a társadalmi súly és anyagi függetlenség tekintetében a bírói és ügyészi pálya, annál jobban meg van könnyítve eme testületek tagjai számára nehéz hivatásuk gyakorlása és a bírói tekintély megóvása. A helyesen berendezett bírói pálya vonzóerőt gyakorol a kívülállókra, ami ismét megkönnyíti az utódlásról való gondoskodást, és ennek körében a gondos kiválasztást.” Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Én is köszönöm elnök úrnak. Most megadom a szót Rubovszky György úrnak, a határozati javaslatot előterjesztő Igazságügyi bizottság elnökének. Parancsoljon!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kúria-elnök Úr! Engedtesse meg, hogy egy nagyon rövid ismertetést tegyek, terjesszek elő. Nevezetesen arról van szó, hogy számtalan beszámoltatási

kötelezettséget ír elő különböző szintű jogszabály, és a Házbizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy ahol a beszámolási kötelezettséget az Alaptörvény írja elő, akkor az automatikusan az Országgyűlés plenáris üléséhez kerül, ha viszont sarkalatos törvény vagy törvény írja elő, akkor általában ezeket a beszámolókat a bizottságok tartják meg, érdemben a bizottságok előtt fejeződik be a munka, és erről a munkáról a bizottságok csak tájékoztatják az Országgyűlés elnökét.

Ezen általános szabály alapján szóba sem került más megoldás a legfőbb ügyész úrral kapcsolatban, figyelemmel arra, hogy a legfőbb ügyész parlamenti beszámolási kötelezettségét az ország Alaptörvénye írja elő.

(15.00)

Nem ez a helyzet a Kúria elnökének beszámolójával kapcsolatban, és ugyancsak nem ez a helyzet az Országos Bírói Hivatal elnökének beszámolójával kapcsolatban, mert mind a két beszámoltatást sarkalatos törvény írja elő. Ennek ellenére, nagyon helyesen, a Házbizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a két beszámoló intézmény súlyára és tekintélyére való tekintettel mindkettőt feltétlenül a Ház elé kell hozni.

Ez azért volt nagyon érdekes, mert e kérdésben ez év október 30-án született döntés a Házbizottság előtt reggel 9 órakor, és fél 11-kor volt az az Igazságügyi bizottsági meghallgatás, ami arról kellett hogy döntsön, hogy vagy érdemben lezárja az ügyet, vagy a plenáris ülés előtti meghallgatásnak, beszámoló elhangzásának az előkészítője legyen. Hála istennek, az utóbbi döntés született. Ennek megfelelően 30-án fél 11-kor a Kúria elnöke, Darák Péter úr elmondta beszámolóját az Igazságügyi bizottságnak. Minimális kérdésfeltételt és azokra adott válaszokat követően határozathozatalra került sor.

A határozathozatal eredménye az volt, hogy a bizottság 10 igen és 1 tartózkodás mellett a beszámolót elfogadta, és ugyanilyen arányban terjeszti elő a tisztelt Ház felé azt az igazságügyi bizottsági határozati javaslatot, amelyben javasolja az Országgyűlésnek, hogy a határozati javaslatot szíveskedjen elfogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Kúria-elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kúria mint a Legfelsőbb Bíróság jogelődje, a 2011. évi igazságszolgáltatási reform eredményeként napjainkra nemcsak formálisan kapta vissza régi, patinás nevét,

hanem a bíróságok szakmai és igazgatási vezetésének szétválasztásával egyidejűleg jelentős új hatásköröket is kapott. Ez nemcsak a legfelsőbb bírósági fórum átszervezése, hanem, úgy vélem, történelmi igazságtétel is volt. A Kúria tehát örököse annak az évszázadok alatt kialakított szakmai és erkölcsi mérceinek, amely a magyar bírászkodás egészére kihatott és kihat, és amely által a magyar igazságszolgáltatás jogállamivá és európai színvonalúvá emelkedett. Így vált a Kúria napjainkra a XXI. század követelményeinek is megfelelően működő korszerű és hatékony igazságszolgáltatási csúcsszervvé, amelynek egyik kiemelt feladata a jogegység követelményének a biztosítása a jogbiztonság további erősítése érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy örömmre szolgál, hogy az előttünk fekvő beszámoló alapján az Igazságügyi bizottság megállapíthatta, hogy a Kúria 2013. évi szakmai célkitűzései megvalósultak. Erről szeretnék egy pár mondatban szólni.

A Kúria egyik legfontosabb célkitűzése az egységes és magas színvonalú ítélkezési gyakorlat biztosítása az új jogegységi eszközökben rejlő lehetőségek kiaknázásával. Ennek érdekében a 2013. évi célok között szerepelt az ítélkezési gyakorlat aktuális kérdéseinek vizsgálata kúriai joggyakorlat-elemző csoportok keretein belül. A jogszabályi rendelkezés értelmében az elemző csoportok vezetői és tagjai a Kúria bírái. 2013-ban a Kúria kilenc elemző csoportot állított fel, és úgy gondolom, jó látni különösen is azt, hogy az elemző csoportok munkáját idén is külső szakértők segítették, akik között egyaránt megtalálhatók az alsófokú bíróságok bírái, más jogászai szakmák képviselői, ugyanis a perek eljárásrendjéből kifolyólag a legújabb problémákkal elsőként ezek a bíróságok, illetve bírák találkoznak.

Kifejezett álláspontom, hogy a felmerült kérdések kellő időben történő egyértelmű tisztázásával a különböző bíróság előtti peres ügyek sokaságát lehetne lényegesen rövidebb idő alatt befejezni és ezzel az emberek igazságszolgáltatásba vetett bizalmát erősíteni. Pozitívan értékelem, hogy a Kúria szakmai célkitűzései között szerepel az egyedi ügyekben folytatott ítélkezéstevékenység időszerűségének javítása, tekintettel arra, hogy a Kúria az igazságszolgáltatás legfelsőbb fórumaként végleges jelleggel dönt az állampolgárok ügyeiben.

Hangsúlyozandó, hogy a Kúria elé kerülő ügyek ésszerű időn belüli elbírálása kulcsfontosságú az igazságszolgáltatás kiszámítható működése szempontjából. Az elnök úr beszámolója alapján szintén a célkitűzések között szerepel a Kúria határozatainak közérthetőbbé tétele. Ez azt a célt szolgálja, hogy a kúriai határozatok elvi tartalma világosan elkülönüljön a határozat többi részétől, és így a közzétételre kerülő kúriai döntések még hatékonyabban szolgálják a bíróságok szakmai orientációját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is jó látni, hogy a 2012. évben az államreform operatív program keretében a Kúria pályázatot nyújtott be a középtávú stratégia elkészítéséhez, amelyet támogatásra érdemesnek ítélték. A jogállami igazságszolgáltatás mű-

ködését évszázadok óta olyan letisztult eszmék vezérik, mint a függetlenség, pártatlanság, kiszámíthatóság és a közösség tagjait megillető jogok védelme. Ezeknek az eszményeknek a magyar bíróságok működése eleget tesz, de az utóbbi két évtized európai és globális változásai mára megkövetelik azt, hogy a Kúria egy középtávra tervezett intézményi stratégiát alkosson, amely elősegíti, hogy optimális módon tudja követni ezeket a változásokat.

A Kúria számára is elemi követelmény, hogy felhasználja a fent említett változások pozitív hozadékát, és ezekre is tekintettel szervezze meg működését. Örömmre szolgál továbbá, hogy a jogalkotás előkészítésének támogatása mint szakmai célkitűzés keretében a Kúria 2013-ban is aktív szerepet vállalt a jogszabálytervezetek véleményezésében. Itt megemlíteném a 2014. március 15. napján hatályba lépő új polgári törvénykönyvhöz kapcsolódó végrehajtási jogszabályok kidolgozásához nyújtott segítséget és a büntető törvénykönyv új rendelkezéseinek oktatása, értelmezése vonatkozásában végzett munkát. Ennek folyamányaként szintén örömmre szolgál, hogy az új anyagi jogi kódexek alkalmazásával összefüggésben a Kúria áttekintette mindazokat az iránymutatókat, amelyeket a korábbi anyagi jogi kódexek alapján kibocsátott.

(15.10)

És ezen iránymutatások áttekintését követően újabb jogegységi eszközökkel intézkedett arról, hogy az idejétmúlttá vált, meghaladott iránymutatások ne kössék a bíróságokat, és helyükre lépjenek olyan korszerű iránymutatások, amelyek az új törvényi terminológiát is már megfelelően értelmezik.

Szeretném kiemelni az elnök úr beszámolójából azokat a momentumokat, amelyek a jogalkotás és a joggyakorlat gyümölcsöző együttműködésére mutatnak rá. Az egyik a Kúria 3/2013. közigazgatási és munkaügyi jogegységi határozatához kapcsolódik, amely az ingó vagyontárgyak online értékesítésének adózási következményéről szól. Az ingó vagyontárgyak üzletszerű értékesítésével kapcsolatban mondott ki konzekvenciákat, utalva arra, hogy a személyi jövedelemadóról szóló törvény 58. § (8) bekezdésének szabályozása nem volt szerencsés. A jogegységi határozatnak is köszönhetően az említett jogszabályhely módosult. A másik példa, amit említett is a beszámolóban elnök úr, a Büntető Kollégiumnak az ittas járművezetéssel kapcsolatos 3/2013. BK véleményéhez kapcsolódik, ahol a Kúriának az értelmezési problémát a jogszabályi szövegben szereplő „eredményező” szó okozta. A jogalkotó, észlelve ezt a problémát, a vitatott szót kiiktatta a büntető törvénykönyvből.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Kúria elnöke a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló törvény alapján benyújtotta az Országgyűlésnek „a Kúria 2013. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében” című

beszámolóját. Az Igazságügyi bizottság mint feladat- és hatáskör szerint illetékes bizottság a beszámoló megtagyalt és támogatásra érdemesnek találta. Szeretném tisztelettel megköszönni frakciónk nevében a Kúria, az elnök úr és munkatársainak a munkáját, és további sikeres munkát és tevékenységet kívánok.

Mindezek alapján kérem önöket, hogy támogassák a Kúria elnökének a beszámolóját. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP vezérszónoka. Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Darák Elnök Úr! Meghívott Vendégek, Vezetők! Az MSZP képviselőcsoportjának álláspontja szerint a Kúria elnökének beszámolója a törvényi kötelezettségnek megfelelő és alapos. Ezért a beszámolóért és az emögött meghúzódó szakmai munkáért elismerés és köszönet illeti elnök urat, a Kúria bírúit és munkatársait. A legfőbb bíró beszámolója emellett megfelelő alkalmat teremt arra, hogy az elmúlt időszak tapasztalatai fényében áttekintsük és véleményt alkossunk a bíróságok működéséről.

Az elmúlt órákban ugyanezt az értékelést az ügyészség tekintetében is megtettük, és nem rejtettük véka alá lesújtó véleményünket. A bíróságok működését megvizsgálva egészen más következtetésekre jutottunk. Az általunk többször kritizált szervezeti átalakítás, az alkotmányos rend felforgatása és az illiberális demokrácia kialakítására irányuló törekvés dacára a bíróságok továbbra is megmaradtak a jogállamiság és az alkotmányosság őrzőiként. A gyakorlatban is bebizonyosodott, mekkora erőt jelent az ítélkező bírói függetlenség.

Ma már nyilvánvaló, sok mindent elrontott a rendszerváltó nemzedék, de egyetlen területen biztosan nincs ok szégyenkezésre: a függetlenségükre és a szakmai felkészültségükre méltán büszke bírák nemcsak a magánjog és közjog évszázados jogelveit és szabályait, de a jogállamiság és az alkotmányosság kultúráját is magukba szívták az elmúlt évtizedekben. Ez a többi közhatalmat gyakorló intézményünkre sajnos kevéssé volt elmondható.

Ezért történhetett meg, hogy 2010 után a kétharmados többséggel visszaélve végrehajtott alkotmányos puccs lényegében az egész államszervezetet egy szűk hatalmi elit önkényének eszközévé tette. A bíróságok azonban megőrizték értékeiket, és továbbra is betöltik funkciójukat. Mindez az öntudatos, felkészült bírónak köszönhető. Mint oly sokszor, most is bebizonyosodott Montesquieu igazsága: „hatalomnak csak hatalom tud gátat szabni”. A bírák nem politizálnak, csupán a jog elveit és szabályait alkalmazzák. Mégis az elmúlt évek túlkapásait leginkább a bíróságok tudták határok közé szorítani.

A bíróságok számtalan alkalommal bizonyították, hogy az önkénnyel szemben továbbra is kiállnak a jogállamiság elve, a jog uralma mellett. Mint azt az elmúlt órákban itt az Országgyűlés ülésén bemutattuk, az ügyészség koncepciój jellegű eljárásai rendre a bíróságokon törnek meg. De nemcsak a büntetőügyek, hanem például a személyiségi jogi perek vagy az információs szabadság tárgyában indított perek tömegei is bizonyítják, hogy politikai megfontolások helyett a bíróságok továbbra is a jog szelleme és betűje szerint ítélik. Tiszteletre méltó az a szakmai elhivatottság és alázat, amiről a kedvezőtlen körülmények ellenére az egész bírói kar tanúbizonyságot tett az elmúlt években.

Mindezt köszönettel tartozik az egész magyar társadalom. Természetesen ez a köszönet és elismerés a bírósági rendszer csúcán álló Kúriát megilleti. A beszámolóból világosan látszanak a szakmai munka fejlesztésére és a jogi kultúra megőrzésére vonatkozó erőfeszítések is. Ezek az eredmények különösen figyelemre méltóak, ha a működési körülményekkel is tisztában vagyunk. Itt elsősorban nem is az elavult épületekre és informatikai eszközparkra vagy a hosszú évek óta befagyasztott bírói illetményekre gondolunk - bár persze ezeken is lenne mit javítani -, hanem arra a döbbenetes tényre, hogy a fideszes hatalom a legtapasztaltabb vezető bírákat pályájuk csúcán kényszernyugdíjazás előírásával távolította el. Ez nemcsak az érintettekkel szemben volt rendkívül méltánytalan lépés, hanem óriási bűn volt a magyar bírói szervezetrendszer egészével szemben is. A beszámolóból is kiolvasható, hogy ez az intézkedés jelentős fennakadásokat okozott a bíróságok működésében. Ennek következményeitől persze nemcsak a bírák, hanem a jogkereső állampolgárok is szenvednek. Erre a későbbiekben részletesen is ki fogok térni. Azt azonban szeretném leszögezni, hogy ha ezzel a gyalázatos intézkedéssel a kormányparti többség a bíróságok szakmai munkáját, a szervezetrendszer erkölcsi tartását akarta megtörni, akkor kudarcot vallottak.

A beszámoló szűkebben vett szakmai tartalmára rátérve jól látható az a helyeselhető törekvés, hogy a Kúria még nagyobb erőforrást és energiát igyekszik fordítani a joggyakorlat elemzésére és egységesítésére. Ennek megfelelően a beszámoló kiemeli, hogy ezt a munkát a joggyakorlat-elemző csoportok segítették. Mint ahogy elhangzott itt ma már, kilenc ilyen csoport jött létre, többek között a jogorvoslati bíróságok hatályaon kívül helyezési gyakorlatának vizsgálatára.

2013-ban joggyakorlat-elemző csoport vizsgálta a közigazgatási perjog szabályait is, elsősorban abból a célból, hogy megfelelő szakmai elemzőanyag álljon rendelkezésre az önálló közigazgatási perrendtartás szabályainak megalkotásához. Részletes összefoglaló vélemény született az önálló közigazgatási perrendtartás szükségességéről, ennek szabályozási alapelveiről, irányairól, a szükséges új pertípusokról és az eljárási szabályokról. Bízunk benne, hogy ennek a vizsgálatnak az eredményét az új polgári perrendtar-

tás szabályainak megfogalmazásakor a kormányzati kodifikációban is hasznosítani fogják.

A Kúria elvi határozatai és döntései jelentősen formálták az ítélkezőtevékenységet. A Kúria Büntető Elvi Közzétételi Tanácsa 2013-ban 24 elvi határozatot és egy elvi döntést tett közzé. A jogegységi tanácsok jogegységi határozatai közül véleményünk szerint kiemelt figyelmet érdemel a Büntető Jogegységi Tanácsnak a jogos védelem kérdéseiről hozott határozata. Szintén fontosnak tartjuk a Közigazgatási-Munkaügyi Kollégium jogegységi határozatát, ami szerint a közigazgatási perekben a felek részére a bíróság által felülvizsgált határozatokban felhasznált adótitok teljes körű megismerését biztosítani kell. Amennyiben ezt nem teszik lehetővé, úgy a meg nem ismerhető adótitok bizonyítékként nem használható fel. A Polgári-Gazdasági Jogegységi Tanács a tevékenysége során öt jogegységi határozatot, a kollégium mint jogegységi tanács pedig egy határozatot hozott.

Közérdeklődés mellett alakította ki a Kúria az átláspontját a devizaalapú hitel-, kölcsön- és pénzügyi lízingszerződések kapcsán is.

(15.20)

Itt meg kell jegyeznünk, kifejezetten bátor döntést hozott a bíróság ebben az ügyben, és azt is szeretnénk hozzátenni - nekünk, legalább országgyűlési képviselőknek ezt be kell vallanunk -, hogy ez a Kúria-döntés alapozott meg minden további kormányzati intézkedést és parlamenti döntést, annak az irányát és annak a határait ez a Kúria-döntés szabta meg, ezért ennek a jelentőségét és az ezért való elismerést, azt gondolom, az érintettek tekintetében nem elég hangsúlyozni.

Tisztelt Országgyűlés! Természetesen a Kúria elnökének beszámolójából sem hiányozhat az ítélkezőtevékenység időszerűségének vizsgálata. Ebben a vonatkozásban ismét szeretnék kitérni a kényszernyugdíjazások és az ítélkezőtevékenység időszerűségének kapcsolatára. A beszámoló erre vonatkozóan a következő megállapítást teszi - idézem szó szerint: „Figyelemmel a bírói felső korhatárt érintő 2012. évi jogszabályi rendelkezések időközbeni megsemmisítésére, 2013. évben több kúriai bíró szolgálati viszonya helyreállt, és többek között ez segítette elő az időszerűségi mutatók javítását. A 62 éves nyugdíjkorhatárt betöltött bírák 2010-ben megkezdett, majd 2012-ben véghez is vitt, nyilvánvalóan jogellenes kényszernyugdíjazása az Európai Unió Bíróságának Magyarországot elmarasztaló döntése, illetve az Alkotmánybíróság kényszernyugdíjról szóló rendelkezések megsemmisítéséről szóló határozatának kihirdetése után sem rendeződött megnyugtatóan.”

A beszámoló egyébként is több helyen utal arra, hogy a nyugdíjazott bírák közül néhánynak a visszatérése javított az ítélkezési munka mutatóin. Úgy gondolom, hogy ennek a helyzetnek a korrekt értékelése elismerésre érdemes.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miután új feladatról van szó, külön említést kíván a Kúria önkormányzati normakontroll-tevékenysége, annál is inkább, mivel ez a terület a jövőben a közvélemény érdeklődésére tarthat számot. Érdekes adat, hogy 2013-ban a Kúria Önkormányzati Tanácsa 54 döntést hozott, amelyből 29 törvényellenességet megállapító, megsemmisítő és/vagy alkalmazási tilalmat kimondó döntés, 3 helyi önkormányzat törvényalkotói feladatának elmulasztását megállapító határozat, 2 határozat született rendeletpótlás tárgyában, 8 határozat az indítványt elutasította, 12 esetben pedig az Önkormányzati Tanács eljárást megszüntető vagy érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzést hozott. Az 54 elbírált ügyből 34 kormányhivatali indítványra, 16 bírói kezdeményezésre, 2 pedig az alapvető jogok biztosa indítványára született. Két esetben indítványozási joggal nem rendelkező magánszemély kérelmét utasította el érdemi vizsgálat nélkül a tanács.

Az összes ügyhöz képest a bírói kezdeményezések száma is határozott növekedést mutat, a 2012. évi 3 elbíralt kezdeményezéshez képest 2013-ban már 16 ügyben döntött a Kúria bírói kezdeményezés tárgyában.

Kedvező fejlemény, hogy a Kúria normakontroll-eljárása során alkalmazza a személyes meghallgatás lehetőségét. Ezáltal a Kúria megpróbálta a normakontroll-eljárást a peres eljáráshoz közelíteni, a közvetlenség elvét érvényesíteni a normakontroll-eljárásokban, ami szintén helyes.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Kúria 2014. évi szakmai célkitűzései között szerepel a kisajtítási perek gyakorlata vagy a Kormánytisztviselői Döntőbizottság határozatainak bírósági felülvizsgálata. A célkitűzéseket modern módszerekkel igyekszik a Kúria megvalósítani. Figyelemre méltó megoldás, hogy a doktori iskolák hallgatói közül kikerülő gyakornokok a Kúria ítélkező tanácsai mellett fognak működni. A beosztást az érintett gyakornokok kutatási témája határozza majd meg. A doktorandusz-hallgatók a bírák munkáját segíthetik azáltal, hogy a tanácsra kiosztott ügyekben felmerülő és a hallgató doktori témájához kapcsolódó jogkérdésekben kutatást végeznek, tudományos szakvéleményt adnak.

A Kúria intézményi stratégiájának szerves részét képezi egy olyan igazságügyi alkalmazotti struktúra kialakítása, amely alkalmas arra, hogy a bírák munkáját a leghatékonyabb módon segítse. A célkitűzés az, hogy a megfelelő létszámú és a szükséges kompetenciával rendelkező igazságügyi alkalmazottak közreműködésével a bírák munkaterhe csökkenjen, a munkavégzésük során az érdemi feladatokra tudjanak összpontosítani.

Célkitűzés továbbá az is, hogy az egyes munkaköröket annak ellátásához feltétlenül szükséges végzettséggel rendelkező személy lássa el. A beszámoló szerint célkitűzés az, hogy minden ítélkező tanács munkáját egy-egy főtanácsadó segítse, ami összesen 19 főtanácsadói státus létesítését jelenti. Reméljük, hogy ehhez a költségvetési forrás is rendelkezésre áll majd jövőre.

Végül egy kritikai megjegyzés. Nem teljesen bizonyos az egyetértés közöttünk a Kúriának a régi Igazságügyi Palotába való visszatérése kapcsán. Egyfelől kérdéses, hogy a kormány által az előkészítésre biztosított 50 millió forint felhasználásakor milyen szakmai szempontokat lehet érvényesíteni. Az ugyanis kevésbé szakmai célkitűzés, hogy a Kúria elhelyezése alkalmas legyen az ítélkezési tevékenység folytatására.

Nem véletlen, hogy a beszámoló azt rögzíti - idézem -: „Figyelemmel arra, hogy fejezeti kezelésű előirányzatról van szó, az előkészítő munkálatok megszervezése és pénzügyi lebonyolítása az Országos Bírósági Hivatal feladata, ugyanakkor a Kúria mint érintett intézmény képviselői folyamatosan jelen vagyunk az épületbejárásokon és a konzultációkon.” Helyes, hogy az információ benne van a beszámolóban, de nem a szakmai célkitűzések között lenne a helye.

Összefoglalva, a Kúria elnökének beszámolója korrekt szakmai munkáról ad számot, ami egybevág a mi véleményünkkel és tapasztalatainkkal. A beszámolót ezért jó szívvvel fogjuk támogatni, és köszönetünket fejezzük ki a teljes bírói karnak.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Most pedig soron következik Rubovszky György úr, a KDNP vezér-szónoka.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A kereszténydemokrata képviselőcsoport képviselőjeként én rendkívül rövid felszólalásra készültem.

Ahogy a bizottsági ülésen is mint egy szem kereszténydemokrata az Igazságügyi bizottságban, a beszámolót tartalmában én elfogadtam, és az Igazságügyi bizottság által előterjesztett határozat előterjesztését támogattam, azt tudom bejelenteni a tisztelt Házban, hogy a kereszténydemokrata frakció itt, a Házban ugyanezt a magatartást fogja követni.

Én azért nem kívánok részletekbe menni, mert nem kívánom a felszólalásomban belecsempészni a kormányzat és a hatalom kritikáját, mert hiszen Harangozó képviselő úr azért dicsérte a Kúriát, hogy kihangsúlyozhassa, hogy az az ádáz kormány a kétharmados többséggel milyen galád magatartást tanúsított. Szeretném elmondani, hogy nem az igazságszolgáltatás az egyetlen, amelyik áldozatul eshet ennek a korai nyugdíjazásnak, hanem a közigazgatástól kezdve a közalkalmazottakig a teljes állami szektor.

Ezek után köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik vezér-szónokának. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Kúria-elnök Úr! Elnökhelyettes Úr! A Kúria beszámolójával kapcsolatosan először is engedjék meg, hogy örömet fejezzem ki, hogy idekerült az Országgyűlés elé, és a plénum előtt tárgyalhatjuk meg ezt a beszámolót. Bár úgy gondolom, hogy a sarkalatos törvények által meghatározott beszámolási kötelezettséggel rendelkező szervezetek közül talán még több is a plénum elé jöhetne, hiszen ez egy remek alkalom arra, hogy átbeszéljük, jobb esetben akár vitatkozva is, mint ahogy a legfőbb ügyész beszámolóján erre sor került, azokat a pontokat, amelyekkel kapcsolatban az Országgyűlés és az ellenzék is el tudja mondani a véleményét.

A legfőbb ügyész úr elmondta azt, hogy jobb vitaterep a bizottsági ülés, és ez igaz talán a Kúria és az OBH beszámolójára is. Ehhez annyit szeretnék hozzátenni, hogy az Igazságügyi bizottságnak és a Törvényalkotási bizottságnak az ülése párhuzamosan zajlott, és jómagam a Törvényalkotási bizottságban vagyok tag, ezért, bár szerettem volna ott lenni a bizottsági vitán, és megtenni az észrevételek egy részét ott, bizottsági körben, ezt nem tudtam megtenni, viszont ha már itt, az Országgyűlés előtt erre alkalom van, akkor szeretnék néhány pontot felvetni; pozitív pontokat is, és lesznek kritikai meglátásaink is.

Azt előre szeretném bocsátani, hogy a beszámoló egy részletes, hosszú, a jogegységi határozatokat is tartalmazó anyag, és én is szeretném megköszönni természetesen elnök úrnak és a Kúriának az elvégzett munkát. Bár tudom, hogy a hatalmi ágak szétválasztása egy alapvető elv, amit mi is számon kérünk a mindenkori kormányon is, de ez véleményem szerint nem jelenti azt, hogy bizonyos döntéseket vagy jogegységi határozatokat pozitív vagy negatív értelemben ne bírálhatnánk egy beszámoló kapcsán.

(15.30)

Hiszen az Országgyűlés mégis az a szerv, az a legfőbb népképviselői szerv, ahol a képviselők akár azokat a kritikákat, amelyek az emberektől jönnek vagy azokat a szakmai kritikákat, amelyeket akár a szakmában dolgozó bírától, ügyésztől, ügyvédek-től, jogász kollégáktól megkapnak, el tudják mondani, és adott esetben talán a jövőben bizonyos hibákat, ha ezt hibának lehet minősíteni, ki tudunk küszöbölni. Úgyhogy ezekkel a felvezetővel szeretnék a Kúria beszámolójával foglalkozni.

Az első pont, amit megemlítenék azon túl, hogy részletes az anyag, hogy a beszámoló igazgatási kérdésekkel nem igazán foglalkozik. Adott esetben ezt is örömmel olvastuk volna, hogy a Kúria igazgatásával kapcsolatosan mélységeiben milyen sikerek vagy esetleg milyen kihívások jelentkeznek. Ha talán ez is bekerült volna mélyebben a beszámolóba, akkor ezt is megvitathatóvá tette volna. Aztán itt is fel szeretném hívni az utólagos normakontroll lehetőségére a figyelmet. Tudtommal itt is el lehet mondani azt, amit a legfőbb ügyésznél, hogy a Kúria elnöke nem

élt, ha jól tudom, egy esetben sem az utólagos normakontroll lehetőségével, pedig úgy gondolom, hogy ez nemcsak egy jog, egy kiváló jog, ami megadatik a Kúria elnökének, hanem bizonyos esetekben kötelesség is. Kötelesség is, hiszen ahogy az elhangzott, az országgyűlési képviselőknek csak egynegyede tud ezzel a jogával élni, tehát még egy frakció sem tudja ezt külön megtenni. Ennélfogva úgy a legfőbb ügyészre, mint a Kúria elnökére ez egy pluszkötelezettséget ró a mi jogértelmezésünk szerint. Bízunk benne, hogy a jövőben a Kúria elnöke is fog élni ezzel a lehetőséggel úgy is, hogy bizonyos esetekben pont, mondjuk, a bírákat érintően voltak olyan országgyűlési döntések, amelyekkel kapcsolatban később megállapításra is került, hogy alaptörvénytől való megállapításra is került, hogy alaptörvénytől való megállapításra is kerültek elfogadásra. Ezekben az esetekben vagy akár egyébként nemcsak a bírósági szervezetrendszerrel érintő, de amikor alkotmányos aggályok vannak, akkor bátorítom a Kúria elnökét, a legfőbb ügyészt vagy akár az ombudsmant innen, hogy nyugodtan éljenek ezzel az eszközzel. Szerintem ez csak erősíteni fogja a Kúriába vetett bizalmat.

Felmerülhet kérdésként, és a szakmában ez fel szokott merülni, hogy az alkotmánybírósági döntésekkel kapcsolatos esetleges negatív kúriai visszhang valójában versengést jelent-e a két szervezet között. Természetesen ezek nem voltak olyan erősek, amelyek a szakmán túl hatottak volna, de a jövő szempontjából fontos lehet talán tisztázni ezeket a félreértéseket vagy szakmai vitákat. Adott esetben lehet, hogy az Országgyűlésnek kell akkor egy törvényt módosítani, ha nem egyértelműek a jogszabályok vagy a jog értelmezése, de néhol láthatunk ilyen - nevezük így - versengést a két szervezet között.

A gyakornoki és főtanácsadói rendszert jó ötletnek tartjuk. Nyilván a puding próbája az evés, bár a beszámolóban benne van, hogy már egy hasonló rendszer működött a Kúrián is. Úgy gondoljuk, hogy ez talán erősítheti, hogy minél jobb szakmai döntések születessenek, és bátorítjuk elnök úr ezen döntését, és a jövőben akár a következő évek beszámolóiban szívesen vesszük majd, ha a részletes tapasztalatokról beszámol.

Néhány gondolatot szeretnék a jogegységi tanácsok munkájáról, ahogy mondtam, pozitív vagy akár kritikái éllel is elmondani. A jogos védelem ügyében hozott döntést kifejezetten jónak tartjuk és előremutatónak. A Kúria jól értelmezte azt a szándékot, amivel az Országgyűlés ezt az új törvénymódosítást megalkotta és a Btk.-ba ezt beemelte. Ugyanúgy az adóügyekben az adóitók célhoz kötöttsége esetében vagy akár a NAV bizonyítási kötelezettségének körében hozott döntéseket is jónak, fontosnak tartjuk, és ugyanígy egyébként a vagyonebecslésekkel kapcsolatos döntéseket és elemzéseket is. Fontos az, hogy a Kúria valóban a törvényesség őre legyen, és akár a NAV túlterjeszkedésével szemben is ellen tudjon állni, persze természetesen a jogszabályok talaján.

Az önkormányzati jogalkotás felülvizsgálata kapcsán van pozitív meglátásunk. Az önkormányzati vagyonaadóval kapcsolatos döntés, ahogy azt elnök úr

kiemelte, egy jó döntés, bizony az adóztatásnak is valahol korlátot kell szabni, és a Kúria ezt jól találta el, és jól mondta ki, hogy egy bizonyos szint fölött ez már tulajdonképpen egy olyan extra terhet jelent, ami feléli, elpusztítja akár az adóztatott tárgyat is.

Viszont ami a szociális segélyek terén hozott döntést illeti, szintén önkormányzati jogalkotás felülvizsgálata, itt viszont egyfajta kritikával szeretnék élni, és akár a nép hangjaként, ha szabad így fogalmaznom. A döntés itt az volt, hogy a szociális segély feltételül nem lehet a magánszféra körébe tartozó tevékenységeket kikötni; ilyen például a tisztálkodás. Akár még azt lehetne mondani, hogy érthető az irány, viszont én veszélyesnek érzem, hogy hol van a határ ebben a történetben, hogy adott esetben, mondjuk, egy udvar vagy az ingatlan rendben tartásának vagy az ingatlan környezetének a rendben tartása is akkor a jövőben ennek fog-e számítani. Tehát hogy egy önkormányzat legalább annyit elvár közpénzből nyújtott segélyekért, hogy valaki rendben tartsa a lakókörnyezetét, akkor nagyon reméljük, hogy ez azért nem fog beleesni abba a körbe, ami a Kúria szerint nem fér bele az önkormányzati jogalkotás szabadságába. A veszélyeikre szerettem volna felhívni a figyelmet.

A menekültügyi joggyakorlati elemző csoport felállításáról is lehet olvasni ebben az anyagban. Ezt jónak tartjuk, hiszen a menekültügy, a bevándorlásügy egy nagyon fontos és egyre inkább kiélezett terület. Bizonyára a jövőben a menekültek egyre nagyobb számban való érkezése a jogalkotást és a Kúriát is döntésekre, illetve a különböző bíróságok döntéseire az egységesítésére hatalmazhatja fel, illetőleg erre sor kerülhet. Úgy gondolom, hogy talán ebben a beszámolóban is szívesen olvastunk volna részletekről. Ha most nem is, akkor talán a jövő évi beszámolóban nagyon érdekelnének minket azok, hogy a menekültügyi joggyakorlatot elemző csoport mire jutott, és ennek a részleteit szívesen áttekintenénk és meg is vitatnánk itt a Ház előtt.

Amiben határozott társadalmi kritikát kell megfogalmaznunk, ez viszont a devizahiteles döntés. Itt jogásként és valóban a nép hangjaként, de megfelelő módon jogi alpra helyezve a kritikát, szeretném azt mondani, hogy ezt nagyon nem tudtuk üdvözölni. Úgy gondoljuk, hogy az a körülmény, hogy egy döntés adott esetben bankokat, komoly piaci szereplőket érint, össztársadalmi méreteket ölt, attól még csak és kizárólag a jogszabályok elemzése alapján és a jogszabályok alapján szabad meghozni egy döntést, és nem szabad megremegnie senki kezének. Ugyanez igaz az Országgyűlésre is egyébként, tehát ezt nem csak a Kúriának címezzük, hogy elnök úr ne érezze úgy, hogy itt a Kúriát tesszük csak felelőssé, vagy azt mondjuk, hogy a Kúriának adott esetben megremeg a keze. Ugyanúgy a Fidesz-kormányának, egy kétharmados Fidesz-kormányának, Fidesz-KDNP-kormányának is teljes mértékben megremegett a keze, amikor csak a törvényeket kellett volna betartatni a bankokon, de nem jól van az, hogy olyan döntések születhetnek, amelyek valójában nemcsak a társadalom

felfogásának, hanem véleményünk szerint a jogi, szakmai kívánalmaknak sem mindig felelnek meg. Ebben az esetben a Kúria a devizahitel-szerződések teljes spektrumának ismerete nélkül hozott jogegységi döntést. Véleményünk szerint nem történt meg oly mélységében a probléma kielemezése, gazdasági és egyéb szempontokból a kielemezése, ami alapján egy ilyen döntést felelősen meg lehetett volna hozni.

(15.40)

Hogy mire is gondolok? Tényleg muszáj erre egy kicsit részletesen kitérnem, hogy bemutassuk az ezzel kapcsolatos fenntartásainkat. Ez a jogegységi határozat úgy kezdődik, hogy kimondják, hogy a devizaalapú hitel-, kölcsön- és pénzügyi lízingszerződések devizaszerződések, és ezzel kapcsolatosan már néhány gondolattal ezelőtt elmondtam, és maga a jogegységi határozat is elismeri, hogy az ügyek különbözőek, és a bíróság tud csak dönteni, hogy egy adott ügyben pontosan milyen tényállás valósult meg. Ehhez képest a Kúria jogegységi határozata már az elején leszögezte ezt a megállapítást, anélkül, hogy bizonyos részletekbe később belement volna.

Idézni szeretném azt is, hogy ugyanúgy ebben a jogegységi határozatban van arról szó, hogy kizárólag a kereset tárgyában döntő bíróság van abban a helyzetben, hogy döntsön az érvénytelenség fennállásáról. Ezzel egyet tudunk érteni. Ezért is aggályos, hogy az összes deviza- vagy devizaalapú hitel tekintetében ez kimondásra került már a határozat elején. És a határozat is elismeri, hogy a devizaalapú kölcsönszerződések elterjedésekor jogszabály nem határozta meg a devizaalapú kölcsön fogalmát.

Tehát nem arról beszélünk, hogy itt a bankok az adott jogszabályokat, az akkor fennálló jogszabályokat milyen módon tartották be, hiszen akkor még törvényi szinten ez kellőképpen nem is volt szabályozva. Tehát különösen óvatosan és különösen szakmai mélységek elemzése után lehet csak hozzányúlni a témához, és ezek után nem érthető, hogy az anyagban is úgy szerepel, hogy ettől függetlenül a devizaalapú kölcsön tulajdonképpen minden esetben devizakölcsön, mivel a tartozás devizában van meghatározva. Mi úgy gondoljuk, hogy nem ettől lesz valami devizaalapú kölcsön.

Itt még két részt kiragadnék, ami különösen érdekes a jogegységi határozatban. Ezt is idézném: a devizaalapú kölcsön mögött - figyelemmel a pénzügyi intézményekre vonatkozó, közjogi jellegű szabályokra - devizaforrás áll. Nagyon igaz, és húzzuk alá ezt a mondatot, pont ezt mondtuk mi is, hogy devizaforrásnak kell állni egy devizakölcsön mögött, hogy az devizakölcsönnek minősüljön. Nem attól lesz devizakölcsön, hogy a bank azt mondja, és azt aláíratta az ügyféllel - önmagában ez véleményünk szerint nem elég -, viszont a mondat úgy folytatódik, ami számomra nehezen értelmezhető, hogy annak vizsgálata, hogy egy konkrét szerződés mögött van-e

devizaforrás, lehetetlen és egyben szükségtelen is a perekben.

Én úgy gondolom, hogy ha az első mondat arról szól, hogy devizaforrás áll egy devizahitel mögött - márpedig ez kimondásra kerül, és ez így is van -, akkor pont annak a vizsgálata a legfontosabb, hogy valójában az adott ügyletek mögött áll-e devizakölcsön, devizaforrás. Itt megbicsaklik a jogegységi határozat logikája, egymásnak ellentmondó két, egymás után következő mondatot találunk, és találunk egy kicsit később pont erre a témára utalóan egy olyan mondatot is, hogy a hitelező helyzetére az árfolyam változása nem hat ki, hiszen az adós által visszafizetéskor forintban ugyanolyan értékű devizához jut, mint amennyit folyósított. Mit jelent ez? Hogy a bank, ha valóban devizában, devizaforrások átváltásával adta ezt az összeget az adósoknak, akkor az árfolyamtól függetlenül ugyanolyan helyzetben van, hiszen ő majd visszaváltja azt a forintot, amit ő kap az adóstól, és ő ugyanoda kerül, ahonnan indult.

Na, de ha nem vizsgáljuk azt, hogy valójában devizaforrás volt-e ezek mögött az ügyletek mögött, akkor félrevisz minket az egész irányból, hiszen ha nem volt devizaforrás, és ezek a bankok forintot adtak, egy másik ember forintbetétjét adták oda az adósoknak, akkor óriásit kaszálnak azon - ha szabad így fogalmaznom -, ha az árfolyam elmozdul az adósoknak nem megfelelő irányba. Hozzáteszem, hogy ez ebben az esetben - és ezt a legfőbb ügyész beszámolójánál is elmondtuk - viszont csalás szerintünk, tehát a Btk. csalás tényállását megvalósítja, ha a devizaforrás nem állt rendelkezésre, nem vett fel devizát a bank, forintból adott forintot, és utána egy elképesztő extraprofitra tett szert.

S ez a fő probléma, és az egész rákfenéje a devizahitelezésnek pont ez lenne, hogy volt-e devizaforrás vagy nem. Ha volt devizaforrás, akkor igazat kell adnunk, hogy a bankokat valóban kár érte; de ha ők nem kellett, hogy mondjuk, Svájcból felvegyék ezeket a pénzeket, ha tetszik, akkor a csaláson túl náluk olyan extraprofit - akár jogalap nélküli gazdagodásnak is nevezhetnénk - marad, ami őket nem illeti meg. Emiatt nem értjük azt, hogy miért siklott így ki egy picit az a jogegységi határozat, és valójában miért nem tudott a lényegről szólni, és nagyon fájjaljuk, hogy a valódi kérdés nem megfelelőképpen tudott felmerülni.

Azt is el kell mondjam önöknek - és ez is egy nagyon fontos dolog, többször elmondtuk, de ki kell hangsúlyozni -, hogy a Magyar Nemzeti Bank statisztikái alapján bizony egyötödé jött be devizában az országba, mint amennyi devizahitel-kihelyezésről beszéltek a bankok. A Magyar Nemzeti Bank statisztikáiról beszélünk. Ha ezt a dolgot az elmondottak mellé tesszük, tehát amit elmondtam, akkor arra juthatunk, hogy óriási probléma van, és valaki vagy valakik a bankszektorban, ezek a nagy bankok nagyon átverték mindannyiunkat, legfőképpen a devizaadósokat.

Egyébként azokban a perekben - és Z. Kárpát Dániel képviselőtársam ennek a legfőbb harcosa

nálunk a Jobbikban, de jómagam is ügyvédekkel, bírókkal, jogászokkal, akik foglalkoztak ilyen devizahiteles-perekkel -, el lehet mondani, hogy a bankok nem tudták bizonyítani azt, hogy a devizaforrás rendelkezésre állt volna. Se konvertálási bizonylatokat nem tudtak bemutatni, vagy még azt se, hogy ők devizában elutalták ezeket az összegeket, és az landolt az ügyfél forintszámláján, tehát az átváltás a kettő között meg tudott történni. Tehát semmiféle ilyen bizonyítékkal nem tudtak előállni, és sok esetben elkezdték megnyerni ezeket a pereket egy ügyes, hozzáértő ügyvéddel ezek a devizaadósok.

Ezek után a Kúria jogegységi határozata sok embert csalódással töltött el, hiszen ezekben a perekben, mondjuk, egy első fokon megnyert perben - és kezdtek ezek tömegessé válni - annak a kimondása a Kúria részéről, hogy nem is kell vizsgálni, hogy van-e deviza a devizahitelek mögött, hogy devizaforrás van-e, ez tulajdonképpen a bíróságok és az adósok felé azt jelentette, hogy nem tudták továbbvinni azokat az igényeiket, amelyeket megítélt nekik a bíróság. Ez különösen fájó volt.

Egyébként jogi véleményünk szerint - ezt is még el kell mondjam - az, hogy idegen deviza szerepel egy szerződésben, és a jó részében így szerepelt mint hitelkeret, az nem azt jelenti, hogy az abból kölcsönként a bank által nyújtott kölcsön még ebben a formában devizakölcsönként jött volna létre. Tehát a hitelkeret lehet devizában, de a hitelszerződés és a kölcsönszerződés - ahogy egyébként nagyon helyesen a Kúria jogegységi határozata is ezt leírja - nem száz százalékgig fedi egymást, valójában a hitel csak a kölcsön nyújtására szóló ígéret.

Részletesebben is belemehetnénk, de én azt hiszem, hogy ezek a felvetések részünkről azok, amelyek a devizahiteles jogegységi döntés alapján nagyon fájóak voltak, és a társadalom számára a Kúriának az egyébként támogatható és kiváló jogegységi határozatait egy kicsit lerontották vagy árnyalták. Természetesen, aki dolgozik, az hibázik is, csak ebben az esetben a társadalmi volumen, amit érintenek ezek a döntések, jóval nagyobb.

A végére még fel szeretném azt vetni, amit szintén a legfőbb ügyész úrnak is elmondtunk, de ha a Kúria beszámolójáról van szó, akkor itt is el szeretném mondani, hogy a közvélemény azt az esetet is sérelmezte - ha már itt elszámoltatásról volt szó, a Molnár Gyula-ügyre gondolok -, hogy az a bíró lehetett a tanács vezető bírója, és az hozhatta Molnár Gyula MSZP-s képviselő, volt polgármester ügyében a felmentő ítéletet, aki 2010-ben az MSZP alkotmánybíró-jelöltje volt.

(15.50)

Őt Mészár Rózának hívják, ez a sajtóban is megjelent, és a sajtóból értesülünk ezekről az eseményekről. Egyébként Simon Gábor jelentette be annak idején, hogy a hölgy az ő alkotmánybíró-jelöltjük. Én tudom, erre lehet azt mondani, hogy itt nincs jogi

összeférhetetlenség, viszont a társadalmi megítélés szempontjából véleményem szerint a jövőben el kellene kerülni az ilyen eseteket, hiszen még abban az esetben is, tételezzük fel - természetesen rossz az, aki rosszra gondol -, ha a legszabályosabb, legtörvényesebb ítélet születik egy ilyen ügyben és minden szabályt betartanak, abban az esetben is nehéz a társadalom és az emberek felé minden esetben megmagyarázni, hogy ez teljesen rendben való így, és nem lehetett semmiféle probléma ezzel. Arra kérem elnök urat, hogy a jövőben a Kúria erre esetleg jobban figyeljen oda, és a társadalom felé is tegyünk egyértelművé, hogy az ilyen döntésekben olyan bírók vesznek részt, akiknél fel sem merül, hogy bármiféle kapcsolat lenne az adott szervezet felé.

Ezekkel a zárógondolatokkal szeretném a vezérszónoki kört lezárni. A kritikai észrevételeinket megtettük. Ettől függetlenül a Kúria munkáját természetesen értékeljük, és a jövőben is várjuk, hogy nagyon sok jó és hasznos döntést, elvi döntéseket, jogegységi döntéseket hozzanak. De mi, országgyűlési képviselők azt is el tudjuk mondani itt az Országgyűlésben, hogy mik azok a kritikák, amikkel élünk, és mi ezt jobbító, javító szándékkal mondjuk, és amikor az emberek felénk megfogalmazzák a véleményüket, akkor örülnek annak, ha adott esetben ez is elhangzik az Országgyűlés ülésén.

Elnök úr, köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. A kétperces felszólalások sorában az első Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Fontosnak tartom szétválasztani a normál felszólalásomat - ami elsősorban nyilvánvalóan a Kúria elének vetett csomagját érinti - attól a reagálástól, amiért még az MSZP vezérszónoki felszólalása során nyomtam gombot és próbáltam fogantatosítani. Az MSZP meglepő módon bátor döntésnek nevezi a Kúriának az úgynevezett devizahitelezést érintő jogegységi határozatát és annak körülményeit, miközben képviselői itt a parlamentben rendre kritizálják a kormányzat devizahitelezéssel kapcsolatos cselekvési tervét, amely egyértelműen ráépül, ahogy el is hangzott, tehát a Kúria jogegységi határozata alapozza meg azt a kormányzati cselekvési tervezetet, amely az utóbbi időben kibontakozott, és ezt hatalmas hibának tartjuk. A kormányzat jellemzően és rendre arra hivatkozik ugyanis, hogy azért nem lehetett kedvezményes árfolyamon forintosítani *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Ez nem igaz!)*, mert a Kúria ilyen vagy olyan határozata megkötötte a kezét. Ez ténszerűen nem igaz. A Kúria jogegységi határozatai ugyanis az árrés és az egyoldali áthárítások következményeinek a tekintetében tartalmaztak bármifajta kinyilvánítást is. Nem

igaz tehát a kormányzatnak az az indoklása - vagy ha meg tudják cáfolni, kérem államtitkár urat, hogy nyomjon gombot, de nem nyom gombot -, nem igaz tehát az az állítás, hogy kedvezményes forintosításra ne lett volna lehetőség. A helyzet az, hogy a kormányzat képviselői nem akartak kedvezményes árfolyamon forintosítani. Maga a Kúria egyébként még segített is nekik a tekintetben, hogy határozatában kijelenti: nincs átváltás, csak átszámítás van. És kedves képviselőtársaim, tudják, mi kell az átszámításhoz? Nem deviza, hanem kockás füzet.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük képviselő úr biztató szavait, hogy más is nyomjon gombot, ne csak ön, és ezt meg is fogadta Rubovszky képviselő úr *(Derűltég.)*, aki egyből kétperces felszólalásra kért lehetőséget.

Öné a szó.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelettel, én arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a mai napirend a 2013-as esztendő jogegységi döntései és az önkormányzat. Az, amiről képviselő úr beszél, egy 2014-es döntés *(Dr. Staudt Gábor: 2013-as!)*, nem, '14-es döntés, és a '14-es döntés alapján született a kormányzati intézkedés.

Köszönöm szépen. *(Dr. Répássy Róbert: Kettőről beszélünk, volt ilyen is, meg olyan is.)*

ELNÖK: Kedvet kaptak, látom. Staudt képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen...

ELNÖK: Elnézést, én vétettem, mert egy körben egy frakcióból csak egy képviselő szólhat. Csak annyira megörültem, hogy egymásnak adogatják a szót, hogy ez az öröm majdnem eltérést hozott nekem a házszabálytól. Viszont nem kétperces módon, hanem más módon szólhatnak. Így aztán előre bejelentett felszólalóként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbikból.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tiszteletem jeléül nem kívánom kellemetlen helyzetbe hozni kormánypárti képviselőtársamat. Két jogegységi határozatot említettünk, Staudt képviselőtársam is, én is, az egyik 2013-as, de nyilvánvalóan van egy 2014-es is. Igazunk van, de nem erről szól a vita, ne ebbe menjünk most bele.

A helyzet az, hogy nagyon jó, hogy ezt a csomagot tárgyalhatjuk, ami most előttünk van, és a Kúria tekintetében én látok olyan mozgásokat, amelyek kapcsán csak az elismerésemnek adhatok hangot. Az egyik legfontosabb a jogos védelemmel kapcsolatos határozatok pozitívításán, pozitív mivoltán túl egyértelműen annak a menekültügyi lényegében elemzőcsoportnak a felállítása, ami ha tisztességesen ki lenne fejtve, akkor korunk egyik legsúlyosabb prob-

lémájára lenne képes reagálni. Hiszen láthatjuk, egy elképesztő statisztikával szembesülhettek azok, akik nemcsak a híreket követik, de a mögöttük húzódó folyamatokat is: ebben az évben kevesebb gyermek született az utóbbi hetek, hónapok viszonylatában Magyarországon, mint ahány menekült lepte el hazánkat. Tehát látható, hogy egy olyan súlyos problémakörrel van szó, amire a törvényhozásnak is figyelnie kéne, és minden hatalmi ágának is figyelnie kellene. Egy átfogó stratégia mentén meg kellene védenünk Magyarországot egy nagyon súlyos kibontakozó helyzet kapcsán. Nagyon örülök, hogy itt azért legalább felmerül ennek bármilyen szintű rendezési terve, de a kifejtést egyértelműen hiányoljuk. Nagyon remélem, hogy jövőre ugyanekkor vagy valamely alkalommal majd arról lehet beszélni, hogy mire jutottak ezen ügymenet kapcsán.

Tehát látni kell azt, hogy - amint említettem -, az, hogy a Kúria bizonyos tekintetben félreérthető határozatokra jutott, más esetekben pedig még segítette is volna a kormányzat munkáját, ez egy furcsa kettősséget szül. Említettük, hogy kimondásra került, hogy nincs átváltás, átszámítás volt jellemzően a devizahiteles-ügyekben. De azt is el kell mondjuk, óriási hibának tartom, hogy a Kúria a devizahiteles szerződések teljes spektrumának ismerete, azok szükséges kielemezése nélkül jogegységi döntést hozott a témában, hiszen látható, hogy valóban ez alapozta meg a későbbiekben a kormányzat cselekvési tervét, hivatkozásokat keletkeztetett, a kormányzat számára egyébként hamis hivatkozásokat is, hiszen azt állította, hogy kedvezményes forintosítási árfolyamot nem alkalmazhatott volna, de mint említettük, ez tényszerűen nem igaz.

Itt azért nagyon komoly kérdések merülnek fel. Amikor a jogegységi határozat arról szól, hogy a devizában nyilvántartott, s a többi, s a többi szerződések tulajdonképpen devizahitelek, hát, nagyon sokszor a tényekkel szemben fogalmaznak meg olyan állítást, állításokat, amelyek egyszerűen védhetetlenek. De ha most ezeken túllépnénk egy pillanatra, fogalmazzunk meg pár olyan aggályt, ami az utóbbi évek során nagyon sokszor felmerült, de sem a törvényhozás, sem a Kúria, sem más nem tudott megnyugtató válaszokat biztosítani ezen kérdéskörök kapcsán, mégis e kérdések megválaszolása nélkül hoz határozatot. Példának okáért hogyan fordulhatott elő, hogy úgynevezett devizahiteleket végzettség nélküli emberek írtak alá, pontosabban szerződéseket végzettség nélküli emberek írtak alá polgárokkal, sok esetben extra jutalékért, de ez egy olyan mellékkörülmény, ami nem hiszem, hogy a Kúria vizsgálati körébe tartozna. De az egészen bizonyosan meg kellett volna hogy jelenjen lenyomatként határozati szinten is, hogy itt bizony sorozatos, tömeges és a nemzetgazdaságot is érintő szintű visszaélések történtek; a végzettség nélküli emberek közvetítése egészen biztosan ilyen.

A kockázatkezelés elmaradása a másik ilyen kulcsterület, ami az érintett bankok, pénzügyintézetek törvényi kötelezettsége lett volna. Mégis elmaradt

mind a tisztességes tájékoztatás, mind az a kockázatkezelés, ami nem opcionális. Nem az érintett bankok, pénzintézetek választásán múlik, hogy ezzel élnek-e, törvényi kötelezettségük volt rá, és ennek deklaráltan nem tettek eleget. Hogy a devizabevonás mértéke mennyiben volt hiányos, már elhangzott nagyon sokszor itt a parlament falai között. Az MNB negyedéves jelentéseiből kiderül, hogy mennyi az a devizavolumen, amit a pénzpiacokra bevontak Magyarország viszonylatában, és azt is nagyon jól tudjuk, hogy mekkora volumen került kihelyezésre. 20 százalék a bevonás mértéke a kihelyezés mértékéhez képest. Erre azóta sem sikerült megnyugtató magyarázatot adnia senkinek. Ezért tartjuk egészen elképesztőnek, hogy olyan jogegységi határozatok születettek, amilyenek, amelyeknek - még egyszer mondom - voltak olyan pontjai, amelyek bizakodásra adtak okot.

(16.00)

De összességében nagyon-nagyon nehéz helyzetbe hozták a devizahitel-károsultakat. Azt is el kell mondjuk, hogy számos győztes per van a hitelkárosultak oldalán, ahol egy dolgot kértek a tárgyalótermekben, hogy mutasson már be a bank vagy pénzintézet egy igazolást arról, hogy a devizabevonás megtörtént, és ő azon a napon, abban az időszakban vagy tranzakciós időszakban ennyi deviza bevonása után foganatosított egy kölcsönszerződést ügyfele számára. Lássanak csodát, ezt az érintett bank szinte soha nem tudta megtenni. Azért nem tudta megtenni, mert nem történt összekötve az ügylettel devizabevonás. A jellemző magyarázat az volt, hogy a portfóliókezelési szokásaikat illetően csoportosan történt meg, és nem lehet itt egy-egy ügyfélre vagy egy-egy szerződésre vonatkozóan bármiféle konvertálásról szóló igazolást felmutatni. Csak hát az MNB statisztikái azt bizonyítják, hogy ez a csoportos jelleg sem igaz. A 20 százalék igaz és felmutatható, ennél több semmiképpen.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Előfordulhatott az is, jelesül autóhitelek esetében, hogy a vizsgált szerződésállomány 70 százalékának tekintetében nem volt feltüntetve olyan, CHF-ben meghatározott tartozásösszeg és olyan napi árfolyam vagy átváltásra alkalmas árfolyam, amiből a valós tartozás összege levezethető lett volna. Nagyon sok esetben bebizonyosodott, még egyszer mondom, a szerződések 70 százaléka hibás volt ilyen szempontból. És ha az érintett bankok ezen vádakkal szemben azért meg tudtak volna állni, akkor nem biztos, hogy a jóval száz fölötti, bankok által indított per elvérzett volna a magyar állammal szemben. Tehát látszik, hogy itt folytatólagosan és nagyon jól körülhatárolható típusok mentén történtek meg ezek a visszaélések.

És ne tegyünk úgy, mintha a jövőre vonatkozóan nem lennének nagyon súlyos következményei mind a Kúria állításom szerinti mulasztásának vagy hiányos munkájának, mind pedig a törvényhozás elképesztő hibáinak. Hiszen itt a végrehajtási, kilakoltatási moratórium lejártát követően 120 ezer nem teljesítő vagy teljesíteni nem képes szerződő és a mögöttük álló családtagok, ingatlantulajdonosok kerülhetnek veszélybe. Egészen elképesztő dráma vár tehát a nélkülöző magyar családokra pusztán azért, mert ilyen kiskapukat hagynak a rendszerben.

Pedig hát lehetett látni, hogy ez lesz. Hiszen 2006-ban maga a Bankszövetség is kiadott olyan felhívást, amelyben már a kockázatokat titkolta, de a pénzügyi folyamatok ismeretében mégis tudhatta, hogy mire számíthat, hiszen akkor már Svájból is kapott figyelmeztetést, más irányból is kapott figyelmeztetést, mégis azt állította, és egy 25 oldalas kiadványában is ezt állítja az érintett szervezet, hogy 20 éves viszonylatban mind a svájci frankhoz, mind az euróhoz képest garantáltan erősödni fog a forint, nyugodtan vegyék igénybe ezeket a konstrukciókat, lényegi veszély ezzel kapcsolatban nem mutatható ki.

Hát nagyon sajnáljuk azt is, hogy a Jobbik által összehívott devizahiteles kerekasztal mentén nem sikerült egyébként minden érintett részvételével megtárgyalni ezeket a kérdéseket. Hiszen ott volt az összes mértékadó civil szervezet, az érintettek, akikkel a kormányzat sajnos nem tárgyalt. Viszont hiába hívtuk meg a további pártok képviselőit, vezetőit, hiába hívtuk meg a Nemzetgazdasági Minisztériumot, ők sem tették tiszteletüket. Állításom szerint ilyen esetekben nyilvánvaló, hogy a Kúria állásfoglalása meg kéne könnyítse az érintett szervezetek dolgát, de természetesen nem akarunk beleszólni abban, hogy jövőre mi kerül elének az asztalra. Csak kedvező volna az, ha nem hátráltatná ez a devizahitel-károsultak helyzetét. Hiszen látható, hogy amikor kimondják azt, hogy álláspontjuk szerint devizahitelekről van szó, meg kéne magyarázni bizonyos dolgokat. Meg kéne magyarázni azt, hogyan fordulhatt elő, vizsgált és dokumentált esetek tömege áll rendelkezésre arról, hogy az ügyfél befáradt a bankba pár évvel ezelőtt, amikor látta, hogy elszabadul a pokol, megpróbálta devizában kiegyenlíteni a tartozását, és elhajtották a csudába, már bocsánat a kifejezésért. Nem engedték neki, mondván, papírra írva, deklarálni, hogy itt forintszerződésről van szó, hogy is képzelem ő, hogy svájci frankban vagy bármilyen más devizában törleszt.

Azt is el kell mondjuk, hogy itt a devizaalapú kölcsönök, devizahitelek fogalmának tisztázása is elmaradt. Tehát úgy került sor jogegységi határozatok kiadására, hogy alapvető fogalmi zavarok és alapvető, pénzintézetekhez köthető konstrukciók nem ismerete állt fenn, egész egyszerűen egy mocsárba próbáltak rendszert hozni. Ez szemmel láthatóan nem sikerült. Mutatja ezt a kormányzat úgynevezett rendezési terve, ami ezermilliárdos nagyságrendű kárt okoz a devizahiteleseknek.

Ami viszont a legeslegdurvább, az, hogy elvették az egyéni állampolgárok, az érintettek igazságérvényesítési jogát a perek lényegében történő leállítására és felfüggesztése által egészen addig, amíg ez a rendezésnek nevezett folyamat nem megy végig. Nagyon sok magyar embertől vették el a rendbetétel, az igazságtétel lehetőségét. És kérdéses, hogy mi lesz utána, hiszen a kormányzat rendezési tervét követően már sokkal inkább hátrányos pozícióból indulnak az érintettek, főleg, ha az úgynevezett devizahitelüket átváltják forinthitelre, lényegében szívességet téve a bankoknak. Hiszen nem verik rájuk a teljes, általuk okozott kárt, hanem csak egy nagyon kis részét. A magyar polgárok, az érintettek nagyon nehéz helyzetből indulnak.

Összefoglalva tehát, nagyon komoly kérdésekre kellene választ kapni. És nem állja meg a helyét az a kijelentés sem, hogy itt egy bátor döntés született volna. Érzésem szerint itt a valódi probléma méregfogának kihúzását megkerülő döntéssorozatról van szó 2013 és 2014 viszonylatában is. Ezek összefüggő dolgok, nem tudjuk őket külön tárgyalni. De látható, hogy a rájuk adható válaszokon keresztül elérhető lenne, hogy a következő évben a teljes kérdéskör rendezésre kerüljön. Addig is ki kell fejezzük újra és újra, a Jobbik nem érheti be olyan megoldással, ami akár csak egyetlen forintot is indokolatlanul vesz el magyar állampolgároktól. Márpedig a Kúria érintett jogegységi határozata helybenhagyja, a bankoknál hagyja, és segít a bankoknál hagyni az indokolatlanul elvett pénzeszegek egy részét.

Ez pedig tűrhetetlen, erre megoldást kell találni. Reményeim szerint pedig itt, a parlament keretein belül, a Parlament falain belül igenis megoldást kell találni erre. Ehhez viszont belátás és őszinte kibeszélés szükségeltetik. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom két percre a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem mindig arról beszélni, ami a leírt anyagban van, és a 99. oldalon a 6/2013. jogegységi határozatról beszélek. Ezt Rubovszky képviselőtársamnak mondanám. Tehát mielőtt nekem esik, lehet, hogy érdemes lett volna megnézni, hogy miről is szól ez a beszámoló. Egyébként az egy probléma volt, és ezt államtitkár úrnak is elmondtam már bizottsági ülésen és korábban is, hogy a kormány gyakran hivatkozott a Kúriára, hogy azért nem tud az Országgyűlés elé egy jogszabályt behozni, mert a Kúria ezt vagy azt, vagy amazt döntött.

Ugye, azt megbeszéltük a bizottsági ülésen, hogy ezt nyilván csak félreérthettem, hiszen a Kúria döntése az Országgyűlést nem kötelezi, a Kúria ebből a tekintetből nem az Alkotmánybíróság jogosítványaival bír. Egyébként annál is furcsább a kormány álláspontja, hiszen ebben a jogegységi határozatban is leírja a Kúria, hogy nem alkalmas a bírósági szerző-

désmódosítás arra, hogy nagy tömegeket, a szerződések nagy tömegét érintő döntéseket hozzon. Ebben még lehet is igazság.

Raadásul leírják, hogy az Országgyűlés, a jogalkotó az, akinek legfőképpen felelőssége van abban, hogy egy ilyen helyzetet hogy rendez. Erre mondják a kormányzat irányába, hogy sakk-matt. Az Országgyűlésnek meg kellett volna hozni ezeket a döntéseket. Arról nem is beszélve, hogy az Alkotmánybíróság is megerősítette, hogy akár utólagosan is belemúlhat az Országgyűlés az olyan szerződésekbe, amelyek az emberek nagy tömegét érintik, hozták előre nem látható helyzetbe. És azon elvek alapján nyúlhat bele az Országgyűlés, ahogy a bíróságok az egyes döntések során az egyes szerződésekbe belemúlhatnak.

Mi soha nem kívántunk mást, csak ezeknek a jogszabályoknak a betartását. Sajnáljuk, hogyha a kormány ezt nem tudta megtenni. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérem, folytassa, hiszen... - jelzi, hogy nem kíván hozzászólni. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Igen, 15 perces időkeretben kér még szót Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egészen elképesztőnek tartja a Jobbik frakciója nem csak azt, hogy van olyan frakció a körünkben, amely vagy nem vesz részt ebben a vitában, vagy érdemben nem kíván hozzászólni az utóbbi évtized legdurvább pénzügyi tragédiájához Magyarországon, és egyáltalán az erről szóló jogegységi határozat kapcsán, összekötve az előttünk fekvő napirenddel, a devizahiteles kérdéskörhöz. De azt legalább ilyen felháborítónak tartom, hogy megint csak nem tudjuk, hogy válasz születik-e arra, hogy az úgynevezett forintosítás során miért hivatkozik a kormányzat a Kúriára. Jogegységi határozatának mely részére hivatkozik, pontosan mivel próbálja magyarázni a magyarázhatatlant? Ha pedig most nyilván egy zárszó keretein belül kapunk erre választ, akkor inkorrekt módon nem lesz módunk erre reagálni.

Ezért kérem most utoljára államtitkár urat, hogy folyjon bele ebbe a vitába. *(Dr. Staudt Gábor: Többször már nem tudjuk kérni.)*

(16.10)

Többször már nem tudjuk kérni, igen, hiszen gyakorlatilag most már saját magunkra fogunk felszólalásokat nyomni, ami a vita jellegét legalábbis megöli, hiszen önök nem vesznek ebben részt.

De továbbra is kérjük azt, hogy ha ez az úgynevezett majdnem piaci árfolyamon történő forintosítás önök szerint korrekt, vagy önök szerint meg van kötve a kezük azon kérdéskör által, hogy kedvezmé-

nyeket foganatosítsanak azon károsultak számára, akik lényegében semmilyen kedvezményben nem részesültek, minimális könnyítéseket kaptak csak eddig, akkor adjanak magyarázatot arra, hogy mégis melyik jogegységi határozat melyik szakasza, melyik része, melyik pontja köti meg az önök kezeit, és adjanak erre magyarázatot úgy, hogy az ellenzéki frakcióknak legyen módjuk reagálni rá, legyen mód arra, hogy egy értelmes vita keretein belül és egy szembenézés keretein belül itt a parlamentben a mögöttünk álló szavazók is megtudhassák azt, hogy miért odázza el a kormány - még egyszer mondom - az évtized legdurvább pénzügyi katasztrófájának a rendezését. (Dr. Staudt Gábor tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ha már ez a téma ilyen mélységben idekeveredett, akkor én is csak megerősíteni szeretném meg csatlakozni, hogy talán itt van az alkalom, hogy a Kúria elnöke ebben a kérdésben valamit itt a parlament képviselőinek mondjon szakmailag. Ugyanis az az érvelés, amivel megítélésünk szerint a kormány ebben az ügyben előállt, az egyszerűen nem igaz, álságos és hazug. Ha nem így lenne, akkor a 180 forintot egyébként már megtörtént forintosítás kapcsán, amit szintén parlament által elfogadott törvény tett lehetővé, és az elmúlt években megtörtént, valószínűleg ezen törvény alapján is perek sorozata indult volna a bankok részéről. Ráadásul ott valóban a bankok viselték ezt a terhet.

Azért hozom csak ezt szóba, mert a mi javaslatunk, hiszen nekünk volt törvény módosítási javaslatunk, ami arról szólt, hogy 2010-es kormányváltáskori árfolyamon legyenek ezek a hitelek forintosítva, ami egyébként még ezt a 180 forintot is egy picit meghaladta volna, erre jött ez a kormányzati érv, hogy ez kizárt dolog, és ez nem lehetséges. Mi egyébként nem mondtuk azt, hogy világos legyen, hogy ennek a pénzügyi terhét a bankok nyakába kellene varrni.

Azt mondtuk inkább ezzel ellentétesen, hogy ennek a pénzügyi terheit azok nyakába kell varrni, illetve azoknak kell felvállalnia az ezzel járó többletterheket, akik maguk is hozzájárultak személy szerint is és a kormányzati felelősség köntösében is, hogy a forintárfolyam ilyen szinten elszabadult az elmúlt években, és a devizahitelek problémáinak döntő többségét egyszerűen rendszerszerűen ez a probléma okozza.

Ezért még egyszer azt szeretném kérni majd nagy tisztelettel az elnök úrtól, hogy ebben a kérdésben ő mondja meg, ha tudja, itt helyben, hogy melyik értelmezés a helytálló. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen: Kettő percre szót kért Répássy Róbert államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Csak azt szeretném elmondani, képviselő urak, hogy én úgy értesültem, hogy a most tárgyalandó napirendi pont nem az Országgyűlés által elfogadott úgynevezett devizahiteles törvények bármelyike, hanem a Kúria beszámolója. Tehát én egy kicsit méltatlannak tartanám, hogy az Országgyűlés a Kúria beszámolója kapcsán egy másik dologról beszéljen.

Az egy lehetséges kérdésfelvetés, amit Harangozó képviselő úr mondott, hogy adjon magyarázatot a Kúria elnöke egy kúriai döntésre, csak nem alkotmányos ez a felvetés, tehát egy lehetséges felvetés, csak nem alkotmányos, a Kúria elnöke ugyanis nem fogja megmagyarázni a Kúria egyik kollégiumának vagy tanácsának a döntését. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót Darák Péter úrnak, a Kúria elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

Őné a szó, elnök úr.

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mindannyiuknak megköszönöm azokat az észrevételeket és gondolatokat, amelyeket a Kúria 2013. évi beszámolójával kapcsolatban elmondtak. Értékelni és mérlegelni fogjuk ezeket a felvetéseket, és ha szükségesnek látjuk, a későbbiekben is fogunk ezekre reagálni.

Megköszönöm tehát a kritikai észrevételeket elsősorban, és engedjék meg, hogy a pozitív megállapításokkal összefüggésben felidézzem Juhász Andor egy kis történetét, ami talán mutat abból valamit, hogy egy bírónak hogy illik fogadni az esetleges pozitív megnyilvánulásokat is.

A történet úgy szól, hogy amikor Juhász Andor a kassai törvényszéken kezdte a bírósági pályafutását, egy idős bíró volt az első princípálisa, akiről ő azt írja, hogy „vagyonilag független, széplelkű, művelt ember volt, sokat adott arra, hogy bírói pártatlanságának még a látszata se homályosuljon el”. A délutáni hivatalos órák után az ifjú Juhász Andorral rendszeren körsétát tett a városban, és séta közben mindig betértek egy szépen gondozott magánparkba is. Egy alkalommal, amikor már a sokadik ilyen séta alkalmával arrafelé haladtak, Juhász Andor önkéntelenül is bekanyarodott a park nyitott kapuján, az öreg princípális azonban mereven továbbhaladt az utca járdáján. Juhász Andor utánasiétt, és megtudakolta, hogy ezúttal miért nem térnek be a parkba. Mire ő a következő választ adta: „Úgy tudom, a park tulajdonosának most valami pöre van a törvényszéken, nem nagy horderejű dolog, de mégiscsak peres ügy, amelyben ellenfele is van. Megtörténhetnék mármost, hogy összetalálkozva vele a park útjain ő udvariasan leszakítana egy szál rózsát és megkínálna vele, ezzel a legnagyobb zavarba hozna. Nem fogadhat-

nám el ugyanis tőle, a peres féltől ezt a rózsát, ő pedig bizonyára sértve érezné magát, nem értvén meg a visszautasítás okát. Inkább kitérek ez elől az eshetőség elől.”

Engedje meg a tisztelt Országgyűlés tehát, hogy a pozitív észrevételek elől hasonló módon térjek most ki a válaszomban is.

Áttérve most a kritikai megjegyzésekre, elsősorban Staudt Gábor és Z. Kárpát Dániel képviselő urak észrevételeivel összefüggésben néhány gondolat. A beszámoló azért nem foglalkozik részletesen igazgatási kérdésekkel, mert a jogegység biztosításáról és az önkormányzati normakontroll-tevékenységről tartozik beszámolóval a Kúria elnöke.

Ennek ellenére azokat az időszerűséget érintő igazgatási intézkedéseket, amelyeket szóbeli kiegészítésemben is megemlítettem, a beszámoló tartalmazza.

A második felvetés az volt, hogy miért nem gyakorolja a Kúria elnöke utólagos normakontroll-kezdemenyvezési jogkörét. A Kúria elnöke ebben a jogkörben nem áll egyedül, Magyarország minden bírója jogosult utólagos normakontrollt kérni az előtte lévő perben felmerült kérdésekkel összefüggésben. Ezt a bírók az elmúlt években több tucat alkalommal megtették, mindazok a lényeges alkotmányos kérdések, amelyeket a nyilvánosság, a közvélemény felvetett az igazságszolgáltatáshoz kapcsolódóan, ezen az úton az Alkotmánybíróság elé kerültek.

Természetesen a Kúria elnökének is kötelessége, hogy ha a jogegységet érintően, a bírói státust érintően olyan kérdések merülnek fel, amelyek igénylik az Alkotmánybíróság állásfoglalását, akkor ezzel a jogával éljen.

Szeretném megemlíteni, hogy a Kúria elnöke ezzel összefüggésben egy korábban elfogadott törvénnyel kapcsolatban, az alapvető jogok biztosa által kezdeményezett alkotmánybírósági kontroll eljárásban támogató véleményt nyújtott be, és az indítvány alapján a törvény részben megsemmisítésre is került.

Szeretném elmondani azt, hogy a devizahiteles ügyeket érintő jogegységi határozatokkal kapcsolatban, ahogy arra államtitkár úr helyesen rámutatott, a Kúria elnöke nincs abban a helyzetben, hogy értelmezést és magyarázatot adjon. Ha ilyen kiegészítést tehetne egy jogegységi határozathoz, akkor ilyen alapon meg is hozhatná azokat, de miután az alkotmányos rend szerint erre egy kollégium, nagyszámú bíró közösen jogosult, ezért ezt a döntést és annak indokolását a Kúria elnöke sem kiterjesztő, sem megszorító módon nem értelmezheti.

A másik kérdés az, hogy vajon megfelelő időben született-e meg a Kúria első jogegységi határozata a devizahiteles ügyeket illetően. Itt szeretném leszögezni, hogy a Kúria jogegységi határozata az általa beszerzett több mint másfél száz ítélet alapján kizárólag az ítéletekben található és abban felvetett kérdésekkel összefüggésben, az ott elfoglalt jogi álláspontok egységesítése tárgyában született.

(16.20)

Ezért a Kúria jogegységi határozata nem foglalkozott sem azokkal a közjogi, bankfelügyeleti kérdésekkel, sem azokkal a szerződésmódosításra esetleg alapot adó körülményekkel, amelyeket a tisztelt képviselők hozzászólásukban érintettek.

Ez a jogegységi határozat kizárólag az érvénytelenségre okot adó körülmények bizonyos összefüggéseit tárta fel. Hogy ez a jogegységi határozat egyáltalán nem azzal a szándékkal íródott, hogy lezárja a devizahiteles problémakört, azt nagyon jól mutatja önmagában az a körülmény, hogy amint arra a képviselő urak is rámutattak, 2014-ben a tisztességtelenség kérdéskörében újabb jogegységi határozat született.

A másik felvetés, ami a devizahiteles problémakört érintette, én úgy gondolom, hogy sokkal inkább tekinthető ebben a kérdéskörben elfoglalt jogász álláspontnak konkrét ügyeket, konkrét kérdéseket érintően, illetve aktuális törvényhozási kérdéseket és bírálatokat megfogalmazó véleménynek, tehát olyan véleményeknek, amelyek a Kúria elnökét nem érintik.

Egy további felvetés érintette egy konkrét ügyben a Kúria valamely tanácsának összetételét. Maga a képviselő úr is felveti az önkormányzati normakontroll szociális segély ügyében hozott határozatával összefüggésben, hogy vajon a személyes körülmények megítélése szempontjából hol lehet meghúzni a határt. Ugyanezt a kérdést tehetném fel én is akkor, amikor a bírók elfogulatlanságának kérdésköre merül fel. A Kúria nyilvános, a honlapján közzétett ügyelosztási rend szerint működik, a büntető kollégiumban teljesen automatikus szignálás történik, tehát előre megjósolható matematikai alapon, hogy melyik ügy melyik tanácshoz fog kerülni.

Hol a határa annak, hogy a Kúria vezetése, a szignálást végző kollégiumvezető beavatkozzon ebbe a nyilvános és előre meghatározott rendbe? Ha egy újságcikk születik arról, hogy valamely bíró esetleg közel áll valamilyen módon valamelyik politikai irányzathoz, akkor ez feljogosítja a Kúria szakmai vezetését arra, hogy a nyilvános és mindenki által elfogadott trendtől eltérjen? Különös tekintettel arra teszem fel ezt a kérdést, hogy a bírósági eljárásokban szabályozott rendje van annak, hogy hogyan lehet egy bíró személye ellen tiltakozni akkor, ha alapos elfogultsági ok áll fenn. Jelzem, hogy a fent említett ügyben ilyen elfogultsági kifogás előterjesztésére semelyik fél oldaláról nem került sor.

Még egyszer megköszönöm a tisztelt Országgyűlésnek azt a támogatást, amit a kritikai észrevételekkel, az általuk helyesnek tartott irányokkal kapcsolatos pozitív megnyilvánulásokban felemlített, és szeretném megköszönni az Országgyűlés várható támogatását abban is, hogy a Kúria szervezeti átalakításával összefüggésben, a gyakorlati rendszer működtetésével, a kiterjedtebb főtanácsadói rendszer felépítésével kapcsolatban költségvetési támogatást is nyújt. A kormányzattal folytatott költségvetési tárgyalások során az előterjesztésbe belekerült a Kúria

főtanácsadói hálózatának támogatását szolgáló költségvetési forrás, az ebben megnyilvánuló pozitív döntésüket előre is köszönöm. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Darák Péter elnök úr. Az előterjesztők részéről megadom a szót Rubovszky György úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének. Öné a szó.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon rövid leszek. Tekintettel arra, hogy az Igazságügyi bizottság által előterjesztett határozati javaslattal szemben kritika nem merült fel, így tisztelettel csak azt kérem, hogy majd a határozathozatalnál is ez a pozitív vélemény legyen, és a tisztelt Ház fogadja el a beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rubovszky bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy csak a határozati javaslathoz lehet módosító javaslatot benyújtani. A módosító javaslatokat csütörtökön, 16 óráig lehet előterjeszteni.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2013. évi beszámolója, valamint az ennek elfogadásáról szóló, az Igazságügyi bizottság által előterjesztett határozati javaslat együttes általános vitája** a lezárásig. A beszámoló B/1305. sorszámú, a határozati javaslat pedig H/1810. sorszámú az informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az Igazságügyi bizottság a határozati javaslat benyújtásával kezdeményezte az Országgyűlés döntését a beszámoló elfogadásáról.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Handó Tünde asszonynak, az Országos Bírósági Hivatal elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Öné a szó, elnök asszony.

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Elnök Úr! Elnökhelyettes Úr! Tisztelt Ház! Deák Ferenc mondta, akinek a képét önök mindennap láthatják, 1832-ben a következőket: „Nemzeti csinosodásunk alakulásával változván az idők szelleme, sok régít el kell törölni, sok újat alkotni, sokat javítva változtatni.”

A jogalkotó, a parlament 2012-re úgy döntött, hogy változásokra van szükség a bírósági szervezet igazgatásában, éppen azért, mert önök, az ügyfelek, az ügyvédek voltak elégedetlenek azzal az időszertelenséggel, azzal a jogegység hiánnyal, ami a bírósági szervezetet jellemezte. Egyre inkább érzékelhetőek voltak a minőségi és mennyiségi problémák.

Nos, az OBH a működésének második évéről számolhatott be önöknek, és egy terjedelmes beszámolót küldtünk meg a parlament részére. Ez egyébként a bíróságok központi honlapján, a birosag.hu

címen olvasható. Megjegyzem: nem csupán az Országos Bírósági Hivatalnak, hanem valamennyi törvényszéknek ma már van internetes elérhetősége, valamennyi bíróság a korábbiaktól eltérően olyan nyitottsággal, nyilvánossággal működik mind az ítélezését, mind az egyéb tevékenységét illetően, ami, azt gondolom, hogy sok más szervezet számára példaértékű lehet.

2013 nem csupán a változásokról szólt már, de sorra-rendre jöttek azok az eredmények, amelyeket tőlünk vártak, amikor elindultunk. Mielőtt azonban az eredményekről szólnék, fontosnak tartom felhívni a figyelmükre az Alaptörvény C) cikkét, annak is (1) bekezdését, amely kifejezetten rögzíti a korábbiaktól eltérően azt, hogy a magyar állam működése a hatalommegosztás elvén alapszik. Ezúton is szeretném megköszönni Trócsányi László miniszter úrnak, aki ezt a mondatot egy mindenki számára érthető metaforába öntötte és fogalmazta meg. Ő úgy nyilatkozott, amikor elfoglalta a miniszteri széket, hogy a bírói függetlenség a magyar jogállam állócsillaga.

Ezt fogalmaztuk meg mi is a 2012-es újrainduláskor, hiszen ekkor a bírói kar közreműködésével kialakítottuk a bírósági szervezet stratégiai céljait. Hat stratégiai célt határoztunk meg, amely túlmegy azon, amit a jogszabályok előírnak számunkra. Ezek azok a célok, amelyek mentén szeretnénk volna a bírósági szervezet igazgatását megújítani, és csak visszautalnék elnök úr szavaira, hogy a bírósági szervezet egyik intézménye sem más, mint bármely más szervezet, ami minket körülvesz, fontos, hogy ezek a szervezetek megújuljanak, önmagukra tekintsenek, és használják azokat a módszereket, amelyekkel egyre jobban és jobban tudnak teljesíteni.

Nos, a stratégiai céljainkat minden alkalommal elismétlem, és most sem fogom ezt elmulasztani vagy elhagyni, mert nagyon fontosnak tartom őket.

(16.30)

Az első és legfontosabb célunk az - és az Országos Bírósági Hivatal dolga, hogy ehhez segítse a bírósági szervezetet -, hogy a bíróságok teljesítsék az alkotmányos kötelezettségeiket, független bírók, magas színvonalon és időszertelenül ítélezzenek. A következő lényeges dolog az - tekintettel arra, hogy több ezer ember dolgozik ebben a szervezetben, és több ezer, tízezer, millió ügyfél érkezik a bíróságokra -, hogy az emberi erőforrásokkal optimálisan gazdálkodjunk, tehát mindenki a maga kompetenciájának megfelelő helyre kerülhessen a bírósági szervezetben, és itt nem csupán bírókra gondolok, hanem igazságügyi alkalmazottakra is. Fontos nagyon a tárgyi körülmények, a tárgyi feltételek biztosítása az ítélezéshez, és ezeknek a megfelelő elosztása is a különféle intézmények között, a belső igazságosság. Nagyon lényeges a bírósági szervezet integritása, az, hogy átlátható legyen az igazgatása a szervezetnek, és az ítélezés is legyen átlátható, tehát értsék az emberek, hogy miért, miről hoznak döntéseket a bíróságok, ez ne valami ködös és érthetetlen jogászkodás vagy jogászi

nyelv legyen, hanem igenis érezzék az emberek, hogy ezek a döntések róluk szólnak.

Ezek mind egybevágóan egyébként a második államreformprogramban meghatározott célokkal, amikor ott olyanok szerepelnek, hogy az állami humán tőke reformja, az állami szolgáltatások reformja, az állami ügyintézés reformja; tehát az egyszerűsítés a bírósághoz való hozzáféréshez, amit szintén célul tűztünk ki. És nagyon fontosnak tartjuk a bírósági szervezetben a képzést is. Sokan úgy nyilatkoznak, és úgy jellemzik a bírósági szervezetet, hogy a bíróság egy tudásalapú szervezet, merthogy itt a szervezetben dolgozóknak a legnagyobb százaléka diplomás ember. Ezt szeretnénk visszaigazolni mindenki számára, hogy ez a tudás ténylegesen megjelenik a mindennapi munkánkban. Bizonyos vagyok abban, hogy a 2013-as év eredményei nem következhetek volna be akkor, hogyha ezeket a célokat nem határozzuk meg ilyen egyértelműen, hogyha nem tűzünk ki ilyen célokat, hanem csak úgy csináljuk a jogszabályban meghatározott dolgunkat.

Nos, még mielőtt az eredményekről néhány szót szólnék, néhány számot kiemelnék, felidézem azért azt, hogy miről is beszélünk. Ez a bírósági szervezet 11-12 ezer főt foglalkoztat, 2807 bírót a 2013-as lezárás szerint. Ennek a létszámnak a 68 százaléka nő, ami példa nélküli Európában egyébként. 1 millió 647 ezer ügy érkezett a 2013. évben. 157 épülettel gazdálkodunk, köztük olyan épületekkel, amelyek a főváros legnagyobb építményei közé tartoznak, mint a Fővárosi Törvényszék vagy a PKKB, amelynek egyébként most volt a százéves átadási évfordulója. A legnagyobb járásbíróságon 227 bíró dolgozik, a legkisebb, Zirci Járásbíróságon mindössze egyetlen bíró teljesít szolgálatot.

Végül néhány dolog az eredmények közül: az ügyforgalmat illetően 2013-ban a 2011. évhez képest 65 százalékkal több ügy érkezett. El tudják ezt képzelni? Nemhogy felével több ügy érkezett, hanem 65 százalékkal több ügy érkezett, és történt mindez akkor egyébként, amikor valóban, a nyugdíjazások miatt átrendeződtek a különféle szintek közötti bírói létszámok. Ez a bírói kar - ideértve azokat is, akik a nyugdíjazással érintettek voltak, az utolsó pillanatig vagy a visszatérésük után pedig az első pillanattól kezdve - azon volt, hogy az ügyfelek, az állampolgárok semmit ne érzékeljenek abból a változásból vagy zavarból - ha ezt mások zavarnak érzékelték a bírósági szervezetben -, ami történt. Tehát ez a bírósági szervezet egy ekkora ügyérkezés mellett is 67 százalékkal több ügyet tudott befejezni 2013-ban, mint 2011-ben. El tudják ezt képzelni? Vajon lenne-e még egy olyan szervezet, amelyik ekkora ügymennységet képes volna ilyen magabiztosan és ilyen nyugodtan feldolgozni, mint a bírósági szervezet? Nem hiszem, hogy ez a fajta tettelesség és a nyugalom megőrzése sokakat jellemezne még rajtunk kívül.

A perek 86-93 százaléka egy éven belül befejeződik. A perek 80-90 százaléka első fokon jogerőre emelkedik a törvényszéki szinten és a járásbírósági szinten, ez egy óriási minőségi eredmény. Egyébként

nagyon érdekes volna azt is megmutatni vagy vizsgálni, hogy vajon az egyes megyékben miféle eltérések vannak, mert míg a Fővárosi Törvényszék területén 24 százalék az az ügymennység, ami fellebbezésekkel érintett, egy-egy országhatár közeli megyében van, hogy ez épphogy eléri a 11 százalékot. Nagyon sok oka van ennek, majd még visszatérek rá.

Amire különösen büszkék lehetünk, és azt gondolom, hogy ez az egész ország büszkesége, mert hogy a bírósági munka nemcsak a bírók munkája, hanem az ügyvédek, ügyészek közös munkája által mutatkozik meg annak a hatékonysága időszerűségben, minőségben; nos, van az Európa Tanácsnak egy különleges szakbizottsága vagy szaktanácsa, CEPEJ-jelentésnek hívják ezt az évente kiadott jelentést, ahol méri azt, hogy hol, hány lakosra mennyi bíró jut, milyen költségvetési forrást fordítanak rá. Egyébként már 2012-ben 0,32-es GDP-aránnyal a hatodikok voltunk az Európa Tanács országai között. Az egy másik kérdés - és erre még kitérek -, hogy a fizetésekben nem úgy állunk. Nos, e szerint a jelentés szerint az átlagos polgári peres ügyelintézési idő 97 nap, míg az európai uniós átlag vagy az Európa tanácsi átlag 246 nap. Azt gondolom, hogy erre igazán büszkék lehetünk, bármennyit is panaszkodnak vagy panaszkodunk egyénileg arra, ami egy-egy ügyben történik.

Ami a Fővárosi Törvényszéket illeti, amelynek a szétdarabolásáról itt sok éven keresztül hosszú vita volt, itt egy évszázados probléma oldódott meg. Tehát nem csak a PKKB épülete évszázados, a probléma is, amivel küzdöttek, az a munkateher is évszázados volt. Ma már a Fővárosi Törvényszék területén, ahol 800 bíró dolgozik, ott elmondhatjuk - néhány kivétellel, talán éppen a devizahiteles gazdasági ügyszak volt ez -, hogy a bírók munkateherre, tehát az az ügymennység, amit folyamatosan visz egy bíró, ami egy kezén van, az országos átlag körüli vagy az alatti. Tehát akkor, amikor a fővárosban van az ügyek 30-50 százaléka, egyáltalán nem elhanyagolható, hogy miféle szolgáltatásban részesülnek a fővárosban élő emberek vagy az itt működő vállalatok, és természetesen ügyelünk arra, hogy más megyék se kerüljenek hátrányos helyzetbe, és igyekszünk mindenkit hozzásegíteni ahhoz, hogy egyre jobban, egyre kellemebb, jobb körülmények között - az ügyfelek számára természetesen elsősorban - tudjanak működni a bíróságok.

Ezeket az eredményeket nem tudtuk volna elérni akkor, hogyha nem kapunk éppen a parlamenttől is kellő támogatást, és ez a támogatás részben - ahogyan elnök úr is utalt rá - költségvetési támogatás volt. 26 milliárd forinttal emelkedett a bíróság költségvetése, ez egy óriási nagy szám, most már a 90-100 milliárd forintos összegnél tartunk, a 2012-től 2013-ig terjedő időben értük el ezt a mennyiséget. És valóban helyesen idézte itt egy felszólaló, hogy ami az épületeket illeti, az infrastruktúrát, az elég rossz helyzetben volt. A számítógépeink 80 százaléka 6 évnél öregebb volt 2012-ben; el lehet képzelni, hogy így hogy fordulhatunk az internet

meg az elektronizálás útjára. De sikerült ezeket a problémákat megoldani, részben uniós forrásokkal is. E tekintetben hatszor több forrást tudtunk lehívni uniós pályázatokból a 2013-as évben, mint 2011-ben; elkezdődött a Debreceni Járásbíróság megépítése, Salgótarjánban, Miskolcon, Cegléden fogtunk hozzá építkezésekhez.

(16.40)

Komoly felújítási tervek vannak már készen Szegedre, az Egri Törvényszékre, a Gödöllői Járásbíróságra, Tapolcára, és még sorolhatnám ezeket a városokat, ahol igyekszünk a polgároknak olyan teret adni, ahol biztonságban érezhetik magukat.

Komoly eredmény volt a jogszabály-veleményezés módszerét illetően, és ebben, azt gondolom, egész Európa irigykedik a magyar bírókra. Az elmúlt három évben sikerült olyan párbeszédet kialakítani a jogi hivatásrendekkel is, mert a Ptk.-val, Btk.-val kapcsolatos véleményeket ügyészek, ügyvédek közösen vitattuk és beszéltük meg, de olyan módszert alakítottunk ki, amikor nem sírunk azon, hogy egy-egy jogszabály véleményezésére egy nap áll rendelkezésre, hanem jogszabály-veleményezési hálózatot alakítottunk ki. Mindig azon vagyunk, hogy a bírósági szervezet érdekében megszólaljunk és véleményt nyilvánítsunk, ha valami módosul. Ennek köszönhetőek éppen azok az eredmények, amelyekről beszéltem, hogy sokkal hatékonyabban tudunk dolgozni. Ez is benne van ebben, hiszen példának mondhatnám a szabálysértési ügyszakot, ahol a tavalyi évben szeptember 1-jéig még egy-egy bírósági titkárnak havi... - átlagosan ezekben az ügyekben 30 ezer tárgyalást tartottak. Tehát egy hónapban csak szabálysértési ügyekből 30 ezret kellett tárgyalni, és ma sikerült ezt a számot 2500-3000-re levinni. Ez azt jelenti, hogy a megkapott, 2012-ben biztosított 400 bírósági titkár ügyintéző most már valóban inkább segítheti a bírókat, mintsem hogy a különféle nemperes ügyekkel kelljen foglalkoznia.

Ami a jogszabályokat illeti, még érdekességként elmondom, hogy egy munkanapon 1,3 jogszabály az, amit véleményezünk, tehát csaknem annyit foglalkozunk a különféle törvényekkel és rendeletekkel, mint önök itt a parlamentben. Ezúton is szeretnénk megköszönni mind az igazságügyért felelős minisztériumnak, mind pedig a parlament különféle bizottságainak; ha a véleményeinket, javaslatainkat közvetlenül is eljuttattuk, akkor ezt készek voltak támogatni.

Fontosnak tartjuk a bírósághoz való hozzáférést, a bírósági szervezet integritását és látszólag nem az ítélkezéshez kapcsolódik, mégis azonban az ítélkezést segíti közvetetten az a számos országos projekt, program, amelyet elindítottunk, például a „Nyitott bíróság” program. Eddig is jártak diákok a bíróságokra, de a tavalyi évben 32 ezer középiskolai diákkal találkoztak bírók, bírósági titkárok. El tudják képzelni, hogy ez mekkora szám? Ezeket a foglalkozásokat a bírók társadalmi munkában végzik. Nincs

még egy olyan államigazgatási szervezet, azt gondolom, vagy hatóság, vagy bárki, aki ennyit beletenne abba, hogy a fiatal nemzedékek, az ifjú generáció megismerje azt, hogy mit jelent a jog, mitől kell óvakodniuk, mire figyeljenek, ha nem akarnak áldozatok lenni.

Elindítottuk a bírósági mediációt, ahol ingyenesen közvetítő segítségével egyezhetnek meg egymással a felek; 70 százalékos a megegyezések aránya. Persze, ezek még nem annyira számosak, néhány százig jutottunk el a megállapodásokban a 2014-es év első felében, de ez egy abszolút novum, új intézmény, nyilván az ezermérföldes út is az első lépéssel kezdődik, ahogyan a híres kínai bölcs mondta. Úgy-hogy itt is bizakodóak vagyunk.

A gyermekbarát igazságszolgáltatás keretében elhatározásunk, hogy minden hét főnél nagyobb bíróságon gyermekbarát meghallgatósobákat alakítottunk ki. Már újfajta formanyomtatványokat használunk ezekben a perekben, képzéseket tartunk, és nagyon sok jogszabály-módosítás, amit kezdeményeztünk, éppen ehhez kapcsolódik.

Bár nincs itt a képviselő úr, aki napközben felvette, de a jogszabály-módosításokhoz és a proaktivitáshoz visszatérve jelezni szeretném itt is, és kérem is a támogatásukat ebben, hogy két éve formálódik a bírósági tájékoztatási törvény koncepciója. Igyekszünk megfogalmazni, hogy milyen problémákat kellene megoldani a peres adatok védelmét és a nyilvánosságot illetően. Erről is komoly részleteket található a bírósági oldalon, mert nyilvánosak a viták, a konferenciák anyagai mindenki számára elérhetőek.

A képzésekről is kell hogy számot adjak, hiszen mindenki azt szeretné, hogy minél okosabb bírók üljenek a pulpitusokon. 2011-ben 4300 résztvevője volt a képzéseknek, 2013-ban 14 ezer résztvevője volt a képzéseknek a bírósági szervezetben. Azt gondolom, ez a szám önmagáért beszél. Úgy történtek ezek a képzések, hogy ügyvédek számára, közjegyzők számára is kinyitottuk a kapukat, tehát több száz ügyvéd, közjegyző, ügyész tanulta ugyanazt a Ptk.-tananyagot, amit a bírók maguknak alakítottak ki.

Ismét Deákot szeretném idézni, azért is, mert ma már egy óriási táblán a mi épületünkben is olvashatók ezek a mondatok. „Boldog azon haza, ahol a bíró ítélete nemcsak igazságot szolgáltat, hanem a hivatalába és a személyébe helyezett bizalomnál fogva megnyugvást is szerez a feleknek.” Tulajdonképpen ez motivál mindannyiunkat, hogy el tudjuk nyerni a társadalom bizalmát. Ezt az igyekezetünket vissza is igazolja egy 2013-as felmérés. Az Eurobarométer felmérése szerint ugyanis a tagállami bíróságba vetett bizalomindexet illetően a magyar bíróságok az európai uniós átlag fölött vannak. Az uniós átlag 53 százalék, mi a magunk 58 százalékával 16 országot szorítunk magunk mögé, és ezek között az országok között szerepel az összes olyan ország, ami velünk egy időben csatlakozott. Azt gondolom, ez mindannyiunk közös eredménye. Ezért is van jelentősége annak, hogy a parlament, az Országgyű-

lés, amely a népszuverenitás letéteményese, miként vélekedik, miként szólal meg a bírósági szervezetről, hiszen nem lehet úgy közbizalmat teremteni, ha egymásról megalázó módon beszélünk, ha kikezdjük egymás tekintélyét, tiszteletét, és túllépünk azokon a kereteken, amelyek még a tisztességesség határáig érnek.

Mátyás királytól is idéznék egy törvénycikket, akinek a képe és szobra szintén itt van a Parlamentben; csak azért, hogy érzékeltessem azt, hogy sokszor azt gondoljuk, valami most történik meg velünk, s valami nagyon aktuális. De nem! Már az 1486-os 54. törvénycikkben hozott egy rendelkezést arról: „A bírákat és az ítélmestereket senki se merje becstelenséggel illetni. Továbbá a perekben és a bíróságok előtt elbukott felek bíráikat néha rágalmazni, kisebbiteni és igaztalanul gyalázni szokták. Mintha ezek nem szolgáltattak volna nekik igazságot. Akiknek igazságtalan és kárhozatos kiabálása miatt többnyire igen sok botrány és másféle bajok támadnak. Ennél fogva, hogy ezek nyelvére féket rakjunk, mindnyájunk közös szavazatával végeztük, hogy egyáltalán senki se merje az ítélmestereket becsülni, vagy igazságtalanul ócsárolni, hanem ha valaki azt hinné, hogy igazságtalan ítéletet kapott, annak tőlük és a bíróságoktól illedelemmel, becülettel és tisztelettel a királyi felséghez, a nádorhoz, vagy az országbíróhoz, avagy a nádor és az országbíró helyetteseihez kell fellebbeznie.” Csak annyit rögzítenék, hogy a fellebbezés lehetősége ma már egy-egy bírósági ítéletet illetően egészen az Alkotmánybíróságig menően gyakorlatilag mindenkinek a rendelkezésére áll.

Köszönöm szépen, hogy ezekről számot adhatam, és szeretném elmondani azt is, hogy persze további terveink is vannak. Szeretnénk a lúdtolltól az okostelefonig eljutni. Szeretnénk azt, hogy a bírók illetménye végre, ahogy a munkánk is európai színvonalú, elérné az európai színvonalat, hiszen sajnos az Európai Unióban Magyarországon a legkisebb a bírók átlagos nettó bére.

(16.50)

Tíz éve gyakorlatilag nem volt illetményemelés, 11 százalékos illetményemelés volt, miközben az infláció 53 százalékos; ez nálunk 42 százalékos reálbércsökkenést eredményezett, miközben az átlagkereset 100 ezer forinttal nőtt ez alatt a tíz év alatt, hogyha az összességet nézzük. Az EU Tanács államai közül, tehát ahol már eurázsiai országok is számba vétettek, ott 35. helyen állunk a nettó bérből, csak Albánia, Azerbajdzsán, Grúzia, Makedónia, Moldova, Örményország, Szerbia, Ukrajna van mögöttünk.

Tisztelt Ház! Én tisztában vagyok azzal, hogy óriásiak az elvárások a bírósági szervezettel szemben, biztosíthatok mindenkit arról, hogy ebben a szervezetben mindenki arra törekszik, hogy egyre jobban és jobban teljesítsen, és ezen a helyen is megköszönöm a bírácoknak, az igazságügyi alkalmazottaknak, titkároknak, jegyzőknek és azoknak a vezetőknak, akik nagyon sokat sok időben tettek

azért, hogy ezeket az eredményeket el tudjuk érni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök asszony. Most megadom a szót Rubovszky György úrnak, a határozati javaslatot előterjesztő Igazságügyi bizottság elnökének. Öné a szó, bizottsági elnök úr.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Asszony! Amit Darák Péter Kúria-elnök úr meghallgatása előtt elmondtam a meghallgatások rendjéről, tehát az, hogy tulajdonképpen házszabályi döntés született abban, hogy ez ma a plénum előtt van, ami egyébként nagyon helyes, ez itt is érvényes. Ezek után október 30-án az Igazságügyi bizottság végighallgatta az elnök asszony beszámolójának szóbeli ismertetését.

Arra szeretnék azért kitérni, hogy az Igazságügyi bizottságnak jelenleg három olyan tagja van, aki rövidebb-hosszabb ideig tagja volt annak idején az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsnak, és számtalan volt ügyvéd tagja van. Ezt úgy mondom, a voltot, hogy én személy szerint 44 évi kamarai tagság után voltam kénytelen ez év májusában szüneteltetni az ügyvédi gyakorlatomat az összeférhetetlenségi szabályok okán. Tehát gyakorlatilag szakmailag is, felkészülésben is részesei voltunk az Országos Bírói Tanács elnöke beszámolójának.

A beszámolót végighallgatva meggyőzött minket arról, hogy a Bírósági Hivatal jó úton jár, meggyőzött engem személy szerint arról is, hogy ez az igazságszolgáltatási átalakítás sikeresnek és eredményesnek bizonyult.

Tisztelettel, ezután határozathozatalra került sor a bizottsági ülésen, a határozathozatal eredménye az volt, hogy a kilenc jelen lévő tag közül senki nem szólt a beszámoló elfogadása ellen, nyolc igen és egy tartózkodás mellett a bizottság a beszámolót elfogadta, és ugyanilyen arányban szavazta meg azt, hogy az országgyűlési határozatot előterjeszti.

Ezek után tisztelettel kérem, hogy a határozati javaslatot a tisztelt Ház szíveskedjen megtárgyalni és elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Bizottsági elnök úr, köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a kormány nevében Répássy államtitkár úr kíván-e felszólalni. Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Igen tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz és a KDNP frakciója nevében köszönettel vettük a be-

számolót, amit elnök asszony előterjesztett, és amelyet korábban az Igazságügyi bizottság tagjai is kézhez kaptak. A beszámoló bizottság előtti tárgyalásán, ahogyan azt elnök úr is említette, mindnyájan egyetértettünk abban, hogy a bíróság legfontosabb feladata a jogbiztonság megteremtése, a stabilitás és az állandóság megőrzése, ugyanakkor természetesen szükség van a változásokra is, hiszen a társadalomban végbemenő különböző élethelyzetek nem hagyják érintetlenül a jogrendszert sem.

Mindenekelőtt engedjék meg képviselőtársaim, hogy említést tegyek arról a jogszabályi környezetről, ahonnan az Országos Bírósági Hivatal elindult. Az elmúlt 25 év változásai azt igazolják, hogy az Országgyűlés és a magyar társadalom kereste a megoldásokat arra, hogy egyre hatékonyabb igazságszolgáltatás működjék. 1997-ben valamennyi jogkör és felelősség a két hatalmi ágától elkülönülve egy önkormányzati testület jogkörébe került, amelynek többségében bírók vettek részt. A testület működése azonban nem hozta meg a várt eredményt, és nem tudott kellően hatékony lenni. A testület tulajdonképpen kontroll nélkül működött, döntéseik nem voltak megkérdőjelezhetők más szerv által. Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke ilyenformán egy személyben volt a Legfelsőbb Bíróság elnöke is, így az igazgatás működtetése mellett nem maradhatott elegendő ideje arra, hogy a jogegységet szolgálja, és azt erősítse. 2010-ben már látható volt, hogy a rendszer ebben a formában nem tartható fenn. A problémát felismerve sok feladat átcsoportosításra került az Országos Igazságszolgáltatási Tanács jogköréből az OIT-elnök jogkörébe, azonban ezek az átcsoportosítások még mindig nem hozták meg a várt eredményeket az ügyek időszerűségének biztosítását, illetve a jogegység erősítését illetően. 2011-ben végül arra az elhatározásra jutottunk, hogy egy olyan rendszer kialakítására van szükség, amelyben a fékek és egyensúlyok rendszere magán a bírósági szervezeten belül is képes működni.

Így alakult ki egy átalakított hatáskörű tanács egy, az OIT elnökének igazgatási jogköreit tovább bővítő országos bírósági hivatali elnöki pozíció és egy ezektől elkülönült szakmai feladatokat ellátó kúriai elnök. Az új modellt az azóta eltelt időszakban ugyan érte kritika, de úgy látjuk, hogy azoknak a folyamatoknak a hatása, amelyek elindultak, már most érzetik hatásukat, ezzel együtt pedig érzékelhető az is, hogy jelentős mértékben vált kiegyensúlyozottabbá az egy bíróra jutó ügyteher.

Tisztelt Országgyűlés! Mindamelllett megmaradt az Országos Bírői Tanács mint önkormányzati testület. Ennek a testületnek ma már részben kontrollszerepe van, együttdöntési jogköre, illetőleg számos jelentős kérdésben önálló döntési jogköre is. Az Országos Bírósági Hivatal elnökének döntései pedig az Alkotmánybíróság előtt vagy a rendes bíróságok által felülvizsgálhatóak.

Végezetül kiemelném a nyilvánosság fokozott szerepét is, hiszen a beszámoló a Házon keresztül nem csupán az Országgyűlés, hanem az egész ma-

gyar társadalom számára is kötelezettséget jelent. E keretek között a benyújtott beszámolót megvizsgálva úgy gondoljuk, hogy a megfogalmazott szakmai és stratégiai célkitűzések megvalósulása jó úton halad.

(17.00)

Különösen fontosnak tartjuk a minden bírósági szinten megvalósuló időszerű és magas színvonalú ítélezés egyidejű megvalósulását, a bírósági szervezet integritása, az ítélezési és igazgatási munka átláthatósága, kiszámíthatósága, illetve ellenőrizhetősége irányába tett erőfeszítéseket, hiszen annál nagyobb az össztársadalmi bizalom egy szervezet iránt, minél inkább átlátható annak működése.

A fejlődés számos más területen is érzékelhető. Csökkent az egy éven túl folyamatban lévő ügyek száma - ahogy elnök asszony is elmondta -, és javult az időszerűség. Örömmel fogadtuk, hogy különösen látványos eredményeket tudhat magáénak a Fővárosi Törvényszék, kevesebb lett a két éven túli, valamint az öt éven túli ügyek száma, és a befejezések aránya meghaladta az érkezését. És egyetértünk abban is, hogy a statisztikákból egyértelműen ki kell derülnie, hogy egy kereset benyújtásától kezdve a jogerőig milyen hosszú idő telik, hiszen az állampolgárokat az érdeklí, hogy milyen gyorsan fejeződik be a folyamatban lévő ügyük, mennyi idő szükséges a jogerős határozat meghozataláig. Éppen ezért örülünk annak, amikor azt halljuk, hogy ezen a területen valóban pozitív előrelépés történt.

Azt látjuk, hogy az Országos Bírósági Hivatal azokkal a pluszforrásokkal és plusztátusokkal, amelyeket a költségvetés a hivatal rendelkezésére bocsátott, jól gazdálkodik, és a jövőben azt reméljük, hogy az a folyamat, ami ezeken a területeken elindult, folytatódni fog.

Fontosnak tartjuk azt is, hogy az Országos Bírósági Hivatal mindig magas színvonalon vesz részt a jogszabályok véleményezésében, megvalósul az együttműködés a jogalkotóval, és azokat a szempontokat, amelyek a jogalkalmazás során kiemelt fontosságúak, figyelmünkbe ajánlja. Ezt külön köszönettel vesszük elnök asszonytól, és azt kérjük, hogy ez az együttműködés a jövőben is maradjon meg az Országgyűlés, illetve az Országos Bírósági Hivatal között.

Szintén pozitívumként említeném meg az Országos Bírósági Hivatal által létrehozott új jogintézményeket és programokat, kiemelt cél ugyanis a bíróságok szolgáltató jellegének erősítése és a XXI. század igényeihez való igazítása. Ennek keretében emelkedhetett országos program rangjára a „Nyitott bíróság” program, a gyermekközponturn igazságszolgáltatás, a tanúgondozás vagy a bírósági mediáció.

Említést érdemel a Magyar Igazságügyi Akadémia koordináló szerepe által megvalósuló képzési rendszer fejlesztése is, szem előtt tartva azt, hogy csak megfelelően képzett bírák tudnak eleget tenni a magas színvonal alkotmányos kötelezettségének.

Bízunk abban, hogy az említett előrelépések, valamint a kitűzött célok továbbra is folytatódni fognak. A 2013. év bizonyosságul szolgált arra, hogy a bírósági szervezet képes a hagyományokat megőrizve, az elődök eredményeit és erőfeszítéseit tiszteletben tartva újat alkotni és javítani működésének hatékonyságán, eredményesen együttműködni a Kúriával és az Országos Bírósági Tanáccsal is.

Ami minket illet mint bizottságot vagy mint képviselőket, biztosíthatjuk afelől az elnök asszonyt, hogy a jövőben is készséggel állunk a hivatal rendelkezésére, ha bármilyen jogszabály-módosítással, illetve jogalkotással segíteni tudjuk azt a folyamatot, hogy a bírósági eljárások megfelelő, ésszerű időn belül befejeződjenek, hogy a kitűzött célok megvalósuljanak, és azok ne ütközzenek akadályba.

Mindannyian egyetértünk abban is, hogy a bíróság szervezete előtt valóban nagy lehetőségek állnak. Reméljük, hogy az eddig megtett lépések mindenként meggyőztek arról, hogy az igazságszolgáltatás reformja nem volt hiábavaló, és bízunk abban is, hogy mindezek az intézkedések az ügyfelek, az állampolgárok számára a korábbiaknál is nagyobb jogbiztonságot nyújtanak. Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2013. évi beszámolóját fogadják el.

Végezetül pedig további eredményes munkát kívánok elnök asszonynak, természetesen minden munkatársának és jó egészséget is a munka végzéséhez. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elnök Asszony! Az Országos Bírósági Hivatal elnöke 2014. szeptember 15-én törvényi kötelezettségének megfelelően benyújtotta beszámolóját az OBH 2013-ban végzett tevékenységéről. A beszámoló összesen 215 számozott oldalban foglalja össze az OBH elnökének önértékelését.

A beszámoló bevezetője az OBH munkáját látványosan eredményesnek tartja. Elnök asszony úgy gondolja, hogy az OBH munkája megfelelt a korábban is kitűzött stratégiai céloknak, a bíróságok munkájában érzékelhető fejlődés következett be. Az igazgatási tevékenység sikereként számol be az anyag arról, hogy a bíróságokon csökkent az egy éven túl folyamatban lévő ügyek száma, és javult az időszerepesség. Különösen látványos eredményeket tudhat magáénak a Fővárosi Törvényszék, ahol csökkent a két éven túli, valamint az öt éven túli ügyek száma, és a befejezések aránya meghaladta az érkezését.

Sikeres uniós pályázatok, folyamatos bírósági informatikai fejlesztés jelzi az utat az optimális munkavégzési feltételek elérése felé. Látható, hogy a bíróságok ügyfélközpontú, szolgáltató jellegének

erősítése kitűzött igazgatási cél. A beszámoló az ennek érdekében elindított programokat mind a közreműködő munkatársak, mind az állampolgárok körében népszerűnek tartja. Jó néhány olyan megállapítást találunk a beszámolóban, amelyekkel magunk sem kívánunk vitatkozni, azokkal egyetértünk, bár a népszerűség nem mindig tartozik ezek közé.

A beszámoló elvárásként és célként egyaránt kiemeli, hogy a bíróságok magas színvonalon és időszerepen ítélekeznek. Az OBH elnöke úgy gondolja, hogy - idézem - a 2013. év hosszú idő után az első olyan év volt, amikor országosan érzékelhetővé vált, hogy ez a cél elérhető. Az a kérdés, tisztelt Országgyűlés, hogy milyen úton és milyenfajta eszközök, továbbá igazgatási módszerek alkalmazásával lehet közelebb kerülni ehhez a kitűzött célhoz. Nincs abban vita, hogy a minőségi és időszerep ítélekezés egyidejű megvalósításához elsődlegesen a bírák munkaterhét kell csökkenteni. Minél kevesebb ügy, adminisztrációs teher van a bírón, annál több erőt és időt fordíthat az érdemi ítélekezésre.

Ebbe a körbe tartozik, hogy vajon a bírák kiválasztásánál milyen szempontok kerülnek előtérbe. Hallani olyan kiváló képességű jelöltekről, akiknek már több éve elérhetetlen a bírói kinevezésük, pedig szakmai munkájukat magas szinten is elismerik. De ebbe a körbe tartozik a kényszernyugdíjazott bírák ügye is. A bírói felső korhatár miatti intézkedések és kompenzációk kapcsán elégedetten számol be az OBH elnöke arról, hogy az utólagos szabályozás miént kezelte a nyugdíjba kényszerített bírák ügyét. Úgy tűnik, mintha az OBH elnöke ezzel a helyzettel elégedett volna. Valószínűleg ezért is felejt el megemlíteni, hogy a kényszernyugdíjazott bírák helyzetének rendezésére az Európai Unió Bírósága és az Alkotmánybíróság kényszerítette a nemzeti együttműködés kormányát és országgyűlési többségét.

Azt is elismeri a beszámoló, hogy a felső korhatárt betöltött bírák perei 2013-ban jelentős többleteladatot jelentettek. A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény vitatott rendelkezése alapján 2012-ben a köztársasági elnök a felső korhatár elérése miatt 231 bírót mentett fel bírói tisztségéből.

(17.10)

Az Alkotmánybíróság megállapította a fenti jogszabályhelyek alaptörvény-ellenességét, azokat a hatálybalépésük napjára visszaható hatállyal 2012. január 1-jei napjával megsemmisítette. 2013-ban 157 felső korhatárt betöltött bíró pere fejeződött be jogerősen első, illetve másodfokon. Itt szeretnék emlékeztetni arra, hogy elmaradt ítélmény címén összesen 139 millió forint és járulékai megfizetésére marasztalták az alperes bíróságokat.

Tisztelt kormánypartai képviselőtársaim, elmondhatjuk tehát, hogy a tapasztalt bírók nyugdíjba kényszerítése igen sokba került az adófizetőknek. Különösen, ha ehhez hozzászámítjuk azt az összeget, amit az OBH ügyvédi költségekre költött. A beszám-

moló ugyanis megjegyzi, hogy az OBH jogi képviselői osztályán meglévő létszámmal a képvisellel járó többletfeladatot nem tudták volna ellátni, ezért ügyvédi irodával kötöttek megbízási szerződést. Nyilvánvaló, hogy a kiválasztott ügyvédi irodák sem tudták védeni a védhetetlent. Az is nyilvánvaló, hogy a bíró tapasztalatát, ítélezési gyakorlatát nem lehet egyhamar pótolni, és ezen nem segít a politikai lojalitásban a hatalomhoz közelítő igazgatási vezetők kinevezése sem.

Nem meglepő, de itt szóvá kell tenni, hogy a bírósági vezetők kapcsán eredménynek könyvelni el a beszámoló, hogy a kényszernyugdíjazott bírakat nem helyezték vissza vezetői tisztségükbe. Az OBH-elnök kinevezési jogkörébe egyébként az ítélőtáblák és törvényszékek elnökei, elnökhelyettesei és kollégiumvezetői, valamint a közigazgatási és munkaügyi regionális kollégiumok kollégiumvezetői és kollégiumvezető-helyettesei tartoznak. A bírósági szervezetben 2013. december 31-én 435 határozott időre kinevezett igazgatási vezető és 310 határozatlan időre kinevezett szakmai vezető tanácselnök, azaz összesen 745 bírósági vezető volt. Az OBH elnökének kinevezési jogkörébe az említettek közül 117 igazgatási vezetői tisztség tartozott. 2013-ban az OBH elnökének kinevezési jogkörébe tartozóan 39 bírósági vezetői álláshely volt betöltetlen. Ebből '13 előtt 11, 2013-ban 28 üresedett meg. Az érintett álláshelyek közül 1 lemondással, 38 a kinevezési idő lejártával vált üressé. A megüresedett státusok betöltése érdekében a pályázatok kiírása és elbírálása folyamatosan zajlott. 2013-ban 30 álláshely került betöltésre, tehát év végén 9 vezetői álláshely maradt üresen. Az OBH elnöke 26 esetben a véleményező szerv javaslatával egyezően bírálta el a pályázatokat. A beszámoló 37. oldalán viszont azt találjuk, hogy egy esetben a kinevezni tervezett pályázó nem kapta meg a véleményező testület többségének támogatását. A következő mondatban azonban az szerepel, hogy az OBH egyetértett a kinevezéssel. Kérdés, hogy jól értjük-e: volt egy olyan pályázó, akinek a kinevezésével a véleményező testület nem értette egyet? Reméljük, hogy csak nem jól néztük a beszámolót.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Több helyen is említi a beszámoló, hogy a törvényalkotás miként segítette az eljárások egyszerűsítésével a munkateher csökkentése érdekében. Önmagában ezzel sincs vitánk. Az eljárások valódi egyszerűsítése minden politikai erő számára fontos ügy. A kérdés inkább az, hogy az OBH elnöke tett-e olyan szakmai javaslatot, illetve egyetértett-e azokkal a törvénymódosításokkal, amelyek a jogorvoslati jogot szűkítették. Jogállamokban ugyanis nagyon óvatosan bántanak a jogorvoslati jog csorbításával. Szinte már féltő, hogy az OBH elnökének beszámolója legközelebb arról ír, hogy a bíróságok terhelése a törvényalkotó jóvoltából 20-25 százalékkal egy csapásra csökkent. Hogy miért mondom azt, hogy féltő? Hát azért, tisztelt kormánypartii képviselőtársaim, mert nem mindegy, hogy miként érhető el ez a változás. Kósa Lajos a Figyelő részére 2014. július 10-én adott

interjújában fejtette ki ugyanis, bár megjegyezte, hogy a jogászok ettől rögtön eldobják az agyukat, ahogy ő mondta, hogy bizonyos ügyértékhatarig csak egyszeres felülvizsgálati jog legyen vagy az sem, vagy - fejtette ki elképzelését Kósa Lajos - "mondjuk, egy bizonyos értékhatar alatt aki akar, pereskedjen, de fizesse ki a teljes államigazgatási költséget, nincs illetékmentesség, nincsenek kedvezmények".

Egyszóval óva inteném az OBH elnökét, hogy a bíróság terhei csökkentésének efféle útján a jelenlegi kormánypartii partnere legyen szakmai vezetőként. Úgy vélem, hogy a bíró személyes adminisztrációs terhelésének csökkentése, azaz a bírói tevékenység nemes értelemben vett kiszolgálása az, amely fenntartható módon képes érdemi változásokat hozni. Nem rózsás a helyzet ugyanis, ha az Emberi Jogok Európai Bíróságának 2013-ban hozott döntéseit nézzük, főleg a mai szimbolikus napon. Az Emberi Jogok Európai Bírósága 35 bírósági eljárást érintően ítéletet hozott 2013-ban. Ebből 33-ban - 7 büntető- és 26 polgári eljárás kapcsán - állapította meg a bírói fórum az emberi jogok európai egyezményének sérelmét, és történt kártérítésre kötelezés. A magyar bírósági eljárások elhúzódása miatt 2013-ban 91 ügyben több mint 320 millió forint kártérítés kifizetése történt meg. Jó lett volna, ha a beszámoló alaposabb abból a szempontból, hogy milyen körülmények vezethettek ehhez, hiszen világos, hogy ezekre az adatokra senki sem lehet büszke.

Tisztelt Képviselőtársaim! Élhetünk a gyanúperrel, hogy a bírósági szervezet folyamatos átalakulása sem pozitívan járult hozzá a bírói munka körülményeinek javításához. A járásbírókról a beszámoló annyit jegyez meg, hogy „2013. január 1-jével a városi bíróságok megnevezése járásbíróvá változott, a fővárosi kerületi bíróságok elnevezésének megtartása mellett”. Ez a változás a bíróságok illetékességi területét nem érintette. Sikertelen tehát megőrizni az első fokon eljáró bíróságok földrajzi tagolását, miközben a közigazgatási járások rendszere néhány helyen ettől eltérő lefedettséggel került kialakításra. Talán feltehető a kérdés, és szeretném is, ha erre elnök asszony válaszolna, hogy milyen okot lát arra, hogy az Országgyűlés még mindig nem tárgyalja a járásbírók törvénykezési helyének kialakításával összefüggő törvényjavaslatot. Van-e, lehet-e alapja azoknak a híreknek, amelyek szerint valamely központi járásbírói létrehozásával biztosítanának a politikai szempontból frekvenciált ügyek elbírálására (Sic!), ha már az ügykijelölési jog annyiszor kiverte a biztosítékot? Van-e alapja annak, hogy ezért várat magára a törvényjavaslat elfogadása? Nem mintha ellenünk lenne minden ésszerű és létszerű átszervezés, de az ahhoz kapcsolódó hírek nyugtalanítanak minket, mindenkit, aki igyekszik még védeni a jogállamiságnak a bírói függetlenségben megtestesülő maradványát.

Tisztelt Országgyűlés! A beszámoló külön alponthoz szentel a devizahitelek ügyének. Rögzíti, hogy milyen mértékben emelkedett ezeknek az ügyeknek a száma, lévén, hogy a tisztességtelen szerződési felté-

telek megtámadása iránt indított perek a törvényszéki hatáskörbe tartozó perek számát megnövelték. Az OBH elnöke a beszámolójában a saját előrelátásának köszöni, hogy a törvényszéki hatáskörbe tartozó perek értékhatárának két lépcsőben való felemelése 5 milliőről 30 millió forintra következményeként ez az ügynövekedés még éppen kezelhető volt a törvényszékek számára. Ne vitassuk el ezt az eredményt! De a beszámoló kapcsán kérdésként merül fel, hogy van-e alapja azoknak a híreknek, hogy az utóbbi devizahiteles szabályozás kapcsán a bíróságokon kormányzati kapcsolattartók koordinálják a perek intézését, és információkat kérnek ezekről a perekről.

Milyen ráhatása van a kormányzatnak kormányzati részről a bírói tevékenységre? Ez egy fontos kérdés, amit jó lenne tisztázni. Mint ahogy az is, hogy valódi eredmény, amit elnök asszony elért, miszerint a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló törvény hatálya a bíróságokra is kiterjed. Az a beszámolóból kitűnik, hogy a panaszok száma megnövekedett. Az alapvető jogok biztosának közleményéből azt is láthatjuk, hogy 2014. október 30-ig az ombudsmani hivatalba érkezett 270 közérdekű bejelentésből talán egy sem vonatkozik bíróságokra, miközben 100 bejelentésből 40 megalapozott és jellemzően korrupciós ügy, valamint az áfa- és más adócsalásokról szóló bejelentésekről van szó, szerencsére a bíróságokat nem érintik ezek a bejelentések.

Tisztelt Képviselőtársaim! A felszólalásom eddigi része az igazgatási részről és az igazgatási beszámolóról, a statisztikáról és a szervezetrendszeréről szólt, de miután egy új intézményrendszerrel beszélünk, nem lehet megkerülni annak vezetőjét és a vezetőjének a személyét sem. Az Országos Bírósági Hivatal elnökét a bírák közül 9 évre a köztársasági elnök javaslatára az Országgyűlés választja. Az Országos Bírósági Hivatal elnökének megválasztásához az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

(17.20)

Az Országos Bírósági Hivatal elnökével mint bíróval szemben követelmény a függetlenség, mint az Országgyűlés által választott közjogi tisztségviselővel szemben pedig alapvető elvárás, hogy tartsa távol magát a pártpolitikától. Úgy tűnik, hogy ez utóbbi nem sikerül. Az azért már mégiscsak jelent valamit, ha egy közjogi tisztségviselő pártatlanságának hiányát baloldalinak a legkevésbé sem nevezhető publicista kifogásolja. Kondor Katalinnak „A harmadik hatalmi ágról” című cikke úgy látja, hogy az igazságszolgáltatás, nevezetesen a bírói hatalom akkor volt kitéve veszélynek, ha útjába került a hatalom érvényesítésének. Úgy tűnik, hogy az igazságszolgáltatás függetlensége most azért van veszélyben, mert azt a hatalom által kiválasztott kezébe helyezték.

A cikk az elkövetett hibákat - jogászokra hivatkozva - a következők szerint foglalta össze. Idézek

néhányat ezekből: „Hiba volt a miniszterelnök családi barátját kinevezni az OBH élére. Hiba volt, mert az általános vélemény szerint egyénisége miatt alkalmatlan a korlát nélküli teljhatalomra. Mert aki éjjel küld munkatársainak e-mailben utasítást reggeli teljesítésre, az nem helyesen jár el. Mert aki az idősebb generációt negligálja és az eltávolításukon munkálkodik, az kárt okoz a szakmának. Mert akit korábbi kérelme ellenére nem neveztek ki OIT-vezetőnek, mert alkalmatlannak tartották, az nem elfogulatlan. Mert aki még a látszatra sem adva megjelenik a kiválasztott jobboldaliak nyilvános rendezvényén, amit egyik elődje sem engedett meg magának, az a politikai elfogultságát bizonyítja. Hiba volt őt ráerőltetni a bírói karra annak ellenére is, hogy a miniszterelnök az ő személyében látta a garanciát elvárásainak végrehajtására.”

Mi is úgy látjuk, hogy hiba volt. Aki elfogult ugyanis, az nem állhat a független igazságszolgáltatás igazgatási szervezetének élén. Aki elfogult, azt becsapják, vagy csiga módra igazodnak hozzá. Aki elfogult és a látszatra sem ad, azon átlátnak. És aki ilyen, az nem engedheti meg magának, hogy tovább folytassa. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most megadom a szót Rubovszky Györgynek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném bejelenteni, hogy nem kívántam felszólalni, annál is inkább, mert Demeter Zoltán képviselőtársam úgy kezdte a felszólalását, hogy a Fidesz-kereszténydemokrata képviselőcsoport nevében, és úgy éreztem, hogy elvégezte helyettem a munkát. De azért az előző felszólalás arra kényszerít, hogy hozzászóljak a személyemben.

Említettem, hogy az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsnak én személy szerint két ciklusban voltam tagja. Azokat a vádak, amiket most Harangozó képviselő úr megfogalmazott, én teljesen alaptalannak és egyszerűen számomra érthetetlennek tartom. A történelmi hűség kedvéért szeretném elmondani, hogy annak idején Baka András volt az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke, és a hivatalnak nem volt hivatalvezetője, ezért pályázat lett kiírva. A pályázaton emlékeim szerint két alkalommal vett részt Handó Tünde, és egyetlenegyszer sem mondták ki az alkalmatlanságát. Tükörbe kéne nézni, és az az alkalmatlan, aki ilyet nyilvánosan el mer mondani.

Tisztelt Képviselőtársam! Ez egyszerűen egy döbbenetes dolog volt, és számomra elképesztő, hogy egy ellenzéki képviselő vállalja azt a lehetetlen helyzetet, hogy egy ilyen becsületbe vágó mondatot ki merjen mondani. Tisztelt képviselőtársam, nagyon szépen kérem, hogy ezt gondolja végig, és mielőtt szerencsétlen idézeteket mond, olvassa el és próbáljon utánajárni azok valóság tartalmának. Számom-

ra egyszerűen az egész elfogadhatatlan és döbbenetes volt.

Azért annyit szeretnék elmondani, hogy a kereszténydemokrata frakció nevében a határozati javaslat elfogadását támogatjuk, és kérem szépen, hogy az Országgyűlés is szíveskedjen megszavazni. S itt mint bizottsági elnök szeretnék arra hivatkozni, hogy ehhez hasonló megjegyzés az Igazságügyi bizottság ülésén, hála a Jóistennek, nem hangzott el még az idén soha. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Őné a szó, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném visszaterelni szakmai vágányba a vitát. Úgy gondolom, az Országos Bírósági Hivatal beszámolója egy kellően fajsúlyos téma ahhoz, hogy a szakmai alapoknál maradjunk. Kritikát természetesen én is fogok mondani, de azt megfelelőképpen alá fogom támasztani.

Először is azzal kezdeném, hogy a beszámolót részletesnek tartjuk, jól megszerkesztettnek, ezzel nincs is gond, tehát egy alapos munkát láthattunk a Bírósági Hivaltól, amikor ezt összeállították. Remélem, hogy a jövőben is hasonló részletességű beszámolókat olvashatunk, és nemcsak az Országos Bírósági Hivatal részéről, hanem az olyan egyéb szervezetek is, amelyeknek szintén be kell számolniuk az Országgyűlés felé, hasonló részletességgel teszik azt meg.

2011 óta - és ez a beszámolóban is szerepel - 18 milliárd forinttal nőtt a bíróságok éves költségvetése. Ez jó irány, hiszen a bíróságok nagyon alulfinanszírozottak voltak. Reméljük, hogy a jövőben megmarad a jelenlegi szint, vagy akár növekedni is fog. Nagyon sok elmaradt beruházást kellett befejezni, ezeket az anyag is tartalmazza, és gyakorló jogászok, ügyvédek, bírók el tudják mondani, hogy ezek nagyon fontosak, és akik a bírósági tárgyalásokra elmennek, tapasztalhatják, hogy felújítások és beruházások történtek. Hozzáteszem, hogy ezeknek már nagyon régen meg kellett volna történniük. Ezek a pénzek javarészt hiánypótló, hézagpótló beruházásokra mentek el.

S annál is inkább reméljük, hogy a jövőben normalizálódik a helyzet, mert a bírák bére, én azt írtam fel magamnak, hogy kilenc éve stagnál, de elnök asszony tíz évet mondott, akkor én átveszem a tíz évet. Tehát kilenc-tíz éve tulajdonképpen arról beszélhetünk, hogy jelentősen nem emelkedett, reálértéken viszont csökkent a bírók fizetése. Ez elfogadhatatlan és az is, hogy a legalacsonyabb az Unióban. Reméljük, hogy az Országgyűlés az ehhez megfelelő kereteket a jövőben biztosítani fogja. Én olyan információkat is kaptam, hogy például egy bírósági írnok 4/1-es besorolással 118 ezer forint bruttó pénzt

visz haza. Ez nagyon alacsony, és nehezen várható el felelősségteljes munkavégzés ekkora összegért. Tehát amikor a bérek rendezésére gondolunk, akkor nemcsak a bírák, hanem az egyéb dolgozók esetében is ez remélhetőleg meg fog valósulni.

Az anyagban szerepel, hogy 2012-höz képest az írásbeli figyelmeztetések száma megkétszereződött, és ha jól tudom, ez ellen senki nem kérte a figyelmi eljárás lefolytatását, ami véleményem szerint érdekes körülmény. Vagy elfogadta mindenki az írásbeli figyelmeztetést, vagy esetleg nem merték megkockáztatni egy fegyelmi eljárás lefolytatását. Hallani olyanokat is a bírósági rendszeren belülről, hogy néhol feszült légkör alakul ki, és talán a kiosztott írásbeli figyelmeztetések is erre utalhatnak. Elnök asszony bizonyára tud arra választ adni, hogy miből fakadt a figyelmeztetések számának a növelése. Természetesen nem azt mondjuk, hogy ne legyen a bírói munka értékelhető, hiszen sok esetben pont mi mondtuk azt, hogy a bírók teljesítményét is értékelni kell a bírósági rendszeren belül, de természetesen az sem feltétlenül jó, ha átesünk a ló túloldalára, és a jövőben esetleg elharapózik a fegyelmi büntetések, eljárások száma. Nyilván ezt a következő években tudhatjuk meg részletesen.

(17.30)

Csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy itt a 2012-2013-as év között egy ilyen tendencia látszik kirajzolódni.

Amit kritikaként hallottam, beérkezett panaszként, például a devizahiteles-perekkel kapcsolatban az volt, hogy sok esetben minden devizahiteles-pert felfüggesztettek. Ha jól tudom, ez 12 ezer pert érintett. Tehát nemcsak azokat, amelyek az árfolyamrést vagy az egyoldalú szerződésmódosítást érintették, hiszen ezekben az esetekben kellett, tudtommal, felfüggeszteni ezeket az eljárásokat, hanem egy egyszerűbb utat választottak a bíróságok. Sok esetben a titkárokra bízva történt meg ezeknek a pereknek a felfüggesztése automatikusan, néhol nem kellőképpen értékelve, hogy miről is szól az a per. Erre szeretném felhívni a figyelmet, hogy ha ez így történt, akkor talán, ahogy szokták mondani, túlszaladt a kés, ha esetleg olyan ügyeket is felfüggesztettek, amelyeket nem kellett volna a törvények alapján.

Kritizáltuk sokszor azt a törvény adta lehetőséget, ami az Országos Bírósági Hivatal mindenkori elnökének kinevezési jogkörét túlságosan tágra nyitotta. Ez nyilván egy országgyűlési vita tárgya volt, hogy miért így alkottuk meg ezeket a jogszabályokat. A kormányt kritizáltuk annak idején jó párszor. Úgy gondolom, hogy bizonyos esetekben a kritikákat visszaköszönni látjuk. Nekem az az információ, hogy nehezen érthető például, hogy a szombathelyi és a szegedi törvényszékeken évek óta nincs rendes elnök, csak megbízottak irányítják. Ha elnök asszony tud esetleg erre reagálni, akkor azt is szívesen vesszük, hogy mi ennek az oka.

Aminek örültünk, hogy szerepel az anyagban, az a gyermekközpontú igazságszolgáltatás program. Ez egy nagyon fontos terület, amelyben látszanak az előrelépések, és bízunk benne, hogy a jövőben ezek a beruházások és a gyermekbarát igazságszolgáltatás kialakítása tovább mehet. Ez valóban egy jó irány. Ugyanúgy megemlítsük az osztályfőnöki órákat és a nyitott bírósági programot, amivel kapcsolatosan egyrészt az első reakciónak az volt, hogy ez egy jó kezdeményezés. Aztán szakmai körökből kaptam olyan kritikákat és észrevételeket is, és ezt is meg kell osztanom önökkel, hogy kérdés, ez mennyire terheli le a bíróságot egy olyan helyzetben, amikor elég nagy az ügyterhelés, és nagy erővel dolgoznak azon, hogy ledolgozzák az elmúlt évek hátralékát. Tehát nem korai-e, ha szabad így feltenni a kérdést, hogy nyitunk ugyan a fiatalok felé, de előtte még nagyon sok ügy vár megoldásra. Lehet, hogy az energiákat ide kellene első körben összpontosítani. Elméletileg egyet lehet érteni az irányával, de nem biztos, hogy most ez ebben a formában a legaktuálisabb. Egyébként hozzáteszem, személyes véleményem, hogy talán hatékonyabb egy bv-intézetet megmutatni, ha az elrettentő erőt szeretnénk bemutatni a fiataloknak, vagy hogy hová nem érdemes jutni. De természetesen mint stratégiai célt lehet értékelni ezt a programot.

Az ügyfélelégedettség-mérésnek nem igazán látjuk hasznát, bevallom őszintén. Hiszen a bíróságok tekintetében ezt maximum az adminisztrációra, az ügyfélszolgálat tevékenységére, udvariasságára, hozzáállására lehet alkalmazni. Tehát, gondolom, nyilván nem arra vonatkozik, hogy ha valaki kap hat év börtönbüntetést, az neki jó vagy kevés, vagy a bíró mennyire volt vele udvarias. Nyilván nem ez a célja, én ezt látom. A kérdés az, hogy az egyébként is sajnos alulfizetett és agyonterhelt adminisztrációt érdemes-e jelen szituációban tovább terhelni egy ügyfélelégedettség-méréssel, aminek, ahogy elmondtam, gyakorlati hasznát nem igazán látjuk. De természetesen meggyőzhetőek vagyunk, ha itt háttérinformációk még rendelkezésre állnak az anyagban írtakhoz képest.

Engedje meg, elnök asszony, hogy egy másik kritikát észrevételként eljuttassak. Ez szintén egy beérkezett visszajelzés. Amikor felkészültem a felszólalásomra, akkor bekértem gyakorló ügyvédektől, jogászoktól azokat az észrevételeket, amiket itt megoszthatok. A Fővárosi Törvényszék civil irodája irányába érkezett sok panasz. Ezek arra vonatkoztak, én nem ismerem, hogy itt mennyire túlterheltek, nyilván elég sok ügy van, de a gyakorlatban azt tapasztalják, hogy a 60 napos elbírálási határidő esetében, amikor mondjuk, egy alapítvány, egyesület esetében egy változásbejegyzési kérelem érkezik, és 60 napja lenne a törvényszéknek, hogy ebben döntsön vagy hiánypótlást adjon ki, sokszor akár tíz hónapig, közel egy évig sem történik semmi, majd ezt követően érkezik meg a hiánypótlás. Erről sorozatosan beszéltem a gyakorló jogász kollégákkal. És ez ellen nem nagyon van jogorvoslat, nem nagyon tudnak mit tenni. Ez a civil szervezetek működését erőteljesen

nehezíteni tudja, lévén, hogy ha mondjuk, egy felügyelőbizottsági tag vagy egy kuratóriumi tag bejegyzésére akár közel egy évet kell várni, akkor ez, nem kell önöknek magyarázni, hogy mennyiben tudja magát az adott szervezet működését akár ellehetleníteni is.

Úgyhogy én röviden ennyit szerettem volna elmondani itt a vezérszónoki körben. Egyébként mi is a dolgozó bírácoknak és azoknak az igazságügyi alkalmazottaknak, akik sokszor alacsony fizetésért és nagy munkateherrel végzik tevékenységüket, meg szeretnénk köszönni a munkájukat. Nagyon remélem, hogy a Magyar Országgyűlés és a magyar állam lesz olyan állapotban, mondjuk, a jövő évi költségvetés megfogalmazása, megírása, elfogadása során, hogy az ő munkájukat megfelelőképpen tudja ellentételezni, és a bírósági dolgozóknak és a bírácoknak a béremelésére, bérrendezésére is megfelelő módon sor kerül, és nem az utolsók leszünk ebben a tekintetben az Európai Unióban.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Dr. Gyüre Csaba jelzi, hogy igen.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Ezért az együttes általános vitát lezárom... Gyüre Csaba? Nem jelentkezett, csak most, ahogy szólok. *(Dr. Gyüre Csaba: Amikor elnök úr szólt, akkor jelentkeztem.)* Tessék, Gyüre Csaba képviselő úr, megadom a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnézést, hogy későn nyomtam a gombot, csak azt hittem, még van más hozzászóló is, és csak akkor nyomtam meg, amikor elnök úr ezt jelezte.

Néhány gondolatot azért én is szeretnék kifejteni Handó Tünde elnök asszony beszámolójához. Hallgattuk itt a szép eredményeket, amiknek nagyon örülünk. Nagyon örülünk annak, hogy valóban egy jelentős költségvetési növekedés történt az igazságügyi ügyszakban, a bíróságok költségvetési keretében. Ezzel kapcsolatban már az elmúlt négy esztendőben Staudt Gábor képviselőtársammal, illetve akkor Gaudi képviselőtársammal többször is jeleztük, az Alaptörvény módosításakor is hangot adtunk annak az igényünknek, hogy amikor egy klasszikus, valódi demokráciáról és a hatalmi ágak szétválasztásáról beszélünk, akkor nagyon-nagyon fontos dolognak tartjuk azt, hogy a bíróságok önállósága, függetlensége minél teljesebb legyen, minél kevésbé függjön egymástól.

Nyilván akkor, amikor az Országgyűlés és a bíróság viszonyáról beszélünk, akkor mind a beszámolási kötelezettség, mind a költségvetés biztosítása bizonyosfajta befolyásoltságot teremt. Ebben voltak olyan indítványaink, amelyekben szeretnénk volna minél nagyobb önállóságot, tehát hogy a költségvetést már alaptörvényi szinten szabályozzuk,

hogy bizonyos százaléka minden esetben megillesse a bíróságokat, ne lehessen adott esetben az Országgyűlés által befolyásolni a bíróságok költségvetését, ezáltal is biztosítva a minél nagyobb függetlenséget. Ezt az irányt sajnos nem tudtuk elérni az Alaptörvény elfogadásánál, illetve az új jogszabályok megalkotásánál az elmúlt négyéves időszakban. Reméljük, hogy ez a jövőben még adott esetben sikerülhet, és semmiképpen sem tettünk le arról, hogy ez sikerülni is fog.

Az eléggé elkeserítő adat, amit elnök asszony mondott a 65 százalékos, ha jól emlékszem, ügyiratnövekedéssel kapcsolatban, ami biztos, hogy egy hatalmas leterheltséget idéz elő a bíróságokon. És arról is beszélt elnök asszony, hogy mindezzel párhuzamosan bizonyos létszámbővülés is volt. Ennek százalékát itt nem említette a beszédében. Nyilván messze elmarad ettől a 65 százalékos ügyiratszámnövekedéstől.

(17.40)

Tehát ez azt jelenti, hogy a bírónál az egy főre jutó ügyiratszám akkor az elmúlt két évben minden valószínűség szerint radikálisan megemelkedett, bár itt láttam a beszámolóknak, hogy a befejezések száma is nőtt, de ezzel párhuzamosan viszont a bírósági teher, az egy fő bíróra, illetve - ne feledkezzünk el - a bírók körül dolgozó személyekre is, itt nem beszélve ügykezelőkről, a leírókról és mindenkiről, aki ebben dolgozik, mindenkire ezzel párhuzamosan még nagyobb teher nehezedik.

Elnök asszony beszélt arról, hogy a megnövekedett terhekké, a minőségi munkával, a szakmai színvonalal párhuzamosan nem jár együtt a bírák bérezése. Szeretném elmondani, tájékoztatni elnök asszonyt arról, hogy nyújtottunk be, a Jobbik Magyarországért Mozgalom a költségvetéshez ehhez kapcsolódóan módosítót is. Mi úgy láttuk, hogy jelen pillanatban egy minimum 30 százalékos költségvetési növekedésre lenne szükség a bérszférában az igazságügyi ügyszakban. Ezt a javaslatot mind a bíróságok, mind az ügyészségek vonatkozásában tettük, hiszen nyilván a bérezésnél egyforma a jogszabály alapján mind az ügyészségeknek, mind a bíróságoknak a bérkerete.

Ezt kifejezetten arra alapoztuk, amiről elnök asszony is beszélt, ami az Európai Unióban belül a bíróságok, bírósági dolgozók és ezen belül is leginkább a bírók és ügyészek munkájának a pénzbeli megbecsülését jelenti. Ön is beszámolt arról, hogy jelen pillanatban az Európai Unióban a nettó bérek tekintetében Magyarország sajnos a legutolsó helyen van. Éppen ezért javasoltuk a 30 százalékos, ami egyébként mindamellett, hogy nem kompenzálja azt a mértéket, amiről beszéltünk; ha jól emlékszem, egy 43 százalékos reálbérezést említett ön, tehát ezt semmilyen mértékben nem kompenzálja a 30 százalékos, de valamire azért mégis most jelen pillanatban,

ha a szűkös költségvetésre is figyelemmel vagyunk, megnézzük, és akkor ez viszonylag ahhoz képest viszont elfogadható lenne.

Tehát azt is látnunk kell, hogy még egy 30 százalékos bérfelértékelés esetén sem lépünk ki abból a keretből, ahova most szorultunk, hiszen 30 százalékos bérfelértékelés esetén is mindösszesen két ország bírójának a fizetését fogjuk megelőzni, illetve utolérni, hiszen ha jól számoltam, csak a bulgáriai fizetéseket előzné meg ebben az esetben, egy 30 százalékos bérfelértékelés esetén a magyarországi bírák fizetése, és valamelyik balti állam, Litvánia az, amellyel körülbelül hasonlóvá válna.

Tehát én azt gondolom, hogy itt a kormánynak van ezen a területen nagyon nagy felelőssége a költségvetés végleges számai elfogadásánál, nyilván figyelembe véve azt, hogy a költségvetésben valahonnan elveszünk, ha valahová hozzá akarunk adni, azonban nyilván, ha egy önálló hatalmi ágról beszélünk Magyarországon, és ennek az érvényesüléséről, és azt a folyamatot akarjuk folytatni, amiről elnök asszony is beszélt, hogy kiváló szakmai színvonalon, jól képzett bírák, magas iskolai végzettséggel, folyamatos képzéssel menet közben - és nagyon öröndetes az, hogy megháromszorozódott viszonylag rövid idő alatt, két év alatt a képzésben részt vevő bírák száma -, ha azt akarjuk, hogy magas szakmai színvonal legyen, és hogy valóban a bíróságra azok a végzett egyetemi hallgatók kerüljenek, nekik legyen igazán életpályamodell, akik a legjobbak, akik a leghatékosabbak, hiszen azért ott van szükség leginkább rájuk, ezzel is erősítsék a bíróságba vetett hitet, hogy a legjobbak kerülnek oda, ehhez az szükséges, hogy meglegyen a megfelelő anyagi megbecsülése is a bírácoknak. Ezért is gondoltunk mi erre.

Ha megnézzük azért ezt a kis fizetési listát, ezt a statisztikát az Európai Unióban, akkor azt látjuk, hogy ötöde-hatoda nagyon sok esetben a magyarországi bírák fizetése, és mint mondtam, ezzel a 30 százalékkal is csak az utolsó helyre, holtversenyben az utolsó előtti helyre kerülünk Litvániával. Tehát nem lehet elégszer ezt hangsúlyoznunk, hogy ez végül is meghallgatásra kerüljön a megfelelő helyen. Nagyon örülök, hogy ennek komoly hangsúlyt adott elnök asszony. És ugyanúgy természetesen nemcsak a bírák, hanem az ügyészek fizetése ezzel párhuzamosan ugyanúgy változna.

Hallottunk arról a jogszabályi véleményezésről is, illetve hogy folyamatosan milyen nagy hangsúlyt fordítanak önök erre. Ennek szintén nagyon örülünk, hiszen éppen ők azok, akik a jogszabály-alkalmazásban dönteni fognak, hozzájuk kerül, ők látják a valós problémákat, tehát leginkább ők látják azt megfelelően, hogy adott esetben a törvényhozásba bekerült új módosító javaslatok hogyan fognak lecsapódni majd, amikor az igazságszolgáltatásnak már döntenie kell ezen új jogszabályok alapján. Ezért is nagyon hasznosnak tartjuk azt, hogyha folyamatosan megmarad ez, amit elnök asszony is mondott, hogy akár napi egy törvényjavaslatot is véleményeznek vagy több mint egy törvényjavaslatot is véleményeznek,

hiszen nagyon fontos számunkra az, hogy minél több irányból kapjuk meg a szakmai szervezetek véleményét, több irányból tudjuk figyelembe venni, és az alapján a társadalom minél szélesebb rétege számára megfelelő törvényt tudjon itt alkotni, minél jobb jogszabályt tudjon hozni az Országgyűlés.

A jövőre nézve pedig azt kérjük, hogy folytatódjon ez a munka, ami itt elkezdődött.

De mindenképpen szeretnék arról is néhány szót ejteni, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom kifejezetten nem értett egyet azzal a kétharmados többségi állásponttal, amely a bírák nyugdíjazására vonatkozott. Mi ezt végig, első pillanattól kezdve kritizáltuk, illetve nyilván nem kis nehézséget jelenthetett a bíróságokon mind a megnövekedett munkateherre figyelemmel, a kieső bírák számát is figyelembe véve, akik kiestek a munkából, illetve az, hogy nyilván egy ilyen eset a bírósági dolgozók belső lelkivilágát is feldúlja, hiszen ez valamilyen szinten nemcsak azokat érintette, akik kényszernyugdíjazásba kerültek, hanem a többi bírósági dolgozót is érintette, hiszen ez azt jelentette, hogy bármikor bármit lehet változtatni így súlyosan és drasztikusan a bírák jogállásával kapcsolatosan. Tehát ezt egy olyanfajta döntésnek éreztük a kétharmados többség részéről, amely a bíróságok függetlenségét is veszélyeztette akkor. Mi nagyon örülünk annak, hogy ezt sem sikerült keresztülvinni.

Mint ugyanúgy nem sikerült keresztülvinni azt a lehetőséget, amit megadtak volna, hogy az ügyek kijelölésénél, az illetékesség megválasztásánál szabadon lehetett volna áthágni a polgári perrendtartás szabályait, és felülről irányítva az illetékességet meghatározni. Ez szintén nem volt egy pozitív dolog a törvényalkotó, törvényhozó kétharmados többség részéről. Mi örülünk neki, hogy ezek kikerültek, és jelen pillanatban ezek nem valósultak meg. Reméljük, hogy nem is lesz a jövőben ezzel kapcsolatosan másfajta ilyen jellegű támadás, mint ami, mi azt gondoljuk, hogy elsősorban itt a bírák nyugdíjazásával, azaz a bírói függetlenséggel kapcsolatban volt.

Még egyetlen gondolatot arról, hogy miért is nagyon fontos, hogy a bírák javadalmazása egyenesen arányban álljon azzal a munkával és teljesítménnyel, amit nyújtanak. A bírói függetlenség rendkívül fontos. Azt is látnunk kell, hogy a bírák nem ugyanolyan jogállással rendelkeznek, mint mások, hiszen számtalan kötelezettségük van a bírósági munkavégzéssel kapcsolatosan. Nem tudnak másodállást vállalni, csak nagyon-nagyon szűk esetben. Példamutató életet kell élniük mindenféle szempontból, hiszen rájuk úgy tekintenek az emberek, mint akitől el kell hogy fogadják, akitől el is fogadják az ítéletet, mint ahogy ön is idézett Mátyás király ítéleteiből, hogy mennyire nem lehet akár becstelenséggel vagy másmilyen dologgal megvádolni egy bírót. Ugyanúgy nekik erre alapot is kell adni, tehát olyan életmódot is kell folytatni. Aztán a politikai életben sem úgy vehetnek részt, mint mások. És számtalan más olyan korlátozás van a bírákkal kapcsolatosan, és a szakmai felkészültségen, a szakmai

tudáson kívül nyilván erre is tekintettel kell lenni a költségvetés megállapításánál.

Köszönöm szépen, ennyit akartam elmondani. (Dr. Staudt Gábor tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A képernyő szerint további felszólalásra senki nem jelentkezett. Az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót Handó Tünde asszonynak, az Országos Bírósági Hivatal elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének. Elnök asszony, öné a szó.

(17.50)

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget. Több kérdés is elhangzott, és az első kérdésre nehezen tudok válaszolni azért, mert az a fajta véleményezési rendszer és - hogy úgy mondjam - bázisdemokrácia, ami a bírósági szervezeten belül kialakult, az valóban minden kívülálló számára nehezen érthető, hiszen ebben a szervezetben vannak a törvényszékek mellett működő bírói tanácsok, akik véleményt fogalmaznak meg. Vannak az összbírói értekezletek, ezek ítéletáblákon, Kúrián - ott teljes ülésnek nevezzük -, valamennyi bíróságon vannak, akik egy-egy pályázatnál meghatározó jelentőséggel bírnak, hiszen véleményezik a vezetői pályázatokat. Sőt, a bírói tanácsok rangsorolják a pályázatokat, még hozzá nemcsak úgy-ahogy, hanem a törvény maga objektív és szubjektív kritériumokat határoz meg, és ezt még egy IM-rendelet is lebontja, hogy egyáltalán miket, miféle ismérveket lehet értékelni a bírói tanács által. Úgyhogy valóban egy nagyon bonyolult úton lehet eljutni ahhoz, hogy a köztársasági elnökünk kinevezzen egy bírói pozícióba pályázó személyt, de nagyon sok résztvevője van ennek a folyamatnak, amikor ezek a rangsorok kialakulnak.

Ami a vezetői pályázatokat illeti, azt gondolom, hogy éppen ez egy kitűnő példa volt és kitűnő példa arra, hogy minden aggodalom, ami az új igazgatási modellel szemben annak idején felmerült, az tulajdonképpen el kell hogy oszljon vagy el kellett hogy oszljon a három év alatt. Hiszen a felhozott példa szerint is 26 pályázó esetében a véleményező szerv többségi véleménye szerint alakult a döntés, és egy eset volt az, ahol teljesen eltérő volt ettől, akkor pedig ott van az Országos Bírói Tanácsnak a kvázi vétójoga vagy egyetértési joga, és indokolt volt az ő álláspontjuk szerint is ez a fajta eltérés. Tehát az, ami ebben az igazgatási modellben érvényesül, hogy mindenre, még a személyi döntésekre is folyamatosan indokolásokat kell adni, illetőleg jellemző az is, hogy törvényi felhatalmazás vagy kötelezettség nélkül is magyarázzuk a döntéseinket minden esetben.

Ami a fellebbezések szűkítését illeti, az elmúlt három évben éppen hogy bővült a fellebbezés vagy a felülvizsgálat köre; a 2013-as évben és 2012-ben is erre volt példa.

Ami pedig a törvénykezési helyek és összevont járásbíróóságok javaslatot illeti, ami a Ház előtt van, és valóban régóta nem foglalkozik vele senki sem, itt azt kell tudni, hogy 111 járásbíróóság van az országban, és ezek 70 százalékában 6 vagy annál kevesebb bíró ítélkezik. Körülöttünk Olaszországtól Finnorszáig ésszerűsítik a bírósági szervezetek méretét, tehát 10-nél kisebb bírói létszámmal nem működtetnek önálló bíróságokat. Erre volna megoldás az, hogyha össze tudnánk vonni ezeket a szervezeteket. Ez az épületek fenntartását nem feltétlenül érintené, viszont biztosítaná azt, hogy amikor a 70 százalékban női bírók egy 3 fős bíróságról, mondjuk, a hároméves gyesre elmennek, akkor kell hogy legyen ott bíró, aki ítélkezik, hiszen az ügyfelek nem várhatnak három évig az ő törvényes bírójukra. Tehát ennek egyik módja az, hogy növeljük a szervezet létszámát, persze ehhez biztosítanunk kell a bírók számára a megfelelő közlekedési eszközöket és tárgyi feltételeket.

Én csak csodálkozom, mert már második alkalommal hallom az önök képviselőitől a baloldalon, hogy kormányzati koordinátorok volnának a bíróságokon. Nem tudom, hogy honnan vesznek ilyen sületlenségeket, nincsenek természetesen semmiféle kormányzati koordinátorok a bíróságokon. Ez a bírói szervezet függetlensége, a bíróságot a bírósági vezetők koordinálják, a bírók a maguk jegyzőit és segítőit, úgyhogy ez egy teljesen téves híresztelés lehetett.

A másik hír vagy híresztelés is, amit felhagytam: azzal kezdeném, mert nem hagyom ki, hogy erre ne válaszoljak természetesen, hogy - ahogyan be is mutattam - óriási változás volt a szervezetben. Tehát akkor, amikor a komfortzónából nagyon sokaknak ki kell lépni, akár még egy „Nyitott bíróság” programnál is, nem azért, merthogy az kötelező volna, hanem mert kellemetlen egy magasan kvalifikált embernek egy, a társadalmi felelősségvállalást megjelenítő programból kimaradni; tehát igen, néha valóban olyan döntés elé kerülnek a bírók, hogy nem feltétlenül a munkájuk helyett, hanem a munkájuk mellett és a szabadidejük terhére tesznek olyasmit, ami korábban nem volt ilyen tömegesen jellemző. De ezek mind nem kötelezettségek a bírók számára vagy a bírósági titkárok számára, mindenki annyit vállal, amennyit elbír ebből, viszont a hozadéka nagyon-nagyon jól érzékelhető. Már egyetemi felvételnél jelzik azt, hogy másképpen beszélnek a jogról, pedig csak két éve folytatjuk ezt a programot, de már sokkal nagyobb jogismeretük van, és bizonyos vagyok benne, hogy ennek több éven keresztül komoly hatása lesz majd egy új generáció jogismeretét illetően.

Még visszatérve ezekhez a híresztelésekhez, a másik, amivel szerencsére ritkán szembesülök, de egy nagyon természetes emberi tulajdonság; ebben a szervezetben az elhivatottság évtizedek óta jellemző, tehát olyan vezetők, olyan bírók vannak, voltak a szervezetben, akik komolyan gondoltak a maguk hivatására, és nagyon sok mindent szerettek volna megoldani. Nem biztos, hogy jó érzés azt látni, hogy valami, amit elkezdtek vagy valami, amit nagyon szerettek volna gyorsan, látványosan megoldani, az

néhányaknak nem sikerült ilyen mértékben, most pedig - ahogyan mondtam is - a Fővárosi Törvényszéken évszázados problémát oldottunk meg. Tehát ez természetesen szül ellenérzéseket. Az én véleményem az, anélkül, hogy az eredményeket természetesen magamnak tudnám, de azt gondolom, hogy ebben a szervezetben mindenki hozzáteszi a tőle telhető legjobbat, és így tudunk a társadalom megelégedésére működni.

Ami a társadalmi megelégedést illeti, ehhez fontos az is, hogy figyeljük azt, hogy az ügyviteli szabályokat a bírók, alkalmazottak mennyire tartják be. Ezért növekedett a figyelmeztetések, a fegyelmi eljárások száma. Ezek a határidőben le nem írt ítéletek vagy ki nem tűzött ügyek, amiket fokozottabban figyelünk vagy figyelnek a vezetők, és ezeknek van nyoma.

Ami a devizahiteles felfüggesztéseket illeti, ez az ügyintézés is mutatja egyébként a bírósági szervezet erejét, hiszen 20 nap alatt 12 ezer ügyet dolgoztak fel a bíróságok, a bírósági titkárok, méghozzá a törvénykezési szünet kezdetén vagy a törvénykezési szünet alatt, amikor mások a jó előre eltervezett szabadságukat töltötték. Hozzáem egyetlenegy panasz nem érkezett el azzal kapcsolatban, hogy olyan ügyben történt a felfüggesztés, aminek nem lett volna alapja, de ha érkezett a bíróságokra ilyen, azt nagyon egyszerűen meg tudták és meg kellett oldani, hiszen egy felfüggesztett ügyet bármikor lehet folytatni, ebből nem lehetett probléma.

Ami a Szegedi Törvényszéket és a Szombathelyi Törvényszéket illeti, megnyugtathatok mindenkit, kinevezett elnöke van mind a két törvényszéknek, és nagy támogatással bírtak ezek a pályázók, a véleményező szervezeteknek az 50 százalékos vagy magasabb többségét bírták a kinevezett elnökök.

Ami az ügyfél-elégedettséget illeti, több bíróság 2014-ben kialakította az ügyfélchartákat, amiben vállalta, hogy milyen minőségi szolgáltatást biztosít a kezelőirodán vagy egyébként az ügyintézés során.

(18.00)

Ez egy óriási bátorság a bíróságok részéről, hogy minőségi szolgáltatást szeretnének nyújtani az ügyfelek felé, akik jelentkeznek a bíróságokon, és ezért is fontos az ügyfél-elégedettség mérése. Én nem hallottam azt, hogy ez nagy teher volna, viszont azt hallottam, hogy egy-egy bejegyzés alapján elgondolkodtak és másképpen csinálnak dolgokat, amik nagyon egyszerű kis dolgok is lehetnek, az is akár, hogy mikor vagy milyen gyakorisággal veszik át az iratokat az ügyfelektől. Tehát ezek mind nagyon hasznosak. Az egyik jelmondatunk az, hogy minden panasz ajándék, mindenből épülni tudunk, és nem bánjuk a kritikát, az észrevételeket, mert mi is azt gondoljuk, hogy a minél nagyobb elégedettség mindannyiunknak jót tenne.

Közben én is elkalandoztam egy kicsit, rápillantottam az internetre, és láttam, hogy beszélnek arról, sajnálkoznak sokan, hogy milyen kevesen vagyunk

ebben a teremben. Volt egy bejegyzés, amelyben azt írta valaki, hogy kár volt felfűteni ezt a dísztermet a Parlamentben. Hát, a felfűtésnek én nem érzem nyomát, mert reggel nyolc órától úgy vacogunk itt, mint ha az Antarktiszon lennénk. *(Derűtség.)* Viszont nagyon-nagyon szeretném megköszönni, hogy jelen voltak, idefigyelték, és természetesen mindaz, amit mondtak vagy amit mi mondtunk, nemcsak a személyesen jelen lévőknek szól, hanem szól azoknak is, akik máshogy figyelik vagy majd esetleg visszaolvassák ezeket a jegyzőkönyveket, ahogy mi is kalandozunk a száz évvel ezelőtti jegyzőkönyvekben.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök asszony. Amennyiben szólni kíván, akkor megadom a szót az előterjesztőnek, Rubovszky Györgynek, az Igazságügyi bizottság elnökének.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon rövid leszek, tisztelettel. Tulajdonképpen a beszámolóval kapcsolatban egy érdemi kritika hangzott el, mégpedig az, hogy nem szerepel a beszámolóban az, hogy 2013-ban Magyarország kártérítést fizetett ügyek elhúzódása miatt. Szeretném felhívni a

figyelmet arra, hogy ha ezt a bírságot 2013-ban fizették, akkor az okot adó eljáráselhúzóds sokkal korábbi időszak, tehát nem a 2013. esztendőre vonatkozik.

Ilyen körülmények között tisztelettel csak azt kérem, hogy az Országgyűlés szíveskedjen az Igazságügyi bizottság határozati javaslatát támogatni és a beszámolót elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy csak a határozati javaslatához lehet módosító javaslatot benyújtani. A módosító javaslatokat csütörtökön 16 óráig lehet előterjeszteni.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. A napirend utáni felszólaló visszavonta felszólalási szándékát.

Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére várhatóan december 15-én, rendkívüli ülésére pedig december 16-án kerül sor.**

Megköszönöm munkájukat. Jó estét kívánok! Az ülést bezárom.

(Az ülés 18 óra 4 perckor ért véget.)

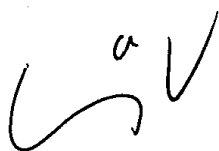
Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)